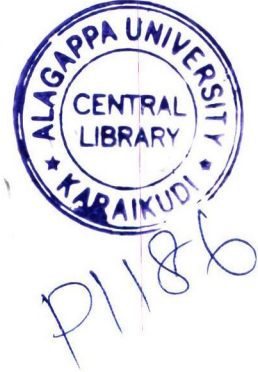

சாங்க இலக்கியத்து ள் துனியுறு கிளனி

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (Ph.D.) பட்டத்திற்குப்
பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு (Thesis)

ஆய்வாளர்
திருமதி. கரு. மணிமேகலை
(பதிவு எண் : 1063)

நெறியாளர்
பேரா. முனைவர் மு. மாண்டி

தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர நிர்ணயத்தின்படி மறுதர மதிப்பீட்டில் 'A' மதிப்புப் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630 003.

தமிழ்நாடு
இந்தியா

டிசம்பர் - 2013.

பேரா. முனைவர் மு. பாண்டி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்,

காரைக்குடி - 630003.

நாள்: 26.12.2013

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“சங்க இலக்கியத்தின் துனியறு கிளவி” எனும் தலைப்பில் திருமதி கரு. மணிமேகலை அவர்கள் செய்துள்ள இவ்வாய்வேடு அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் (பி.எச்.டி) பட்டத்திற்காகத் தன்னியலாகச் செய்யப் பெற்றது என்றும், இவ்வாய்வின் மீது வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கின்றேன்.

(பேரா.முனைவர் மு. பாண்டி)

நெறியாளர்

துறைத்தலைவர்
தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி-630 003

பேரா. முனைவர் மு. பாண்டி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி - 630 003

திருமதி கரு. மணிமேகலை ,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்,

காரைக்குடி -630003.

நாள்: 26.12.13

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க இலக்கியத்தில் துனியறு கிளவி” எனும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக (பி.எச்.டி) செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானதாகும். இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இவ்வாய்வேட்டினை நான் அளிக்கவில்லை என்றும் உறுதி கூறுகிறேன்.

26/12/13
கரு. மணிமேகலை

(ஆய்வாளர்)

உறுதிக் கையொப்பம்

பேரா.முனைவர் மு. பான்டி,

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்,

காரைக்குடி -630003.

நன்றியுரை

முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற் கொள்வதற்கு வாய்ப்பளித்த அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்திற்கும், ஒப்புதலளித்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேரா. முனைவர் மு. பாண்டி அவர்களுக்கும் என் உளம் கனிந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இவ்வாய்வு செம்மையுற நெறிப்படுத்தியும், அணுகிய போதெல்லாம் என்னைக் கரைத்து, எனக்குள் கரைந்து, என்னை ஆய்வு வானில் பறக்கச் செய்தும், அவையத்துள் முந்தியிருக்கச் செய்த எனது நெறியாளர் பேரா. முனைவர் மு.பாண்டி அவர்களுக்கும் நான் என்றும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வுக்கான தரவுகள் திரட்டுவதற்கும், நூல்கள் வாங்குவதற்கும், ஆய்வு செம்மையுற அமைவதற்கும் ஊக்கத் தொகை வழங்கிய பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவிற்கு (U.G.C - R.G.F) என் மணமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

நான் அய்வுப் பணி மேற்கொண்ட நாளில் ஆய்வுத் தொடர்பான கருத்துக்களும், அறிவுரைகளும் வழங்கிய முன்னாள் துறைத் தலைவர் பேரா. முனைவர் தே. சொக்கலிங்கம், பேரா. முனைவர் இரா.பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.மற்றும் துறைப் பேராசிரியர் பெருமக்களுக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வுப் பணியின் போது ஆய்வு சிறப்பாக நிறைவு பெற உறுதுணையாக இருந்த பேரா. முனைவர் இரா. குமார் அவர்களுக்கு நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வுப் பணியினை விரைவில் முடிக்க வேண்டும் எனச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் அறிவுரைகள் வழங்கி, ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்த எனது

அண்ணியார் இயற்பியல் ஆசிரியர் பிருந்தாரமணி அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

என்னை விட என் ஆய்வுப் பணியிலும், படிப்பிலும் அதிக அக்கறை கொண்டு, விரைவில் முடிக்க வேண்டும் எனப் பல கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் தந்த எனது கணவர் ஐ.க. துரைச்சிங்கம் அவர்களுக்கும், எனது அன்பிற்கினிய மகள் பேபி ம.து. இளவஞ்சி வேணுகா ஸ்ரீ - க்கும், மற்றும் சி.நிவேதிதா, சி.நிரஞ்னா, ச. தாரணி முதலானோருக்கும் என் வாழ்நாள் முழுதும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது ஆய்வுப் பணியில் அக்கறை கொண்டு விரைவில் முடிக்க வேண்டும் என அறிவுரைகள் வழங்கிய தோழிகள் முனைவர் சி.பரமேஸ்வரி, முனைவர் க. அமுதா, முனைவர் பசு.செல்வமீனா, முனைவர் மு.பஞ்சவர்ணம், முனைவர் இரா.ரேணுகா காந்தி, தங்கை இரா. தாமரைச் செல்வி, தன்மானம் ஆகியோருக்கும், தோழர் முனைவர் ச.கணேஷ் குமார், முனைவர் ஆறு. முத்துக் கருப்பன், முனைவர் சங்கர்தாஸ், முனைவர் க.சுப்பிரமணியன் முனைவர் மணிகண்டன், முனைவர் க. மோகன் அவர்களுக்கும், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் நண்பர்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என்னை வளர்த்து ஆளாக்கியதோடு மட்டுமின்றி எனது படிப்பிற்கும், ஆய்வுப் பணிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், ஆய்வுப் பணி வெற்றிக்கும் முழுமுதற் காரணமாக அமைந்த என் பெற்றோருக்கும், எனது தாய் மாமாக்கள் இருவருக்கும், எனது உடன் பிறந்த சகோதர, சகோதிரிகளுக்கும் என் மற்ற குழந்தைச் செல்வங்களுக்கும், என் குடும்பத்திலுள்ள உறவுகளுக்கும் என் நன்றியினைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

ஆய்வேட்டினைச் செம்மையுறக் கணினியாக்கம் செய்த
சேவற்கொடி பதிப்பகத்தார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியை
உரித்தாக்குகிறேன்.

கரு. மணிமேகலை

ஈருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத் / அகத்திணை	-	தொல்காகப்பிய அகத்திணையியல்
அகநா	-	அகநானூறு
இல.வி	-	இலக்கண விளக்கம்
இளம்	-	இளம்பூரணர்
உ.ஆ	-	உரையாசிரியர்
உ.கு.ஆ	-	உரை குறிப்பு அசிரியர்
உவம	-	தொல்காப்பிய உவமயியல்
எ.கா.பா.எண்	-	எடுத்துக்காட்டுப் பாட்டு எண்
எழுத்து	-	தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம்
ஐங்குறு	-	ஐங்குறுநூறு
கலி	-	கலித்தொகை
களவு	-	தொல்காகப்பியக் களவியல்
கற்பு	-	தொல்காகப்பியக் கற்பியல்
குற்றி	-	குற்றியலுகரப் புணரியல்
குறுந்	-	குறுந்தொகை
செய்யு	-	தொல்காகப்பியச் செய்யுளியல்
சொல்	-	தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம்
தொ.ஆ	-	தொகுப்பாசிரியர்
தொல்	-	தொல்காப்பியம்
நச்சர்	-	நச்சினார்க்கினியர்
நம்பி	-	நம்பி அகப்பொருள்
நற்	-	நற்றிணை
நூற்	-	நூற்பா
ப	-	பக்கம்
பக்	-	பதிப்பாசிரியர்

பதிற்றுப்	-	பதிற்றுப்பத்து
பரிபா	-	பரிபாடல்
பா.எண்	-	பாட்டு எண்
புறம்	-	புறநானூறு
பேரா	-	பேராசிரியர்
பொ	-	பொருளதிகாரம்
பொருளி / பொரு	-	பொருளியல்
மெய்	-	மெய்ப்பாட்டியல்
மேலது	-	மேற்படி
மாற	-	மாறன் அகப்பொருள்

உள்ளுறை

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1-6
1	துனியுறு கிளவி - விளக்கம்	7-51
2	தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்	52-126
3	தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்	127-214
4	பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகள்	215-241
	முடிவுரை	242-261
	துணை நூற் பட்டியல்	262-271
	பின்னிணைப்புகள்	

முன்னுரை

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் அகம், புறமெனப் பிரிக்கப்பட்ட திணை இலக்கியங்களாகும். திணை உணர்வதற்கு உதவுவன இரண்டு. ஒன்று உள்ளுறை உவமம் மற்றது ஏனைய உவமம். இவற்றுள் உள்ளுறை உவமம் என்பது கருப்பொருட்களுள் தெய்வம் தவிரப் பிறவற்றை நிலைக்களமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பெறும். ஆசிரியன் தான் மனத்துட் கொண்ட கருத்தினை வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்பாமல் குறிப்பாகச் சுட்ட நினைக்கும் போது உள்ளுறை உவமம் என்ற உத்தியைக் கையாளுவான். யான் சுட்டும் கருத்துக்கு ஒத்த வகையில் இதன் பொருள் அமைவதாகுக என மனத்துட் கொண்டு கருப்பொருள் வருணனையில் தான் கருதியதை உட்பொதிந்து பாடுவது உள்ளுறை உவமம் ஆகும். இவ்வுள்ளுறை உவமம் வெளிப்படுத்தும் கிளவிகள் இரண்டு. ஒன்று இனிதுறு கிளவி மற்றது துனியுறு கிளவியாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் காட்டப்படும் ஐந்திணைச் செய்யுட்களில் குறிப்புப் பொருட்களான உள்ளுறை, இறைச்சிகள் மொத்தம் ஐநூற்று நாற்பத்திரண்டு ஆகும். அவை, குறிஞ்சியில் இருநூற்று இருபத்தி ஒன்றும், மருதத்தில் தொண்ணூற்று இரண்டும், நெய்தலில் நூற்று ஐம்பத்து ஏழும், முல்லையில் ஐந்தும், பாலையில் அறுபத்தி ஏழும் அமைந்துள்ளன.

நூல் அடிப்படையில் குறிப்புப் பொருட்களான உள்ளுறை இறைச்சிகளை நோக்கின் நற்றிணையில் இருநூற்று இருபதும், குறுந்தொகையில் எண்பத்தி நான்கும், ஐங்குறுநூற்றில் நூற்று முப்பத்தொன்பதும், கலித்தொகையில் நாற்பத்தாறும், அகநானூற்றில் ஐம்பத்து ஒன்றும், குறிஞ்சிப்பாட்டில் இரண்டுமாக அமைந்துள்ளன.

மாந்தர் அடிப்படையில் நோக்கின் இக் குறிப்புப் பொருட்கள் தலைவன் கூற்றில் நாற்பத்தி மூன்றும், தலைவி கூற்றில் நூற்று அறுபத்தொன்பதும், தோழி கூற்றில் முந்நூற்று எட்டும், காமக்கிழத்தி, தாய், தேர்ப்பாகன், பாங்கன், பரத்தை ஆகியோர் கூற்றில் இருபத்திரண்டும் அமைந்துள்ளன.

அகமாந்தர்களின் கூற்று அடிப்படையிலும் திணை அடிப்படையிலும், களவு, கற்பு ஆகிய துறை அடிப்படையிலும் உள்ளுறை உவமம் வாயிலாக வெளிப்படும் துனியுறு கிளவியைப் பற்றி ஆராய்வது ஆய்வில் இன்றியமையாததாகும்.

ஆய்வுத் தலைப்பு

“சங்க இலக்கியத்துள் துனியுறு கிளவி” என்பது இவ்வாய்வின் தலைப்பாகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

தொல்காப்பியர் உவமயியலில் குறிப்பிடும் துனியுறு கிளவி எனும் இலக்கணக் கலைச் சொல் பற்றிய விளக்கம், குறிப்புப் பொருளான உள்ளுறை உவமத்தில் அது பயின்று வரும் தன்மையை, கூற்று, திணை, கைகோள், துறை ஆகிய நான்கு நிலைகளில் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு மூலங்கள்

இவ்வாய்விற்கு மூலங்களாக,

1. தொல்காப்பியம்
2. நற்றிணை
3. குறுந்தொகை
4. ஐங்குறுநூறு
5. கலித்தொகை
6. அகநானூறு

ஆகியன அமைகின்றன.

துணைமைச் சான்றாதாரங்கள்

தொல்காப்பியத்திற்கு அமைந்துள்ள உரைகளும், சங்க அக இலக்கியங்களுக்கு அமைந்துள்ள உரைகளும், சங்க அகப் பொருள் தொடர்பான ஆய்வுகளும், நூல்கள், இதழ்கள் போன்றவையும் இவ்வாய்விற்குரிய துணைமைச் சான்றாதாரங்கள் ஆகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வில் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும் (Classification approach), விளக்கவியல் அணுகுமுறையும் (Descriptive approach) ஒப்பியல் அணுகுமுறையும் (Comperative approach) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு எல்லை

எட்டுத் தொகை அக இலக்கியங்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்து இலக்கியங்களின் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் உள்ளுறை உவமப் பகுதிகள் வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவிகள் இவ்வாய்விற்கு ஆய்வு எல்லையாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சங்க அகப் பாடல்களில் கூற்று எனும் தலைப்பில் க. ரத்தினம் முனைவர் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட ஆய்வேடும், நா. பாலகிருட்டினனின் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி நற்றிணை ஓர் ஆய்வு எனும் நூலில் கூற்று எனும் தலைப்பில் ஓர் இயல் அமைந்துள்ளதால் அந்நூலும், சு. இராசாராம் அவர்கள் கண்டோர் கூற்றுப் பாடல்களை ஆய்வு செய்து அக மாந்தர்களில் கண்டோர் என வெளியிட்ட நூலும், க. சொல்லேருழவன் முனைவர் பட்டத்திற்காக எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் தலைவி கூற்று ஒப்பீடு எனும் ஆய்வேடும் இவ்வாய்விற்கு முன்னோடிகளாக அமைந்துள்ளன. இருப்பின் இவ்வாய்வுகளில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும்

அகமாந்தர்களின் கூற்றுகள் அக இலக்கியங்களோடு ஒப்பாய்வு மட்டும் செய்யப்பட்டுள்ளன. உள்ளுறை உவமம் வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவி குறித்துத் தனியாகக் கூறப் பெறாததால் ஆய்வுலகில் இது புது முயற்சியாகும்.

கருதுகோள்

சங்க அக இலக்கியங்களில் மகளிர் கூற்றுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன. போர், தூது, கல்வி, பொருள் தேடல் காரணங்களால் தலைவன் பிரியும் வேலையில் வருந்தும் சூழல்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அகப்பாடல்களில் துன்பியல் கூற்றுக்கள் கூடுதலாக இடம்பெற்று வருந்தி வெளிப்படும் சொற்கள் மிகுதியாக வெளிப்பட வேண்டும் என்பது இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வுப் பகுப்பு

இவ்வாய்வேடு,

1. முன்னுரை
2. துனியுறு கிளவி - விளக்கம்
3. தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்
4. தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்
5. பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகள்
6. முடிவுரை

எனப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரையில் ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு மூலங்கள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வு எல்லை. ஆய்வு முன்னோடிகள், கருதுகோள், ஆய்வுப் பகுப்பு ஆகிய செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன.

துனியுறு கிளவி - விளக்கம் எனும் முதல் இயலில், கருப்பொருள் செய்திகளைக் கூறுமிடத்து உள்ளுறை என்பது உடனுறை உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு ஆகிய அமைப்புகளைக் கொண்டுக் குறிப்பாகக் கொள்ளப்படும் உவமை ஆகும் என்பதும், வினை. பயன், மெய். உரு. பிறப்பு ஆகிய இயல்புகளின் அடிப்படையில் உவமச் செய்திகள் பெறப்படும் என்பதும், இவற்றால் துனியுறு கிளவி அமையும் என்பதும், இவை ஒரு சிலர் கூற்றுகளில் பயின்று வரும் மரபைப் பெறும் என்பதும் தொல்காப்பியர் தரும் நூற்பாக்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளுறை, இறைச்சி குறித்த தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களின் உரை விளக்கங்களும் தேவையான இடத்தில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் துனியுறு கிளவி என்பது இரண்டாம் இயலாகும். சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் காட்டிய உள்ளுறை உவமத்தின் அடிப்படையில் தோன்றும் துனியுறு கிளவி கண்டறியப்பட்டு ஆய்வில் கூறப்படுகிறது. அத் துனியுறு கிளவி தலைவி கூற்றில் குறிஞ்சித் திணையில் இருபத்து நான்கு பாடல்களிலும், மருதத் திணையில் முப்பத்தி இரண்டு பாடல்களிலும், நெய்தல் திணையில் முப்பத்தைந்து பாடல்களிலும் பாலைத் திணையில் நான்கு பாடல்களிலும் அமைந்த தன்மை களவுத் துறை, கற்புத் துறை ஆகிய இரு நிலைகளில் பிரிக்கப்பட்டு விளக்கப்படுகிறது.

தோழியின் துனியுறு கிளவி என்பது மூன்றாமியலாகும். இதில் குறிஞ்சித் திணையில், தோழியின் எழுபத்தி மூன்று பாடல்களில் அமைந்த துனியுறு கிளவி, மருதத் திணையில் இருபத்தொன்பது பாடல்களில் அமைந்த துனியுறு கிளவி, நெய்தல் திணையில் நாற்பத்தி ஆறு பாடல்களில்

அமைந்த துனியுறு கிளவி ஆகியன களவு, கற்பு எனும் பகுப்பிற்குரிய துறைகளுக்குள் பொருத்தி விளக்கப்படுகிறது.

பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவி என்பது நான்காமியலாகும். இதில் தலைவனின் துனியுறு கிளவி மருதத் திணையில் ஒரு பாடலிலும், நெய்தல் திணையில் மூன்று பாடல்களிலும், பாலைத் திணையில் மூன்று பாடல்களிலும் அமைந்த தன்மை கூறப்படுகிறது. நற்றாயின் துனியுறு கிளவி பாலைத் திணையில் ஒரு பாடலில் மட்டும் அமைந்திருக்கும் தன்மை விளக்கப்படுகிறது. பரத்தை கூற்றில் அமைந்த ஒரு குறிஞ்சித் திணைப் பாடலும், ஒரு நெய்தல் திணைப் பாடலும், எட்டு மருதத் திணைப் பாடலும் அவை வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவியும் ஆய்வில் கூறப்படுகிறது. மருதத் திணையில் அமைந்த காமக்கிழத்தியின் மூன்று பாடல்கள் கண்டறியப்பட்டு அவை வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவி மொழியப்படுகிறது.

முடிவுரையில் ஒவ்வொரு இயலிலும் கண்டறியப்பட்ட ஆய்வுத் தொகுப்புகள் தொகுக்கப்பெற்று ஆய்வு முடிவுகளாக இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற் பட்டியல்

துணைநூற் பட்டியலில் இவ்வாய்விற்குப் பயன்பட்ட முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள், துணைமைச் சான்றாதாரங்கள், ஆய்வேடுகள், மலர்கள் ஆகியவை பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

பின்னிணைப்பு

பின்னிணைப்பில் துனியுறு கிளவிக்குரிய கூற்று, திணை அடிப்படையில், இலக்கியங்கள் வாரியாகவும், பாடல் அடி எண்கள் வாரியாகவும், புலவவர்கள் வாரியாகவும், கைகோள் வாரியாகவும், துறை வாரியாகவும் அட்டவணையிடப்பட்டுப் பாடல்களின் எண்ணிக்கைத் தரப்பட்டுள்ளன.

இயல் -1

துன்புறு களங் ழளக்கம்

துனியுறு கிளவி - விளக்கம்

தமிழ் இலக்கண நூலார் தம் இலக்கண நூல்களுள் பயன்படுத்தும் கலைச் சொல்லாக்க வரிசையில் கிளவி எனும் சொல் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் முதன்மை நூலாகக் கருதப்பெறும் தொல்காப்பியத்தில் நூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்று இடங்களில் கிளவி எனும் பதம் பயின்று வந்துள்ளமையும், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் முதல் இயலாகக் கிளவியாக்கம் எனும் இயல் அமைந்திருப்பதும் நோக்குதற்குரியது. கிளவியாக்கம் எனும் சொல்லில் முன் பதமாகக் கிளவி என்னும் சொல் அமைந்திருப்பது போலத் துனியுறு கிளவி எனும் சொல்லில் பின்பதமாகக் கிளவி என்னும் சொல் அமைந்து காணப்பெறுகின்றது. இது போல் வரும் இடங்கள் தொல்காப்பியத்தில் பல உள்ளன. இருப்பின் இவ்வியல் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் துனியுறு கிளவி பற்றிய முழுமையான விளக்கத்தினைப் பற்றி ஆய்கிறது.

தொல்காப்பியரின் கூற்றுப் பகுப்பாய்வு

தொல்காப்பியர் கிளவி எனும் பதத்தினை எழுத்ததிகாரத்தில் “தொண்ணூறு இடங்களிலும்”⁽¹⁾, சொல்லதிகாரத்தில் “நூற்று ஐம்பத்திரண்டு இடங்களிலும்”⁽²⁾, பொருளதிகாரத்தில் “ஐம்பத்தொரு இடங்களிலும்”⁽³⁾ கையாண்டாலும், செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்திநான்கினுள் கிளவி எனும் உறுப்பினைப் பயன்படுத்தவில்லை. அவற்றிற்கு மாற்றாகக் கூற்று எனும் உறுப்பினைக் கையாண்டு இருப்பது நோக்கத்தக்கது. அத்துடன் கூற்றின் மாற்றுச் சொற்களாகச் “செப்பு”⁽⁴⁾, “சொல்”⁽⁵⁾, “உரை”⁽⁶⁾, “மொழி”⁽⁷⁾ எனும் பதங்களோடுக் கிளவியும் அமைந்து காணப்பெறுகிறது. மற்றும் கூற்றோடு தொடர்புடைய நிலையில் “உசாதல்”⁽⁸⁾, “உரைத்தல்”⁽⁹⁾, “எடுத்தல்”⁽¹⁰⁾, “என்றல்”⁽¹¹⁾, “கழறல்”⁽¹²⁾,

“கிழவ”⁽¹³⁾, “கிழத்தல்”⁽¹⁴⁾, “கூறுதல்”⁽¹⁵⁾, “சாற்றல்”⁽¹⁶⁾, “செப்பல்”⁽¹⁷⁾, “நுதலிய”⁽¹⁸⁾, “பெயர்த்தல்”⁽¹⁹⁾, “மொழிதல்”⁽²⁰⁾, “விடுத்தல்”⁽²¹⁾, என்பனவாக அமைகின்றன. இவை கூற்றின் வெளிப்பாட்டினை விதந்து ஒதுவதாக அமைகின்றன.

கூற்றின் வகைகள்

தொல்காப்பியரின் கூற்றுத் தொடர்பான நூற்பாக்களை மட்டும் ஆய்ந்தால் முப்பத்தெட்டு வகையான கூற்றுக்களை இனம் காணமுடிகின்றது. ஒரு கூற்று எதை உணர்த்துகின்றது, எப்படி வெளிப்படுகின்றது என்பதைத் தானே வெளிப்படுத்தும் முறையில் அதன் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளமை தொல்காப்பியரின் தனிச் சிறப்பாகும். இத் தனிச்சிறப்பினால் முப்பத்தெட்டு வகையான கூற்றுக்களை மூன்று நிலைகளில் பகுக்கலாம்

1. வெளியீட்டு நிலை
2. சிறப்பு நிலை
3. பொருள் நிலை

ஆகியனவாகும்.

1. வெளியீட்டு நிலை

வெளியீட்டு நிலையில் சொல்ல வந்த கருத்தை, செய்தியைப் புலப்படுத்தக் கையாளும் சொற்களைக் கொண்டும் பெயர்கள் அமைகின்றன. அவை வெளியீட்டைச் சிறப்பித்து நிற்கின்றன. அவை,

1. தொடரும் கருத்துகளை இணைக்கும் பாலமாக அமையும் “அடைநிலைக் கிளவி”⁽²²⁾
2. ஒருவர் கூற அதனைக் கேட்பவர் அதற்குப் பதிலிருக்கும் பாங்கில் தோன்றும் உரையாடலான “கூற்றும் மாற்றும்”⁽²³⁾

3. ஒருவரிடமிருந்து அறிய விரும்புவதைப் பெற எழுப்பும் “வினா”⁽²⁴⁾

4. அதற்குப் பதிலாக அமையும் “செப்பு”⁽²⁵⁾

5. முரண்பாட்டினை உணர்த்தும், ஒருவர்க்கு மட்டுமல்லாது பிறருக்கும் பொருந்துவதாக அமையும் “உறமும் கிளவி”⁽²⁶⁾

6. ஒருவர் கூற்றிற்கு எதிரான கருத்தைத் தெரிவிக்கும் “மொழியெதிர் மொழிதல்”⁽²⁷⁾, “சொல்லெதிர் மொழிதல்”⁽²⁸⁾

7. ஒருவர் கூறிய மொழியை அவருக்குப் பதிலாக வேறொருவர் உரியவரிடம் மொழியும் “கொண்டெடுத்து மொழிதல்”⁽²⁹⁾

8. கூற வந்த கருத்தை வெளிப்படையாகக் கூறாது கேட்போர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் மறைத்துக் கூறும் “குறிப்புரை”⁽³⁰⁾

9. கூற வேண்டியவற்றை ஒருங்கே தொகுத்து முறைப்படுத்தி வெளிப்படுத்தும் “தொகுதிநிலைக் கிளவி”⁽³¹⁾

10. பல்லோர் முன் வெளிப்படக் கூறத் தகாதனவற்றை, கூறத் தகாத சொற்களால், பழிக்கப்பட்ட சொற்களால் பேசுவது “அவையல் மொழி”⁽³²⁾ ஆகியனவாகும்.

2. சிறப்பு நிலை

அகப்பாடலின் பெருமையுணர்த்தும் சிறப்புச் சொற்களாகப் பின் வரும் கூற்றுகள் அமைகின்றன.

1. கிழவன் கிழத்தியரின் களவு வாழ்க்கையைப் பிறர் அறிந்து தம்முள் பேசிக்கொள்ளும் “அலர்”⁽³³⁾

2. அலர் பலருக்கும் பரவி வெளிப்படக் கூறப்படும் “அம்பல்”⁽³⁴⁾

3. களவு ஒழுக்கத்தினைத் தோழி தலைவியின் பெற்றோருக்குத் தன் தாய் செவிலி வழிக் குறிப்பிட்ட சூழலில் அறிவிக்கும் “அறத்தொடு நின்றல்”⁽³⁵⁾

4. கூறும் பொருள் ஒன்றாக அதனை ஒழித்து அதனடியில் மறைபொருளாகப் பொதிந்து நிற்கும் செய்தியை மட்டும் கேட்போர் புரிந்து கொள்ளத் தூண்டும் “உள்ளுறை”⁽³⁶⁾

5. உள்ளுறை போன்று அதன் ஆழ்பொருளுக்கு மட்டும் சிறப்பளிக்காது, கேட்பவர் தன்னறிவுத் திறத்தால் கூடுதல் பொருள் உணர்ந்து கொள்ள வகை செய்யும் “இறைச்சி”⁽³⁷⁾

6. தான் அறிவிக்க விரும்பும் செய்தியைக் கேட்போர் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் மறைமுகமாக மொழியும் “குறிப்பு”⁽³⁸⁾

7. தலைவி தோழியிடம் தலைவனை அறிமுகம் செய்து மேல் நடக்கைக்குப் பயன்படுத்தக்கோரும் “துணைச் சுட்டுக் கிளவி”⁽³⁹⁾

8. பகலிலும் இரவிலும் குறியிடம் சுட்டும் “களஞ்சுட்டுக் கிளவி”⁽⁴⁰⁾

9. பொருள் தேடல் முதலான வினைகளின் பொருட்டுத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்வதை அறிவிக்கும் “செலவுறு கிளவி”⁽⁴¹⁾

10. அங்ஙனம் பிரிந்து செல்லாது, தற்காலிகமாக அப்பிரிவை ஒத்திவைக்கப்படுவதைத் தெரிவிக்கும் “செலவமுங்கு கிளவி”⁽⁴²⁾ ஆகியனவாகும்.

3. பொருள் நிலை

ஒரு கூற்று எப்பொருளை உணர்த்துகிறது, அதன் பயன் என்ன? என்பதை அறியும் வகையில் அமைவது பொருள் நிலையின் பாற்படும். அவை,

1. கேட்பவருக்கும் கூறுபவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் “இனிதுறு கிளவி”⁽⁴³⁾

2. ஒருவருக்கு உரியதாக அமையும் “ஒருபாற் கிளவி”⁽⁴⁴⁾

3. சொல்லாலும் பொருளாலும் கேட்பவர் மனத்தை ஒன்றச் செய்யும் “ஒன்றியமொழி”⁽⁴⁵⁾

4.பாதுகாப்பினை வலியுறுத்தும்“ஏழு கிளவி”⁽⁴⁶⁾

5. ஒன்றனை அடைக்கலப் பொருள் போல் ஒப்படைக்கும் “ஒம்படைக் கிளவி”⁽⁴⁷⁾

6. அதுவா, இதுவா என ஐயத்தைக் எழுப்பும் “ஐயக்கிளவி”⁽⁴⁸⁾

7. மனத்திற்கு ஆறுதலை, மகிழ்வை, தேவையானதை உணர்த்தும் “நன்மொழி”⁽⁴⁹⁾

8. பிறரை வாழ்த்துவதாகச், சிறப்பை உணர்த்துவதாக அமையும் “மங்லமொழி”⁽⁵⁰⁾

9. தன் பெருமையைத் தானே மொழியும் “தற்புகழ் கிளவி”⁽⁵¹⁾

10. தன் இயலாமையை அறிவிக்கும் “கையறுகிளவி”⁽⁵²⁾

11. கேட்போர் முன் தன் பணியை வெளிப்படுத்தும் “பணிமொழி”⁽⁵³⁾

12. மனத்தில் ஒன்றும் சொல்லில் ஒன்றுமாக அல்லது தன் கருத்து மாறுபாட்டை உணர்த்துவதாக அமையும்“வேற்றுமைக் கிளவி”⁽⁵⁴⁾ (

13. பிழை செய்தாரை. அவர் பிழை உணரும் பொருட்டுக் கண்டித்துச் சொல்லும் “செங்கடுமொழி”⁽⁵⁵⁾

14. தன் கருத்தை வன்மையாகச் சொல்லும் “வன்சொல்”⁽⁵⁶⁾

15. உண்மைக்கு மாறானதை, பிறரைப் பற்றி அவதூறியைப் பேசும் “புறஞ்சொல்”⁽⁵⁷⁾ , புறமொழி”⁽⁵⁸⁾

16. சொல்லுதற்குத் தகாதச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும், கேட்போர் , பேசுவோர் தகுதிக்கு ஏற்புடைத்தாகாதப் “புல்லிய கிளவி”⁽⁵⁹⁾

17. தன் மனக் குறைபாட்டை வெளிப்படுத்தும் “துனியுறு கிளவி”⁽⁶⁰⁾

எனப் பதினேழு வாகையாக அமைகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் துனிதுறு கிளவி

தொல்காப்பியர், பொருளதிகார உவமையியலில்,

“இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும்

உவம மருங்கில் தோன்றும் என்ப”

(தொல்.பொரு. உவம. 28)

எனும் நூற்பாவில் துனியுறு கிளவி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

இளம்பூரணர்

இளம்பூரணர் மேற்குறித்த தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு “இது தலைவற்குந், தலைவிக்குந், தோழிக்குமுரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று எனக் கூறி மகிழ்ச்சி பயக்கும் கூற்றும், புலவி பயக்கும் கூற்றும் உவம பக்கத்தால் தோன்றும் என்றவாறு”⁽⁶¹⁾ என மொழிந்து மேற்கோள் இலக்கியமாகப் புலவி பயக்கும் கூற்றிற்கு,

‘மாரி யாம்பல் அன்ன கொக்கின்

பார்வ லஞ்சிய பருவரல் ஈர்ஞெண்டு

கண்டல் வேரலைச் செலீஇய ரண்டர்

கயிறிரி யெருத்திற் கதம்பூந் துறைவ’

(குறுந்.117)

என்றது “தலைமகள் உவமை கூறிய வழி நின்ற பெண்டிர் தடுப்பக்கரியிறி யெருது போலப் போந்தனை யெனத் துனியுறு கிளவி வந்தது”⁽⁶²⁾ என விளக்குவர்.

போராசிரியர்

மேற்கூறப்பட்ட தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்குப் போராசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“மேற்கூறப்பட்ட உள்ளுறையுவமம் இன்ப துன்பங்கள் தோன்றச் சொல்லவும்படும்”⁽⁶³⁾ என்றவாறு,

‘கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்’

(குறுந்.8)

என்பது “பலவகையின்பமும் வருந்தாது பெறுவர் என்பதற்கு உவமையாகி வருதலின் இனிதுறு கிளவி எனப்பட்டது”⁽⁶⁴⁾,

‘தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு

பிள்ளை தின்னு முதலைத்து’

(ஐங்குறு.24)

என்பது, “தலைமகன் கொடுமை கூறினமையின் துனியுறு கிளவி ஆயிற்று. இவ்விரு பகுதியும் படச் செய்யப்படும் மேற்கூறிய உள்ளுறையுவமம் என்பது இதன் கருத்து”⁽⁶⁵⁾.

“மருங்கு என்னும் மிகையானே ஏனையுவமத்தின்கண்ணும் இப்பகுதி கொள்ளப்படும் அவை,

‘மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே’

(குறுந்.71)

என்பது இனிதுறு கிளவி.

‘காரத்தின் வெய்யவெந்தோள்’

என்பது, துனியுறு கிளவி என உரை செய்வார்”⁽⁶⁶⁾. காரத்தின் வெய்யவெந்தோள் எனும் இலக்கியப்பகுதி எவ்விலக்கியப் பகுதி என்று போராசிரியர் சுட்டவில்லை.

உவம மருங்கில் என்றால் என்ன?

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மேற்குறித்த நூற்பாவில் உவம மருங்கில் என்பதற்கு இளம்பூரணர் உவமபக்கம் என்றும் பேராசிரியர் உள்ளுறையுவமம் என்றும் மருங்கு என்னும் மிகையானே ஏனையுவமத்தின்கண்ணும் இப்பகுதி கொள்ளப்படும் எனக் குறிப்பிடுவதனால் துனியுறு கிளவி உள்ளுறையிலும், உவமத்திலும் அமைந்து வருமா எனும் ஐயம் எழுகிறது.. ஆதலின் உவம மருங்கில் என்றால் என்ன என்பதைத் தொல்காப்பியரின் உவமையியல் நூற்பாக்களைக் கொண்டு ஆய்வது இங்கு தேவையாகிறது.

தொல்காப்பியரின் உவமையியல்

உவமை என்பது, ஒரு பொருளோடு தொடர்புடைய பொருளினை ஒப்புமை கூறுமுகமாக, அப்பொருளினுடைய வண்ணம், வடிவு, தொழில் முதலிய இயல்புகளை நன்கு புலப்படும்படிச் செய்வதாகிய பொருள் புலப்பாட்டு நெறியாகும். மேலும் ஒப்புமை காட்டும் முகமாகத் தான் சொல்லக் கருதிய பொருளின் இயல்பினை விளக்குவது உவமை எனப்படும்.

இவ்வுமையினைக் கருவியாகக் கொண்டு இருதினைப் பொருட்களும் வழக்கினுள் நன்கறியப்படும். ஆதலால் இருவகை வழக்கினும் நிலைபெற்று வழங்கும் உவமையின் இலக்கணத்தை விரித்துக் கூறுவது தொல்காப்பியரின் உவமையியலாகும்.

நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கையும் அமைவிடமும்

இளம்பூரணர் உவமையியல் நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கையை “முப்பத்தி எட்டாகவும்”⁽⁶⁷⁾, பேராசிரியர் “முப்பத்தேழாகவும்”⁽⁶⁸⁾ பகுத்து உரை செய்துள்ளனர். இருப்பின் தொல்காப்பியர் உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம் என உவமத்தினை இரண்டாக்கி அகத்திணையியலுள்

கூறுவர். அவ்விரண்டனுள் உலக வழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் பெருக வழங்கும் ஏனையுவமத்தின் இயல்பினை உவமயியலின் முதற்கண்ணும், செய்யுளுக்கு உரிய உள்ளுறை உவமத்தின் இலக்கணத்தினைச் செய்யுளியலுடன் இயையும்படி உவமயியலின் இறுதிக்கண்ணும் வைத்து விளக்குவர்.

உவமயியலில் 1 முதல் 22 வரையுள்ள நூற்பாக்களில் ஏனையுவமத்தின் இலக்கணமும், 23 முதல் 31 வரையுள்ள நூற்பாக்களால் உள்ளுறையுவமத்தின் இலக்கணமும், 32 முதல் 37,38 முடியவுள்ள நூற்பாக்களால் உள்ளுறை உவமம் போன்று மனத்தாற் கருதி உணர்தற்குரிய ஏனைய உவமத்தின் வேறுபாடுகளும் பிறவும் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறித்த நூற்பாக்களை நுட்பமாக நோக்கும் பொழுதும் இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் மேற்கோள் செய்யுளினை அத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுதும் உவமபக்கம் என்பது உவமையைக் குறிக்கிறது.

பேராசிரியர் குறிப்பிடும் மருங்கில் என்னும் மிகைச் சொல் ஏனைய உவமத்தைக் குறித்து இனிதுறு, துனியுறு கிளவியாய் அமையும் என்பது உணரப்பெறுகிறது.

இதனால் இளம்பூரணர் உவமம் என்ற ஒரு நிலையில் துனியுறு கிளவி அமையும் என்பதும், பேராசிரியர் உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம் என்ற இரண்டு நிலையிலும் துனியுறு கிளவி அமையும் என்பதும் அறியப்பெறுகிறது. பேராசிரியர் உவம நிலையில் துனியுறு கிளவி அமையும் என்பது இளம்பூரணரைத் தழுவிய உரையாகும். இருப்பின் உள்ளுறையைக் கூறும் மாந்தர் நிலையை விளக்கும் நூற்பாக்களுக்கு அடுத்த நிலையில் துனியுறு கிளவி பற்றிய நூற்பா அமைந்து

காணப்பெறுவதாலும் போராசிரியர் உள்ளுறையின்கண் அமையும் துனியுறு கிளவிக்கு முதன்மை கொடுத்திருப்பதாலும் உள்ளுறையைப் பற்றி ஆய்வது இங்குத் தேவையாகிறது. ஏனெனில் உள்ளுறை குறித்து இலக்கண, இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் அறிஞர்கள் ஆகியோரிடையே கருத்துவேறுபாடு நிலவும் காரணத்தால் இனிவரும் பகுதி உள்ளுறையையும், அவற்றின் வகைகளையும், இறைச்சியையும் ஆய்கிறது. அகத்திணையியலில் உள்ளுறை உவமம்

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் செய்யுளுறுப்புகளைக் கூறுமிடத்து உவமை, உள்ளுறை, இறைச்சி போன்றவற்றை வரிசைப்படுத்தவில்லை. கூற்று என்பதை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். கூற்றைச் சிறப்பிக்க வரும் கூறுகள் என்று அவர் இவற்றைக் கருதுகிறார் எனலாம். தொல்காப்பியர் உள்ளுறை பற்றி முதலாவதாக அகத்திணையியலில், பிரிவு பற்றிய கூற்று வகைகளைக் கூறி முடிக்குமிடத்தில் உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறார். அத்துடன் இரு உவமைகளில் அகத்திணைக்குச் சிறப்புடைய உள்ளுறை உவமையை முதலில் கூறி ஏனை உவமத்தைச் சார்பு நிலையில் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

திணை உணர் வகை

உள்ளுறை உவமமும். ஏனைய பொது உவமங்களும் திணையை உணர்ந்து கொள்வதற்கு நீக்கமுடியாதவைகளாகும் என்பதை,

“உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் எனத்

தள்ளாதாகும் திணை உணர் வகையே”

(தொல்.பொ.அகத்.46)

எனும் நூற்பாவால் அறியமுடியும்.

இளம்பூரணர்

மேற்குறித்த நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர் “இஃது உவம வகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமமும், ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையாலும் திணை உணரும் வகை தப்பாதாகும். உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்”⁽⁶⁹⁾ என்கிறார். (பின்னர் வரும் மூன்றாம் நூற்பாவின் அடியில் இளம்பூரணர் உதாரணம் காட்டி விளக்குதலையும் காணலாம்).

“இதனால் திணை உணருமாறு:

“வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழில்
முளைநிரை முறுவல் ஒருத்தியொடு நெருநல்
குறிநீ செய்தனை என்ப அலரே
குரவ நீள்சினை உறையும்
பருவ மாக்குயில் கௌவையிற் பெரிதே”

(ஐங். 369)

என்கிறது ஐங்குறுநாறு.

“இஃது ஊடற் பொருண்மைத்தேனும் வேனிற்காலத்து நிகழும் குயிற் குரலை உவமித்தலின் பாலைத்திணையாயிற்று. மரவம் குராமரம்”⁽⁷⁰⁾.

“உரைத்திசின் தோழியது புரைத்தோ அன்றே
துருக்கம் கமழும் மென் தோள்
துறப்ப என்றி இறீஇயர்என் உயிரே”

(சிற்றடக்கம்)

எனக் கூறுகிறது.

“இது துருக்கம் என உவமை கூறுவதால் குறிஞ்சியாயிற்று என்பார்”⁽⁷¹⁾.

நச்சினார்க்கினியர்

மேற்குறித்த நூற்பாவிற்கு இவர் “இஃது உவமயியலுள் அகத்திணைக் கைகோள் இரண்டற்கும் பொது வகையான் உரியதொன்று கூறுகின்றது”⁽⁷²⁾ என்பர்.

“இதன் பொருள் மேற்கூறும் உள்ளுறையுவமந்தான் ஏனைய உவமம் என்று கூறும்படி உவமையும் உவமிக்கப்படும் பொருளுமாய் நின்றது. அகத்திணை உணர்தற்குக் கருவியாகிய உள்ளுறை உவமம் போல எல்லாத் திணையையும் உணருங் கூற்றைத் தள்ளாதாய் வரும் நல்லிசைப் புலவர் செய்யுட் செய்யின் என்றவாறு”⁽⁷³⁾..

“எனவே ஏனையோர் செய்யிற் றானுணரும் வகைத்தாய் நிற்கும் என்றவாறு”⁽⁷⁴⁾.

“விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவுங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்க்குமும் வளங்கெழு பொய்கையுட்
டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ ரறல்வார
வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடுஉந் தண்டுறை நல்லூர”

(கலி.71)

“என்பது விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு விசம்பிலே பரவாநிற்க, விடியற்காலத்தே இதழ்கள் முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்துக், கள்ளை வண்டு நுகர்ந்து விளையாடி, அதனானும் அமையாது பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியும்

அச்செல்வமிக்க பொய்கையுட், பசிய இலைகளுடனின்ற தாமரைத் தனி மலர் தனக்கு வருத்தஞ் செய்யும் பனி ஒரு கூற்றிலே வடியா நிற்க, தான் மிகச் செவ்வியின்றி அலருந் துறையினையுடைய ஊர என்றவாறு”(75).

“இதனுள் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது, இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையரைப் புணர்ந்து விளையாடி, அதனானும் அமையாது, பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்து திரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நின்னைப் பெறாது, சுற்றத்திடத்தேயிருந்து கண்ணீர் வாரா நிற்க, நீ ஒருகால் அளித்தலிற், சிறிது செவ்வி பெற்றாளாயிருக்கும்படி வைத்த தலைவியைப் போல, எம்மையும் வைக்கின்றாய் என்று, காமக்கிழத்தி உள்ளுறை உவமம் கூறினாள். துனி மிகுதலாலே பெருக்கு மாறாது வீழ்கின்ற கண்ணீர் காமத்தீயாந் சுவறி அறுதலை உடைத்தாயொழுக. அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு விரைந்து கணவன் அருளுதலிற் சிறிது மகிழ்பவள் முகம் போல என்ற ஏனைய உவமம், தாமரைமலர் பனிவாரத் தளைவிடுமென்ற உள்ளுறை உவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக் கொடுத்து நின்றது”(76) என்பது நோக்கத்தக்கது.

“இஃது,

“உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்

கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே”

(தொல்.பொரு.பொருளி.48)

என்ற பொருளியற் சூத்திரத்திற் சிறப்பென்ற உள்ளுறை, இவ்வேனையுவமம் உள்ளுறை உவமத்திற்குச் சிறப்புக் கொடுத்து உள்ளுறையுவமம் போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றவாறு காண்க”(77).

“இஃது,

“இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு
முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப”

(தொல்.பொரு.உவம.28)

என உவமப்போலிக்குக் கூறுதலின் அவ்விரண்டுந் தோன்றி நின்றது”(78).

“ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை வின்றே”

(தொல்.பொரு. உவம.27)

என்று உவமபோலியிற் கூறுதலாற் காமக்கிழத்தியும் உள்ளுறை உவமம்
கூறினாள்

“குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் நெய்தலிலும் இவ்வாறு வரும்
கலிகளும்,

“யானே ஈண்டை யேனே யென்னலனே

யேனல் காவலர் கவணொடு வெரீஇக்

கான யானை கைவிடு பசங்கழை

மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்

கானக நாடனொ டாண்டொழிந்த தன்றே”

(குறுந்.54)

என்னும் குறுந்தொகை போல வருவனவும் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க.
போராசிரியரும் இப்பாட்டின் மீனெறி தூண்டி லென்றதனை
ஏனையுவமமென்றார்”(79).

“இனி தள்ளாதென்றதனானே பாஅலஞ்செவி என்னும் பாலைக்
கலியுட்(4)டாழிசை முன்றும் ஏனையுவமமாய் நின்று கருப்பொருளோடு
கூடிச் சிறப்பியாது தானே திணைப்பொருள் தோன்றுவித்து நிற்பன
போல்வனவுங் கரைசேர் வேழங் கரும்பிற் பூக்குந் துறைகே
மூரன்(ஐங்குறு-12) என்றாற் போலக் கருப்பொருள் தானே உவமமாய்

நின்று உள்ளுறைப் பொருள் தருவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவும் இதனான் அமைக்க. இது புறத்திற்கும் பொது. இதனான் உள்ளுறை உவமமும், ஏனையுவமமும் என உவமம் இரண்டே எனக் கூறினார்”(80) என்பார்.

உரையாசிரியர்கள் ஒப்பீடு

இளம்பூரணரைப் பொருத்தமட்டில் உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என்பன கருப்பொருளால் அமைந்து அவை திணையை உணர்தற்குத் தப்பாமல் உதவும் எனும் செய்தி மட்டும் பெறப்படுகிறது.

ஒரே பாடலில் உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமமும் வந்து உள்ளுறை உவமத்தைச் சிறப்பிக்கும் என்றும் இவர் காட்டும் கலிப்புாட்டின் மேற்கோள் செய்யுளால் ஏனை உவமம் ஒன்று உள்ளுறை உவமத்தைச் சிறப்பிக்க வரும். அவ்வாறு சிறப்பிக்க வரும் உள்ளுறை உவமம் ஐந்து வகையாகி அகமாந்தர் கூற்றில் இனிதுறு கூற்று, துனியுறு கூற்றாய் அமையும் எனக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. ஆயின் இதனைச் சிறப்பென்ற உள்ளுறையாகக் கூறுதல் அய்யத்திற்குரியது. ஏனை உவமம் உள்ளுறை உவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது என்றும், அவ்வேனை உவமம் உள்ளுறை உவமத்திற்குச் சிறப்புக் கொடுத்து உள்ளுறை உவமம் போலத் திணை உணர்தலைத் தள்ளாது நின்றவாறு காண்க எனக் கூறும் விளக்கங்கள் இளம்பூரணரை ஒத்த கருத்துக்களாகும்.

ஏனை உவமம்

கிடந்த சொற்றொடரால் தானே உணரும் இயல்புடைய பொது உவமத்தைத் தான் உணர் வகைத்து என்பதை,

“ஏனை உவமம் தான் உணர் வகைத்தே”

(தொல்.பொரு.அகத்.49)’

என்பர் தொல்காப்பியர்.

இளம்பூரணர்

மேற்குறித்த நூற்பாவிற்கு “இஃது ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் யொழிந்த உவமம் தான் உணரும் வகையான் வரும். தான் உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானாதல், வடிவானதால் பயனானதால் தொழிலானதால் உவமிக்கப்படும் பொருளோடு எடுத்துக் கூறல். அது வருமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும் என்பர்”⁽⁸¹⁾.

நச்சினார்க்கினியர்

“இஃது ஒழிந்த உவம் கூறுகின்றது. இதன் பொருள் ஒழிந்த உவமம் உள்ளத்தான் உணரவேண்டாது சொல்லிய சொற்றொடரே பற்றுக்கோடாகத் தானே உணர நிற்குங் கூறுபாட்டிற்கு என்றவாறு.

பவளம்போலும் வாய் என்றவழிப் பவளமே கூறி வாய் கூறாவிடின் உள்ளுறை உவமமாம். அவ்வாறின்றி உவமிக்கப்படும் பொருளாகிய வாயினையும் புலப்படக் கூறலின் ஏனையுவமம் ஆயிற்று. அகத்திணைக்கு உரித்தல்லாத இதனையும் உடன் கூறினார். உவமம் இரண்டு அல்லது இல்லை என வரையறுத்தற்கும், உள்ளுறை தழீஇ அகத்திணைக்குப் பயன்பட்டு வரும் என்றற்கும் என்பர்.”⁽⁸²⁾.

உரையாசிரியர்கள் ஒப்பீடு

அகப்பாட்டில் திணை உணர்தற்கு ஏனைஉவமை பயன்படும் என்பது இளம்பூரணர் கருத்து. ஆயின் நச்சினார்க்கினியர் உருவகத்தை உள்ளுறை உவமையென மயங்க வைக்கும் சிறப்புரை பொருந்தாத ஒன்று. உள்ளுறை உவமம்

அங்ஙனம் வெளிப்படக்கிடந்த சொற்றொடரினுள்ளே பிறிதொரு பொருள் கொள்ளக் கிடப்பது என்பது உள்ளுறை உவமம்

“உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்”

(தொல்.பொரு.அகத்.48.2)

என்பது அவர் கருத்து. மேலும் படைக்கும் புலவன் தன் உள்ளத்தே கருதிக் கொண்டு வெளிப்படக் கூறப்படும். இதனோடு - இவ்வுவமையோடு ஒத்துப் பொருள் முடிவதாக எனத் திட்டமிட்டுக் கொண்டு, தான் அங்ஙனம் கருதிய பொருளை உள்ளே பொருத்தி முடிக்கப் பெறுவது உள்ளுறை உவமம் ஆகும்.

உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிக

படைப்போன் திட்டமிட்டுக் கருதி அமைப்பது உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிக என்பதை,

“உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப்பொருள் முடிகளன”

(தொல்.பொரு.அகத்.48.1)

எனும் நூற்பா விளக்கும்.

இளம்பூரணர்

“இஃது உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இதன் பொருள் (உள்ளுறுத்தப்பட்ட கருப்பொருளை) உள்ளுறுத்துக் கருதிய பெருள் இதனோடு ஒத்து முடிக என உள்ளுறுத்துக் கூறுவதே உள்ளுறை உவமம். எனவே, உவமையாற் கொள்ளும் வினை, பயன், மெய், உருவன்றிப் பொருள் உவமையாற் கொள்ளப்படுவது”⁽⁸³⁾.

“வெறிகொள் இனச்சுரும்பு மேய்ந்தோர் காவிக்

குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகும் -நிறைமதுச்சேர்ந்து

உண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி உடையோர்

வண்தா மரைபிரிந்த வண்டு”

இது வண்டோரனையர் மாந்தர் எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள் புலப்படாமையின் உள்ளுறையுவமமாயிற்று. இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுதலான் மருதமாயிற்று என்பர்”⁽⁸⁴⁾..

நச்சினார்க்கினியர்

“இதுவும் அங்ஙனம் பிறந்த உள்ளுறை உவமத்தினைப் பொருட்கு உபகாரம் பட உவமங்கொள்ளுமாறு கூறுகின்றது. இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிசென உள்ளுறுத்து - யான் புலப்படக் கூறுகின்ற இவ்வுமத்தோடே புலப்படக் கூறாது உவமிக்கப்படும் பொருள் ஒத்து முடிவதாகவென்று புலவன் தன் உள்ளத்தே கருதி: உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்- தான் அங்ஙனங் கருதும் மாத்திரையேயன்றியுங் கேட்டோர் மனத்தின் கண்ணும் அவ்வாறே நிகழ்த்துவித்து அங்ஙனம் உணர்த்துவதற்கு உறுப்பாகிய சொல்லெல்லாம் நிறையக்கொண்டு முடிவது உள்ளுறை உவமம் என்றவாறு”⁽⁸⁵⁾.

“இதனானே புலவன் தான் கருதிய கூறாதவழியுங் கேட்டோர் இவன் கருதிய பொருள் ஈதென்றாராய்ந்து கோடற்குக் கருவியாகிய சில சொல் கிடப்பச் செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்தாயிற்று. அது,

“வீங்குநீ ரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்குழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழில் யானைக் கனைக்கடாங் கமழ்நாற்ற
மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
வீங்கிறை வடுக்கொள வீழுநர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை
பாய்ந்துதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பும்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர்”

(கலி.66)

இதனுள், வீங்குநீர் பரத்தையர் சேரியாகவும், அதன்கண் அவிழ்ந்த நீலப்பூக் காமச்செவ்வி நிகழும் பரத்தையராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத் தேரேற்றிக் கொண்டு வரும் பாணன் முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டுக்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் தமது நலத்தை அத் தலைவன் நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலின் வண்டு முல்லையை ஊதுதல் இப்பரத்தையருடன் இரவு துயிலுறுதலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும், பொருள் தந்து ஆண்டு புலப்படக் கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக் கூறாத மருதத்திணைப் பொருட்கு உவமமாய்க் கேட்டோன் உள்ளத்தே விளக்கி நின்றவாறு காண்க.

பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க.
இங்ஙனங் கோடலருமை நோக்கித்

“துணிவொடு வருஉந் துணிவினர் கொளினே”

(தொல்-பொரு-உவ-23)

என்றார்”⁽⁸⁶⁾ என்பர்.

உரையாசிரியர்கள் ஒப்பீடு

உவமிக்கப்படும் பொருள் புலப்படாமையே உள்ளுறை என்பது இளம்பூரணர் கருத்தாகத்தெரிகிறது. வண்டு, தாமரை, காவி முதலிய உவமங்களால் உள்ளுறைப் பொருள் கூறும் பாடல் தொகை நூல்களில் இடம்பெறாத பாடல் என்பது சுட்டத்தக்கது. நச்சினார்க்கினியர் இப்பகுதிக்குக் கூறும் விளக்கம் பெரிதும் ஏற்புடையதாகவும், அழுத்தமானதாகவும், உள்ளுறைக் கோட்பாட்டை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள உதவுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

தெய்வம் ஒழிந்த

“உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம் எனக்

கொள்ளும் என்ப குறிஅறிந் தோரே”

(தொல்.பொரு.அகத்.50)

என்பனவற்றுள் தெய்வம் ஒழிந்த பிற கருப்பொருட்களை இடமாகக் கொண்டு உள்ளுறை பிறக்கும். ஒரு பாடல் இன்ன திணை என்பதை முதலில் அதற்கண் வரும் முதற்பொருளாளும், பின் கருப்பொருளும் கொண்டுதான் அறிதல் கூடும். அவை இரண்டும் அல்லாத வழி உரிப்பொருள் கொண்டு திணை வகுப்பர். இதனால் தள்ளாதாகும் திணை உணர்வகை என்றார். உவமை அனைத்துக் கருப்பொருட்களையும் தெய்வம் உட்படக் கொண்டு பிறக்கும். இதனை,

“முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளிபோல”

(நற்.82:4)

எனத் தெய்வம் உவமையாதல் வழிக் காணலாம்.

இளம்பூரணர்

“இஃது உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இதன் பொருள் உள்ளுறையாவது கருப்பொருட் தெய்வம் ஒழிந்த பொருளை இடமாகக் கொண்டு வரும் என்று சொல்லுவோர் இலக்கணம் அறிந்தோர் என்பர்”⁽⁸⁷⁾.
நச்சினார்க்கினியர்

“இது முறையே உள்ளுறை உவமம் கூறுகின்றது. இதன் பொருள் உள்ளுறை எனப்பட்ட உவமம் தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலன் எனக் கொள்ளும் என்ப-தெய்வ முதலிய கருப்பொருட் தெய்வத்தை ஒழித்து ஒழிந்த கருப்பொருட்களே தனக்குத் தோன்றும் நிலனாகக் கொண்டு புலப்படுமென்று கூறுப இலக்கணம் அறிந்தோர் என்றவாறு. எனவே

உணவு முதலிய பற்றிய அப்பொருணிகழ்ச்சி பிறிதொன்றிற்கு
உவமையாகச் செய்தல் உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

“ஒன்றே னல்ல னொன்றுவென் குன்றத்துப்
பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை
குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்
நின்றுகொய் மலரு நாடனோ
டொன்றேன் றோழிமற் றொன்றி னானே”

(குறுந்.208)

இக் குறுந்தொகை பிறிதொன்றின் பொருட்டுப் பொருகின்ற யானையான்
மிதிப்புண்ட வேங்கை நசையற உணங்காது. மலர் கொய்வார்க்கு எளிதாகி
நின்று பூக்கும் நாடனென்றதனானே தலைவன் நுகரும் காரணத்தானன்றி
வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து நீங்குவான் நம்மை இறந்துபடு செய்வியாது
ஆற்றுவித்துப் போயினான் எனவும், அதனானே நாமும்
உயிர்தாங்கியிருந்து பலரானாலும் அலைப் புண்ணா நின்றனம் வேங்கை
மரம் போல எனவும், உள்ளத்தான் உவமங்கொள்ள வைத்தவாறு காண்க
என்றும், ஒழிந்தனவும் வந்தவழி காண்க”⁽⁸⁸⁾ என்பர்.

உரையாசிரியர்கள் ஒப்பீடு

இளம்பூரணர் உள்ளுறை அனைத்தும் கருப் பொருட்களை
நிலனாகக் கொண்டு பிறக்கும் என விளக்கம் கூறியுள்ளார். மேற்கோள்
செய்யுள் காட்டவில்லை. ஆயின் நச்சினார்க்கினியர் உள்ளுறை உவமம்
மட்டும் அங்ஙனம் கருப்பொருட்களைக் கொண்டு பிறக்கும் எனக்
கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது. மற்றும் தாம் காட்டும் மேற்கோள்
பாடலில்(குறுந்.208) குன்றம், நாடு என முதற் பொருள்கள் வந்து
அவற்றில் காணப்படும் களிறு, வேங்கை, குறவர் என இவ்வாறு
கருப்பொருள்களும் வருதலின் பாடலில் தெய்வம் தவிர்த்த

கருப்பொருட்களை நிலனாகக் கொண்டு உள்ளுறை கூறப்பட்டிருத்தலை உணரலாம். நச்சினார்க்கினியர் காட்டும் குறுந்தொகை 208 ஆம் செய்யுளை இளம்பூரணர் இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருமாருளவே (தொல்.பொரு.பொருளி.34) என்பதற்கு இலக்கியமாக எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மயக்கத்தைச் செய்விக்கிறது.

உவமயியலில் உள்ளுறை

தொல்காப்பியர் உவமயியலில் உவமை பற்றி விளக்குவதுடன் உள்ளுறை உவமை பற்றியும் விளக்குகிறார். ஏனெனின் முன்னர் சுட்டிய அகத்திணை நூற்பாக்களில் அவர் அவ்விருவகை உவமங்களையும் சுட்டி விளக்குதலின் அக்கருத்துத் தொடர்ச்சி உவமயியலிலும் காணப்படுகிறது. முன்ன மரபில்

“பிறிதோடு படாது பிறப்போடு நோக்கி

முன்ன மரபின் கூறுங்காலைத்

துணிவோடு வருஉம் துணிவினோர் கொளினே”

(தொல்.பொரு.உவம.23)

இங்கு, முன்ன மரபில் என்பது உள்ளுறை குறிப்பாக அமைக்கும் பொருளாதலின் அதனை உள்ளமைத்துக் கூறலும் கடினம். உய்த்துணர்ந்து பொருள்கோடலும் கடினம். காண்பவர் கண்டவாறெல்லாம் பொருள் கொள்ள அது இடம் தரும். கூறுவோரும் முன்னை மரபில் கூறவேண்டும். பொருள் கொள்வோரும் கற்றுத் தெளிவுடையராய் இருந்தால் உண்மையான உள்ளுறையை உய்த்துணர முடியும்.

இளம்பூரணர்

“இவர் உவமயியலில் வரும் நூற்பா: 23, 24, 25 ஆகிய நூற்பாக்களுக்கு உரை கூறும் தன்மையை நோக்கும் பொழுது அவை உவமை வேறுபாடு கூறுபனவாக அமைகின்றன”⁽⁸⁹⁾. பேராசிரியர் மட்டும்

உள்ளுறை உவமை பற்றியனவாகக் கொண்டு விரிவான விளக்கங்கள் தருகின்றார்.

பேராசிரியர்

பேராசிரியர் கருத்துப்படி உவமயிலில் வரும் நூற்பாக்களை இருபகுதிகளாகக் கொண்டு காணலாம். ஒன்று உள்ளுறை உவமையினைப் பற்றியது: மற்றது அதனைக் கூறுதற்குரியாரும் கூறுமிடங்களும் பற்றியது. பின்னது உள்ளுறை உவமைக்கேயன்றி ஏனைய உவமைபக்கம் பொருந்தி வருவதாகும்.

உவமயியல் நூற்பா: 23

பிறிதொடு படாது எனத் தொடங்கும் (உவமயியல் நூற்பா: 23) நூற்பாவிற்குப் பேராசிரியர் பின்வருமாறு உரை கூறுவர். “இது மேலெல்லாம் ஏனை உவமம் கூறி உள்ளுறை உவமம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. மேல் இசை திரிந்து இசைக்கும் எனப்பட்டவற்றின் பகுதியாயினும் இதனை ஆண்டுக் கூறாது ஈண்டுக் கூறினான் உள்ளுறை உவமமாகலானும் இவ்வோத்து உவமவியலாகலானும் என்பது”⁽⁹⁰⁾.

“இசை திரிந்து இசைத்தல் பற்றி பொருளியல் முதல் நூற்பாவில் கூறப்பட்டது. சொற்பொருளான் அன்றி தொடர்பொருளால் வேறுபட இசைத்தல் ஆண்டுக் கூறப்பட்டவற்றுள் ஒன்று. உள்ளுறை உவமையும் அதுபோல்வதே ஆதலின் ஆண்டுக் கூறியிருக்கலாம். ஆயினும் உவமைத் தொடர்பு பற்றி ஈண்டுக் கூறப்பட்டதென்பது”⁽⁹¹⁾ பேராசிரியர் கருத்து.

“இ-ள்: பிறிதொடு படாது-உவமையோடு உவமிக்கப்படும் பொருள் பிறிதொன்று தராது பிறப்போடு நோக்கி-உவம நிலங்களுள் பிறந்த பிறவிகளோடு(உள்ளுறை பொருளோடு, உவமையைச்) சார்த்தி நோக்கி முன்ன மரபிற் கூறுங்காலை-கருத்தினான். இதற்கு இஃது உவமையென்று

சொன்ன மரபினால் கூறுங்காலை: துணிவொடு வருஉம் துணிவினோர் கொளினே- இன்ன பொருட்கு இஃது உவமமாயிற்றென்பது துணிந்துகொள்ளத் தோன்றும். அவ்வாறு துணிந்து கொள்ளும் உணர்வுடையோர் கொள்ளின் என்றவாறு”⁽⁹²⁾. உள்ளுறை உவமை எவ்வாறு கூறப்படும், எவ்வாறு உணர்ந்து தெளியப்படும் என்பன இதில் விளக்கப்படுகின்றன.

உவமேயத்தோடு பொருத்திக் காட்டிக் கூறாமல், குடிப்பிறப்புப் போன்ற இயல்பு நோக்கியும் (பிறப்பியல் நோக்கி) தொன்று தொட்டுக் கூறப்பட்டு வரும் மரபு நோக்கியும். இதற்கு இது உவமையாகக் கூறும் தகுதியுடையது என்று கருதிக் கூறப்படுவது உள்ளுறை உவமை. தாமரை, காவி, வண்டு என்பன மனைவி, பரத்தை, தலைவனைக் குறிக்கும் எனவும், வேழக்கரும்பு பரத்தையையும், கரும்பு மனைவியையும் குறிக்குமெனலும், வண்டு, எருமை, கலைமான் என்பன தலைவனைக் குறிக்குமெனலும் பிறப்போடு நோக்கி, முன்ன மரபிற் கூறப்படுவன ஆகும். அவற்றில் பயிற்சியும் தெளிவுமுடைய துணிவினோர் ஐயமற இதை நன்கு உய்த்துணர்வர் என்பதாம்.

உவமப்போலி

“உவமப்போலி ஐந்தென மொழிப”

(தொல்.பொரு.உவம.24)

எனக் கூறும் நூற்பாவினால் உவமம், உள்ளுறை உவமம் என்பன தொல்காப்பியத் தொடராட்சியாதலின் தொல்காப்பியர் உவமையைக் கூறிய பின் உவமப்போலி என்றது உள்ளுறை உவமையாகும். எவ்வாறு எனில் இவ்விலக்கியக் கோட்பாட்டு விளக்கங்களில் தொல்காப்பியருடன் பெரிதும் ஒத்துப்போகும் பேராசிரியர் இவற்றை உள்ளுறை உவமை

விளக்கங்களாகக் கொண்டு உரை கூறிச் செல்லுதல் இதை வலுப்படுத்தும். ஆயின் கூடாப்பொருளோடு உவமித்து வந்ததனை இளம்பூரணர் உவமையைப் போன்று வருவன உவமப்போலி என்பர். அவர் கூறும் உவமப்போலி தண்டியாசிரியர் கூறும் அணியிலக்கணத்தோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது”⁽⁹³⁾. அவை,

1.இதற்கு உவமையில்லை என்பதனை உண்மையுவமை யெனவும்,

2.இதற்கு இது தானேயுவமை என்பதனைப் பொதுநீங்கு உவமையெனவும்,

3.பலபொருளினும் உள்ளதாகிய உறுப்புக்களைத் தெரிந்து எடுத்துக்கொண்டு சேர்த்தியதனைப் பலபொருள் உவமையெனவும்,

4.பலபொருளினும் உளதாகியவற்றை ஒரிடத்து உவமையாக வந்ததனை விகார உவமை எனவும்,

5.கூடாப்பொருளோடு உவமித்து வந்ததனைக் கூடாவுமை எனவும் கொள்ளலாம். ஈண்டு இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் இவ்வுவமை வகைகளைத் தொல்காப்பியர் விரித்துரைக்கவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது. அத்துடன் அவர் காட்டும் இலக்கிய மேற்கோள்களான “இதற்கு உவமையில்லை (புறம்.373), இதற்கு இது தானேயுவமை(பரிபா.4), பலபொருளினும் உள்ளதாகிய உறுப்புக்களைத் தெரிந்து எடுத்துக்கொண்டு சேர்த்தியது(தொ.நா.இட), பலபொருளினும் உளதாகியவற்றை ஒரிடத்து உவமையாக வருவது(பதிற்றுப்.14), கூடாப்பொருளோடு உவமித்து வருவது(கலி.41)”⁽⁹⁴⁾ ஆகியவை தாமே கண்டு வகுத்துரைத்தன எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

பிறப்போடு சேர்ந்து ஐந்து

“தவலருஞ் சிறப்பின்அத் தன்மை நாடின
வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும்
பிறப்பினும் வருவும் திறத்தியல் என்ப”

(தொல்.பொரு.உவம.25)

தொல்காப்பியர் உவமையின் வகைகளை வினை. பயன், மெய், உரு என்ற நான்கின் அடிப்படையில் பிறக்கும் என்பார். இங்கு அந்நான்குடன் பிறப்பைச் சேர்த்து ஐந்தன் அடிப்படையில் உள்ளுறை உவமை பிறக்கும் என்கிறார். பிறப்பு என்பது எதற்கு எது முன்பு உவமையும் உள்ளுறைப் பொருளுமாக இயைத்து வழி வழியாகக் கூறப்பட்டு வந்தனவோ, அப்பிறப்பு மரபு அடிப்படையில் உவமை கூறப்படும் என்பதை விளக்குகிறது.

பொருளியலில் உள்ளுறை

தொல்காப்பியர் உள்ளுறை குறித்துத் பொருளியலில் நான்கு நூற்பாக்களில் குறிப்பிடுகிறார். அவை,

உள்ளுறை மொழியின் வகைகள்

தொல்காப்பியர் உள்ளுறை மொழியின் வகைகளாக உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு என ஐந்தினைக் குறிப்பார். இதனை,

“உடனுறை உவமம் சுட்டு நகை சிறப்பெனக்

கெடலரும் மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே”

(தொல்.பொரு.பொரு.48)

என வரும் நூற்பா விளக்கும். அத்துடன் முடிவில்லா சிறப்பினையுடைய அகத்தினை ஒழுகலாற்றில் உள்ள இன்பம் இத்தகைய உள்ளுறைகளில்

தோன்றி வருதல் முன்னோர் வகுத்துரைத்த பண்புடைய செயலாகும்
என்பதை,

“அந்தமில் சிறப்பின் ஆக்கிய இன்பம்
தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே”

(தொல்.பொரு.பொருளி.49)

என்பதால் அறியலாம். மேலும் தலைவனை வாழ்த்திப் பேசும்
மங்கலமொழியும், திட்டிய மொழியும், மாறுஇல்லாத ஆளுந்தன்மையில்
சொல்லிய மொழியும் உள்ளுறையின் கூறாக அடங்கும் என்பதை

“மங்கலமொழியும் வைஇய மொழியும்
மாறில் ஆண்மையின் சொல்லி மொழியும்
கூறியல் மருங்கின் கொள்ளும் என்ப”

(தொல்.பொரு.பொருளி.50)

எனும் நூற்பா செப்பும்.

சிறப்பு உள்ளுறை

ஒன்றைச் சிறப்பித்துச் சொல்வதனால் பிறிதொரு பொருள் பயப்பச்
செய்வது சிறப்பு உள்ளுறையாகும். இது நான்கு வகைப்படும். அவை
சினம், பேதைமை, பொறாமை, வறுமை அகிய வேண்டத்தகாப்
பண்புகள். இவை சிறப்பாகக் கருதியும் உரைக்கப்பெறும் என்பதை,

“சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குரவு
அனைநால் வகையும் சிறப்போடு வருமே”

(தொல்.பொரு.பொரு.51)

என வரும் நூற்பா மொழியும். இருப்பின்,இவ்வுள்ளுறை வகைகளைப்
பற்றிய குழப்பம் பெரிதாகும். உள்ளுறை உவமை வகைகள் பற்றிய
உவமவியல் நூற்பாவிற்குப் பேராசிரியர் உரை கிடைத்துள்ளமையின்

அவை வினை உவமப்போலி, பயனுவமப்போலி, முதலியனவாக நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயின் உள்ளுறை உவமை வகைகள் பற்றிய பொருளியல் நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர் விளக்கம் போதவில்லை. “நச்சினார்க்கினியரோ வலிந்து பொருள் கூறுகிறார்”⁽⁹⁵⁾. இக்கால ஆய்வாளர்களான “க.வெள்ளைவாரணார்”⁽⁹⁶⁾, “ஆபிரகாம் அருளப்பனார்”⁽⁹⁷⁾, “ஆ.சிவலிங்கனார்”⁽⁹⁸⁾. “சு. குமாரசாமி ஆச்சாரி”⁽⁹⁹⁾, “தமிழணண்ல்”⁽¹⁰⁰⁾ போன்ற பலரும் இக்குழப்பத்தைத் தவிர்க்க முயன்று பார்த்துள்ளனர். ஆயின் இரா. சீனிவாசன் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உள்ளுறை உவமை பற்றிய நூற்பாக்களைத் தொகுத்து “உள்ளுறை என்பது உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பாகிய அமைப்புகளைக் கொண்டுக் குறிப்பாகக் கொள்ளப்படும் உவமை வகை ஆகும் என்பதும், அது வினை, பயன், மெய், உறு, பிறப்பு அகிய இயல்புகளின் அடிப்படையில் உவமச் செய்திகள் பெறப்படும் என்பதும், இவற்றால் இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும் அமையும் என்பதையும் இவை ஒரு சிலர் உரையாடலில் பயின்று வரும் மரபைப் பெற்றுள்ளன”⁽¹⁰¹⁾ எனக் குறிப்பர்.

எட்டுத்தொகை உரையாசிரியர்கள்

எட்டுத்தொகை அக நூல்களில் “முதலில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்த கலித்தொகையாகும். இதனை 1887 இல் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை பதிப்பித்தார்”⁽¹⁰²⁾. அவற்றில் “குறிஞ்சித்திணையில் இருப்பத்தொரு பாடல்களுக்கு ஐந்து பாடல்கள் தவிரப் பதினாறு பாடல்களுக்கு உள்ளுறையின் வகைகளான (38:1-9, 39:7-10, 42:1-5, 43:1-7, 43:12-14, 43:16-19, 43:20-22, 43:24-27, 44:1-7, 45:1-7, 46:1-9, 48:1-7, 49:1-9, 50:1-5, 52:1-6, 53:1-7, 69:1-7) உவமைப் போலிச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. மருதத்திணையில் அமைந்த ஆறு

உள்ளுறைப் பாடல்களுக்கு இரண்டு பாடல்களுக்கு மட்டும் (66:1-7, 78:1-10) உவமைப்போலியின் வகைகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. நெய்தல் திணையில் அமைந்த பத்துப் பாடல்களுக்கு உவமைப் போலிச் சுட்டப்பெறவில்லை. அத்துடன் உடனுறை. உவமம், சுட்டு முதலாயின வகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பெறவில்லை⁽¹⁰³⁾.

“1903 ஆம் ஆண்டு ஐங்குறுநூறு முதன்முதலில் உ.வே.சாமிநாதையரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றுக் குறிப்புரையாக வெளிவந்தது”⁽¹⁰⁴⁾. ஆயின் இதற்குப் பழைய உரை ஒன்று உண்டு. ஆயின் “பெருமழைப் புலவர்”⁽¹⁰⁵⁾, “ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை”⁽¹⁰⁶⁾ ஆகியோர் உரை எழுதிப் பதிப்பித்ததில் உள்ளுறையின் வகைகளான வினை உவமைப்போலி முதலாயின சுட்டப் பெறாமல், உடனுறை, உவமம் முதலாயின வகைகளும் சுட்டப்பெறாமல் உள்ளுறை உவமை என்று மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

“1915 ஆம் ஆண்டு கௌரிப்பெருமாள் அரங்கனார் முதன்முதலில் குறுந்தொகையைப் பதிப்பித்தார். 1937 ஆம் ஆண்டு உ.வே.சாமிநாதையர் ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய பதிப்பை வெளியிட்டார்”⁽¹⁰⁷⁾. “1955 ஆம் ஆண்டில் பெருமழைப் புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய விளக்க உரையைக் கழக வெளியீட்டின் வாயிலாகச் செய்தார். இவர்களுடைய உரைகளிலும் உள்ளுறையின் வகைகள் சுட்டப் பெறவில்லை”⁽¹⁰⁸⁾. குறிப்பாக “உ.வே.சா பதிப்பில் வெறும் குறிப்புப் பொருள் என்று மட்டும் உள்ளது”⁽¹⁰⁹⁾. “பெருமழைப் புலவர் உரையில் உள்ளுறை என்றும் உள்ளுறை உவமம்”⁽¹¹⁰⁾ என்றும் காணப்பெறுகிறது.

“நற்றிணைக்குப் பழைய உரை இல்லை. 1915 ஆம் ஆண்டு பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள் உரை எழுதி நூல் வடிவில்

பதிப்பித்தார்”(111). “பின்னர் ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை நற்றிணைக்கு உரை விளக்கம் எழுதி வெளியிட்டார்”(112). “1989 ஆம் ஆண்டு எச். வெங்கட்ராமன் பதவுரை ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார்”(113). இவர்களின் உரைகளை நோக்குமிடத்தும் உள்ளுறை உவமம் என்று சுட்டப்படுகிறது.

2003 ஆண்டு கோவிலூர் மடாலயம் வெளியிட்ட நற்றிணைப் பதிப்பிற்கு உரை வகுத்தவர் கதிர் மகாதேவன் ஆவர். அவர் தன்னுடைய முன்னுரையில் “உள்ளுறையும், இறைச்சியும் இவ்வுரையில் விரித்துக்காட்டப்படவில்லை. இறைச்சி, உள்ளுறைகள் இடம் பெறும் எல்லா வரிகளும் இவ்வுரையில் விரிவாக விளக்கப்படவில்லை. காரணம் பயில்வோர் தாமே உணர்ந்து பயின்றிட வேண்டும் என்பதேயாகும்”(114) என்பார்.

அகநானூற்றுக்குப் பால்வண்ணத் தேவனார் இயற்றிய அகவல் உரை ஒன்று இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இன்று அது கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆயின் “குறிப்புரைகள் இரண்டு பழங்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று, “கடவுள் வாழ்த்திற்கும், முதல் 90 பாடல்களுக்கு மட்டும் குறிப்புரையாய் அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியர் ஒவ்வொரு செய்யுளிலுமுள்ள அருஞ்சொற்களுக்கு அரிய தொடர்களுக்கும் பொருள் எழுதுகின்றார். இவரும் உள்ளுறை உவமம் என்று மட்டும் குறிப்பிடுகின்றார்”(115). “1918 ஆம் ஆண்டு ரா. இராகவையங்கார் எழுதிய உரையிலும், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா. வேங்கடாச்சலம் பிள்ளை ஆகியோர் சேர்ந்து அகநானூற்றுக்கு எழுதிய முழுமையுமான உரையிலும் உள்ளுறை என்றே காணப்படுகிறது”(116).

இறைச்சி

எட்டுத்தொகை உரையாசிரியர்களின் உரையில் உள்ளுறையை இறைச்சி என்றும், இறைச்சியை உள்ளுறை என்றும் காட்டும் போக்குக்

காணப்படுகிறது. குறிப்பாக நச்சினார்க்கினியர் காட்டும் குறுந்தொகை 208 ஆம் செய்யுளை இள்ம்பூரணர் இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருமாருளவே (தொல். பொரு. பொருள். 34) என்பதற்கு இலக்கியமாக எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மயக்கத்தைச் செய்விக்கிறது. அதனால் இறைச்சி பற்றிய தொல்காப்பியர் கொள்கையை நோக்குவது இங்குத் தேவையாகிறது.

“இறைச்சி தானே உரிப்புறத்ததுவே”

(தொல். பொரு. பொருள். 35)

“இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே
திறத்தியல் மருங்கில் தெரியு மோர்க்கே”

(தொல். பொரு. பொருள். 36)

“அன்புறு தகுந இறைச்சியுள் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே”

(தொல். பொரு. பொருள். 37)

ஆகிய மூன்று நூற்பாக்கள் பொருளியலில் அமைந்து காணப்படுவன. இறைச்சி என்பது உரிப்புறத்தது அதானின் உரியோடு தொடர்புடையது. உரி என்பது மக்களுக்கு உரியதாய் வரும் புணர்தல், பிரிதல். இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் ஆகிய இவை உரியோடு தொடர்புடையதாய் வரும் பிறிதென்பது மக்கள் தவிர்த்தனவும் கருப்பொருளில் இடம் பெறுவனவுமான விலங்கு, பறவை முதலிய உயிரினங்களின் காதல் பற்றியது. அவற்றின் புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடலைப் பற்றிய, குடும்ப உறவு வாழ்வைப் பற்றிய செய்திகள் உட்குறிப்போடு எடுத்தாளப்படும் போது இறைச்சி தோன்றும். மேலும் மக்கள் நுதலிய செய்தியைக் கூறுங்கால் அவற்றிற்குத் தூண்டுணர்வு தரும் கருப்பொருட்

காதற் செய்திகளை எல்லாம் நுட்பமாக நோக்கும் பொழுது அவை உரிப்புறத்தன என்பது பெறப்படும். ஆகவே உரிப்புறத்தன என்பதால் அவ்வுரிப் பொருள் தரும் உணர்வை இறைச்சி சிறப்பிக்க வரும் என்பது பெறப்படும். ஆயின் நச்சினார்க்கினியர் “இறைச்சி தானே பொருட்புறத்ததுவே”⁽¹¹⁷⁾ எனப் பாடங்கொண்டது நோக்கற்பாலது.

இறைச்சியில் பிறக்கும் பொருளும் உள என்ற தொடர் உணரவல்லார் அங்ஙனம் பிறிதொரு பொருள் தோன்றுவதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் கொள்ளாவிடினும் பாட்டுப்பொருள் ஏதும் சிதைந்து விடாது என்பதாகும்.

அன்புறு தகுந் எனத் தொல்காப்பியர் கூறவது, உயிரினங்களில் ஒன்றின் மீது ஒன்று அன்பைப் பொழிவனவற்றை இறைச்சிப்பொருளில் சுட்டிக் காட்டுதல், பிரிவில் வருந்தாது இருக்க வற்புறுத்துதற்கப் பயன்படும். பொதுவாக இறைச்சியில் அன்பு கொள்ளத்தக்க கருத்துக்களைக் கூறுவர் என்பது இதனால் உறுதிப்படுகிறது. அதனால் இறைச்சிக்கும் காதலுக்கும் உள்ள தொடர்பை மறுக்க முடியாது. கருப்பொருட்களின் அன்பு, காதல் என்பன விலங்குகள், பறவைகள் போன்றவற்றின் காதல் உணர்வு பற்றியதாகவே இருக்க முடியும்.

“புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந்து

இடைசுரத்து இறைச்சியும் வினையும் சுட்டி

அன்புறு தக்க கிளத்தல் தானே

கிழவோன் செய்வினைக்கு அச்சமாகும்”

(தொல்.பொரு.கற்பு.7)

இது கற்பியலில் தலைவி கூற்றில் அமைந்து வருவதாகும். ஈண்டு இறைச்சி என்பது கருப்பொருள் எனப் பொருள்படுமாதலால் கருப்பொருள்களாம்

விலங்கு, பறவைகட்கும், அவற்றின் காதற் செயற்கட்கும் இங்குச் சிறப்பிடம் உள்ளது. அன்புறுதற்குத் தக்கவற்றை இறைச்சியுட் கூறுதல் மரபாகும் என்பன போன்ற சில இயல்புகள் உணரத்தக்கன.

“ஆற்றது பண்பும் கருமத்து விளைவும்
ஏவல் முடிவும் வினாவும் செப்பும்
ஆற்றிடைக்கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்
தோற்றம் சான்ற அன்னவை பிறவும்
இளையோர்க்குரிய கிளவி என்ப”

(தொல்.பொரு.பொருளி.29)

இது இளையோர் கூற்றில் அமைந்து வருவதாகும்.இங்கு ஆற்றிடைக்கண்ட பொருளும் இறைச்சியும் என்ற தொடர் வழியிடைக் காட்சிக்கும் இறைச்சிப் பொருளுக்கும் உள்ள இயைபு பற்றிக் குறிக்கிறது. ஆற்றைக் கண்ட இறைச்சியாவது. வழியிடைக் கண்ட உயிரனங்களின் காதற் செயற்கள் ஆகும்.

“இறைச்சிப் பொருள்வயின் செய்யுளுள் கிளக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி உயர்திணை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கில் தோன்றலான”

(தொல்.சொல்.பெயரி.42)

இது சொல்லதிகாரப் பெயரியலில் அமைந்து வருவதாகும்.இந்நூற்பாவில் இயற்பெயர்க் கிளவி உயர்திணை சுட்டா என்பது விரவுப் பெயர்கள் ஆகும். நில அடிப்படையில் தோன்றும் உயர்திணை ஈறு அமைந்து விரவுப் பெயர்கள். கடுவன், வன்பறழ்க் குமரி போல்வன. இவை உயர்திணை ஈறுகள் பெற்றிருப்பினும். உயர்திணையைச் சுட்டாமல் அஃறிணையைக் குறிக்கும் என்பது இலக்கணம்.

உள்ளுறை இறைச்சி வேறுபாடு

தொல்காப்பியரின் மேற்குறித்த இறைச்சி நூற்பாவினைச் சங்க இலக்கியங்களுடன் ஒப்புநோக்கும் பொழுது ஒரு பாடலில் புலவன் தான் குறிப்பிடும் கருப்பொருளிலுள்ள (விலங்கு, பறவை இவைகளின் அன்பு வாழ்க்கை) எல்லாச் சொற்களும் ஒன்று சேர்ந்து அப்பாடலிலுள்ள சொற்களைக் குறிக்காது ஒரு பொருளை, ஒரு சிந்தனையை அகமாந்தர் வாழ்வோடு இயைபுபடத் தோற்றுவித்தலை இறைச்சியாகக் கொள்ளலாம். உள்ளுறை என்பது கருப்பொருளின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உவமம் கண்டு சொல்லுதலாகக் கொள்ளலாம். இதன் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளுறையில் இடம் பெறும் துனியுறு கிளவி ஆயப்பட்டுள்ளது.

துனியுறு கிளவிக்குரிய அகமாந்தர்கள்

துனியுறு கிளவி கூறுதற்குரிய அகமாந்தர்களை நோக்கின் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உள்ளுறை உவமை கூறுதற்குரிய அகமாந்தர்கள் துனியுறு கிளவி கூறுதற்குரிய மாந்தர் ஆவர். இது குறித்துத் தொல்காப்பியர் உவமயிலில் ஆறு நூற்பாக்களில் சுட்டியிருக்கிறார்.

தலைவியும் தோழியும்

புலவன் தான் கருதியவாறெல்லாம் தலைவி, தோழி உள்ளுறை உவமை கூறுவதாகப் படைத்து விடமுடியாது. தலைவி உள்ளுறை உவமை கூறுமிடத்து அவள் அறிந்ததைச் சொல்லவேண்டும் என்றும், தோழி அந்நிலக் கருப்பொருளினின்று கடந்து உரைக்கலாகாது என்றும் வரையறுத்துள்ளார். இதனை,

“கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி

தோழிக் காயின் நிலம் பெயர்ந்து உரையாது”

(தொல்.பொரு.உவம.26)

என வரும் நூற்பாவால் அறியலாம். அத்துடன் தலைவி மருதம்

நெய்தலாகிய இரண்டு திணைகளில் மட்டும் உள்ளுறை உவமை
கூறுவாள். என்பதனை,

“கிழவோட்கு உவமம் ஈரிடத்து உரித்தே”

(தொல்.பொரு.உவம.29)

என்பதால் தெளியலாம்.

தலைவனும் பிறரும்

தலைவன் உள்ளுறை உவமை கூறுமிடத்துத் தன் அறிவுப் பரப்பின்
அடிப்படையில் கூறுவான். ஏனைய நாற்றாய், செவிலி, பாங்கன், பாணன்
முதலியவர்களுக்கு நிலம் பற்றிய வரையறை இல்லை. இதனை,

“கிழவோற் காயின் உரனோடு கிளக்கும்

ஏனோர்க்கு எல்லாம் இடம் வரைவு இன்றே”

(தொல்.பொரு.உவம.27)

என்பர். மற்றும் தலைவன் உள்ளுறை உவமையைப் பயன்படுத்தும்போது
நில வரையறை இல்லை என்பதை,

“கிழவோற் காயின் இடம் வரைவின்றே”

(தொல்.பொரு.உவம.30)

என வருவதால் உணரலாம்.

தோழியும் செவிலியும்

தோழியும் செவிலியும் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் பொருந்தும் வழி
நோக்கி உள்ளுறை உவமம் கூறுவர் என்பதை,

“தோழியும் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக்

கூறுதற்குக் குரியர் கொள்வழி யான”

(தொல்.பொரு.உவம.31)

எனக் கூறுவதால் அறியலாம்.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியர் கிளவி எனும் சொல்லினை நூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்று இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார். அவை முறையே எழுத்ததிகாரத்தில் தொண்ணூற்று இடங்களிலும், சொல்லதிகாரத்தில் நூற்று ஐம்பத்திரண்டு இடங்களிலும், பொருளதிகாரத்தில் ஐம்பத்தொரு இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன.

இளம்பூரணர் துனியுறு கிளவி உவமபக்கத்தில் தோன்றும் என்றும், பேராசிரியர் உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம் அகியவற்றில் தோன்றும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பேராசிரியர் உள்ளுறையின் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி பிறக்கும் என்பதற்கு முதன்மை கொடுக்கின்றார். சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள் எனும் நூலின் ஆசிரியரும் அதனை வழிமொழிகின்றார்.

உள்ளுறையின் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி பிறக்கும் என்பதால் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உள்ளுறை தொடர்பான பதிமூன்று நூற்பாக்களும் அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் உரைகளும், விளக்கங்களும் ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

உவமப்போலி என்பது உள்ளுறையா, உவமப்போலியின் ஐந்து வகைகளான வினை, பயன், உறுப்பு, உருவு, பிறப்பு. உள்ளுறையின் ஐந்து வகைகளான உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு இவை இரண்டும் இணைந்த நிலையில் சங்கப் பாடல்களுக்கு, இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் உரை காட்டுகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி அடையாளம் காட்டப்படுகிறதா என்பதும் ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இறைச்சி, உள்ளுறை குறித்து உரையாசிரியர்களிடையே கருத்துவேறுபாடு இருப்பதால் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இறைச்சித்

தொடர்பான ஆறு நூற்பாக்கள் தொகுக்கப் பெற்று ஆய்வில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உள்ளுறை, இறைச்சி அகிய இரண்டும் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் பிறக்கும் என்பதும், கருப்பொருளின் ஒட்டுமொத்த செய்தி சொற்களைக் குறிக்காது, ஒரு பொருளை, ஒரு சிந்தனையைத் அகமாந்தர் வாழ்வோடு இயைபுபடத் தேரற்று வித்தல் இறைச்சியாகக் கொள்ளலாம் என்பதும், உள்ளுறை என்பது, கருப்பொருளின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உவமம் கண்டு சொல்லுதலாகக் கொள்ளலாம் என்பதும் ஆய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

துனியுறு கிளவி கூறும் அகமாந்தர்கள் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் கூறுதல் வேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது.

தலைவி துனியுறு கிளவி கூறுமிடத்து அவள் அறிந்த நிலத்திற்குரிய கருப்பொருளைச் சொல்லவேண்டும் என்றும், தோழி அந்நிலக் கருப்பொருளினின்று கடந்து உரைக்கலாகாது என்பதும், தலைவன் அறிவு பரப்பின் அடிப்படையில் கூறவேண்டும் என்பதும், ஏனைய நாற்றாய், செவிலி, பாங்கன், பாணன் முதலியவர்களுக்கு நிலம் பற்றிய வரையறை இல்லை என்பதும், தோழியும் செவிலியும் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் பொருந்தும் வழி நோக்கித் துனியுறு கிளவி கூறுவர் என்பதும் ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1.தொல்.எழுத்து.நூற்.34,62,81,109,111,116,152.2,157,159,165,166,167,170,172,
182,200,202,203,205-1,(2),3,211-1,2,4,5,6,7,212-1,218-1,219-1,223-1,225-1,227-1,
228-1,229-1,230-1,232-1,237-1,240-1,241-1,245-1,248-1,251-1,252-1,263-1,266-1,
268-1,283-1,284-1,288-1,305-1,316-1,317-1,321-1,329-1,332-1,334-1,336-1,
340-1,341-1,347-1,356-1,357-1,359-1,365-1,366-1,373-1,374-1,376-1,378-1,385-1,389-1,
391-1,393-1,396-1,403-1,405-1,குற்றி.5-2,10-1,14-1,16-1,25-1,39-3,4,40-1,(2),49-2,50-1,
51-2,52-1,57-1,58-1,65-2,66-1,69-1,74-2,76-3,6.

2.தொல்.சொல்.நூற்.4-2,3,7-2,8-1,11-1,2,12-1,15-2,16-1,17-2,22-1,23-1,25-2,
27-1,2,3,29-2,31-1,32-2,4,33-1,38-1(2)3,40-1,41-1,242-1,43-1,48-1,56-1,57-4,8,
58-5,62-2,71-1,72-2,73-10,74-2,75-4,5,76-2,77-2,5,78-2,80-2,4,81-7,82-2,85-1,86-1,
88-1,93-2,98-1,100-1,101-1,103-1,111-1,3,4,5,6,7(2),161-1,163-1,2,9,10,
164-1,2,3,168-3,173-1,174-2,175-4,184-1,185-1,186-1,188-1,189-2,190-1,191-1,
194-1,196-2,202-2,4,204-2,207-1,209-2,210-1,212-1,214-3,215-3,4,219-1,220-1,2,3(2),
4,5,221-3,4,222-1,2,4,223-2,225-1,226-3,227-3,229-3,231-1,233-1,234-2,235-1,236-1(2),
238-2,241-2,242-2,243-1,247-2,250-5,252-1,235-1,256-2,258-3,259-1,2
62-1,263-1,264-1,265-1,266-1,267-1,270-1,271-1,273-1,279-1,284-1,285-1,
289-1,2,3,297-1,321-2,322-1,323-1,326-1,351-1,358-2,364-1,365-1,368-2,371-1,375-1,
379-1,383-1,390-1,399-1,400-2,401-1,416-4,417-2,3,418-1,425-4,429-2,430-4,
432-1,439-2,442-1,444-2,445-2,446-1,447-1,448-1,449-1,2,450-2,453-2.

3.தொல்.பொருள்.நூற்.39-8,99-6,105-12,111-3,112-13,25,35,42,113-12,115-3,
118-2,121-3,129-2,144-50,148-31,152-1,155-2,157-3,158-1,159-1,164-1,168-5,175-4(2),
177-1,178-1,179-1,194-12,197-1,204-3,213-1,218-1,232-2,234-1(2),2,236-1,237-1

243-5,268-6,284-1,287-3,293-1,297-1,301-1,(2)417-4,440-1,475-2,484-1,489-4,
496-1,497-1(2),498-1,504-2,507-2,594-2,633-4.

4.தொல்.பொருள்.நூற்.39-8,99-6,105-12,111-3,112-13,25,35,42,113-12,15-3,118-2,
121-3,129-2,144-50,148-31,152-1,155-2,157-3,158-1,159-1,164-1,168-5,
175-4,177-1,178-1,179-1,194-12,197-1,204-3,213,1,218-1,232-2,234-1,2,
236-1,237-1,243-5,268-6,284-1,287-3,293-1,297-1,301-1,417-4,440-1,475-2,484-1,
489-4,496-1,497-1,498-1,504-2,507-2,594-2,633-4

5.செப்பு-தொல். சொல்.நூற்.13-1,16-1,தொல்.பொருள்.நூற்.168-2,206-

6.சொல்-தொல்.எழுத்.நூற்.108-4,109-2,111-2,145-2,153-2,157-2,165-2,
173-2,211-3,346-2,372-1,தொல்.எழுத்.குற்றி.நூற்.77-3,தொல்.சொல்.நூற்.1-3,2-1,,2,3,
3-1,,2,5-1,6-1,7-3,9-2,12-2,26-2,27-3,4,28-2,29-2,43-1,44-1,46-1,49-1,52-1,2,3,
53-2,55-1,57-5,58-3,84-4,90-2,92-1,103-2,108-2,111-4,112-2,127-1,131-1,153-1,155-1,156-2,
158-1,159-1,169-2,172-1,201-2,202-5,203-4,205-2,206-2,213-1,226-6,233-2,234-4,237-2,
240-2,3,241-2,242-1,252-2,253-2,254-2,255-3,273-1,297-1,4,5,8,298-1,2,
389-1,396-3,397-1,398-2,399-1,2,3,400-2,401-1,2,403-2,409-2,411-2,420-1,
421-2,424-1,430-2,437-1,452-1,453-1,455-1,தொல்.பொருள்.நூற்.53-5,77-31,
98-1,99-16,108-1,109-2,144-11,145-26,216-1,242-2,268-6,270-2,385-2,405-2,
417-2,427-1,428-4,481-1,507-1,515-3,532-2,635-4,636-2,656-21.

7.உரை-தொல்.பொருள்.நூற்.44-24,110-3,145-16,384-1,467-2,468-5,475-5,538-2,
645-1,646-3,649-3.

8.மொழி-தொல்.எழுத்.நூற்.36-4,41-4,43-4,44-4,45-4,51-2,57-2,75-2,82-2,109-2,112-2,
113-2,120-2,134-2,141-2,144-2,145-2,172-2,174-2,187-2,192-2,194-2,
214-1,2,224-1,227-1,252-2,266-1,268-1,295-1,313-1,327-5,363-1,401-3,
தொல். சொல்.நூற்.56-1,61-1,81-5,111-7,188-2,247-2,251-2,389-3,412-4,

449-3,தொல்.பொருள்.நூற்.44-2,63-13,65-5,87-2,108-2,111-5,112-26,148-10,
180-1,234-1,236-1,240-1,2,270-1,315-1,317-1,400-1,431-1,467-4,5,470-2,472-2,
473-2,475-3,4,479-4,480-1,2,481-2,508-1,512-2,536-2,537-1,539-1,2,3,542-1,
543-3,644-5,654-6,656-17.

9.உசாதல் - தொல்.பொருள்.நூற்.204-2.

10.உரைத்தல்-தொல்.சொல்.நூற்.67-2,தொல்.பொருள்.நூற்.63-12,98-2,4,110-3,
112-11,151-2,166-1,4,5,167-1,175-1,204-1,208-1,260-1,262-2,266-8,656-18,20,22.

11.எடுத்தல்-தொல்.பொருள்.நூற். 65-1,145-35,259-2,260-1.

12.என்றல் - தொல்.பொருள்.நூற். 112-10,156-3,207-4,5,242-1,266-6,
579-1,613-1,656-13,

13.கழறல் - தொல்.பொருள்.நூற்.149-7,171-1.

14.கிழவ - தொல்.பொருள்.நூற்.82-1,145-43,567-2

15.கிழத்தல் -தொல்.பொருள்.நூற்.498-1,504-2,507-2,594-2,633-4

16.கூறுதல் - தொல்.சொல்.நூற். 20-1,23-2,35-2,36-1,114-3,
தொல்.பொருள்.நூற்.99-14,18,175-2,3,207-6,210-2,233-3,306-1,493-2,
654-2,3,6,7,656-3,9,10,15,19,22.

17. சாற்றல் - தொல்.பொருள்.நூற்.446-1,447-1,448-1,449-1,

18.செப்பல் - தொல்.சொல்.நூற்.61-1,97-2,145-3.

19.நுதலிய - தொல்.எழுத்.நூற். 175.,தொல்.சொல்.நூற்.

186-2.,தொல்.பொருள்.நூற்.57-1,75-17,277-2,467-4,470,479-4,501-4,561-1,639-3

20.பெயர்த்தல் - தொல்.பொருள்.நூற். 144-36,145-22.

21.மொழிதல் - தொல்.எழுத்.நூற்.36,41,43,44,45(4),51,57,75,81,82(2),
109,112,113,(2)120,134,141,144(2),145(2)172,174,187,192,194,214-1,2,224-1,313-1,327-5,

363-1,401-3,தொல்.சொல்.நூற்.56-1,61-1,81-5,111-7,188-2,247-2,251-2,389-3,
412-4,449-3,தொல்.பொருள்.நூற்.44-2,63-13,65-5,87-2,108-2,111-5,
112-26,148-10,180-1,234-1,236-1,236-1,240-1,2,270-1,315-1,317-1,400-1
431-1,467-4,5,470-2,3,472-2,473-2,475-3,4,479-4,480-1,2,481-2,508-1,
512-2,536-2,537-1,539-1,2,3,542-1,543-3,644-5,654-6,656-17.

22. விடுத்தல் - தொல்.பொருள்.நூற். 42-2,105-10,145-17,309-1.

23.தொல்.பொருள்.செய்யு.நூற். 131

24.தொல்.பொருள்.செய்யுளி.நூற்..29

25.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்..29

26.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்.பு.29

27.தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.43

28.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்.41

29.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.20

30.தொல்.பொருள்.செய்யு.நூற்.183

31.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.5

32.தொல்.பொருள்.செய்யு.நூற்.195

33.தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.48

34.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.49

35.மேலது

36. தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.11

37.தொல்.பொருள்.அகத்திணை.நூற்.51)

38.தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.34

39. தொல்.பொருள்.செய்யு.நூற்.158

- 40.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.33
- 41.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.30
- 42.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்..36
- 43.மேலது
- 44.தொல்.பொருள்.உவம.நூற்.28
- 45.தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.28
- 46.தொல்.பொருள்.அகத்திணை.நூற்.45
- 47.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற். 5
- 48.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.12
- 49.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.115
- 50.தொல்.பொருள்.களவு.நூற்.111
- 51.தொல்.பொருள்.பொரு.நூற்.50
- 52.தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்..39
- 53.(தொல்.பொருள்.கற்பு.நூற்.25
- 54.தொல்.பொருள். கற்பு.நூற்.33
- 55.தொல்.பொருள். கற்பு.நூற்.18
- 56.தொல்.பொருள். களவு.நூற்.112
- 57.தொல்.பொருள். மெய்.2நூற்.6
- 58.(தொல்.பொருள்.மெய்.நூற்.24
- 59.தொல்.பொருள். மெய்.நூற்.7
- 60.தொல்.பொருள். செய்யு.நூற்.198
- 61.தொல்.பொருள். உவம.நூற்.28
- 62.க. வெள்ளைவாரணன்,தொல்,பொருள்,உவமஉரை,வளம், இளம்,உரை, ப.97

63. மேலது

64.க.வெள்ளைவாரணன்,தொல்,பொருள்,உவம,உரைவளம்,பேரா.உரை.ப.97

65.மேலது,ப.98

66.மேலது

67.மேலது

68.மேலது

69.க.வெள்ளைவாரணன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,தொல்காப்பியம்,ப.174

70.மேலது

71.மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை,தொல்,பொரு,அகத். உரைவளம்,ப.521

72.மேலது

73.மேலது

74.சி.கணேசரையர்(உ.கு.ஆ)தொல்.பொருள். நச்சர்.உரை. ப.130

75.மேலது . ப.127

76.மேலது

77.மேலது

78.மேலது . பக்.127-128

79.மேலது

80.மேலது

81.மேலது

82.மேலது , ப.129

83.சி.கணேசரையர்(உ.கு.ஆ)தொல்.பொருள். நச்சர்.உரை. ப.538

84.மேலது,ப.13

85.மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை,தொல்,பொரு,அகத். உரைவளம்,ப.533

86.மேலது ,ப.534

87.மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை,தொல்,பொரு,அகத். உரைவளம்,ப.534

88.மேலது . ப.535

89.மு. அருணாச்சலம் பிள்ளை,தொல்,பொரு,அகத். உரைவளம்,ப.530

90.மேலது , பக்.53-531

91.க.வெள்ளைவாரணன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,தொல்காப்பியம்,ப.80,81,86

92.மேலது

93.மேலது

94.மேலது

95.மேலது,ப.84

96.மேலது,ப.85

97.சி.கணேசரையர்(உ.கு.ஆ)தொல்.பொருள். நச்சர்.உரை. பக்.753-754

98.க.வெள்ளைவாரணன்,தொல்,பொருள்,உவம,உரைவளம்,பேரா.உரை.ப.170

99.முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன், கதிர் விழா

வெளியிடு,கழகப்பதப்பு,தமிழ் வளம் 1985, ஆபிரகாம் அருளப்பர் எழுதிய

தொல்காப்பிய சொல்லும் உள்ளுறை இயல் என்று கட்டுரை

100.ஆ. சிவலிங்கனார்,தொல்காப்பியர் கூறும் உள்ளுறையும்

இறைச்சியும், ப.78

101.செந்தமிழ்ச் செல்வி, 31 ஆம் சிலம்பு, உள்ளுறை உவமமும்

இறைச்சியும்,ப. 26

102.தமிழண்ணல். தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்.

உள்ளுறை. ப.63

103.ரா. சீனிவாசன், சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள் ப.177

104.சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை,(ப.ஆ) கலித்தொகை,

நச்சர்,உரை,பதிப்புஉரைப் பகுதி

105.பின்னிணைப்பு, அட்டவணை-2

106. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், நற்றிணை மூலமும்
உரையும்,பதிப்புரை,ப.23
- 107.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார், ஐங்குறுநூறு
உரைப் பகுதிகள்,எ.கா.பா.எண்.5,ப.26
108. ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, ஐங்குறுநூறு மருதம் நெய்தல்,குறிஞ்சி,
பாலை, முல்லை, உரைப் பகுதிகள், எ.கா.பா. எண்.5,ப.27
- 109.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்,நற்றிணை மூலமும்
உரையும்,பதிப்புரை,ப.23
- 110.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார், குறுந்தொகை
உரைப் பகுதிகள், எ.கா.பா.எண்.5,பக்.14-15
- 111.உ.வே. சாமிநாதையர், குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்
- 112.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார், குறுந்தொகை
உரைப் பகுதிகள், எ.கா.பா.எண்.5,ப.26
113. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர்,நற்றிணை மூலமும் உரையும்,
எ.கா.பா.எண்.388,ப.703
- 114.ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, நற்றிணை மூலமும் உரையும், தொகுதி
இரண்டு, எ.கா.பா.எண்.388,ப.285
- 115.எச் வெங்கட்ராமன்(ப.ஆ) நற்றிணை மூலமும் உரையும்,ப.703
- 116.கதிர் மகாதேவன், சங்க இலக்கியம் நற்றிணை,உரையாசிரியர், மக்கள்
பதிப்பு, முன்னுரைப் பகுதி
- 117.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை,
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை,மணிமிடைப் பவளம், நித்திலக்கோவை,
உரைப் பகுதிகள், எ.கா.பா.எண்.8, ப.26
- 118.மேலது
- 119.சி.கணேசரையர்(உ.கு.ஆ)தொல்.பொருள். நச்சர்.உரை. ப.130

இயல் - 2

தலைவியின் துன்புறு களங்கள்

தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்

அகத்திணை வட்டத்தின் மையப்புள்ளி தலைவி எனின் மிகையில்லை. அவ்வட்டத்தினை இணைக்கும் பாலம் தோழி ஆவாள். பிற மாந்தர்களில் மகட்போக்கிய தாய் இடைச்சுரத்தில் நின்று புலம்பும் தலைவன் ஆகியோரின் தனி மனப் போராட்டங்களில் தலைவியின் நினைவே முழுவதும் ஊடாடுகிறது. வாயில்கள் தலைவனிடத்துச் செல்லுங்காலை தலைவியைப் பற்றி உரைத்தல், தலைவியிடம் பேசங்கால் தலைவியைத் தேற்றி நின்றல் அகியன காணப்பெறுகின்றன. பரத்தையின் கூற்றுகள் அவளது உள்ளக் கருத்தைத் தலைவிக்கு உணர்த்தும் நோக்கம் கொண்டவையாக உள்ளன. இவ்வாறு அகத்திணையில் சிறப்புறும் தலைவியின் கூற்றுகளில் அமைந்த உள்ளுறை உவமை வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவி குறித்துக் காண்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

துனியுறு கிளவியும் தலைவியும்

சங்க இலக்கிய அகமாந்தர்களில் தோழிக்கு அடுத்த நிலையில் தலைவி கூற்றுப் பாடல்கள் அதிகமாகக் காணலாகிறது. எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தலைவி கூற்றுப்பாடல்கள் வேறுபடுகின்றன. தலைவி கூற்றுப்பாடல்கள் “550”⁽¹⁾, “559”⁽²⁾, “573,”⁽³⁾ “578”⁽⁴⁾, என அறிஞர் மத்தியில் எண்ணிக்கை வேறுபட்டுக் காணப்பெறுகிறது. இருப்பின் தலைவி கூற்றில் அமைந்த உள்ளுறைப் பாடல்கள் மொத்தம் “தொண்ணூற்று ஐந்தாகும்”⁽⁵⁾. இவற்றில் களவிற்குரியன “முப்பத்தி நான்கு”⁽⁶⁾ ஆகும். கற்பிற்குரியன “அறுபத்தி ஒன்றாகும்”⁽⁷⁾. அவை முறையே குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நான்கு திணைகளில் அமைந்து காணலாகிறது. அவை முறையே திணை அடிப்படையில் களவு, கற்பு எனப்பிரிக்கப்பெற்று விளக்கப்பெறுகிறது.

1. குறிஞ்சித் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்

எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் குறிஞ்சித்திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் “இருபத்திநான்கு”⁽⁸⁾ பாடல்களில் அமைந்து காணப்பெறுகின்றன. அவை களவு எனும் கைகோளில் “பதினெட்டுப்”⁽⁹⁾ பாடல்களும் கற்பு எனும் கைகோளில் “ஆறு”⁽¹⁰⁾ பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

1.1. களவு

களவில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் களவுத் துறைகளில் அமைந்துள்ளன. அவை,

1.1.1. தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றல்

1.1.2. சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்

1.1.3. செலவுக் குறிப்பறிந்து தலைவி கூறல்

1.1.1. தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றல்

தலைவி கூற்றில் தலைவி தோழியிடம் அறத்தொடுதெரிநிற்குங்கூடல் ஓசியனாந்து நெறையகர்ப்பி யான்மீதா ரமையன்க ளீதாழிக்கு உன்றதற் கண்ணுள்⁽¹¹⁾ தலைவியினுள் அறத்தொடுநிலிசன் னேண்டும்⁽¹²⁾ திறநுண் ணறித் தலைவனுக்குத் தனது துன்பத்தை உரைத்து அவனை வரைவுகடாவுமாறும் தோழியிடம் வேண்டுவாள். இரண்டிற்கும் பொதுப்பட அமைந்தது இக்கூற்று. திருமணம் செய்து கொள்வதற்குப் பொருள் ஈட்டுவதற்குத் தலைவன் பிரிந்தான். தலைவியோ மிகவும் வருந்தி உடல் மெலிந்தாள். தலைவியின் தோழி அறத்தொடு நின்று மணம் நடைபெறச் செய்வேன் என்று உறுதிப்பட தெரிவித்தாள். அதற்குத் தலைவி தன் ஆற்றாமை தோன்ற,

“விழுந்த மாரிப் பெருந்தண் சாரல்

கூதிர் கூதளத்து அலரி நாரும்

“மாதர் வண்டின் நயவரும் தீங்குரல்

மணம்நாறு சிலம்பின் அசணம் ஓர்க்கும்

உயர்மலை நாட”

(நற்.244:1-5)

எனக் கூறுவள். ஈண்டு, “கூதள மலரில் தேன் உண்டு அதன் மணத்தையுடைய வண்டின் இசையை யாழிசை என்று அசணம் செவி கொடுத்துக் கேட்டு ஆராய்வது போலத் தலைவனுடன் முயங்கியதால் தலைவி கொண்ட வேறுபாட்டைக் காணும் தாய் முருகு அணங்கியதால் வந்த வேறுபாடு என்று ஆராய்வது பெரிதும் வருத்தத்தைத் தருகிறது”⁽¹²⁾ என்பள். மேலும்,

“வலந்த வள்ளி மரனோங்கு சாரற்

கிளர்ந்த வேங்கைச் சேனெனும் பொங்கர்ப்

பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமகள்

இன்னா விசைய பூசல் பயிற்றலின்

ஏகல் அடுக்கத் திருளனைச் சிலம்பின்

ஆகொள் வயப்புலி யாகுஃ தெனத்தம்

மலைகெழு சீறார் புலம்பக் கல்லெனச்

சிலையுடை யிடத்தர் போதரு நாடன்”

(அகநா.52:1-8)

எனக் கூறும் உள்ளுறையில், “வேங்கைக் கொடி சூழ, அவ்வேங்கையிலே அலர் உண்டான அளவில் ஆண்டு வாழும் மகளிர் புலி புலி என்று பூப் பறித்துச் சொன்ன ஆரவாரத்தாலே ஊரெல்லாம் ஆரவாரித்தற் போலத் தலைவனைத் தலைவி தலைப் பெய்த அளவிலே அலர் பிறந்து, அவ்வலர் முதற் சீராலே முகிழ் முகிழ்த்துப் பின்னை எல்லோரும் அறிந்தது எனக்குத் துன்பம் ஆயிற்று”⁽¹³⁾. அதனால் எம் மறை ஒழுக்கத்தைச் செவிலிக்குக் கூறுவாயாக என்பள்.

1.1.2. சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்

தலைவனின் சிறைப்புறக் கூற்றுகளாகத் தொல்காப்பியர் “இட்டுப் பிரிவு இரங்கினும், அருமை செய்து அயர்ப்பினும், வந்த வழி எள்ளினும், விட்டுயிர்த்து அழுங்கினும், நொந்து தெளி ஒழிப்புனும், அச்சம் நீடினும்”⁽¹⁴⁾ ஆகியவற்றைக் குறிப்பார். தலைவியின் சிறைப்புறக் கூற்றுக்களில் அமைந்துள்ள துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் பகுப்பில் அமைந்துள். அவை, தலைவியின் துன்பத்தினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் காணப்பெறுகின்றன .

1.1.2.1. தலைவனின் அறியாமை

1.1.2.2. வழியில் ஏற்படும் இன்னல்கள்

1.1.2.3. இரவுக்குறி அச்சம்

1.1.2.4. காவல் அருமை கூறல்

1.1.2.5. அம்பர் பெண்டிரின் அலர்

1.1.2.6. அன்னையின் மயக்கம்

1.1.2.7. வரைவு அலர் சொல் நீக்கும்

1.1.2.8. குடியை இகழ்ந்த தலைவன்

1.1.2.9. இருவர் நட்பும் அஞ்சத்தக்கதாயிற்று

ஆகிய பொருண்மைகளில் கூறுவள்.

1.1.2.1. தலைவனின் அறியாமை

களவு ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவன் தலைவியைக் காண்பதற்காக வந்து வேலி ஓரமாக நின்றான். அவன் வந்திருப்பதை அறிந்த தலைவி தோழியை நோக்கி; தலைவன் கேட்குமாறு,

“பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி

இருஞ்சேறு ஆடிய நுதலகொல் களிறு

பேதை ஆசினி ஓசித்த

வீததர் வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே”

(நற்.51:8-11)

என்பதால், “பச்சிலை மரத்தை முறித்த களிற்று சேற்றை நெற்றியில் அப்பிக் கொண்டு அறியாமையால் ஆசினியை முறித்து வேங்கையின் கீழ் தங்கியிருப்பது போலத் தலைவியின் நலன் உண்டு வாடவிட்ட தலைவன் ஊரார் கூறும் பழிச் சொல்லை உடையனவாய் தன் அறியாமையால் இன்னும் மணம் புரியாதிருக்கிறான்”⁽¹⁵⁾ என வருந்துகிறான்.

1.1.2.2. வழியில் ஏற்படும் இன்னல்கள்

தலைவன் இரவுப்பொழுதில் தலைவியைச் சந்திக்க வருவதைத் தன் வழக்கமாக்கிக் கொண்டான். தலைவன் அவ்வாறு வரும் வழியில் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை எண்ணித் தலைவி பெரிதும் கவலையுற்றாள். ஒரு முறை தலைவன் வீட்டின் வேலி ஓரமாக வரக் கண்ட தலைவி தோழியைப் பார்த்து,

“பெருங்களிறு உழுவை தாக்கலின் இரும்பிடி

கருவிமா மழையின் அரவம் அஞ்சுபு

போதுஏர் உண்கண் கலுழுவும் ஏதில்

பேதை நெஞ்சம் கவலை கவற்ற

ஈங்கா கின்றால் தோழி பகுவாய்ப்

பிணவுப்புலி வழங்கும் அணங்குஅருங் கவலை

அவிர் அறல் ஒழுகும் விரைசெலல் கான்யாற்றுக்

கரைஅருங் குட்டம் தமிழர் நீந்தி”

(நற்.144:1-8)

எனக் கூறுவதால், “புலியாலே தாக்கப்பட்ட களிறு இறந்துபட பெண் யானை வருத்தத்தால் இடி போன்று பிளிறும் என்று சுட்டப்படுவதனால், தலைவனுக்கு அவன் வரும் வழியில் ஏதேனும் துன்பம் ஏற்படுமானால் என் செய்வது என்று தலைவியின் நெஞ்சம் புலம்புவதை”⁽⁶⁾ மேற் கூறிய உள்ளுறைப் பகுதி சுட்டும்.

1.1.2.3. இரவுக்குறி அச்சம்

“பெண் குரங்கின் குட்டி தேன் எடுப்பதற்காக ஏற முடியாத மலை மீது ஏறித் தேன் கூட்டைக் கலைத்து அவை கொட்டுமே என்று அஞ்சிப் பக்கத்தில் உள்ள அச்சம் தரத்தக்க உச்சி மலையில் குதிப்பது போல் தலைவன் இரவுக் குறிக்கண் வரும் அபாயம் உணராது தலைவி தோழி ஆகியோர் கூறிய குறியைப் பிழைத்து அல்ல குறிப்பட்டுத் தாய் முதலியோருக்கு நின் வருகையை உணர்த்திப் பின்னர் அவர் ஆரவாரங் கேட்டு உருகெழு காட்டின் ஊடே ஓடிப்போனான். இந்நிகழ்ச்சியால் தலைவன் எல்லையற்ற இடர் எய்தினான். தலைவியும் தலைவன் வருகையை மறைத்து அதோ வருகின்றான் இதோ வருகின்றான் என ஆரவாரஞ் செய்யும் தாயுக்கு, அன்னையே வந்தது ஆளன்று குரங்கு பார் என்றெல்லாம் பொய் கூற நேர்ந்தது”⁽¹⁷⁾, என்பதை,

“கருவிரல் மந்தி கல்லா வன்பறழ்

அருவரைத் தீந்தேன் எடுப்பி அயலது

உருகெழு நெடுஞ்சினை பாயும் நாடன்”

(ஐங்.272:1-3)

எனச் சுட்டுவதால் உணரலாம். மேலும், “ஈத்தலையுடைய புற்றின் மேல் புறத்தே தங்கிய புற்றாஞ்சோறு ஆகிய இரையினையுடைய பெரிய

கையினையுடைய ஆண் கரடியின் தொங்கும் போல் உரைக்குள் பொருந்தி இருக்கும் வறிய நகம் பற்றிக் கொள்வதால் பாம்பு தனது வலிமையை இழக்கும் என்பது, தலைவன் தலைவியை வருத்த வேண்டும் என்னும் கருத்து அவனுக்கு இல்லை. ஆயின் தம் காரியமாகிய களவில் ஒழுகவே ஆறின்மை, ஊரின்மை முதலாகிய இவ்வளவிற்கே வருந்தும் படியாய் விட்டது”⁽¹⁸⁾ என்பதைத் தலைவி பின் வரும் உள்ளுறை உவமப் பகுதி வழி விளக்குவள்.

“ஈயற் புற்றத்து தீர்ப்புறத் திறுத்த
குறும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை
தூங்குதோல் துதிய வள்ளுகிர் கதுவலின்
பாம்புமதன் அழியும் பானாட் கங்குல்”

(அகநா.8:1-4)

1.1.2.4. காவல் அருமை கூறல்

தலைவி களவு வாழ்க்கையில் ஏற்படும் காவல் அருமையினை,

“வாழை யோங்கிய தாழ்கண் அசம்பில்
படுகடுங் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலிய
பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப் பூசல்
விண்டோய் விடரகத் தியம்பும்” (அகநா.8:9-11)

என்பதால், “சுரபுன்னையோடு வாழை ஓங்கி வளர்ந்த இடத்தில் நீர் ஆறாக் குழியில் அகப்பட்ட களிற்றின் வருத்தத்தைப் போக்க அதன் பெண் யானை இக் களிற்று ஏறுதற்குப் படியாகப் பெரிய மரத்தினை முறித்திட்ட ஓசை வான் அளாவிய மலை முழையின்கண் சென்றொலிப்பது போல தலைவன் தலைவியின் நலன் நுகர வந்து களவு ஒழுக்கமாகிய குழியில் வீழ்ந்து இதனை விட்டு வரையவும் முயலாது,

காவல் அருமையால் இக்களவு ஒழுக்கினை நுகரவுமாட்டாது துயரப்பட்டான் என்றும். அறத்தொடு நிலை முதலாகியவற்றால் தலைவியும் தோழியும் வரைய முயலலாம் என்றால் அம் முயற்சி ஊரெல்லாம் அறியும்படி ஆயிற்று”⁽¹⁹⁾ என வருந்துவன்.

1.1.2.5. அம்பர் பெண்டிரின் அலர்

களவு காரணமாக ஏற்பட்ட “அலர், அம்பலைத் தலைவி, “கொடிச்சி கானவனுக்கு இன்பம் உண்டாகப் பாடிய குறிஞ்சிப் பண் யானையைத் தினை உண்ணாமற் செய்து, பசி ஒரு புறம் நலிய அதனை உறங்கவும் செய்தது போல அம்பற் பெண்டிர் தாய்க்கு உணர்த்திய அலர் தலைவன் தலைவவியை நுகராமற் செய்து, வேட்கை ஒரு புறம் நலிய, தலைவன் வாளாதே புறத்தே அயர்ந்திருக்கவும் செய்தது”⁽²⁰⁾ என்பதை,

“உளைமான் துப்பின் ஓங்குதினைப் பெரும்புனத்துக்
கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென
உரைத்த சந்தின் ஊரல் இருங்கதுப்
பைதுவரல் அசைவளி யாற்றக் கைபெயரா
ஒலியல் வார்மயிர் உளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கில் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றொய்யென
மறம்புகல் மழுகளி றுறங்கும் நாடன்”

(அகநா.102:1-9)

என வரும் உள்ளுறை உவம அடிகள் வழி விளக்குவன்.

1.1.2.6. அன்னையின் மயக்கம்

தலைவிக்குத் தலைவனோடு ஏற்பட்ட களவு வாழ்க்கையில், தலைவி தலைவனால் இன்பம் துய்த்துச் செவியுற்ற தன்மையைக் கண்டு தாய்

மயங்கியதை, “திருமணி உமிழ்ந்த நாகம் காந்தட் புதுப்புவை
நுகர்ந்ததனால் நன்னிறம் பெற்ற தும்பியைக் கண்டு ஐயுற்று
மயங்கியதற்குத்”(21)

“திருமணி உமிழ்ந்த நாகங் காந்தள்
கொழுமடற் புதுப்பூ ஊதும் தும்பி
நல்நிறம் மருளும் அருவிடர்
இன்னா நீளிடை நிணையும் நெஞ்சே”

(அகநா.138:15-20)

என வரும் அடிகளைத் தலைவி மொழிவாள்.

1.1.2.7. வரைவு அலர் சொல் நீக்கும்

“கருவுற்றிருக்கும் பெண் புலியின் பசியை நீக்க, பெரிய ஆண்
பன்றியினைக் கொன்ற சினம் பொருந்திய ஆண் புலி அச்சம் தரும் நல்ல
பாம்பு மேய்தற்குச் செல்ல ஒளியுண்டாக உமிழ்ந்த மணியாகிய விளக்கில்
உதிரம் தோய இழுத்துச் செல்வது போல் தலைவனும் குடிஓம்பற் செய்தி
காரணமாக வரைவோடு வந்தால் அலர் சொல்கிற அம்பற் பெண்டிரும்
இன்னா சொல் மறப்பர்”(22) என்பதை,

“ஈருயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய
இருங்களி றட்ட பெருஞ்சின உழுவை
நாம நல்லராக் கதிர்பட உமிழ்ந்த
மேய்மணி விளக்கின் புலர ஈர்க்கும்
வாள் நடந்தன்ன வழக்கருங் கவலை
உள்ளுநர் உட்கும் கல்லடர் சிறுநெறி”

(அகநா.72:12-17)

என வரும் அடிகள் வழி விளக்குகிறாள்.

1.1.2.8. குடியை இகழ்ந்த தலைவன்

களவு வாழ்கையில் தலைவன் இன்பம் துய்த்தற் பொருட்டுத் தலைவியைத் தொடர்ந்து நாடியதால் புகழ்ச்சியை உடைத்தாகிய தலைவியின் குடியை இகழ்ச்சி உடைத்தாகும் படி செய்தனன் என்பதை, “ஆண் பன்றியினைக் கொன்ற புலியேறு பலா மரங்கள் செறிந்த தலைகளில் புலால் நாற அதனை இழுத்துச் செல்வதற்கு இணையாகப் பேசுவள்”(23). இதனை,

“----- பெரிய

கேழல் அட்ட பேழ்வா யேற்றை

பலாவமல் அடுக்கம் புலவ ஈர்க்கும்

கழை நரல் சிலம்பின்”

(அகநா.8:5-8)

என்ற பாடல் அடிகள் உணர்த்தும்.

1.1.2.9. இருவர் நட்பும் அஞ்சத்தக்கதாயிற்று

களவு வாழ்க்கையில் அலர் காரணமாகத் தலைவன் தலைவியிடையே ஏற்பட்ட நட்பு அஞ்சத்தக்க நிலையினை ஆயிற்று என்பதைக் காந்தலின் தாதை ஊதி எங்கும் மணம் பரவச் செய்த வண்டிணைப் போல ஆயிற்று என்பதைச்,

“சிலம்புடன் கமழும் அலங்குகுலைக் காந்தள்

நறுந்தாது ஊதும் குறுஞ்சிறைத் தும்பி”

(குறுந்.239:3-4)

என வரும் உள்ளுறை உவம அடிகள் வழிச் சுட்டுகிறாள்.

1.1.3. செலவுக்குறிப்பறிந்த தலைவி கூறல்

தலைவியின் வரைதல் விருப்பத்தையும், உடன் போக்கு விருப்பத்தையும் தலைவன் பொருட்படுத்தாதுப் புறக்கணிக்கின்றான்

என்பதை “தினையில் விழும் கிளியைக் கடிதலே அன்றித் தாமே விளைந்த
அவரைகளின் கண்ணும் கிளி விழாமல் கடிகின்ற நாடன்”⁽²⁴⁾ என்ற
உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாக,

“சிறுதினை கொய்த இருவி வெண்கால்
காய்த்த அவரைப் படுகிளி கடியும்
யாணர் அகிய நல்மலை நாடன்”

(ஐங்.286:1-3)

எனத் தலைவி தன் துனி கூறுவள்.

1.1.4.வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்

வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி அலர் காரணமாகத் தான் துன்பம்
எய்துவதை,

“கான மஞ்ஞை அறைசன் முட்டை
வெயில்ஆடு முசுவின் குருளை உருட்டும்
குன்ற நாடன் கேண்மை”

(குறுந்.38:1-3)

எனக் குறிப்பதால், ஊராரின் அலர் மொழியால் தலைவி துன்பம் எய்துவது
“காட்டித்து மயில் பாரையில் இட்ட முட்டைகளை வெயிலில்
விளையாடித்திரியும் குரங்குக் குட்டி உருட்டி விளையாடுவது போல்
யான் எய்தும் துன்பத்திற்கு இரங்காமல் இவ்வூரார் யாண்டும் அலர்
தூற்றுகின்றனர்”⁽²⁵⁾ என மொழிவள். மேலும்,

“யானே ஈண்டை யேனே என்நலனே
ஏனல் காவலர் கவன்ஒலி வெரீஇக்
கான யானை கைவிடு பசங்கழை

மீன்எறி தூண்டிலின் நிவக்கும்

கானக நாடனொடு ஆண்டுஒழிந் தன்றே”

(குறுந்.54)

எனக் கூறுவதும் தலைவி அலருக்கு அஞ்சிய நிலையாகும். இதில் தலைவி தோழியைப் பார்த்து, தோழி “நான் மட்டும் இவ்விடத்தில் உள்ளேன். என்னோடு பொருந்தியிருந்த பெண்மைப் பொலிவு தினைப்புனம் காப்பவர் வீசி எறியும் கவண் கல்லின் ஒலிக்கு அஞ்சி காட்டு யானை இழுத்துக் கைவிட்ட மூங்கிலானது மீனைக் கவர்ந்த தூண்டிலைப் போல் ஆயிற்று எனக் கூறுவள். களவு வாழ்க்கையில் தலைவி அலரின் காரணமாகவும், தலைவனின் பொருப்பின்மை காரணமாகவும் தலைவனோடு ஏற்பட்ட நட்பினை அறியாமல் செய்த பிழை என்பதை, கடவுளுக்கு இட்ட கதிரை அறியாது உண்ட மயில் வெய்துற்று நடுங்குவது போலத் தலைவன் அரியன் என்பது அறியாமற் கேண்மை கொண்டு யான் இப்போது அக் கேண்மை காரணமாக வருந்தி நடுங்கி நிற்கிறேன்”⁽²⁶⁾ என்பதை,

“கடிஉண் கடவுட்கு இட்ட சில்குரல்

அறியாது உண்ட மஞ்ஞை ஆடுமகள்

வெறிஉறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்

சூர்மலை நாடன் கேண்மை”

(குறுந்.105:2-5)

என்ற பாடலடிகள் இவ்வுள்ளுறை உவமப் பகுதியைச் சுட்டும். மற்றும்,

“வருவது கொல்லோ தானே வாராது

அவண்உறை வேலின் அமைவது கொல்லோ

புனவர் கொள்ளியின் புகல்வரும் மஞ்ஞை

இருவி இருந்த குருவி வருந்துறப்

பந்தாடு மகளிரின் படர்தரும்

குன்றுகெழு நாடனொடு சென்றஎன் நெஞ்சே”

(ஐங்.295)

இதில், “தினைப் புனக் குறவர்கள் நெருப்பு வைத்துக் காட்டைச் சுட்டனர். நெருப்புக்கு அஞ்சி மயில் தன் இருப்பிடத்தை நோக்கிப் புறப்படத் துவங்கியது. தினை அறுத்த அரிதாளில் இருந்த குருவிகள் அஞ்சுமாறு மயில் தோகை விரித்துப் பந்தாடுகின்ற பெண்களைப் போலத் துள்ளியும், ஓடியும் நடந்தும் சென்றது எனக் கூறுவதால் புனல் அலர் கூறுவாருக்கும், கொள்ளி அலர்மொழிக்கும், புகல் தலைவன் இல்லத்திற்கும், மயில் தலைவனுக்கும், இருவி தலைவன் அகன்ற தலைவியின் இல்லத்திற்கும், குருவி தலைவி, ஆய மகளிர், பந்தாடும் மகளிர் ஆகியோருக்கு”⁽²⁷⁾ விரிந்த நிலையில் உள்ளுறை உவமையாக வந்தது தலைவியின் அலர் மொழித் துன்பத்திற்குச் சான்றானது.

1.1.5. வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்

வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி தோழியிடம் தலைவனின் நிலைப்பாட்டை, “தூங்குகின்ற யானையைத் துறுகல் என்று கருதிப் படரும் மானைக் கொடி பின்னர் அந்த யானை போயபின் பற்றுக் கோடற்று அலமறுதல் போன்று குருறவின்படி உறுதியாய் நில்லாதானைப் பற்றி மானைக் கொடி போல அலமருகின்றேன்”⁽²⁸⁾ என்பதை,

“துறுகல் அயலது மானை மாக்கொடி

துஞ்சுகளிறு இவரும் குன்ற நாடன்”

(குறுந்.36:1-2)

எனக் கூறுவள். மேலும், அருவியின் செய்கையைத் தலைவி அருவியோடு

ஒப்பீட்டுப் பேசுகிறாள். “அருவியானது நிலம் சார்ந்து வளமை தருவதாயினும் வரும் இடை வழியில் வேங்கை மலர்களை உதிரித்தும், பாறைகளைத் தாக்கியும் பாம்பு போலத் தோன்றியும் அச்சுறுத்தி வருவது போலத் தலைவன் தலைவியின் நலங்கெட அஞ்சும் படி செய்கிறான்”⁽²⁹⁾. இதனை,

“குறும்பொறைத் தடைஇய நெடுந்தாள் வேங்கைப்
பூவுடை அலங்குசினை புலம்பத் தாக்கிக்
கல்பொருது இரங்கும் கதழ்வீழ் அருவி
நிலம்கொள் பாம்பின் இழிதரும்
விலங்குமலை நாடனொடு கலந்த நட்பே”

(குறுந்.134:3-7)

எனத் தலைவி கூறுவதால் அறியலாம்.

1.1.5.1. வரைவு நீட்டிப்பு

தலைவன் மணஞ் செய்து கொள்ளாது காலம் கடத்தினான். தலைவியின் ஆற்றாமை அறிந்த தோழி தலைமகள் வருவார் எனவே பொருத்திரு என்றாள். அதற்குத் தலைவி தோழியை நோக்கி நம் காதலர் நம்பால் வைத்த நட்பானது தொடர்பின்றி அறவே ஒழிந்தது. ஆயினும் அயல்மாந்தர் பழி தூற்றுவது ஒழிந்திலர் என்பதைக் கூற வந்த நிலையில் “சூல் முற்றிய பிடி யானை மூங்கில் முளையைத் தின்றால் தனது சூல் கெட்டுப் போகும் என்பதை அறியாது அதைத் தின்று சூல் கெட்டு வருந்துவது போல நாண் முதலியவற்றால் மேம்பட்ட தலைவி அன்பில்லாக் காதலனை விரும்பினால் அலர் எழும் என்பதை முன்பு அறியாமல் அவனுக்கு இசைந்ததால் அலர் எழுந்து என்னுடைய நலனைக் கெடுத்தது”⁽³⁰⁾ என்பாள். இதனைப் பின் வரும் உள்ளுறை உவம அடிகள் விளக்கும்.,

“வழுவப் பிண்டம் நாப்பண் ஏழுற்று
இருவெதிர் ஈன்றவேல்தலைக் கொழுமுளை
சூல்முதிர் மடப்பிடி நாள்மேயல் ஆரும்
மலைகெழு நாடன் கேண்மை”

(நற்.116:3-6)

தலைவன் வரைவு நீட்டித்ததால் வேற்று வரைவு நேர்தற்கு
இடமானது என்பதைத் தலைவி,

“ஒன்றேன் அல்லேன் ஒன்றவென் குன்றத்துப்
பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை
குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்
நின்றுகொய மலரும் நாடனொடு
ஒன்றேன் தோழி ஒன்ற னானே”

(குறுந்.208)

என்பள். இதில் போர் செய்யும் களிற்றால் மிதிக்கப்பட்ட வேங்கை மரம்
நெரிந்து பூமியில் தாழ்ந்து குறமகளிர் நின்றபடியே மலர் கொய்யும்
படியாக ஆயிற்று என்பள். இதில் “வேங்கை மரம் என்பது தலைவி, களிறு
என்பது தலைவன். களிறு காரணமின்றி வேங்கை மரத்தைச் சாய்த்தது
போல் தலைவனும் தலைவியைச் செய்யாத குற்றத்துக்கு, அவளைக் கண்டு
காதலித்துக் காமநோய் தந்து சாய்த்துவிட்டான், மெலிவித்தான். ஊர்
மகளிர் அலர் கூற இது எளிதாயிற்று. அலர் கொய்ய, மரம் எளிதானது
போல் குற்றுயிராகி எளியளும் ஆனேன்”⁽³¹⁾ என்று தலைவி
வருந்துகிறாள்.மற்றும் ஒரு குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைவி வேற்று
வரைவினை,

“பலவில் சேர்ந்த பழம்ஆர் இனக்கலை
சிலைவிற் கானவன் செந்தொடை வெரீஇச்

செருஉறு குதிரையிற் பொங்கிச் சாரல்
இருவெதிர் நீடுஅமை தயங்கப் பாயும்
பெருவரை அடுக்கத்துக் கிழவன்.”

(குறுந்.385:1-5)

என்பள். ஈண்டு “பலாமரத்தில் உள்ள குரங்குகள் வேடன் அம்பிற்கு அஞ்சி
மூங்கில் கோலிற் பாயும் என்றது தோழி நீ அறத்தொடு நில்லா விடில்
வேற்று வரைவு செய்வோர் தத்தம் இல்லம் புகுவர்”⁽³²⁾ எனும் செய்தி
உள்ளுறையின் வாயிலாக உணர்த்தப்படுகிறது. மேலும் நற்றிணைப் பாடல்
ஒன்றில் தலைவி,

“பூம்பொறி உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை
தேம்கமழ் சிலம்பின் களிற்றொடு பொரினே
துறுகல் மீமிசை உறுகண் அஞ்சாக்
குறக்குறு மாக்கள் புகற்சியின் எறிந்த
தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி அயலது
பைந்தாள் செந்தினைப் படுகிளி ஓப்பும்
ஆர்கலி வெற்பன்”

(நற்.104:1-7)

என மொழிவதால் “புலி யானையோடு போர் செய்யக் கண்ட குற
குறுமாக்கள் பாறைமீது ஏறிச் சண்டைக்கு ஏற்றவாறு தொண்டகப்
பறையை முழக்க அவ்வொலி தினை மேயவரும் கிளிகளை ஓட்டும்”⁽³³⁾
என்ற உள்ளுறை உவமையால் தலைவியை மணந்து கொள்ள வேற்றுத்
திருமணம் வந்தாலும் வரும் என்று நிலையைத் தலைவனுக்கு
உணர்த்தினாள்.

1.1.5.2. வெறியாடலால் எழுந்த அலர்

தொல்காப்பியர் வெறியாடலை “வெறியாட்டிடத்து வெறுவின்

கண்ணும்”⁽³⁴⁾ என்பர். வெறியாடலால் எழுந்த அலரைத் தலைவி தோழியிடம் உள்ளுறை உவமை வாயிலாக,

“கடுவிசைக் கவணின் எறிந்த சிறுகல்
உடுவுறு கணையிற் போகிச் சாரல்
வேங்கை விரியினர் சிதறித்தேன் சிதையுடப்
பலவின் பழத்துள் தங்கும்
தலைகெழு நாடன்”

(அகநா.292:11-15)

என்பதால், “கானவன் எறிந்த கல் வேங்கை விரியினர் சிதறித் தேன் சிதையுடப் பலவின் பழத்துள் தங்குவது போல வெறியாடலால் எழும் அலர் தலைவன் குறியிடத்து வருதலைக் கெடுத்து நமது இன்பத்தை அழித்து நமது உள்ளத்தில் தங்குவதான துன்பம் தருகிறது”⁽¹⁾ எனக் கூறுகிறாள்.

1.2.கற்பு

கற்பு எனும் கைகோளில் குறிஞ்சித்திணையில் ஆறு பாடல்களில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் துறைகளில் அமைந்துள்ளன. அவை,

1.2.1. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

1.2.2. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

ஆகிய இரு துறைகளில் அமைந்த பாடல்களில் காணக்கிடக்கின்றன.

1.2.1. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

தொல்காப்பியர் இப்பகுதிக்குரிய கூற்றாக, “தலைவனது கொடுமை ஒழுக்கமாகிய பரத்தையின்கண் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதற்குரியவை. தலைவனைச் சினப்பேன் எனலும், சினவாது உவப்பேன் எனலும், ஏற்கமாட்டேன் எனலும், ஏற்றுக்கொள்வேன்”⁽³⁶⁾ எனலும் ஆகிய நான்கும்

ஆகும். பரத்தை உறவில் திலைத்த தலைவன் மீண்டும் தலைவியைக் காண வருகின்றான். தலைவியின் ஊடலையும் சினத்தையும் கண்டு தோழியை நாடி அவள் உதவியைத் தேடுகிறான். தோழி தலைவியிடத்துச் சென்று தலைவனை மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகிறாள். அதற்குத் தலைவி,

“இசைபட வாழ்பவர் செல்வம் போலக்
காண்தொறும் பொலியும் கதழ்வாய் வேழம்
இருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ அயலது
கருங்கால் வேங்கை ஊறுபட மறலிப்
பெருஞ்சினம் தணியும் குன்ற நாடன்”

(நற்.217:1-5)

எனக் கூறும் உள்ளுறையில் “ஆண் யானை தன்னிடம் புலி அஞ்சி ஓடியதால் தன் சினத்தை அடியில் உள்ள வேங்கை மரத்தில் மோதித் தணித்துக் கொள்வது போலத் தலைவி கொண்ட புலவிக்குத் தலைவன் அஞ்சி அகலுதலாலே”⁽³⁷⁾ அவன் கொண்ட பரத்தமையை இகழ்ந்து கூறி சினம் கொள்ளும் தன்மை சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

1.2.2. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தொல்காப்பியர் இப்பகுதிக்குரிய கூற்றாக கூறுவது “வாயிலின் வருஉம் வகையோடு தொகைஇ”⁽³⁸⁾ பரத்தையர் மனையில் பெரிதும் உறைகின்ற ஒழுக்கமுடையனாக இருந்து தலைவன் தன் பால் ஓடியிரக்கும் தலைவியின் ஊடல் நீக்கி வாயில் நேர்விக்கும் பொருட்டு வாயிலாவரை தூது விடுத்தான். அவர் வந்து வாயில் வேண்ட தலைவி வாயிற் மறுத்த நிலையில்,

“புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை

வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்குங்

குன்று கெழு நாடன்”

(ஐங்.265:1-3)

என உரைப்பதன் வாயிலாக “புலியால் கொல்லப்பட்ட பெண் பன்றியின் மீது கொண்டு இருந்த காதலால் ஆண் பன்றி, பெண் ஈன்ற குட்டியைப் பாதுகாக்கின்றது. அத்தகைய நாடனாயினும், தலைவன் பரத்தையால் வீழ்த்தப்பட்டுத் தலைவி மேல் அன்பில்லாதவன் ஆவதொடு அவன் ஈன்ற மகன் மீதும் அன்பு இல்லாதவனாகப் பிரிந்து விட்டான்”⁽³⁹⁾ எனத் தனது துன்பத்தைக் கூறி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள் தலைவி.

2.மருதத் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்

மருதத் திணை காட்டும் தலைவியின் களவு வாழ்க்கையில் துனியுறு கிளவிகள் அமையப் பெறவில்லை. கற்பு வாழ்க்கையில்

2.1. தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல்

2.2. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

2.3. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல்

2.4. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

2.5. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்

3.6. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

3.7. தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்

ஆகிய துறைகளில் மட்டும் அமைந்துள்ளன.

2.1. தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல்

தலைவனுடைய பரத்தமை ஒழுக்கம் காரணமாக வாயில் நேர்ந்த தோழிக்குத் தலைவி வாயில் நேர்ந்தாலும் தலைவன் மேல் கொண்ட புலவி காரணமாகத் தலைவி, “உயர்ந்தாரோடு இழிந்தாரையும் தத்தம்

மனைகளில் இருந்து கொண்டு சென்று வருத்த விடுதற்கு விறலி முதலிய வாயிலோர் செல்கின்ற ஆராவாரத்தைக் கேட்டு வெருவி, தலைவனை அரிதிற் பெற்று நுகர்ந்து வருந்தி இருக்கின்ற சேரிப் பரத்தையர் பின்பு தலைவன் செலுத்துகின்ற வாயில்கட்கு எய்தாத இடங்களிலே புலந்திருந்து அவன் வாயில்களைத் தம்மை வருந்தின நோவை அவர் சுற்றத்தாருக்குப் பலகாலும் முறைப்பட்டுக் கூறும் தன்மை ஆயினர்”⁽⁴⁰⁾ என்பள் ; இதனை,

“நீரார் செறுவின் நெய்தலொடு நீடிய
நேரித ழாம்பல் நிரையிதழ் கொண்மார்
சீரார் சேயிழை ஒலிப்ப ஓடும்
ஓரை மகளி ரோதை வெரீஇ எழுந்து
ஆரல் ஆர்கை அஞ்சிறைத் தொழுதி
உயர்ந்த பொங்கர் உயர்மர மேறி
அமார்க்கண் மகளி ரலைப்பிய அந்நோய்
தமார்க்குரைப் பனபோல் பல்குரல் பயிற்றும்
உயர்ந்த போரி னொலிநல் லூரன்”

(கலி.75:1-9)

என வரும் அடிகள் சுட்டும்.

2.2. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

மருதத் திணையில் தலைவி தோழிக்கு அஞ்சி வாயில் மறுக்கின்ற போது தலைவி,

2.2.1. பரத்தையர் மனையில் இன்பம் நுகரும் தலைவன்

2.2.2. தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு

2.2.3. பரத்தை இன்பம் உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது

2.2.4. தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்வன

2.2.5. பரத்தை இரங்கத்தக்கவள்

2.2.6. தலைவன் தங்காதவாறு பரத்தை செய்கின்றனள்

2.2.7. தலைவி பொறுமை இழந்து ஆற்றாள்

2.2.8. ஊரார் பழிக்கு அஞ்சாத தலைவன்

3.2.9. தலைவிக்கு அஞ்சி தலைவன் வருகின்றான்

ஆகிய துணிகளை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

2.2.1. பரத்தையர் மனையில் இன்பம் நுகரும் தலைவன்

புறத்தொழுக்கம் உடையானாகிய தலைவன் மாட்டு மனம் வேறுபட்ட தலைவி, “மகளிர் வளையில் வாழும் நண்டைக் கலைத்தும், பூவைப் பறித்தும் விளையாடுவது போலத் தலைவன் மனையில் வாழும் தலைவியை வருத்திப் பரத்தையர் மனையில் இன்பம் நுகர்கின்றான்”⁽⁴¹⁾ என்பதைத் தலைவி பின் வரும் பாடல் அடிகள் கொண்டு தெரிவிக்கின்றாள்,

“முள்ளி வேரளைக் கள்வ னாட்டிப்

பூக்குற் றெய்திய புனலணி யூரன்” (ஐங்.23:1-2)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்தும்.

2.2.2. தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு

“இரும்பு போன்ற நெஞ்சினை உடையராகிப் பரத்தையர் ஊர் முழுதும் கலங்கத் தான் முன்பு கூடின பரத்தையர் தாய்மார் கலங்க, அப்பரத்தையர் அவ் ஆம்பற் பூப்போலக் குவியக், குவிதல் விட்ட குவளை மலர் போலும் பூப்பெய்து கொள்ளப்பட்ட பரத்தையரை நுகர்ந்து வருகின்ற காலத்து, வழியில் அகப்பட்ட சேடியர் முதலாயினரை நுகர்ந்து பின்னும் சிலரைக் கூடக் கொடுநாச் செறிந்து கொண்டு நம் மனையில் தங்குதற் பொருட்டுத் தலைவன் வருவதை, “எருமைகள் ஆம்பலின் மெல்லிய இலைகள் கிழிய குவலையின் மலர்களை நிறம்பத் தின்று, காஞ்சியின் தாது ஈரமுடைய உடம்பின் புறத்தில் சிந்த அசையிடும்

வாயாய் தாம் தங்கும் கொட்டிலில் புகும்”⁽⁴²⁾ என்பள். இதனை,

“இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை
ஆம்பல் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கரைய
காஞ்சி நுண்டா தீர்ப்புறத் துறைப்ப
மெல்கிடு கவுள அல்கு நிலை புகுதரும்
தண்டுறை ஊரன் திண்டார் அகலம்
வதுவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புணரிய”

(அகநா.56:3-8)

எனத் தலைவி உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாகக் தன் துனி கூறுகிறாள்.

2.2.3. பரத்தை இன்பம் உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது

தலைவியின் ஆற்றாமைக்குக் காரணம் வினவிய தோழிக்குத் தலைவி,

“புதல்மிசை நுடங்கும் வேழ வெண்பூ
விசும்பாடு குருகிற் தோன்றும் ஊரன்”

(ஐங்.17:1-2)

என்பதால், “முட்புதரில் நின்று அதன் மேல் அசையும் மணமற்ற இழிந்த வேழவெண் பூ தூயதான வானத்தில் பறக்கும் சிறந்த அன்னம் போலக் காணப்படுதல் போன்று தலைவனுக்கு இழி குலத்தில் தோன்றி நடிக்கும் பரத்தையர் தூயவரும் சிறந்தவருமாகிய குலமகளிர் போலக் காணப்படுகின்றனர். மற்றும் பெண்கள் மேல் மோகம் கொள்கின்ற தலைவனுக்கு அவர்கள் தரும் இன்பம் புதுமையாகவும் உயர்ந்ததாகவும் தோன்றுகின்றது”⁽⁴³⁾ என்பது தலைவியின் துனியுறு கிளவியாகும்.

2.2.4. தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்வன்

தலைவியின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் அறியாது வினாவிய
தோழிக்குத் தலைவி,

“மணலாடு மலிர்நிறை விரும்பிய வொண்டழை
புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்துணை யுதவும்
வேழ மூதா ரூரன்”

(ஐங்.15:1-3)

எனக் குறிப்பிடுவதனால், “வேழம் நீராடும் மகளிருக்குத் தெப்பமாக
உதவுவது போலத் தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டியதைக்
கொடுக்கின்றான்”⁽⁴⁴⁾ எனத் தன் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் கூறி
வருந்துவள்.

2.2.5. பரத்தை இரங்கத்தக்கவள்

தலைவியின் ஊடலைப் போக்கத் தலைவன் தோழியைத் தூது
விட்ட வழி. தூது வந்த தோழியிடம் தலைவி,

“களளின் கேளிர் ஆத்திரை உள்ளூர்ப்
பாளை தந்த பஞ்சியங் குறுங்காய்
ஓங்கு இரும் பெண்ணை நுங்கொடு பெயரும்
ஆதி அருமன் மூதார்”

(குறுந்.293:1-4)

என்பதால், “நன்மை செய்யும் நுங்கை உண்பது போலத் தீமை செய்யும்
களளிணையும் கேளிரோடு உண்ணும் ஆதியருமன் ஊரினர் போலச் சிறந்த
எம் தலைவனைப் புல்லிவிட்டுப் பின் பிறரையும் புல்லுகின்ற
இயல்புடைய அப்பரத்தை மீண்டும் இங்கு வருவாளாயின்
இரங்கத்தக்கவள்”⁽⁴⁵⁾ எனக் வருந்திப் பேசுகிறாள்.

2.2.6. தலைவன் தங்காதவாறு பரத்தை செய்கின்றனள்

புறத்தொழுக்கம் தகாது என அதிலிருந்து மீண்டு தலைவியோடு இன்பம் செய்யும் தலைவனைப் பரத்தையர் அவள்பால் தங்காதவாறு செய்கின்றனர் என்பதைத் தலைவி, “தாமரைப் பூவில் உள்ள தும்பியின் சினையை வேழத்தின் பூ சிதைக்கும்”⁽⁴⁶⁾ என உள்ளுறை உவமையால் துணி கூறுவதை,

“அறுசில் கால அம்சிறைத் தும்பி

நூற்றிதழ்த் தாமரை பூச்சினை சீக்கும்

காம்புகண் டன்ன தூம்புடை வேழத்துத்

துறைநனி ஊரன்”

(ஐங்.20:1-4)

என்னும் இவ்வடிகள் சுட்டும்.

2.2.7. தலைவி பொறுமை இழந்து ஆற்றாள்

தலைவன் மார்பினைப் பரத்தையர் தீண்டுவதால் தலைவி பொறுமை இழந்து ஆற்றாள் ஆயினள் என்பதை, “நீண்ட பூவையுடைய வேழம் தீண்டுவதால் மாமரத்தின் தளிர் அசையும்”⁽⁴⁷⁾ நிலையினை,

“கொடிப்பூ வேழம் தீண்டி அயல

வடுக்கொண் மாஅத்து வண்தளிர் நுடங்கும்

மணித்துறை ஊரன்”

(ஐங்.14:1-3)

எனக் கூறுவள்.

2.2.8. ஊரார் பழிக்கு அஞ்சாத தலைவன்

களவில் புணர்ந்து பின்பு வரைந்துகொண்டு ஒழுகா நின்ற தலைவனுக்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதானதை உணர்ந்த தலைவி

ஆற்றாளாய்,

“அள்ளல் ஆடிய புள்ளிக் கள்வன்

முள்ளி வேர்அளைச் செல்லும் ஊரன்”

(ஐங்.22:1-2)

எனக் கூறுவதில், “சேறு படிந்ததைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் முள்ளி வளைக்குள் நண்டு புகுவது போல் பரத்தை ஒழுக்கத்தால் தன்னை ஊரார் கூறும் பழிக்கு அஞ்சாமல் தலைவன் பரத்தை வீட்டுக்குள் புகுகின்றான்”⁽⁴⁸⁾ எனத் தலைவி துனி கொள்கிறாள்.

2.2.9. தலைவிக்கு அஞ்சி தலைவன் வருகின்றான்

தலைமகன் பொதுமகளை நாடினான். சிறிது காலம் கழித்துத் தன் மனைக்கு வந்தான். ஆனால், தலைமகள் ஊடல் கொண்டு,

“வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇ

பழனப் பல்புள் இரியக் கழனி

வாங்குசினை மருதத் தூங்குதுணர் உதிரும்

தேர்வண் விராஅன் இருப்பை”

(நற்.350:1-4)

எனக் கூறுவதால், “உழவரின் தண்ணுமைக்கு அஞ்சிப் பறவைகள் அகன்று மருதமரத்திற் செறியப் பூக்கள் உதிருவது போலத் தலைவியிடத்து அன்பின்றிப் பழிப்பதற்கு அஞ்சித் தலைவன் அவளை நாடி வருவதாகத்”⁽⁴⁹⁾ தலைவி கருதுவதை மேற் சுட்டிய அடிகள் உணர்த்திற்று.

2.3. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல்

தலைவி வாயில் வேண்டிய வாயில்களுக்கு நான் தலைவனின் கொடுமையை நாணி நல்லவன் எனக் கூறி ஏற்றுக்கொள்ள உடன்பட்டாலும் என் தோள்கள் அவனை நல்லன் அல்லன் தீயேன் என்று

ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கின்றன எனக் கூற வந்த இடத்தில், “வீட்டில் நட்ட வயலைக் கொடி வெளியே நிற்கும் வேழத்தைச் சுற்றுவது போலத் தலைவன் தன் வீட்டிலே தங்கினாலும் பரத்தையருக்கு வேண்டிய நன்மைகளையே நாடுகின்றான்”⁽⁵⁰⁾ என்பதை,

“மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றுந்

துறைகே மூரன்”

(ஐங்.11:1-2)

எனும் அடிகள் கொண்டு துனி உரைக்கின்றாள்.

2.4. தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தலைவி வாயில் வேண்டிய வாயில்களுக்குத் தலைவனின் கொடுமைகளையும். பரத்தையின் செயலினையும் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறாள். அவை,

2.4.1. தலைவன் பரத்தையோடு நீர்த்துறையில் ஆடுகிறான்.

2.4.2. ஆடவருக்குக் கற்பைக் காணிக்கை ஆக்கும் பரத்தையர்

2.4.3. குலமகளிர் போல பொது மகளிரும் வாழ்கின்றனர்

2.4.4. தலைவனைத் தன் பால் வைக்கும் பரத்தையர்

2.4.5. அறிவில்லாத பரத்தையர்

2.4.6. அல்லும் பகலும் பரத்தையர் ஒழுக்கம்

2.4.7. இல்லம் தங்க மட்டும் வரும் தலைவன்

ஆகியனவாகும்.

2.4.1. தலைவன் பரத்தையோடு நீர்த்துறையில் ஆடுகிறான்.

தலைவன் தலைவியைப் பரத்தையின் காரணமாகப் பிரிந்தமையால் “அவளாள் சூடப்படாத ஞாழற் பூ வாடி உதிர்ந்து நீர்த்துறையிலே பரந்து அணிந்தது என்பதை ஒரு தலைவி, ஞாழல் மரத்தின் வெண் சிறு கடுகைப் போன்று சிறிய பூக்கள் அழகிய மருத மரத்தின் பழம் பூவுடனே பரந்து

அவனுடைய ஊரிடத்தில் நீர்த்துறையை அழகு செய்தது அது மட்டுமன்று தலைவன் பரத்தையரோடு ஆடுதலானே நீர்த்துறையில் ஞாழற் பூக்கள் சிதறி அழகு செய்தது”⁽⁵¹⁾ என்பது இங்குக் குறிப்பு. இதனைப் பின் வரும் உள்ளுறை உவம அடிகள் குறிக்கும்,

“ஐயவி அன்ன சிறுவீ ஞாழல்

செவ்வி மருதின் செம்மலொடு தாஅய்த்

துறை அணிந் தன்றுஅவர் ஊரே”

(குறுந்.50:1-3)

2.4.2. ஆடவருக்குக் கற்பைக் காணிக்கை ஆக்கும் பரத்தையர்

“குதிரையின் தலையில் அணியும் சாமரை போலப் பார்வைக்குத் தோன்றும் வெள்ளைப் பூக்களை வேழம் சொரிவது போலக் கற்புச் சிறப்பினை உடைய குல மகளிரைப் போலப் பரத்தையரும் நலமுடையவர் போலக் காட்டி ஆடவரைக் கவர்ந்து அவருக்குத் தம் கற்பை அளிப்பர்”⁽⁵²⁾ என்பதை,

“பரியுடை நன்மான் பொங்குளை அன்ன

அடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகருந்

தண்துறை ஊரன்”

(ஐங்.13:1-3)

எனத் தலைவி வருந்துகிறாள்.

2.4.3. குலமகளிர் போல பொது மகளிரும் வாழ்கின்றனர்

“செருந்தியோடு சேர்ந்த வேழம் கரும்பு போலக் காற்றில் அசைவது போலத் தலைவன் ஊரில் தம் தோழியரோடு சேர்ந்து குல மகளிர் போலப் பொது மகளிரும் தருக்கோடு வாழ்வதனை”⁽⁵³⁾ ஒரு தலைவி,

“இருஞ்சாய் அன்ன செருந்தியோடு வேழம்

கரும்பின் அலமரும் கழனி ஊரன்”

(ஐங்.18:1-2)

எனத் துனி பேசுகிறாள்.

2.4.4. தலைவனைத் தன் பால் வைக்கும் பரத்தையர்

“மாமரத்தின் கிறை, பூத்த மணம் கமழும் பொழிலில் வேழப் பூவின் வெள்ளை உளை இதழ்களை விரித்து அப்பூக்களை உதிர்ப்பது போல் தலைவியோடு தன் மனையில் இருந்து இன்பம் தர அமைந்திருக்கும் தலைவனை அவ்வாறு செய்யாத படி விலக்கிப் பரத்தையர்கள் கெடுக்கின்றார்கள்”⁽⁵⁴⁾ என ஒரு தலைவி வருந்துவதை,

“எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பும் பெருஞ்சினை

புணர்ந்தோர் மெய்மணம் கமழும் தண்பொழில்

வேழ வெண்பூ வெள்ளுளை சீக்கும்

ஊரன்”

(ஐங்.19:1-4)

என்ற இப்பாடலடிகள் சுட்டும்.

2.4.5. அறிவில்லாத பரத்தையர்

தலைவி ஒரு பரத்தையை அறிவில்லாதவள் எனச் சாடுகிறாள்,

“தன்பார்ப்புத் தின்னும் அன்பில் முதலையோடு

வெண்பூம் பொய்கைத்து அவன்ஊரென்ப”

(ஐங்.41:1-2)

இதில், “தான் ஈன்று பாதுகாப்பதற்குரிய தன் பார்ப்பினைத் தானே தின்னும் முதலையையும் அதனோடு சேர்ந்திருக்கும் வெள்ளை ஆம்பலையும் உடையது போலத் தலைவன் சிதைக்கும் குணத்தையும் தன்

கொடுமையையும் நினையாது, தன்னோடு கூடி வாழும் அறிவில்லாத பரத்தையரையும் உடையவன் தலைவன் என்கிறான்”⁽⁵⁵⁾. முதலை தன் பார்ப்பைத் தின்பது தலைவனின் அன்பு இல்லாமையையும், வெண்மையான ஆம்பல் பூக்களைப் பொய்கை பெற்றிருப்பது தலைவியின் உடம்பு பெற்ற பசலையின் நிறத்தையும் குறிப்பதாய் அமைந்த உள்ளுறை உவமையாகும்.

2.4.6. அல்லும் பகலும் பரத்தையர் ஒழுக்கம்

தலைவன் உண்ணக் கூட வீட்டுக்கு வராமல் தன் வருகையைச் சுருக்கிப் பரத்தை வீட்டிலேயே இருந்தான். அவனுக்காக வாயில் வந்தோரிடம் தலைவி, “இரவிலும் எருமை கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு நெல்லை மேயுவது போலத் தலைவன் இரவிலும் வாராது பகலிலும் வாராது பரத்தையிடம் ஒழுகுகிறான்”⁽⁵⁶⁾ எனும் தன்மையை,

“கருங்கோட்டு எருமை கயிறு பரிந்து அசைஇ
நெடுங்கதிர் நெல்லின் நாள்மேயல் ஆரும்
புனல் முற்று ஊரன்”

(ஐங்.95:1-3)

என வரும் அடிகள் கொண்டு கூறுவள்.

2.4.7. இல்லம் தங்க மட்டும் வரும் தலைவன்

“வலிமிக்க எருமைக்கிடா பொய்கையில் பகல் எல்லாம் கழியச் சூழன்று மடப்பம் வாய்ந்த பெண் எருமையினை அணைந்து தோட்டங்களில் மேய்ந்து வயல்களில் இறங்குவது போலத் தலைவன் பரத்தையிற் சேரியில் திரிந்து அவர்களை நுகர்ந்து, பின்பு இளையளால் பரத்தையோடும் சோலையில் விளையாடி, சேற்றினையுடைய பழனம் போலும் எம் இல்லில் தங்குதலுக்கு மட்டும் இப்பொழுது வந்துள்ளான்”⁽⁵⁷⁾ என ஒரு தலைவி சாடுவதனை,

“மடக்கண் எருமை மாண்நாகு தழீஇப்

படப்பை நண்ணிப் பழனத் தல்கும்

கலிமகிழ் ஊரன் ஒலிமணி நெடுந்தேர்” (அகநா.146:3-5)

எனும் இப் பாடலடிகள் செப்புகின்றன.

2.5. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்

தலைவன் பரத்தையரோடு சென்று பழகுவதனால் ஊடல் கொண்டிருந்த தலைவி, அவன் வந்தால் ஊடல் வாயிலாய் ஒறுக்கக் கருதியிருந்தாள் கூறுவதாவது, “நிலத்தில் படர்ந்துள்ள பிரம்பின் கனியை நீரில் வாழும் கெண்டை கவ்வுவது போல உயர் குடிப் பிறந்தானாகிய தலைவன் தன் மனை நீத்து தானே சென்று அடைந்து பரத்தையர் வசமாயினான்”⁽⁵⁸⁾ என்பதைத் தலைவி பின்வரும் பாடலடிகள் கொண்டு வருந்துவள்.

“அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகனி

குண்டுநீ ரிலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்

தண்டுறை ஊரன்”

(குறுந்.91:1-3)

எனச் சுட்டுவள் மற்றும் கலித்தொகைத் தலைவி,

“வீங்குநீர் அவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட

ஞாங்கர் மலர்குழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்டு

ஒங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்றம்

ஆங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்

வீங்கிறை வடுக்கொளவீழுநர்ப் புணர்ந்தவர்

தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை

பாந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇ

பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர்”

(கலி.66:1-8)

என்கையில் “வீங்கு நீர் என்பது பரத்தையர் சேரியாகவும், அதன்கண் வீழ்ந்த நீலங்காமச் செவ்வி நிகழ்ந்த பரத்தையராகவும், பகர்பவர் என்பது பரத்தையரைத் தேர் எற்றிக் கொண்டு வரும், பின்னர் முதலிய வாயில்களாகவும், அம் மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டிற்கு விருந்து ஆற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் தமது நலத்தை அத் தலைவன் நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலில் வண்டுமூல்லையை ஊதுதல் இப்பரத்தையுடன் இரவு துயில்தலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்கை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும்”⁽⁵⁹⁾ விரிந்த நிலையில் தலைவி உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாகத் துனியுறு கிளவி கூறுவள்.

2.6. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கும் போது பின்வரும் காரணங்களை மொழிகின்றாள். அவை,

3.6.1. தலைவனுக்குத் துணை போகும் பாணன்

3.6.2. பாணனின் பொய் மொழிகள்

3.6.3. பாணன் கூட்டுவித்த அன்பில் பரத்தை

3.6.4. தலைவனுக்கு அணியாய் தோன்றிய பரத்தை

எனப் பாகுபடுத்திக் கூறலாம்.

2.6.1. தலைவனுக்குத் துணை போகும் பாணன்

“ஆமையின் மீது அதன் பார்ப்பு ஏறித் துஞ்சுவது போலத் தலைவன் மார்பின் மீது அவன் புதல்வன் அமர்ந்து துயில்வான். அதனால் கிடைக்கும் இன்பத்தை விட சிறந்த இன்பம் தலைவன் தலைவியருக்கு இம்மை வாழ்வில் வேறில்லை. அதனை விடுத்து உயர்ந்த ஒழுக்கம் ஒழுக வேண்டிய தலைவன் பரத்தை ஒழுக்கம் மேற்கொள்ளுகின்றான் என்பதும்

அவனுக்குப் பாணனும் துணை போகித் தலைவியிடம் பொய் சொல்லுகின்றான்”⁽⁶⁰⁾ என்று கூறி ஒரு தலைவி வாயில் மறுத்தலை,

“அம்பணத் தன்ன யாமை எற்றிச்

செம்பின் அன்ன பார்ப்புபல துஞ்சும்

யாணர் ஊர

”

(ஐங்.43:1-3)

என வரும் அடிகளின் வழி கூறி புலவி கொள்வள்.

2.6.2. பாணனின் பொய் மொழிகள்

தலைவனுக்கு வாயிலாக வந்த பாணர் சொல்லிய பொய் மொழிக்கு ஈடாக, “தலைவன் காதலுக்காக, அவனை விரும்பியவர்களின் வாயிலைத் தலைவி நேர்வதைப் பெறுவாய் என்பது பாண்மகளுடைய இழிந்த கெளிறு நிறைந்த வட்டி நிறைய மனையாள் உயர்ந்த பெரும் பயிற்றினைக் கொடுப்பாள்”⁽⁶¹⁾ என்பதாகும். தலைவன் அடிக்கடி இவ்வாறு பொய் சொல்வதற்குக் காரணம் அவனுடைய வாயில்களாக வந்தவர்கள் கூறும் சொற்களுக்கு மனம் நெகிழ்ந்து வாயில் நேரும் தவறு தலைவியிடம் உள்ளது என்று கூறுவது புலவியாகிய ஊடல் பற்றி பிறந்த பேச்சாகும். இதனை,

“முள்ளயிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிது சொரிந்த

அகன்பெறு வட்டி நிறைய மனையோள்

அரிகால் பெரும்பயறு நிரைக்கும் ஊரன்”

(ஐங்.47:1-3)

என வரும் அடிகள் செப்பும்.

2.6.3. பாணன் கூட்டுவித்த அன்பில் பரத்தை

“அகன்ற நீர் உண்ணும் துறை அழகு பெறும் படி சிறு தூரோடு வந்து தாழ்ந்து கிடந்த பகன்றையினது பூவைச் சேறும்படி வளர்ந்த பசிய

இலையினையுடைய தாமரை முகைகண் வெறி கொள்ளும் படி ஒளி விட்ட வெள்ளி வள்ளத்தாலே குளிர்ந்த நறிய கள்ளை உண்பவன் முகம் போல வளவிய முறுக்கு நெகிழும் வயலணிந்த நல்ல ஊரன் எனத் தலைவி ஒரு உள்ளுறை உவமம் மொழிக்கின்றாள். இதில் அகன்ற துறை பரத்தையர் சேரியாகவும், அழகு பெறும்படி புதலோடு வந்து தாழ்ந்த மணமில்லாத பக்ன்றைப் பூ பாணர் முதலிய வாயில்களோடு வந்து தங்கின அன்பில்லாத பரத்தையராகவும், அதனை உற நீண்ட தாமரை அப்பரத்தையிடத்தே சேர்ந்த தலைவனாகவும், அத் தாமரைக் கள்ளை தீது என்று உணர்ந்து வைத்தும் அதனை உண்டு களிக்கின்றவன் முகம் போலத் தளை விடுதல் அன்பில்லாத மகளிடத்துப் பெறுகின்ற இன்ப நுகர்ச்சி தீதென்று உணர்ந்து வைத்தும் அதனை நுகர்ந்து மகிழ்கின்ற தலைவனாகவும்”⁽⁶¹⁾ தலைவி கூறி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள்.

2.6.4. தலைவனுக்கு அணியாய் தோன்றிய பரத்தை

“பரத்தையிற் சேரியிற் பரத்தையிடத்தே பொலிவு பெற்ற தலைவனை அவர்கள் தம் வசமாக்கும் கொள்கையினாலே அவர்களில் ஒருத்தி நின்னிடத்தே விடாமல் தங்கி நினக்கு அணியாய் தோன்றி நின்றாள் எனத் தலைவி ஊடல்”⁽⁶²⁾ கொள்வதனை,

“புள்ளிமிழ் அகல்வய லொலிசெந்நெ லிடைப்பூத்த

முள்ளரைத் தாமரை முழுமுதல் சாய்த்ததன்

வள்ளித முறநீடி வயங்கிய வொருகதிர்

அவைபுக ழரங்கின்மே லாடுவாள் அணிநுதல்

வகைப்பெறச் செறீஇய வயந்தகம்போல் தோன்றும்

தகைபெறு கழனியந் தண்டுறை யூரகேள்”

(கலி.79:1-6)

என்னும் பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன.

2.7. தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்

தலைமகன் பொதுமகளை நாடினான். பின்னர் அவளை விடுத்துத் தலைமகளிடம் ஓடினான். தலைவி அவன் செயலை வெறுத்து ஊடினாள். அவ்வாறு தலைவி ஊடும் போது தலைவனின் குற்றங்களாகப் பின் வருவனவற்றைக் குறிக்கின்றாள். அவை,

2.7.1. காதற், சேரிப்பரத்தை ஆகியோரிடம் தங்கும் தலைவன்

2.7.2. ஒருத்தி இல்லத்தில் துயின்ற தலைவன்

2.7.3. பரத்தையரைக் குலமகள் போல் பார்க்கின்றான்

2.7.4. இழிந்த நாற்றம் வீசும் தலைவன்

2.7.5. பரத்தை இல்லத்தில் தலைவி

2.7.6. பரத்தையின் தாயை நெகிழ்ந்த தலைவன்

2.7.7. விடியலில் மட்டும் தலைவியை நினைக்கும் தலைவன்

2.7.8. பரத்தை அலருக்கு அஞ்சிய தலைவன்

2.7.9. அனைவரையும் வருத்தும் தலைவன்

ஆகியனவாகும்.

2.7.1. காதற், சேரிப்பரத்தை ஆகியோரிடம் தங்கும் தலைவன்

“தாமரை மலரை வெறுத்துக் கழுநீர் மலரை மேய்ந்த எருமை மணற் குன்றில் சென்று உறங்குவது போல் தலைவன் தலைவியின் நலனை வெறுத்துக் காதற் பரத்தையிடம் கூடி இன்புற்று அவளிடத்தும் தங்காது சேரிப் பரத்தையின் இல்லம் சென்று உறங்கும் தன்மையன்”⁽⁶⁴⁾ என்பதைத் தலைவி,

“கழுநீர் மேய்ந்த கருந்தாள் எருமை

பழனத் தாமரைப் பனிமலர் முனைஇ

தண்டுசேர் மள்ளரின் இயலி அயலது

கன்று சேர் வெண்மணல் துஞ்சும் ஊர்”

(நற்.260:1-4)

எனக் கூறுவதால் தலைவியின் துனியுறு கிளவி உணரப்பெறுகிறது.

2.7.2. ஒருத்தி இல்லத்தில் துயின்ற தலைவன்

மனையில் இருந்து புறப்பட்ட தலைவன் பாணன் சென்ற வழியிலே சென்று பரத்தை ஒருத்தியிடம் புகுந்து, ஏனையோர் கூறிய பழி மொழியையும் கேட்டுக் கொண்டு அங்குத் தங்கினன் என்பதும், பரத்தையர் பலரும் விரும்பி அழைக்க அவரிடம் செல்லாது, ஒருத்தி இல்லத்தே கிடந்து துயின்று வந்த செயலானது, “குளத்தை உடைத்துச் சென்ற நீருடன் கால்வாய் வழியே சென்ற வாளை வயலுள் ஓடி வேறு புறத்தே சிதற, உழவர்க்கும் அஞ்சாது வரப்படியிலே சென்று தங்குவதற்கு”⁽⁶⁵⁾ ஒப்புமைப் படுத்தி ஒரு தலைவி துனி மொழி கூறுவள். இதனை,

“படைமாண் பெருங்குள மடைநீர் விட்டென

கால்அணைந்து எதிரிய கணைக்கோட்டு வாளை

அள்ளல்அம் கழனி உள்வாய் ஓடிப்

பகடுசேறு உதைத்த புள்ளி வெண்புறத்துச்

செஞ்சால் உழவர் கோல்புடை மதரிப்

பைங்கால் செறுவின் அணைமுதல் பிறமும்

வாணன் சிறுகுடி”

(நற்.340:2-8)

என வரும் அடிகள் உணர்த்தும்.

2.7.3. பரத்தையரைக் குலமகள் போல் பார்க்கின்றான்

தலைவன் குலமகளுக்குச் செய்வதற்கரிய சிறப்பைப் பொதுமகளுக்குச் செய்கிறான் என்பதைத் தலைவி உள்ளுறை உவமம்

வாயிலாக, “தாழ்வான வேழம் உயர்வான கரும்பு போல் பூக்கும்”⁽⁶⁶⁾ என ஒப்புமைச் செய்கிறாள். இதனை,

“கரைசேர் வேழம் கரும்பில் பூக்கும்
துரைகேழ் ஊரன்”

(ஐங்.12:1-2)

என்பதனால் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் தலைவியால் வெறுக்கப்படுவது உணர்த்தலாகிறது.

2.7.4. இழிந்த நாற்றம் வீசும் தலைவன்

தலைவன் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தும் இழிந்த குலத்தில் பிறந்த பரத்தையரைத் தோய்ந்ததனால் அவர்களின் இழிந்த நாற்றமே வீசுகிறான் என்பதை, “உயர்ந்த பொய்கையில் வாழும் நாய் நேற்று தின்ற மீன் நாற்றத்தோடு மறு நாள் காலையிலும் அதனையே உண்ணும்”⁽⁶⁷⁾ எனத் தலைவி தலைவனின் பரத்தமையைப் பெரிதும் சாடுகின்றாள். இதனை விளக்கும் வகையில் பின் வரும் பாடலடிகள் அமைந்துள்ளன.

“பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்
வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊர்”

(ஐங்.63:1-2)

2.7.5. பரத்தை இல்லத்தில் தலைவி

“கரும்பை நடுவதற்காகப் பிடித்த பாத்தியில் நீர் தங்கி இருப்பதால் ஆம்பல் மலரும். அவ்வாம்பல் வந்து அமரும் வண்டுகளின் பசியைத் தன்னிடத்தில் ஊறும் தேனை ஊட்டி ஆம்பல் பூக்கள் நீக்கும் ஊரன்”⁽⁶⁸⁾ எனத் தலைவி கூறுவது பரத்தையருக்காக அமைக்கப்பட்ட இல்லில் தானிருந்து அறம் பேணுவதாகத் தலைவி வருந்துகிறாள். இதனை.

“கரும்புநடு பாத்தியில் கலித்த ஆம்பல்
சுரும்புபசி களையும் பெரும்புனல் ஊர்”

(ஐங்.65:1-2)

என்பள்.

2.7.6. பரத்தையின் தாயை நெகிழிந்த தலைவன்

தலைவன் பரத்தையருக்குக் காவலாகிய தாய் முதலாயினரது நிலைமையை நெகிழிந்து, குல மகளிர் அல்லாத விளை மகளிரை நுகர்ந்து, பழைமை உறவான தலைவியைப் பற்ற ஒரு பயனும் கருதாது, தங்குதல் மாத்திரத்திற்கு மட்டும் தலைவன் வருவதை, “நீர் நாய் வாளைக்குக் காவலாகிய வள்ளையின் நிலையை நெகிழ்த்து, இழிந்ததாகிய வாளையை நுகர்ந்து, பிரம்பாகிய பழைய தூற்றில் தங்குவதற்கு”⁽⁶⁹⁾ ஒப்பாவதை,

“சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்”

(அகநா.6:16-19)

எனும் அடிகளின் வழி துனி கூறுவள்.

2.7.7. விடியலில் மட்டும் தலைவியை நினைக்கும் தலைவன்

தலைவன் “இரவெல்லாம் தன் மார்பினைப் பரத்தைக்கு நல்கி அவள் தரும் இன்பத்தை நுகர்ந்து, தலைவியை மறந்தொழுகி விடியலில் தலைவியை நினைந்து வருந்துகிறான்”⁽⁷⁰⁾ எனும் புலவியை,

“நெடுங்கொடி நுடங்கும் நறவுமலி பாக்கத்து
நாஸ்துறைப் பட்ட மோட்டிரு வராஅல்
துடிக்கண் கொழுங்குறை நொடுத்துண்டு ஆடி

வேட்டம்மறந்து துஞ்சும் கொழுநர்க்குப் பாட்டி
ஆம்பல் அகலிலை அமலைவெஞ் சோறு
தீம்புளிப் பிரம்பின் திரள்கனி பெய்து
விடியல் வைகறை இடும் ஊர்”

(அகநா.196:1-7)

எனக் கூறுகூதால், “கள் மலிந்த பாக்கத்தில் விடியற் காலை வேட்டையில்
அகப்பட்ட வரால் மீனின் துடியன் கண் போன்று அகன்று வளவிய
துண்டத்தினை விற்றுக் கள்ளுண்டு ஆடி மீண்டும் வேட்டை போவதற்கு
மறந்து உறங்கிக் கிடக்கும் கணவன்மார்க்கு பாண் மகளிர் ஆம்பலது
அகன்ற இலையில் திரண்ட விருப்பம் தரும் சோற்றைப் பிரம்பின்
இனிப்புடன் கூடிய புளிப்பினை உடைய திரண்ட பழத்தினைப் பெய்து
இருள் புலரும் விடியற் காலத்தே இடும் செயலுக்கு தலைவனின்”(71)
பரத்தமை ஒழுக்கத்தைத் தலைவி ஒப்பீட்டுக் கூறி வருந்துகிறாள்.

2.7.8. பரத்தை அலருக்கு அஞ்சிய தலைவன்

“உழவர் எழுப்பிய ஆரவாரத்திற்கு அஞ்சிப் பறந்து போன மயில்
தெய்வம் உறையும் குன்றிடத்தே வந்து தங்குவது போலத் தலைவனும்
ஊரில் எழுந்த அலருக்கு அஞ்சியே இம்மனை பொலிய வந்துள்ளான்”(72)
என்பதைத் தலைவி,

“கழனி யுழவர் கலிசிறந் தெடுத்த
கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை
அணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந்தி திறுக்குந்”

(அகநா.266:17-19)

எனக் குறிப்பிடுகிறாள்.

2.7.9. அனைவரையும் வருத்தும் தலைவன்

தலைவன் “பாணனுடைய நெஞ்சு வலியதாய்ப் புறம்பு மெல்லியதாய் இருக்கின்ற இன் சொல்லாலே அப்பரத்தை நலத்தை நுகர்ந்து, அப்பரத்தைத் தாய்மார் நெஞ்சு வருந்த அவ்விடத்தை விடாத அன்புடனே போந்து, நாங்கள் நுமது நிறங்கண்டு வருந்த இங்கே வந்து, குவளை மலர் சூழ்ந்த வள்ளை போலும் எங்கள் சுற்றத்தார் மயங்க அவர்களை வருத்தி, ஊரை எல்லாம் இப்படி எல்லாரும் அறியக் கலக்குவான் தலைவன்”⁽⁷³⁾ என்பதைத் தலைவி உள்ளுறை உவமமாகக் கூறியுள்ளாள்,

“பிளந்த வாயினையும் பல வரிகளையும் உடைய பெரிய வரால் போத்து வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலில் உள்ள தனக்குக் கூற்றமாகிய இரையினை விழுங்கி, ஆம்பல் இலை கிழிய மேல் எழுந்து, குவளையின் அரும்பு மலர்ந்த பல மலர்களும் சிதையும் படி பாய்ந்து, வள்ளைக் கொடியினையும் கலக்கி, தூண்டிலிட்ட வேட்டுவன் இழுக்கவும் வராமல் கயிறு இட்டுப் பிடிக்கவும் சினமிக்க ஏறு போலச் செறுக்கு மிக்க விடியற் காலத்தே குளங்களைக் கலக்கும் பூக்கள் பொருந்திய ஊரன்”⁽⁷⁴⁾ என மொழிவள். இதனை,

“பகுவாய் வராஅல் பல்வரி இரும்போத்துக்

கொடுவாய் இரும்பின் கோளிரை துற்றி

ஆம்பல் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்

கூம்புவிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தெழுந்

தரில்படு வள்ளை ஆய்கொடி மயக்கித்

தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது

கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு

நாட்கயம் உழக்கும் பூக்கே மூர்”

(அகநா.36:1-8)

என வரும் அடிகள் செப்பும்.

3.நெய்தல் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்

எட்டுத் தொகை அகநூல்களில் நெய்தல் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் முப்பதைந்து பாடல்களில் அமைந்து காணப்பெறுகின்றன. அவை களவு எனும் கைகோளில் பதினாறு பாடல்களும் கற்பு எனும் கைகோளில் பத்தொன்பது பாடல்களும் ஆகும்.

3.1.களவு

3.1.1. சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்

3.1.2. வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்

3.1.3. வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறல்

3.1.4. வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்

3.1.5. வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறல்

3.1.6. தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

ஆகிய துறைகளில் அமைந்த பாடல்களில் தலைவியின் துனியுறு கிளவி காணலாகிறது.

3.1.1. சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்

களவு ஒழுக்கத்தில் தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க இயலாத சூழலில் வேலிப் புறமாக வந்து நிற்பது வழக்கம். அவ்வாறு வந்து நிற்கும் தலைவனிடம் அவன் கேட்கும் நிலையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்,

3.1.1.1. அலரால் வாடும் தலைவி

3.1.1.2. தலைவன் நட்பு அலராயிற்று

3.1.1.3. உறவினரின் வஞ்ச மொழி அலர்

3.1.1.4. களவு இன்பத்தினும் துன்பமே பெரிது

3.1.1.5. தலைவியை நினைவாத தலைவன்

3.1.1.6. களவுத் துயரை வரைவால் துடைத்திடுக

3.1.1.7. தலைவன் தண்ணளியை எதிர் நோக்கும் தலைவி

ஆகிய பொருண்மைகளில் அமைந்துள்ளன.

3.1.1.1. அலரால் வாடும் தலைவி

பிரிந்த தலைவன் சிறைப்புறமாக வந்துணர்ந்த தோழி தலைவியிடம் தலைவன் வருவான் வருந்தாதே என்று ஆற்றியிருக்க வற்புறுத்தினாள். அது கேட்ட தலைவி,

“செந்நெல் அரிநர் கூர்வாட் புண்ணுறக்
காணார் முதலொடு போந்தெனப் பூவே
படையொடும் கதிரோடும் மயங்கிய படுக்கைத்
தன்னுறு விழுமம் அறியா மென்மெலத்
தெறுகதிர் இன்துயில் பசுவாய் திறக்கும்
பேதை நெய்தற் பெருநிர்ச் சேர்ப்பற்கு”

(நற்.275:1-6)

என்பதால், “மள்ளரால் அரியப்பட்ட நெய்தல் மலர் நெற்கதிருடன் கலந்து வாடிய போதும் துயர் உணராது கதிரவனைக் காணுங்கால் மலர்வது போன்று அயலார் கூறும் பழிச் சொல்லாலே தலையெடாதபடி வாடிச் சிதந்த போதும் தலைவி தலைவனைக் கண்ட அளவிலே முகம் மலர் நின்று அவனுக்கு இசைவாய் இருப்பாள்”(75) எனக் கூறவதால்

தலைவனைக் காணும் பேறு கிட்டாத நிலையில் தலைவியின் வருத்தம் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

3.1.1.2. உறவினரின் வஞ்ச மொழி அலர்

தலைவன் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் களவை நீட்டிப்பதற்குக் காரணம் தலைவி தவம் செய்யாமையே. தலைவன் பிரிந்தும் இறந்து போகாமல் வாழ்வது தலைவியின் தலைவிதி. இவ்வாறு வெறுத்துப் பேசி வீட்டுக் காவல் நேரப் போவதையும், விரைந்து மண ஏற்பாடு தலைவன் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தலைவி,

“பாணன், தூண்டிலில் இரையை மாட்டிக் கெண்டையைப் பிடிப்பது போல் தலைவன் களவால் இன்பம் தந்து மணம் செய்யாமல் வருத்தம் தருகின்றான். இனி நம் உறவினரும், ஈண்டு புறத்தே திரிந்து ஆடல் பயிலும் நம்மை நல்லன போலவும், நயவன போலவும் வஞ்சக மொழி கூறி யாம் கற்புக்கடம் பூண்டமையையும் பொருட்படுத்தாராய் இற்செறிக்கினறனர்”⁽⁷⁶⁾ என வருந்துவள். இதனை,

“அம்ம வாழி தோழி பாணன்

சூழ்கழி மருங்கின் நாண்இரை கொளீஇச்

சினைக்கயல் மாய்க்கும் துறைவன்” (ஐங்.111:1-3)

என வரும் இவ்வடிகள் குறிக்கும்

3.1.1.3. களவு இன்பத்தினும் துன்பமே பெரிது

“புன்னை மரத்தில் இருந்த நாரை பக்கத்திலிருந்த கழி சிறுமீன்களை வெறுத்து, நிலத்திலே குவளை மலருடன் நெற்கதிர் விளைந்து இருக்கின்ற இடத்தில் உள்ள மீன்களை நாடிச் செல்வது போலப் பல்வேறு தடைகளுடன் கூடிய இக் களவு நிலையில் எய்தும் இன்பத்தினும் துன்பம் பெரிதாகலின் இது வெறுக்கத்தக்க தாயிற்று”⁽⁷⁷⁾. இனி நாம் வரைந்து கொண்டு நம் மனையில் இருந்து இன்புறுதலே தகுவதாகும் என்பதை,

கொண்டு நம் மனையில் இருந்து இன்புறுதலே தகுவதாகும் என்பதை,

“அம்மா வாழி தோழி புன்னை

அலங்குசினை இருந்த அஞ்சிறை நாரை

உறுகழிச் சிறுமீன் முனையின்”

(குறுந்.296:1-3)

எனத் தலைவி கூறுவதால் அவளின் துனியுறு கிளவி அறியப்பெறுகிறது.

3.1.1.4. தலைவியை நினையாத தலைவன்

களவு ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவன் இடையில் களவு ஒழுக்கத்தினை முறையாகச் செய்யாது சிறைப் புறத்தில் வந்து நிற்கத் தலைவி,

“கடலின் நாரை இரற்றும்

மடலம் பெண்ணை அவனுடை நாட்டே”

(ஐங்.114:3-4)

என்பதால் “கடல் மீனைக் கவர்ந்து தின்ற நாரை பனை மடலில் தங்கி ஓய்வது போல் வீட்டில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் தலைவியை நினையாமல் தலைவன் தன் மனையில் தங்குகிறான்”⁽⁷⁸⁾ என்பது தலைவியின் வருத்தம்.

3.1.1.5. களவுத் துயரை வரைவால் துடைத்திடுக

களவு ஒழுக்கத்தின்கண் தலைவன் எந்நாளும் தலைவியைக் கூடி மகிழ்ந்தான். ஒரு நாள் தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்டு விரைய மணஞ் செய்யுமாறு தலைவி தான் வருந்தும் இயல்பை,

“மண்ணாப் பசுமுத்து ஏய்ப்பக் குவிஇணர்ப்

புன்னை அரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்பன்” (நற்.94:5-6)

என்பள். இதனால், “மலராமல் குவிந்த புன்னையின்கண் புலவு நாளும் நீர்செரிந்து அரும்பும் கடற்கரைத் தலைவன் என்றது, புன்னையிடத்துத்

தோன்றி புலவு நாற்றத்தைப் பூ விரிந்து கெடுக்குமாறு களவினால் வந்த துயரை வரைவினால் துடைத்திட வேண்டும்”⁽⁷⁹⁾ என்பது தலைவியின் துன்ப மொழியாகும்.

3.1.1.6. தலைவன் தண்ணளியை எதிர் நோக்கும் தலைவி

தலைவி தன் பண்டைய நலன் இழந்து தலைவன் தானே உளம் இரங்கிச் செய்யும் தண்ணளியை எதிர் நோக்கி இருப்பதைப் “பழைய சிறைவலிமை இல்லாத நாரை திரை தரும் இரை இன்றி வேறு பெற இயலாத நிலையில் நீர் தோயும் கிளையில் இருப்பது போலத் தலைவியின் நிலை ஆனது”⁽⁸⁰⁾ என்பதில் காணலாம். இதற்கு,

“பறைவலம் தப்பிய பைதல் நாரை
திரைதோய் வாங்குசினை இருக்கும்
தண்ணம் துறைவன்”

(குறுந்.125:5-7)

என வரும் அடிகள் சான்றாகும்.

3.2. வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்

களவின்பத்தைப் பெரிதும் விரும்பி வரைதலில் கருத்தின்றி ஒழுகும் தலைவன் ஓரிரவு வந்துற்றபொழுது அவன் வரவுணர்ந்த தோழியும் தலைவியும் அவன் வந்தமை அறியாதற் போன்று வரைவுகடாதற் பொருட்டு அவன் கேட்பத் தம்முள் சொல்லாடி தோழி தலைவியை உறங்கும்படி வேண்ட, தலைவி தோழியிடம்,

“எக்கர் ஞாழல் இறங்கிணர்ப் படுசினைப்
புள்ளிறை கூரும் துறைவன்”

(ஐங்.142:1-2)

என்பள். இதனான் “ஞாழலில் தங்கிய பறவைகள், ஒலி செய்வது போல

இவ்வூரில் உள்ள துறை மக்கள் அலர் தூற்றுவர்”⁽⁸¹⁾. அத்துன்பம் தாங்க ஒன்னா எனும் செய்தி தலைவனுக்கு உணர்த்தப்பெறுகிறது. மற்றும் ஒரு தலைவி,

“எக்கர் ஞாழல் இணர்படு பொதும்பர்த்
தனிக்குரு குறங்குந் துறைவ”

(ஐங்.144:1-2)

என்பதால், வரைந்து கோடற்கரிய செவ்வி எல்லாம் கழியவிட்டு தலைவன் வருதலான் அவன் திருமணம் செய்து ஒன்று பட்டு வாழ நினைக்காமல் தனித்து வாழவே விரும்புகின்றான். என்பதை, “சோலையில் தனிமையில் குருகு உறங்குவது போலத் தலைவன் செயல் அமைந்து காணப்பெறுகிறது”⁽⁸²⁾ என்பது தலைவியின் துனி மொழி.

3.3. வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்

களவுக் காலத்தே தலைவன் வரையாது வைத்துத் தலைவியைப் பிரிந்தான். அப்பிரிவு அற்றாது வருந்தும் தலைவியைக் கண்டு தோழி வருந்தினாள். அத்தோழிக்குத் தலைவி தன் ஆற்றாமை காரணமாக,

“கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய
நெடுங்கரை இருந்த குறுங்கால் அன்னத்து
வெண்தோடு இரியும் வீததை கானல்”

(குறுந்.304:4-6)

எனக் கூறுதால், “பரதவர் மீன் எறியக் கரையிருந்த அன்னக் கூட்டம் அஞ்சி ஓடுவது போல நாம் தலைவனோடு நட்புச் செய்ய நம் பெண்மை நலம் முழுதும் கெட்டது என்பள்”⁽⁸³⁾. வரைவிடை ஆற்றாத மற்றொரு தலைவி,

“சிறுவெண் காக்கைச் செவ்வாய்ப் பெருந்தோடு
எறிதிரைத் திவலை ஈரம்புறம் நனைப்பப்

பனிபுலந்து உறையும் பல்பூங் கானல்
இருநீர்ச் சேர்ப்பன் நீப்பின் ஒருநம்
இன்னுயிர் அல்லது பிறிது ஒன்று
எவனோ தோழி நாம்இழப் பதுவே”

(குறுந்.334:1-4)

என்பதால், “குளிருக்கு ஆற்றாது வந்த காக்கையும் சென்று பாதுகாப்பாகத் தங்குதற்குரிய கடற்கரைச் சோலையுடைய தலைவனாகலின் நாம் துயர் உற்று நலியுமாறு கைவிட்டுப் போகான். போயின் என் உயிர் போய்விடும்”⁽⁸⁴⁾ எனத் தன் துன்பம் கூறுவள்.

3.4. வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்

களவு ஒழுக்கம் நிகழும் காலத்தில் ஊரலர் எழுந்தமையைக் கண்டு அவ்வலர் அடங்கும் பொருட்டுத் தலைவன் ஒரு சில நாள் வாராமற் தன் மனைக்கண் தங்கினான். அப்பொழுது தலைவி அப்பிரிவு ஆற்றாமல் வருந்தினாள். அவளை ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்குத் தலைவி, “சிறுவெண் காக்கை தனக்கு வேண்டியதைத் தேடும் முயற்சியில் இறங்காமல் புன்னை மரக் கிளையில் தங்குவது போலத் தலைவன் வரைதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யாமல் தன் விட்டிலே தங்கினான்”⁽⁸⁵⁾ என்பதை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
கருங்கோட்டுப் புன்னைத் தங்கும் துறைவ”

(ஐங்.161:1-2)

எனும் அடிகளின் வழி மொழிவள். மற்றும் ஒரு தலைவி,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நித்துநீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்து உண்டு
பூக்கமழ் பொதும்பர்ச் சேக்கும்
துறைவன்”

(ஐங்.162:1-2)

என்பது, “காக்கை கழியில் சிறு மீனை உண்டு சோலையில் தங்குவது போல இயற்கைப் புணர்ச்சியின் போது தலைவியின் நலம் நுகர்ந்த தலைவன் திருமணத்திற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யாது தன் மனையில் தங்கித் துன்பம் செய்கிறான்”⁽⁸⁶⁾ என்பள். மேலும் ஒரு தலைவி,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

இருங்கழித் துவலை ஒலியில் துஞ்சும்

துறைவன் துறந்துஎனத் துறந்துஎன்

இறைஏர் முன்கை நீங்கிய வளையே”

(ஐங்.163)

என்பது, “காக்கை தன் மீது துவலை வீசி ஒவென இறையும் பேரொலியையும் பொருளாக மதியாமல் இனிதே உறங்குவது போலத் தலைவனும் இவ்வூரார் கூறும் அம்பலும் அலரும் பொருளென மதியாமல் தன் மனைக்கண்ணே கவலையின்றி உறைகின்றான்”⁽⁸⁷⁾ எனக் கூறுவள். மற்றும் கலித்தொகையில் ஒரு தலைவி, தலைவன் ஒரு வழி தணத்தவிடத்து ஆற்றாமையால்,

“ஒண்கடர் கல்சேர உலகூருந் தகையது

தெண்கட லழுவத்துத் திரைநீக்கா எழுதருஉம்

தண்கதிர் மதியத் தணிநிலா நிறைத்தரப்

புள்ளின மிரைமாந்திப் புகல்சேர ஒலியான்று

வள்ளிதழ் கூம்பிய மணிமரு ளிருங்கழி

பள்ளிபுக் கதுபோலும் பரப்புநீர்த் தண்சேர்ப்ப”

(கலி.121:1-6)

எனக் கூறுவதில், “ஞாயிறு மேற்கில் மறைய என்பது தலைவன் இட்டுப்பிரிந்து தன் மனையில் சேர்ந்திருக்க களவுப் புலப்படாத

தன்மையாகவும், நிலவொளி தலைவிக்குக் காவலின் விளக்கமாகவும், பறவைகளின் ஆரவாரம் கேட்டதனை அலர் தூற்றுகின்ற மகளிர் ஒலி அவிந்து இவ்வூர் துயில்கின்றாற் போல் தன்மையாகத்”⁽⁸⁸⁾ தலைவி துயரம் கொள்ளும் துனியுறு கிளவிகள் காணக்கிடக்கின்றன.

3.5. வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறல்

களவின்பம் காமுற்ற தலைவன் வரைதல் கருத்தின்றி ஒழுகும் நிலையில் இது அலராகி விடுமோ என்று அஞ்சிய தலைவிக்குத் தோழி, தலைவன் வரைதற்குப் பெரிதும் முயல்கின்றான். நீ வருந்தற்க எனக் கூற அது கேட்ட தலைவி அது காறும் தான் எய்திய ஆற்றாமையை நினைந்து,

“நெய்தல் உண்கண் நேரிறைப் பணைத்தோள்

பொய்தல் ஆடிய பொய்யா மகளிர்

குப்பை வெண்மணல் குரவை நிறுஉம்

துறைகெழு”

(ஐங்.181:1-4)

எனக் கூறுவது, “பெண்கள் பொய்தல் என்னும் விளையாட்டை விளையாடினர். அதன் பிறகு குவிந்த வெண்மணல் குன்றில் குரவை ஆடினர். அத்தகைய துறையினை உடைய தலைவன் என்பது இடையறாது விளையாடும் இம்மகளிரின் விளையாட்டு என் காம நோயை மிகுவித்துத் தலைவனை நினைப்பிக்கின்றன”⁽⁸⁹⁾. ஆதலால் பெரிதும் ஆற்றாமை உடையேன் எனத் துனி கூறுவள்.

3.6. தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

கடற்கரை ஊரில் வசிக்கின்ற தலைவன் மீண்டும் வருவதற்குரிய நேரம் வந்தும் அவன் வரவில்லை. எனவே தலைவி பெரிதும் துயருற்றாள்.

தாங்க இயலாத இரங்கல் துயரம் அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டது.
இச்சூழலை,

“வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப்போக்கி
கடுமுரண் எறிசுறா வழங்கும்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்தன் நெஞ்சத் தானே”

(நற்.303:9-12)

எனக் கூறுவதால், “பரதவரின் வலையைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்று
சுறா இயங்குவது போலத் தலைவன் தன் அன்பினால் பிணிக்கவும்
தலைவன் தங்காது செல்லும் இயல்பை உடையவனாக இருக்கின்றான்.
மற்றும் “தாதினை உண்ட வண்டினம் களி சிறந்து பறக்க மாட்டாது
தளருவது போலத் தான் பெற்ற வேறு இன்பத்தில் மயங்கித் தலைவியை
மறந்திருக்கும் தலைவன்”⁽⁹⁰⁾ என்பதை,

“இருங்கழி மலர்ந்த கண்போல் நெய்தல்
கமழிதழ் நாற்றம் அமிழ்தென நசைஇத்
தண்தாது ஊதிய வண்டினம் கழிசிறந்து
பறைஇய தளரும் துறைவனை”

(அகநா.170:4-7)

எனும் அடிகள் சுட்டும், மற்றும் காக்கை பெடையோடு யாமத்து இறாக்
கனவுவது போலத் தலைவி தலைவனுடன் கூடியிருந்து முன்பு பெற்ற
இன்பத்தை நினைந்து வருந்தும் தன்மையை,

“கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையோடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டம்மடி பரப்பின்
வெள்ளிறாக் கனவும் நள்ளென் யாமத்து”

(அகநா.170:10-12)

என வரும் இவ்வடிகள் குறிக்கும்.

3.3.கற்பு

நெய்தல் திணை காட்டும் தலைவியின் கற்பு வாழ்க்கையில் துனியுறு
கிளவிகள் பின் வரும் துறைகளில் அமைந்துள்ளன. அவை,

3.3.1. பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்

3.3.2. பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்

3.3.3. தலைவி வன்பொறை எதிரழிதல்

3.3.4. தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல்

3.3.5. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

3.3.6. தலைவி புதல்வனைத் தழுவி ஊடல் கூறியது

3.3.7. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

3.3.8. தலைவி பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

என்பனவாகும்.

3.3.1. பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த வழித் தலைவி தோழிக்கு,

“வெண்ணெல் அரிநர் பின்றைத் ததும்புந்

தண்ணுமை வெரீஇ தடந்தாள் நாரை

செறிமடை வயிரின் பிளிற்றிப் பெண்ணை

அகமடற் சேக்குந் துறைவன்”

(அகநா.40:13-16)

எனக் கூறும் உள்ளுறை உவமத்தால், “வெண்ணெல் அரிபவர் தம் காரியம்
செய்ய பறை கொட்டுவர். அப்பறை ஒலி கேட்டு நாரை வேற்று
நிலத்ததாகிய பனை மரத்தின் மடலகத்தே தங்கித் தான் வாழுமிடமாகிய
மருத நிலத்தை மறந்தாற் போலத் தங்காரியஞ் செய்ய நம்மைப் பிரிவார்

இல்லைப் பிரிந்த வழி நம்முடைய நெஞ்சு நம்மை விட்டுத் தனக்கு அந்நியமாகிய அவர் மார்பிலே சென்றது”⁽⁹¹⁾ எனப் பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி புலம்புவள்.

3.3.2. பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்.

தலைவனது பிரிவு ஆற்றாது பெரிதும் வருந்திய தலைவியிடம் தோழி, நீ இங்ஙனம் வருந்துதல் ஊரார் அம்பலுக்கு இடனாகும் என்று தோழி கடிந்துரைக்க. அது கேட்ட தலைவி,

“உரவுத்திரை பொருத திணிமணல் அடைகரை

நனைந்த புன்னை மாச்சினை தொகூஉம்

மலர்ந்த பூவின் மாநிர்ச் சேர்ப்பற்கு

இரங்கேன் தோழி”

(குறுந்.175:2-5)

என்பதால், “செம்மையான தேனை விரும்பிப் புன்னைக் கிளையில் வண்டினங்கள் கூடும். அங்ஙனம் கூடிய வண்டுகள் தேனைப் பெற்றவுடன் தம் சேர்க்கையாகிய இறாலை நாடி வருதல் ஒருதலையாதல் போலப் பொருளுக்காகச் சென்ற தலைவன் அது ஈட்டியவுடனே மீண்டு வந்து அருள்வார் என்னும் துணிவாலே இரங்கி இருக்கின்றேன் இல்லையேல் துனியாகிப் போவேன்”⁽⁹²⁾ என்பள்.

3.3.3. தலைவி வன்பொறை எதிரழிதல்

தலைவன் பிரிவைத் தாங்க இயலாத தலைவியை நோக்கி நீ வருந்தாதே பொருத்துக்கொள் என்று தோழி ஆறுதல் கூறினாள். அதற்குத் தலைவி,

“வளிப்பொரக் கற்றை தாஅய் நளிகடர்

நில்நிற விசம்பின் மீனொடு புரையப்

பைபய இமைக்கும் துறைவன்”

(நற்.199:8-10)

என்பதால், “காற்றால் வீசப்பட்டு அணையாத திமில் சுடர் போலப் பசலையால் உண்ணப்பட்டும் தலைவி உயிர் நீங்காது பிரிந்த தலைவனை நினைத்து வருந்துகிறாள்”⁽⁹³⁾ என்பது உணரப்படுகிறது.

3.3.5. தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல்

தலைவன் பரத்தை இல்லினின்றும் மீண்டு தலைவி இருக்கும் இடத்திற்கு வந்த பொழுது அவன் கேட்கும் பொருட்டு அவன் வரவுணராதாள் போல் தலைவி தோழிக்கு,

“அடும்பவிழ் அணிமலர் சிதைஇமீன் அருந்தும்
தடந்தாள் நாரை இருக்கும் எக்கர்த்
தண்ணந் துறைவன்” (குறுந்.349:1-3)

எனக் கூறுவதில் “அணிமலர் சிதைய நாரை மீன் அருந்தும் எக்கர் துறைவன் என்றது நம் நலம் சிதைத்தும் பரத்தையருடன் இன்புற்று வாழும் இயல்பினன்”⁽⁹⁴⁾ தலைவன் என்பதைச் சாடுகிறாள்.

3.3.5. தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவன் கொண்ட பரத்தை உறவால் மனம் வருந்தித் தலைவி நிற்க, தலைவனுக்காகத் தோழி தலைவியிடம் வாயில் நேரத் தலைவி வாயில் மறுத்துத் தலைவனுடைய செயற்பாட்டைப் பின் வரும் பொருண்மைகளில் கூறுகிறாள். அவை,

- 3.3.5.1. பரத்தையர் உறவு தலைவனைச் சீரழிக்கிறது
- 3.3.5.2. பொய்ச் குளினால் கீழான பரத்தையரை விரும்புவன்
- 3.3.5.3. சிறப்பில்லாதப் பரத்தையர்களை விரும்புவன்
- 3.3.5.4. பரத்தையர் நலத்தைச் சிதைப்பவன்
- 3.3.5.5. பரத்தையர் கூட்டத்தில் தோய்ந்த தலைவன்
- 3.3.5.6. பல பரத்தையர் விரும்பும் தலைவன்

3.3.5.7. தலைவன் வாயில்களின் கையறவு

3.3.5.8. பரத்தையர் வீட்டிலேயே தங்கிய வாயில்கள்

3.3.5.9. பரத்தையர் ஊடலால் வருந்திய தலைவன்

3.3.5.10. வாயில் நேர நினைத்தாலும் மனம் மறுக்கிறது

என்பனவாகும்.

3.3.5.1. பரத்தையர் உறவு தலைவனைச் சீரழிக்கிறது

தலைவன் இல்லறம் பேணாது பரத்தமை ஒதுக்கத்தே ஒழுக அவன் பிரிவு ஆற்றாதல் வருந்தியிருந்த தலைவி, பெரிய மனையில் இருந்து நல்லறம் புரிய வேண்டிய தலைவன் தகுதி, சிறிய பரத்தையிடம் சேர்ந்து சீரழிகிறது என்பதை “பெரிய கழியில் இருந்து சிறிய மீனைக் காக்கை உண்ணும்”⁽⁹⁵⁾ நிலைக்கு ஒப்பாவதை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

இருங்கழி மருங்கின் அயிரை ஆருந்

தண்ணந் துறைவன்”

(ஐங்.164:1-3)

எனத் தலைவி புலவி கொள்வாள்.

3.3.5.2. பொய்ச் சூளினால் கீழான பரத்தையரை விரும்புவன்

“நீர் குறைந்த கழியில் உள்ள சிறிய மீனைக் காக்கை அருந்துவது போலத் தலைவன் தகுதியில்லாத பரத்தையர் சேரியுள்ளும் பொய்ச்சூள் புரிந்து மிகவும் கீழானவர்களை விரும்பி வாழ்கின்றான்”⁽⁹⁶⁾ என்பதை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

அறுகழிச் சிறுமீன் ஆர மாந்துத்

துறைவன் சொல்லிய சொல்லே”

(ஐங்.165:1-3)

எனக் கூறுவதால் தலைவியின் துனி மொழியை உணராலம்.

3.3.5.3. சிறப்பில்லாத பரத்தையர்களை விரும்புவன்

தலைவன் தன்மைக்கு ஏற்ப தலைவிக் கே அருள் செய்ய கடமைப் பட்டவனாயினும் சேரியில் வாழும் சிறப்பில்லாத பரத்தையரை நுகர்ந்து வாழ்கிறான் என்பதைக் “காக்கை கடலில் உள்ள நல்ல மீன்களை உண்பதற்கு வாய்ப்பிருந்தும், கழியில் உள்ள கெளிற்று மீனை உண்ணும் செயலுக்கு”⁽⁹⁷⁾ ஒப்புமை நிலையில் தலைவி கூறுவள் . இதனை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
இருங்கழி இனக்கெடிறு ஆரும் துறைவன்
நல்குவன் போலக் கூறி
நல்கான் ஆயினும் தொல்கே ளன்னே”

(ஐங்.167)

என வரும் அடிகள் மொழியும்.

3.3.5.4. பரத்தையர் நலத்தைச் சிதைப்பவன்

தலைவன் பரத்தையர் நலனைச் சிதைப்பவன் என்பதைத் தலைவி,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
இருங்கழி செய்தல் சிதைக்கும் துறைவன்”

(ஐங்.170:1-2)

எனக் கூறுவள், ஈண்டு “காக்கை கழியில் மலர்ந்த நெய்தலைச் சிதைக்கும் தலைவன் என்றது, தலைவன் வெளியே சென்று பழகும் பரத்தையிடத்தும் நம் நலம் சிதைத்தது போலவே அவர்களின் நலத்தையும் சிதைக்கின்றான்”⁽⁹⁸⁾ என்பது தலைவியின் புலவி.

3.3.5.5. பரத்தையர் கூட்டத்தில் தோய்ந்த தலைவன்

“நெய்தல் நிலத்துப் பறவையாகிய குருகு தனக்குரிய இருங்கழியில் மீனுண்டு ஆண்டு நெய்தல் மலர்மிசைத் தங்குதலே இயல்பாகவும் அம்மலரை வெறுத்துச் செயற்கையாலாகிய நந்தவனத்திலே சென்று

தங்குதல் போன்று தலைவனும் தனக்குரிய இல்லற முறையாலே இல்லிருந்து இன்பம் நுகர்ந்து தன் மனைவியோடு உறையாமல் வெறுத்துப் பரத்தையர் சேரியிலே சென்று தோய்கின்றான்”⁽⁹⁹⁾ என்பதை,

“நெய்தல் அருங்கழி நெய்தல் நீக்கி

மீன்உண் குருகினம் கானல் அல்கும்

கடலணிந் தன்றவர் ஊரே”

(ஐங்.184:1-3)

எனும் பாடலடிகள் கொண்டு மொழிவள்.

3.3.5.6. பல பரத்தையர் விரும்பும் தலைவன்

தலைவன் பரத்தைமை ஒழுக்கம் நாள்தோறும் மிகுவதனைத் தலைவி உள்ளுறையாற், “சிறுவெண் காக்கை ஞாழல் மரத்தினை வெறுத்துப் புதிதாகப் பொதிய விழும் புன்னைமரக் கிளைதோறும் தாவித் தாவிச் சென்றுரையுமாறு போலத் தலைவனும் நம்மையொத்த காமக்கிழத்தியையும் வெறுப்புற்று புதிதாகப் பருவமடைகின்ற சேரிப்பரத்தையர் மகளிரை நாடி நாடி அவர் மனைதோறும் சென்றுறைகின்றான்”⁽¹⁰⁰⁾ என்பதைத் தலைவி,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

பொன்னினர் ஞாழன் முனையிற் பொதியவிழ்

புன்னையம் பூஞ்சினை சேக்குந் துறைவ”

(ஐங்.169:1-3)

எனத் துனி கூறுவள்.

3.3.5.7. தலைவன் வாயில்களின் கையறவு

தலைவி, தலைவன் ஒரு பரத்தையைக் காமக்கிழத்தியாக வரைந்து கொள்ளக் கருதியிருக்கின்றான் எனும் செய்தியைத் தன் பாங்காயினரால்

உணர்ந்த தலைவி,

“வெள்ளாங் குருகுகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
கையறு பிரற்றுங் கானலம் புலம்பந்
துறைவன்”

(ஐங்.152:1-4)

எனக் கூறுவதில், பரத்தை அன்பு மாறுபட்டு வாயில் மறுத்தலாலே தூதாகச் சென்ற வாயில்கள் அவளை வாயில் நேர்விக்க மாட்டாது தலைவன் பால் வந்து தம் கையறவு கூறி நிற்கின்றனர் என்பதை “வெள்ளாங் குருகு பிள்ளை செத்தென காணச் சென்ற மட நாரை கையறுவு பிரற்றும்”⁽¹⁰¹⁾ எனும் செய்தியால் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் சாடப்படுகிறது.

3.3.5.8. பரத்தையர் வீட்டிலேயே தங்கிய வாயில்கள்

பரத்தையரோடு பெரிதும் தொடர்புடையவனாக ஒழுகத் தலைவன் மாட்டு மனம் வேறுபட்ட தலைவியை அம் மாறுபாடு நீக்கித் தலைவனோடு கூட்டக் கருதிய தோழி அவர் நிற்பாற் பேரன்புடையர்: அவர் பால் நீ செற்றங் கொள்வது எதற்கு என்று தலைவியை வாயில் வேண்டினாள், அது கேட்ட தலைவி தோழியை வெகுண்டு,

“வெள்ளாங் குருகுகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
கானற் சேக்கும் துறைவன்”

(ஐங்.154:1-3)

எனக் குறிப்பிடுவள். ஈண்டு தலைவன் பரத்தையர் சேரிக்குள்ளும் ஒரு பரத்தையிடமிருந்து இன்னொருத்தி பால் தூது செல்லும் வாயில்கள் அந்த அந்த பரத்தையர் வீட்டிலே தங்குவது “நாரை இருப்பிடம் திரும்பாமல் சென்ற இடமாம். கானலில் தங்குவதற்கு ஒப்பாகக் கூறுவள்”⁽¹⁰²⁾. இதனான் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் தலைவிக்கு மிகத் துன்பத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

3.3.5.9. பரத்தையர் ஊடலால் வருந்திய தலைவன்

பரத்தையர் கேண்மை இடையறவு பட்டதாக அதன் பொருட்டு அவரைக் காணச் சென்ற தலைவன் அவர் ஊடலைப் பொறாமல் வருந்திக் கூறிய சொற்களைத் தலைவி பாங்காயினர் வாயிலாகக் கேட்டாள். அப்படிக் கேட்டவள். இத்தகையோன் எங்ஙனம் நம்மோடு இருந்து இல்லறம் நடத்துவான் என்பதைக், “குருகின் பிள்ளை இறந்தமைக்காகப் பதைத்த நாரையாற் சிறிய நெய்தற் மலர் ஓதமோடு பெயர்வதற்கு ஒப்புமைப்படுத்துவள்”⁽¹⁰³⁾. இதனை,

“வெள்ளாங் குருகுகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நாரை

பதைப்பத் ததைந்த நெய்தல் கழிய

வோதமோடு பெயரும் துறைவ”

(ஐங்.155:1-3)

என வரும் பாடலடிகள் குறிக்கும்.

3.3.5.10. வாயில் நேர நினைத்தாலும் மனம் மறுக்கிறது

தலைமகன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் தலைவியின் பால் வாயில் வேண்டிய தோழிக்குத் தலைவி அவன் கொடுமையை,

“வெள்ளாங் குருகுகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நக்க கண்போ நெய்தல்
கட்கமழ் பானாத் துறைவ்”

(ஐங்.151:1-4)

எனக் கூறுவதில் “நாரை மிதிக்க விரிந்த நெய்தல் தேன் மணம் கமழ்வது குறையாதது போல வாயில்கள் நெருங்குவதால் நான் வாயில் நேர நினைத்தாலும் என் நெஞ்சு வருத்தம் குறையாததால் வாயில் நேர உடன்படாது ஆயிற்று”⁽¹⁰⁴⁾ என உள்ளுறை உவமம் வாயிலாகத் துனி கூறுவள் தலைவி.

3.3.6. தலைவி புதல்வனைத் தழுவி ஊடல் கூறியது

தலைவனின் பரத்தமை காரணமாக ஊடியிருந்த தலைவி அவன் ஒரோவழி தெருவிலே வியையாடும் புதல்வனைத் தழுவி ஏந்திக்கொண்டு நம்முன் வருவானாயின் அவனோடு அப்பொழுது ஊடியிருப்பது இயலாதாகிவிடும் என் செய்வது என்று அஞ்சியிருந்தாள் தலைவி. விளையாடச் சென்ற புதல்வன் தனித்தே வரக்கண்ட தலைவி அவனைத் தழுவிக் கொண்டு,

“வெள்ளாங் குருகுகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நாரை

காலை யிருந்து மாலைச் சேக்குந்

தெண்கடற் சேர்ப்பனொடு வாரான்

தன்வந் தனனெங் காத லோனே”

(ஐங்.157:3-5)

என்பதால், “வெள்ளாங் குருகைக் காணச் சென்ற நாரை காலையில் இருந்து மாலை வரை மீளாமல் ஆங்கேயே தங்குவது போலத் தலைவன் பகற் பொழுதிலே சேரியிலே இருப்பதோடு அமையாது இரவினும் சேரியின்கண் தங்கிவிடுகின்றான்”⁽¹⁰⁵⁾ என்பது தலைவியின் துனியாகும்.

3.3.7. தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை இறந்தமை காணச் சென்ற மடநடை நாரை நொந்ததன் மேலும் நோய் மிகும் எனத் தலைவி கூறுவது நாரையின் வருத்தத்தைக் காட்டிலும் தலைவனின் வருத்தமும், தலைவனின் வருத்தத்தைக் காட்டிலும் பரத்தையின் வருத்தமும் மிகுதியாக இருப்பதால் தலைவியின் வருத்தத்தை நீக்க வரவேண்டாம். பரத்தையின் வருத்தத்தை நீக்க அங்கே செல்க ”⁽¹⁰⁶⁾ எனத் தலைவி தலைவனுக்குக் கூறி வாயில் மறுத்தலை,

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நாரை

நொந்ததன் தலையும் நோய்மிகுந் துறைவ

பண்டையின் மிகப் பெரிது இனைஇ

முயங்குமதி பெரும மயங்கினள் பெரிதே”

(ஐங்.160:3-5)

என்னும் இப்பாடல் அடிகள் உணர்த்தும்.

3.3.8. தலைவி பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தலைவி மகப்பேறு எய்திய காலத்துத் தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தான். மீண்டும் தலைவியைக் கூட எண்ணிய தலைவன் பாணனைத் தூதாக விடுத்தான். தலைவி தலைவனை அயலவனாகக் கருதினாள். அவன் காதற் பரத்தையிடம் சென்றதை இவ்வுரே அறியும் என்றாள். ஆதலின் அவன் உறவை மன்றத்துக் கூறல் இயலாது என்ற தலைவி,

“வடிக்கதிர் திரித்த வல்ஞாண் பெருவலை

இடிக்குரல் புணரிப் பெளவத்து இடுமார்

நிறையப் பெய்த அம்பி காழோர்

சிறையருங் களிற்றின் பரதவர் ஓய்யுஞ்
சிறுவீ ஞாழல் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை”

(நற்.74:1-5)

என்பள். இங்குப் “பரதவர் தாம் திரித்த பெருவலையைக் கடலில் இட்டு
மீன்பிடிக்க எண்ணித் தோணியில் ஏற்றிச் செலுத்துவது போலத் தலைவன்
தான் கற்ற சூழ்ச்சியை உனக்குக் கற்பித்து ஈங்கு வர விடுத்தான்”⁽¹⁰⁷⁾ எனத்
தலைவி துனி கூறுகிறாள்.

4.பாலைத் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்

பாலைத் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் கற்பு
வாழ்க்கையில் பிரிவிடை ஆற்றாது தலைவி கூறுவதாக அமைந்துள.
அவை,

4.1. நெற்று ஒலிப்பது போல் தலைவி நெஞ்சுழிந்தாள்

4.2. பொருள் உன்னிப் போன தலைவன்

4.3. தலைவன் துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதுகிறான்

4.4. மீளாத தலைவனை நினைத்த தலைவி

ஆகியனவாகும்.

4.1. நெற்று ஒலிப்பது போல் தலைவி நெஞ்சுழிந்தாள்

தலைவன் பிரிதலால் தலைவி மெலிவுற்றாள். இந்நிலையில் தலைவி
தோழியை நோக்கி, என் நெஞ்சம் காதலர் சென்ற வழியைப் பின்
தொடர்ந்து சென்றுவிட்டது, எனவே அதனைப் பொறுத்த வரையில்
நல்வினை ஆயிற்று. என் உடம்போ ஊரார் பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகித்
தீவினை ஆயிற்று. நல்வினையும், தீவினையும் தாக்கிய என்னை எண்ணியே
நான் எனக்குள் நகையாடிக் கொள்வேன் என்பதைக் கூற வந்த தலைவி
உள்ளுறை உவமம் ஒன்றைக் கூறுகிறாள்,

“பிடிபிளந் திட்ட நார்இல்வெண் கோட்டுக்
கொடிறு போல் காய வால்இணர்ப் பாலைச்
செல்வளி தூக்கலின் இலைதீர் நெற்றம்
கல்இழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்
புல்லிலை ஓமைய புலிவழங்கு அத்தம்”

(அகநா.155:11-16)

இதில், பிடி தலைவனாகவும், பாலை தலைவியாகவும், புலி அன்னை முதலியோராகவும், பாலை நெறி தோழியாகவும் தலைவி கூறுகிறாள். “பெண் யானை பாலை மரத்தில் பட்டையை உரித்தது போலத் தலைவியின் நலத்தைத் தலைவன் கவர்ந்தான். அப்பாலை மரத்தின் இலை தீர்ந்த நெற்று ஒலிப்பது போல நெஞ்சழிந்த தலைவி புலம்பினாள். பாலை நிலத்தின் இடையே ஒலி வழங்குதல் போலத் தலைவியின் நற்றாய் போன்றவர்கள் தோன்றித் தலைவியைத் தவிக்க விடுகிறார்கள்”⁽¹⁰⁸⁾ எனும் தலைவியின் வருத்தம் இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ளது குறிக்கத்தக்கது.

4.2. பொருள் உன்னிப் போன தலைவன்

வாவல் பலாவின் பழத்தை நினைந்து தம் உறைபசி தனிப்பப் போவது போலத் தலைவன் தலைவியைப் புலம்பவிடுத்துப் பொருள் உன்னிப் போனதை நினைந்து ,

“கொடுமென் சிறைய கூர்உகிர்ப் பறவை
அகல்இலைப் பலவின் சாரல் முன்னி
பகல்உறை முதுமரம் புலம்பப் போகும்”

(குறுந்.352:2-4)

எனத் தலைவி வருந்திக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

4.3. தலைவன் துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதுகிறான்

தலைவன் பொருள் ஈட்டச் சென்ற வழியின் கொடுமையானது, “யானை அடியகத்தும், புலி அடிவைத்துச் சென்ற சுவடு, முழுவின் கண்ணிலே விரலூன்றிய வடு போல உள்ளது”⁽¹⁰⁹⁾. தலைவன் அக்கொடுமை துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதிச் செல்கின்றான் என்பதை நினைந்து வருந்திய தலைவி,

“பெருங்களிறு மிதித்த அடியகத்து இரும்புலி

ஒதுங்குவன கழிந்த செதும்பல் ஈர்வழி

செயிர்தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றை

மண்ணார் முழுவின் கண்ணகத்து அசைத்த

விரலூன்று வடுவின் தோன்றும்

மரல்வாடு மருங்கின் மலையிறந்தோரே”

(அகநா.155:11-16)

எனக் குறிப்பிடுவள்.

4.4. மீளாத தலைவனை நினைத்த தலைவி

பிரிவிடைத் வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைவி,

“பால்வார்பு குழவி உள்ளி நிரைஇறந்து

ஊர்வயின் பெயரும் புன்கண் மாலை”

(குறுந்.344:5-6)

எனக் கூறுவது, “அன்பிற்குரிய கன்றை நினைத்தனவாய் பசுக்கள் பால் ஒழுகும்படி ஊர்புகுவது போலத் தலைவன் தலைவியை நினைந்து மீளவில்லை”⁽¹¹⁰⁾ என வருந்துகிறாள்.

தொகுப்புரை

ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட தலைவியின் துனியுறு கிளவிகளை உணர்த்தும் பாடல்கள் மொத்தம் தொண்ணூற்று ஐந்தாகும். அவற்றில் களவிற்குரியன முப்பத்தி நான்கு, கற்பிற்குரியன அறுபத்தி ஒன்றாகும்.

குறிஞ்சித் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் இருபத்தி நான்கு ஆகும். அவை களவிற்குரியனவாகப் பதினெட்டும், கற்பிற்குரியனவாக ஆறும் அமைந்தமை சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சிக் களவில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள், தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றல், சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல், செலவுக் குறிப்பறிந்து தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல் எனும் ஐந்து துறைகளில் அமைந்துள்ளமை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவி தலைவனுடன் முயங்கியதால் அடைந்த வேறுபாட்டைக் காணும் தாய் முருகு அணங்கியது என ஆராய்வது, தலைவனைத் தலைவி தலைப்பெய்த அளவில் அலர் உண்டாக்கிய வருத்தம் ஆகியன தலைவி அறத்தொடு நின்றல் துறையில் துனியுறு கிளவிகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க தலைவி கூறும் துனியுறு கிளவிகளாக, தலைவனின் அறியாமையால் ஏற்பட்ட வருத்தம், தலைவன் வரும் வழியில் ஏற்படும் இன்னல்கள் குறித்த வருத்தம், இரவுக் குறி அச்சம், காவல் அருமைத் துயரம், அம்பர் பெண்டிரின் அலர், அன்னையின் ஐயம், குடியை இகழ்ந்த தலைவனின் செயல், களவால் ஏற்பட்ட நட்பின் நிலை, தலைவனின் வரையா முயற்சி ஆகியன தலைவியால் மொழியப்படுகிறது.

தலைவியின் வரைதல் விருப்பத்தையும், உடன் போக்கு விருப்பத்தையும் தலைவன் புறக்கணிப்பதாகத் தலைவி வருந்துவது தலைவி செலவுக்குறிப்பறிதல் போன்ற நிலைகளில் காணப்பெறுகிறது.

களவுத் துன்பத்தினை உணராத ஊரார் கூறும் அலர், தான் இழந்த பெண்மைப் பொலிவு, தலைவன் அரியன் என அறியாமையால் நட்புக்

கொண்டது ஆகியவற்றை வரைவிடை ஆற்றாத நிலையில் தலைவி துனியுறு கிளவிகளாக மொழிகின்றாள்.

வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி, தலைவன் குளறு பொய்த்தவன், தலைவியின் நலங்கெட தலைவன் செய்கின்றான் ஆகிய துனியுறு கிளவிகளைக் கூறுகிறாள்.

தலைவன் வரைவு நீட்டித்த நிலையில் தலைவி, ஊராரின் அலர் என் நலனைச் சிதைத்தது, தலைவனுடன் உண்டான மறை ஒழுக்கம் ஊரார் அலர் பேச எளிதாயிற்று, வேற்றுவரைவுத் துன்பம் ஆகியன மொழியப்படுகின்றன.

வெறியாடலால் எழுந்த அலர் தலைவியைப் பெரிதும் வருத்தியதாகக் தலைவி வெறியாடல் துறையில் கூறுகிறாள்.

குறிஞ்சிக் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் அமைந்தமை ஆய்வில் எடுத்தோதப்பெற்றுள்ளது.

தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுக்கையில் தலைவன் கொண்ட பரத்தமையை இகழ்ந்து கூறி வருந்தும் நிலை காணப்பெறுகிறது.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில் தலைவன் பரத்தையால் வீழ்த்தப்பட்டுத் தலைவி மேல் அன்பில்லாதவன் ஆவதோடு, ஈன்ற மகன் மீதும் அன்பு இல்லாதவனாகப் பிரிந்து விட்டான் எனத் தலைவி வருந்துவது சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் மருதக் களவில் இடம்பெறவில்லை. மருதக் கற்பில் முப்பத்திரண்டு பாடல்களில் அவை இடம் பெற்றுள்ளன. அவை தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி தலைவனுக்கு வாயில்

நேர்தல், தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல் ஆகிய துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனால் அரிதிற் பெற்று நுகர்ந்து வருந்தி இருக்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் பின்பு தலைவன் செலுத்துகின்ற வாயில்கட்கு எய்தாத இடங்களில் புலந்திருந்து அவன் வாயில்கள் வருந்தின நோவை அவர் சுற்றத்தாருக்குப் பலகாலும் முறைப்பட்டுக் கூறும் துன்பத்தினைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறி வாயில் நேர்கிறாள்.

தோழிக்கு வாயில் மறுத்தலில் பரத்தையர் மனையில் இன்பம் நுகரும் தலைவன், தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு, தலைவனுக்குப் பரத்தை இன்பம் உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது, தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்வன், பரத்தை இரங்கத்தக்கவள், தலைவனைத் தலைவியிடம் தங்காதவாறு பரத்தை செய்கின்றனர், தலைவி பொறுமை இழந்து ஆற்றாள், ஊரார் பழிக்கு அஞ்சாத தலைவன், தலைவிக்கு அஞ்சி தலைவன் வருகின்றான் ஆகிய பொருண்மைகளைத் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்கையில், தலைவன் தலைவி வீட்டில் தங்கினாலும் பரத்தையருக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்கின்றான் எனத் தலைவி கூறுகின்றாள்.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில், தலைவன் பரத்தையோடு நீர்த்துறையில் ஆடுகிறான், ஆடவருக்குக் கற்பைக் காணிக்கை ஆக்கும் பரத்தையர், குலமகளிர் போலப் பொது மகளிரும் வாழ்கின்றனர், தலைவனைத் தன் பால் வைக்கும் பரத்தையர், அறிவில்லாத பரத்தையர் தலைவன் அல்லும் பகலும் பரத்தையர் ஒழுக்கம் ஒழுகுகின்றான், இல்லம் தங்க மட்டும் வரும் தலைவன் ஆகிய நிலைகளில் தலைவி துனியுறு கிளக்கிறாள்.

தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் பொழுது, உயர் குடி பிறந்தானகிய தலைவன் தலைவியின் மனை நீத்து தானே சென்று பரத்தையர் வசமாயினான், பரத்தை வசமான தலைவன் தலைவியை முற்றிலும் மறந்தான் எனத் தலைவி துன்பம் கூறுகிறாள்.

தலைவனுக்குத் துணை போகும் பாணன், அவனின் பொய் மொழிகள், பாணன் கூட்டுவித்த அன்பில் பரத்தை, தலைவனுக்கு அணியாய் தோன்றிய பரத்தை ஆகிய செய்திகளைத் தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கும் போது தலைவி மொழிகின்றாள்.

காதற், சேரிப்பரத்தை ஆகியோரிடம் தங்கும் தலைவன், ஒருத்தி இல்லத்தில் துயின்ற தலைவன், பரத்தையரைக் குலமகள் போல் பார்க்கின்றான், இழிந்த நாற்றம் வீசும் தலைவன், பரத்தை இல்லத்தில் தலைவி அறம் செய்வது, பரத்தையின் தாயை நெகிழிந்த தலைவன், விடியலில் மட்டும் தலைவியை நினைக்கும் தலைவன், பரத்தை அலருக்கு அஞ்சிய தலைவன், அனைவரையும் வருத்தும் தலைவன் ஆகிய துனியிறு கிளவிகளைத் தலைவி தலைவனோடு ஊடிய நிலையில் மொழிகின்றாள்.

நெய்தல் திணையில் தலைவியின் துனியிறு கிளவிகள் முப்பதைந்து பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன. அவை களவு எனும் கைகோளில் பதினாறு பாடல்களும் கற்பு எனும் கைகோளில் பத்தொன்பது பாடல்களும் ஆகும்.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறல், வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல், வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறல், தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி ஆகிய களவுத் துறைகளில் தலைவியின் துனியிறு கிளவி அமைந்துள்ளமை ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

அலரால் வாடும் தலைவி, தலைவன் நட்பு அலராயிற்று, உறவினரின் வஞ்சக மொழி அலர், களவு இன்பத்தினும் துன்பமே பெரிது, தலைவியை நினைவாத தலைவன், களவுத் துயரை வரைவால் துடைத்திடுக, தலைவன் தண்ணளியை எதிர் நோக்கும் தலைவி ஆகிய பொருண்மைகளில் சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி துனி கூறல்.

வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி, ஊர்மக்கள் அலர் தூற்றுவது, தலைவனின் வரைவு முயற்சி இன்மை ஆகியன கூறப்படுகின்றன.

வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறலில், தலைவி தலைவனோடு நட்பு செய்ததால் அவள் பெண்மை நலம் முழுதும் கெட்டது என்றும், தலைவியின் துயர் உற்று நலியுமாறு தலைவன் போனால் தலைவியின் உயிர் போய்விடும் எனும் செய்தி காணலாகிறது.

வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறலில், தலைவன் வரைதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவில்லை, அலர் தூற்றிய ஊரார் இனிமையாக உறங்க; தலைவி உறங்காத நிலை ஆகியன மொழியப்படுகின்றன.

பெண்களின் பொய்தல் விளையாட்டு தலைவிக்குக் காம நோயை மிகுவிக்கிறது என்பது வரைவு மலிந்த தோழிக்குத் தலைவி கூறுகையில் காணப்பெறும் துனியுறு கிளவியாகும்.

தலைவியின் காமமிக்கக் கழிபடர் கிளவி எனும் துறையில், தலைவன் வேறு இன்பத்தில் மயங்கி தலைவியை மறந்திருக்கிறான் என்றும், தலைவனோடு முன்பு பெற்ற இன்பத்தை நினைந்து தலைவி வருந்துவதும் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

நெய்தல் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள், பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல், தலைவி

வன்பொறை எதிரழிதல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி புதல்வனைத் தழுவி ஊடல் கூறியது என்பனவாகும்.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கையில், தலைவியின் வருத்தத்தைக் காட்டிலும் பரத்தையின் வருத்தம் மிகுதியாக இருப்பதால் தலைவி தலைவனிடம், பரத்தையிடம் சென்று அவள் வருத்தத்தை நீக்குக என வாயில் மறுக்கின்றாள்.

வாயிலாக வந்த பாணனிடம், தலைவன் தான் கற்ற சூழ்ச்சியை உனக்குக் கற்பித்து இங்கு வர விடுத்தான் என வாயில் மறுக்கின்றாள்.

பாலைக் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் பிரிவிடை ஆற்றாது தலைவி கூறுவதாக அமைந்துள. அவை, நெற்று ஒலிப்பது போல் தலைவி நெஞ்சழிந்தது, பொருள் உன்னிப் போன தலைவனை நினைந்தது, தலைவன் துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதுகிறான் என்பது, மீளாத தலைவனை நினைத்து வருந்துவது ஆகியன கண்டு கூறப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ந.சஞ்சிவி,சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள்,ப.272
2. இராம.பெரியகருப்பன், வையை மலர் 5,ப.32
3. சரளா இராசகோபாலன்,சங்கஇலக்கியத்தில் தோழி,ப.57
4. கல்யாணி,சங்க இலக்கியத்தில்,தலைவி,ப.25
5. பின்னிணைப்பு,தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள்
6. மேலது
7. மேலது
8. மேலது
9. மேலது
- 10.மேலது
1. தொல்,பொருள்,நூற்,112:13
12. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணை மூலமும் உரையும்,ப.450
13. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.53
14. தொல், பொருள்,நூற், 111:6
15. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணை மூலமும் உரையும்,ப.91
16. மேலது,ப.266
17. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.365
18. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.26
19. மேலது
20. மேலது,ப.254

21. மேலது
22. மேலது, ப.158
23. மேலது, ப.26
24. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.365
25. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.58
26. மேலது, ப.80
27. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.387
28. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.56
29. மேலது, பக், 196-197
30. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் உரையும், ப.212
31. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.208
32. மேலது, ப.574
33. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் உரையும், ப.212
34. தொல், பொருள், கற்பு, நூற், 111:2
35. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.362
36. தொல், பொருள், கற்பு, நூற், 6:28-31
37. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் உரையும், ப.212

38. தொல்,பொருள்,கற்பு,நூற், 6:42
40. சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,ப.261
41. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.42
42. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.362
43. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.34
44. மேலது,ப.32
45. பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை உரையுடன், ப.438
46. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.38
47. மேலது,ப.31
48. மேலது,ப.41
- 49.கு.வெ.பாலகப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.212
50. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.26
51. பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை உரையுடன், ப.74
- 52.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.29
53. மேலது, ப.35
54. மேலது, பக்,36-37

55. மேலது, ப.61
56. மேலது, ப.126
57. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.56
58. பெருமழைப்புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.134
59. சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,ப.235
60. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.63
61. மேலது, பக்.67-68
- 62.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,பா.எண்.75:1-5
ப.235
63. மேலது, ப. 271
- 64.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.480
- 65.மேலது, ப.631
66. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.63
67. மேலது, ப.88
68. மேலது, பக்.90-91
69. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.21
70. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை,துறைக் குறிப்பு பா.எண்.196
- 71.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.158

72. மேலது, ப.306

73. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, பக்.24-25

74.மேலது

75.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.508

76.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.151

77.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.167

78. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.154

79.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.171

80.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.182

81.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.151

82.மேலது, ப.182

83.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.455

84. மேலது, பக்,500-501

85. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், பக்,206-207

86. மேலது, ப.208

87. மேலது, ப.209
88. சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,ப.423
89. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், பக்,233-234
- 90.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.556
91. நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.93
- 92.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை உரையுடன், பக்.252-253
- 93.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.366
- 94.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை உரையுடன், பக்.522
95. பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.210
- 96.மேலது, ப.211
97. மேலது, ப.214
98. மேலது, ப.218
99. மேலது, ப.238
100. மேலது, ப.217
101. மேலது, பக்.191-192
102. மேலது, ப.194
103. மேலது, ப.197
104. மேலது, ப.190
105. மேலது, பக்.200-201
106. மேலது, ப.25

- 107.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.133
- 108.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.227
- 109.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.73
- 110.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.151

இயல் - 3

தோழியின் துன்புறு களங்கள்

தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

சங்க அகப் பாடல்களில் கூற்று நிகழ்த்தும் மாந்தராகவும் கூற்றினைக் கேட்கும் மாந்தராகவும் பலர் உளர். அவர்களுள் தலைவன், தலைவி, ஆகியோரது பண்புகள் தலைமையிடம் பெறுகின்றன. ஏனையோர் இம்மூவரது பண்புகளையும் வெளிப்படுத்தும் கருவிகளாக விளங்குபவர்கள். இவ்வகமாந்தர்களுள் தோழி கூற்றாக அமைந்த பாடல்கள் அதிகம். அப்பாடல்களில் அமைந்த குறிப்புப் பொருளான உள்ளுறை உவமையும், அவ்வுள்ளுறை உவமையின் வாயிலாக வெளிப்படும் துனியுறு கிளவியும் தோழிக் கூற்றுப் பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணப்பெறுகின்றன. அத் தோழியின் துனியுறு கிளவி குறித்து விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

சங்கப் பாடல்களும் தோழியும்

சங்க இலக்கியத்தில் பெருஞ்செல்வாக்குக் கொண்டவர்கள் பெண்டிர்கள் ஆவர். “2379 சங்கப் பாடல்களில் 1864 அகம் பற்றியன. இவற்றில் முழுமையாகக் கிடைப்பன 1859. அவற்றுள் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய், பரத்தை ஆகியோர் கூற்றாக அமைந்தவை 1458 பாடல்கள். இதில் 784 பாடல்கள்”⁽¹⁾ தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் அகும்.

“சங்க இலக்கியத்துள் 882 களவுப் பாடல்கள் உள. இவற்றுள் 40 பாடல்கள் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம் என்ற மூன்று வகைக்குரியன. எஞ்சி 842 பாடல்கள் தோழியிற் புணர்ச்சி எனும் ஒரு வகைக்கு உரியன. இதனால் தோழியின்றி களவு ஒழுக்கம் நீளாது என்பதும், ஐந்திணை இலக்கிப்படைப்புக்குத் தோழி என்பவள் இன்றியமையாதவள் என்பதும், தோழியிற் புணர்ச்சிக்குரிய துறைகளே

புலவர்களின் நெஞ்சைக் கவர்ந்தன என்பதும் பெறலாம்”(2).

“சங்கப் பாடல்களில் 68 பாக்களில் மட்டும் தலைவி தலைவனிடம் பேசுகிறாள். ஆயின் 499 பாடல்களில் அவள் தோழியிடம் பேசுகிறாள்”(3)இதனால் தோழி சங்கப் பாடல்களில் பெரிதும் செல்வாக்குள்ளவள் என்பது புலனாகும்.

“தோழி மட்டும் தலைவியிடம் கூறும் கூற்றாக 398 பாடல்களும், தலைவனிடம் கூறும் கூற்றாக 295 பாடல்களும் செவிலி போன்ற பிறருடன் கூறும் கூற்றாக 91 பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.”(4)

சங்க இலக்கியத்தில் “தோழியின் செயல் திறன் முறையில் 274 துறைகள் அமைகின்றன. தோழி கூற்றுப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை 247 ஆகும்”(5)என்பர்.

தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

சங்க அகப்பாடல்களில் கண்டறியப்பட்ட தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் நூற்று நாற்பத்தெட்டு. இவற்றில் களவிற்குரியவை நூற்று ஏழாகும். கற்பிற்குரியவை நாற்பத்தி ஒன்றாகும். அவை முறையே குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய மூன்று திணைகளில் மட்டும் அமைந்து காணப்பெறுகிறது. அவை பின் வருமாறு பகுத்து விளக்கப்பெறுகின்றன.

1.குறிஞ்சித் திணையில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் குறிஞ்சித்திணையில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் “எழுபத்து மூன்று பாடல்களில்”(6) அமைந்து காணப்பெறுகிறது. அவை களவு எனும் கைகோளில் “அறுபத்தாறு பாடல்களும்”(7) கற்பு எனும் கைகோளில் “ஏழு பாடல்களும்”(8) ஆகும். களவில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் வரைவு கடாதல். அறத்தொடு நின்றல். உடன்போக்கு ஆகிய துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

1.1.வரைவு கடாதல் - விளக்கம்

வரைவு கடாதல் தோழியின் இன்றியமையாத செயலாதலால் தொல்காப்பியம் இதனைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. “தொல்காப்பியம் பல நூற்பாக்களில் இதனை விரித்துக் கூறுகிறது”⁽⁹⁾ தலைவனிடம் தோழி வரைவு கடாவும் சொற்களைத் தொல்காப்பியம் “புரைதீர் கிளவி”⁽¹⁰⁾ என்று பகரும். வழி ஏதம் காட்டி வரைவு கடாவும் நிலையைத் தொல்காப்பியம் “ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கம்”⁽¹¹⁾ எனக் கூறும்,

காப்பின் கடுமை உரைத்து வரைவு கடாவுகிறாள் தோழி, இதைக் “காப்பின் கடுமை கையற வரினும்”⁽¹²⁾ “காமம் மிகுதி உரைத்தலும், தோழி வரைவு கடாவுகிறாள்”⁽¹³⁾ எனும் தொல்காப்பியம்,

. “பொழுதினாகிய குற்றம் காட்டல், தன்னை அழித்தல், என்ற இரண்டையும் வரைதல் வேட்கைப் பொருளாகத் தொல்காப்பியம் கூறும்”⁽¹⁴⁾

தலைவனுடைய “நாடு, ஊர், இல், குடி, பிறப்பு, சிறப்பு, ஆகியன பற்றியும் சொல்லித் தோழி வரைவு கடாவுகிறாள். நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும் என்பர் தொல்காப்பியர்”⁽¹⁵⁾.

தலைவிக்கு “ஒரு தலைவனுடன் கூட்டம் உண்டென்று தாய் ஐயுற்றபோது. அதை மறுத்துப் பொய்யெனச் சொல்லிப் பிறிதொரு வழியால் மெய்வழிக்கண் படுத்தும் போது தோழி கூற்று நிகழும்”⁽¹⁶⁾. இதை “சிறைப்புறமாகக் கூறி வரைவு கடாதலாக நச்சினார்க்கினியர் கருதுகிறார்”⁽¹⁷⁾.

அலர் கூறி வரைவு கடாதல் நிலையில் “என்னரும் பன்னகை ஐயுற்றபோது. அதை மறுத்துப் பொய்யெனச் சொல்லிப் பிறிதொரு

கண்ணிய வகையில் என்பதனுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்”(18).

தோழி “தலைவனிடம் உபகாரமாகிய பெருநெறி வேண்டுவதாகத் தொல்காப்பியர் கூறுவர்”(19). விருந்தினனாகத் தங்குக என்று வேண்டி வரைவு கடாவும் இம்முறை அக்காலச் சமுதாய நிலையினைக் காட்டும். இரவில் வந்த விருந்தினரை ஓம்பும் சமுதாயப் பண்பாடு, இளைய தலைமுறையினருக்குத் தலைவனைக் காணும் வாய்ப்பினைத் தருகிறது. இது வரைவு கடாவும் உத்தியாகவும் உருமாறுகிறது.

1.1.1.வரைவு கடாதல் - சிறைப்புறம்

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க, தோழி அவனை வரைவு கடாதற் பொருட்டு உள்ளுறை மொழிகளில் துனியுறு கிளவியினைக் கூறுவள் அவை பின்வருமாறு பகுத்து விளக்கப்பெறுகின்றன.

1.1.1.1.தலைவன் களவு ஒழுக்கமே விரும்புகிறான்

தலைவன் தலைவவியை மணந்து கொள்ளாது களவு இன்பம் கருதியே வருகிறான் என்பதைத் தோழி குறிப்பிடுகின்றாள். “ஆண்பன்றி காவலரை ஏமாற்றி மலை நெல்லைக் கவரும் நாடன்”(20) எனும் உள்ளுறையால் துனியுறு கிளவியை மொழிகின்றாள். இதனை,

“சிறுகண் பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல்

துறுகல் அடுக்கத்து வில்லோர் மாற்றி

ஐவனம் கவரும் குன்ற நாடன்”

(ஐங்.267:1-3)

எனக் கூறுவதால் உணரலாம். மற்றும் “புலி ஏறு யானைக் கன்றைக் கொள்வதற்குப் பலா மரத்தின் நிழலில் ஒளிந்திருக்கும் என்றதனால் தலைவன் தலைவியின் பெண்மை நலத்தைக் கவரும் பொருட்டுக் களவு ஒழுக்கமே விரும்புகின்றான் ”(21)என்பதை,

“குறுங்கை இரும்புலி கோள்வல் ஏற்றை
நெடும்புதல் கானத்து மடப்பிடி ஈன்ற
நடுங்குநடைக் குழவி கொளீஇய பலவின்
பழந்தூங்கு கொழுநிழல் ஒளிக்கும் நாடற்கு”

(ஐங்.216:1-3)

எனவரும் அடிகள் சுட்டும்.

1.1.1.2.மேனி வேறுபாட்டைக் கூறுதல்

தோழி தலைவியின் மேனி வேறுபாடு குறித்த செய்தியை இரண்டு பாடல்களில் குறிப்பிடுகின்றாள். தலைவிக்குத் தலைவனோடு ஏற்பட்ட தொடர்பினால் உடம்பில் ஏற்பட்ட மாறுபாட்டைத் தலைவியின் இளமையால் ஏற்பட்ட மாறுபாடு என்று தோழி மறைத்துக் கூறுமிடத்தில் தோழியின் துனியுறு கிளவி காணப்பெறுகிறது. உள்ளுறை மொழியில் இதனைத் தோழி “பன்றி உழுததால் மண்டிய கோரைப்புல் விளைந்த நெல் வயலைப் போலத் தோன்றும் நாடன்”⁽²²⁾ என்பள்.

“கேழால் உழுதெனக் கிளர்ந்த எருவை
விளைந்த செறுவின் தோன்றும் நாடன்”

(ஐங்.269:1-2)

எனும் செய்யுள் இதை உணர்த்தும். அத்துடன்,

“முறிஆர் பெருங்கிளை அறிதல் அஞ்சிக்
கறிவளர் அடுக்கத்து களவினில் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செயகுறி கருங்கால்
பொன்இணர் வேங்கைப் பூஞ்சினைச் செலீஇயர்
குண்டுநீர் நெடுஞ்சனை நோக்கிக் கவிழ்ந்துதன்

புன்தலைப் பாறுமயிர் திருத்தும்

குன்ற நாடன்”

(நற்.151:6-12)

எனக் கூறுவதால், ஈண்டு “களவில் புணர்ந்த மந்தி சுற்றம் நோக்கும் என்று அஞ்சித் தன் பாறுமயிர் திருத்தும் என்றது, களவில் புணர்ந்த தலைவியும் அப்புணர்ச்சி வேறுபாட்டைத் தமர் அறிவர் என அஞ்சி நாள்தோறும் திருத்திக் கொள்வள்”⁽²³⁾ எனத் தலைவனுக்குக் குறிப்பாகத் துனி கூறுவள்.

1.1.1.3. குறைஇடை

தலைவன் வரும் போது தலைவியும் தோழியும் ஓரிடத்து மறைந்து கொண்டு அவன் காணாது மயங்குவான் என்பதாம். இங்ஙனம் நேரும் குறையிடை ஈட்டால் விரைந்து மணம் முடிக்கக் கருதுவான் என்பது குறிப்பு. இதனைத் தோழி ஒரு பாடலில்,

“கல்லாக் கடுவன் நடுங்க முள்ளயிற்று

மடமா மந்தி மாணா வன்பறழ்

கோடுஉயர் அடுக்கத்து ஆடுமழை ஒளிக்கும்

பெருங்கல் நாட”

(நற்..233:1-4)

எனக் கூறுவள். “கடுவன் மனம் நடுங்குமாறு மந்தியும் குட்டியும் மலைப்பக்கத்தில் இயங்கும் மேகத்தில் ஒழியும்”⁽²⁴⁾ என்பதால் குறை இடை தலைவனுக்கு உணர்த்தப் பெறுகிறது.

1.1.1.4. அலர்

அலர் மொழியினை வெளிப்படுத்தும் தோழியின் துனியுறு மொழிகளை மூன்று பாடல்களில் காணலாகிறது. ஊராரின் அலர்

தலைவியை வருத்தித் தாய் கேட்கவும் சென்றது என்பதைப் புலியானையின் குருதி பருகி வேங்கை மரத்தில் துடைக்கும் என்பள்.

இதனை,

“விடர்முகைச் செறிந்த வெஞ்சின இரும்புலி
புகர்முக வேழம் புலம்பத் தாக்கிக்
குருதி பருகிய கொழுங்கவுள் கயவாய்
வேங்கை முதலொடு துடைக்கும்
ஓங்குமலை நாடன்”

(நற்.158:5-9)

எனும் பாடலும்,

“----- கானவன்
சிறு புறம் கடக்கும் பெருங்கை வேழம்
வெறிகொள் சாபத்து எறிகணை வொரீஇ
அழுந்துபட விடரகத்து இயம்பும்
எழுந்துவீழ் அருவிய மலைக் கிழவோனே”

(நற்.228:6-10)

என வரும் பாடலும் மேற்குறித்த அலர் செய்தியைக் கூறுகின்றது.

1.1.1.5. அலரும் வழியது அருமையும்

தலைவி அலரானும், வழியதருமையானும் நலனிழந்த பின்பு வரைய முயலவில்லை என்பதைத் தோழி ஒரு பாடலில் கூறுகிறாள். “யானைக் கன்றின் கால்களை இழுத்துச் செல்லும் கடிய சுழியினை உடைய வெள்ளத்தில் மெல்லிய தலையினை உடைய இளைய பெண் யானைகளின் ஆரவாரங்கள் பலவுடன் வெண்கோட்டு யானை விளிபடத்

துழவும் எனக் கூறுவள் ”⁽²⁵⁾. இதனை,

“கன்றுகால் ஒய்யும் கடுஞ்சுழி நீத்தம்
புன்தலை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன்
வெண்கோட்டு யானை விளிபடத் துழவும்
அகல்வாய்ப் பாந்தட் படாஅர்ப்
பகலும் அஞ்சும்பனிக்கடுஞ் சுரனே”

(அகநா.68:17-21)

எனும் பாடல் செப்பும்.

1.1.1.6. தலைவன் மறைந்தும் பிரிந்தும் வாழ்கின்றான்

அம்பல், அலர் காரணமாக ஒரு வழித்தணத்தலில் பிரிந்து போன தலைவன் வரைய முயலாது மறைந்து வாழ்கின்றான் என்பதைத் தோழி மொழிவள். “கோழி மலரை வெறுத்து மிளகுக் கொடியில் துயில்கிறது”⁽²⁶⁾ என்பள். இதனை,

“சிதர்நனை முணைஇய சிதர்கால் வாரணம்
முதிர்கறி யாப்பின் துஞ்சும் நாடன்”

(நற்.297:7-8)

எனக் கூறுவதால் தலைவன் மறைந்து வாழ்கின்றான் என்பது குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டது. மேலும்,

“சாரல் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்
இருங்கல் விடர்அளை வீழ்ந்தென வெற்பில்
பெருந்தேன் இறாஅல் கீறும் நாடன்”

(ஐங்.214:1-3)

எனச் சுட்டுவர். இதில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து வாழ்வதால்

தலைவியின் மேனி நலம் சிதைக்கிறான் என்பதும் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது.

1.1.1.7.இற்செறிப்பு

தோழியின் உள்ளுறை உவமங்கள் வாயிலாக வெளிப்படும் துனியுறு கிளவிகளில் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்ட நிலை காணப்பெறுகிறது. தலைவி இற்செறிப்பில் காவல் உட்பட்டதால் தலைவன் குறியிடத்தில் காணாது வருந்துவான் என்பதை “மேகம் பிடியானையை மறைப்பதால் தன் துணையைக் காணாது களிறு பிளிறும் எனக் கூறுவள்”⁽²⁷⁾. இதனை,

“வாழை ஓங்கிய வழை அமைசிலம்பில்
துஞ்சு பிடி மருங்கின் மஞ்சபட காணாது
பெருங்களிறு பிளிறும் சோலை அவர்
சேண் நெடுங் குன்றம்”

(நற்.222:7-10)

எனும் அடிகள் சுட்டும். மற்றும்

“பெருங்கல் விடரகம் சிலம்ப இரும்புலி
களிறுதொலைத்து உரறும் கடிஇடி மழைசெத்து
செந்தினை உணங்கல்தொகுக்கும்
இன்கல் யாணர்தம் உறைவின் ஊர்க்கே”

(நற்.344:9-12)

என்பர், இதனை, “யானையைப் புலி கொன்று முழங்கிய முழக்கத்தை இடி முழக்கமெனக் கருதி காயவைத்த திணையைத் தொகுப்பர்”⁽²⁸⁾ எனக் கூறுவதால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்ட செய்தி தலைவனுக்கு உணர்த்தப்பெறுகிறது. மற்றும்,

“குறுங்கை இறும்புலி கோள்வல் ஏற்றை
பூநுதல் இரும்பிடி புலம்ப தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களிறு ஆடும்
கல்லக வெற்பன்”

(நற்.36:1-4)

என வரும் அடிகளும் “தலைவியன் தமர் ஏமம் செய்து இற்செறித்தனர்
என்பதைச் சுட்டுகிறது. இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியின் ஏக்கத்தைப்
போக்கித் தலைவன் தலைவியை மணக்க வேண்டும்”⁽²⁹⁾ என்பதை,

“பன்றியானது தனது பிணவல் முதலியவற்றிற்கு
உண்டாய ஊறுபாட்டை நீக்கிக் காத்து நின்றது”

(அகநா.248:1-10)

எனக் கூறும் உள்ளுறையின் வாயிலாகத் துனியுறு கிளவி தலைவனுக்கு
மொழியப்படுகிறது.

1.1.1.8.நொதுமலர் வரைவு

அலர், அம்பல். இற்செறிப்பு அகிய காரணங்களால் தலைவியின்
பெற்றோர் வேற்று வரைவு வேண்டுவர். இச்சூழலில் தலைவி வருந்துவள்.
தலைவியின் வருத்தத்தைத் தோழி தலைவனுக்கு உள்ளுறை வாயிலாகக்
கூற. அவ்வுள்ளுறை உவமம் துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகிறது.

“தினை உண் கேழல் இரிய புனவன்

சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல் படாஅர்

ஒண்கேழ் வயப்புலி படுஉம் நாடன்”

(நற்.119:1-3)

என வரும் பாடலில் “பன்றிக்கண் வைத்த பொறியில் புலி அகப்படும்

என்றது தலைவன் மணம் புரியத் தாமதிப்பதால் இவனினும் சிறந்த ஒருவன் தலைவியை நொதுமலர் வரைவில் மணம் புரிய வேண்டி வந்தனன்”⁽³⁰⁾ என்பது குறிப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

1.1.1.9. தலைவன் தலைவியைப் பேணி வரவேண்டும்

களவு வாழ்க்கையில் தலைவன் தலைவியரிடையே ஏற்பட்ட இடையீட்டின் காரணமாகத் தலைவன் தலைவியைக் காணாது இருந்தான். தலைவன் தலைவியைக் காணவேண்டும், பேனவேண்டும் என்பதை,

“தினை நுகர்தற்குப் பன்றி நிமித்தம் பார்த்து
வருகையைச் செய்யும். கானவன் அது வரும்
திறம் அறிந்து சுடர் கொளுத்தினாற் போல
தலைவனும் தலைவியைப் பேணி வந்தால்
வரவு வெளிப்படும்”

(அகநா.88:1-15)

எனும் இப்பாடல் பொருள் சுட்டுகிறது. அவ்வாறு தலைவன் வந்தால் நம்மேனியிற் தோன்றிய வருத்தமும் நீங்கி மேனியும் பொலிவு பெறும் என்பதை,

“நுண்பொறி மான்செவி போல வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
மாறுகொண்டு ஆற்றா ரெனினும் பிறர்குற்றம்
கூறுதல் தேற்றாதோன் குன்று”

(கலி.43:16-19)

என்பதைச் சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவனுக்குத் தோழி கூறுவள்.

1.1.1.10. உடன் போக்கில் அழைத்துப் போக வேண்டும்

களவு கற்பாக மலர வேண்டும் என்பதில் பெரிதும் அலர் கொள்ளும் தோழி அறத்தொடு நிற்பள். அறத்தொடு நின்ற பின்னும் களவு கற்பாக மலர வாய்ப்பு ஏற்படாத நிலையில் தலைவன் உணரும் வகையில் தலைவியை உடன் அழைத்துப் போக வேண்டும் என்பதை,

“கானவன் எய்து பெற்ற முள்ளம் பன்றியோடு

நாய்கள் சூழத் தன் குடியிருப்பை அடைவான்”

(நற்.285:1-8)

என வரும் உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதால் தலைவியின் ஆற்றொனாத் துன்பம் சிறைப்புறத் தலைவனுக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. இதே செய்தியைப் பின் வரும் அடிகள் சுட்டுகின்றன.

“தாஅய் இழந்த தழுவரிக் குருளையோடு

வளமலைச் சிறுதினை உணீஇ கானவர்

வரையோங்கு உயர்சினைக் கேழல் உறங்கும்

நன்மலை நாடன்”

(ஐங்.268:1-4)

1.1.1.11. தலைவன் வரைய வேண்டும்

தலைவன் விரைவில் தலைவியை வரைய வேண்டும் என்பதை,

“புணர்நிலை வளகின் குளைமர்ந் துண்ட

புணர்மருப் பெழில் கொண்ட வரைபுரை செலவின்

வயங்கெழில் யானைப் பயமலை நாடனை”

(கலி.43:20-22)

என்பதால் “விலங்குகளும் தமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து

வருத்தமின்றி ஒழுகுவது போல் நாமும் நமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து இல்லறத்தை நிகழ்த்தி வருத்தமின்றி ஒழுகுமாறு வரைந்து கொள்ள வேண்டும்”⁽³¹⁾ என்பதைத் தலைவனாகிப் பேசுகிறாள் தோழி. மற்றும்

“கடுங்கண் உழுவை அடிபோல வாழைக்

கொடுங்காய் குலைதொறுஉம்தூங்கு மிரும்பையால்

இன்மை யுரைத்தாற் கதுநிறைக்க லாற்றாக்கால்

தன்மெய் துறப்பான் மலை”

(கலி.43:24-27)

எனக் கூறுவதும் தலைவன் வரைய வேண்டும் என்பதைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

1.1.1.12. தலைவன் பலர் அறிய மணம் செய்ய வேண்டும்

களவில் இருக்கும் தலைவன் தலைவி கற்புக்கு மாற வேண்டும் என்பது சங்கால நடைமுறை “ஓசை தோன்ற பெருமூச்சு விடும் பெண்யானையைத் தழுவி ஆண்யானை குன்றில் உள்ள சிற்றூரில் இருந்து இறங்கி வரும் மன்றத்தைப் போலத் தலைவனும் தலைவியைப் பலரறிய மணஞ்செய்து கொண்டு தன்னிலத்தில் புகுதல் வேண்டும்”⁽³²⁾ என்பதை,

“மடப்பிடி தழீஇத் தடக்கை யானை

குன்றச் சிறுகுடி இழிதரும்

மன்றம் நண்ணிய மலைகிழ வோற்கே”

(குறுந்.332:4-6)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாகத் தோழி தலைவனுக்குக் குறிப்பிடுகிறாள்.

1.1.2. குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்

தலைவன் களவு நீட்டிப்பதையே விரும்புவான். அப்பொழுது தோழி வரைவு கடாவுவாள் “கொடிச்சி கடியவும் விலகாது கிளி தினை

உண்ணுவது போலத் தோழி பகற் குறி விலக்கவும் விலகாது தலைவன் இரவுக்கறி விரும்புகின்றான்”(33) என்பதை,

“சாரல் புறத்த பெருங்குரல் சிறுதினை

பேரமர் மழைக்கண் கொடிச்சி கடியவும்

சோலைச் சிறுகிளி உண்ணும் நாடா”

(ஐங்.282:1-3)

என்பதாலும், “முகை அவிழ்ந்த வண்டு வேங்கை மலரை ஊதி காந்தட் குலையிலே துஞ்சி யானையின் கடாத்தினைக் கவ்வுவது போல் தலைவியின் நாண் முதலிய தளைகளை நெகிழ்த்தத் தலைவன் அவளை நுகர்ந்து, அக்களவு ஒழுக்கத்திலே அழுந்தி மேலும் பகற்குறி இரவுக்குறிகளால் அடைதற்கு அரிய அவளைப் பெறுதற்கு நினைக்கின்றதனை”(34).

“கூம்புமுகை அவிழ்ந்த குறுஞ்சிறைப் பறவை

வேங்கை விரியிணர் ஊதிக் காந்தள்

தேனுடைக் குவிகுலைத் துஞ்சிய யானை

இருஞ்கவுள் கடாஅம் கனவும்

பெருங்கல் வேலிநும் உறைவின் ஊர்க்கே”

(அகநா.132:10-14)

என்பதாலும், “புலிப்பகை வென்ற யானை பெருமுச்சு செய்வதால் வேங்கை மரப் பூக்கள் கொல்லன் துருத்தி தீப்பொறி போல எழுந்து மின் மினி பூச்சிகள் போல் புதரில் மறைவது போலத் தலைவன் இடையீட்டினைக் கடந்து இரவுக் குறிக்கண் வருதலால் ஊரெங்கும் அலர் எழுகின்றது”(35) என்று தலைவியின் துன்பத்தை மொழிகின்றாள்.

1.1.3. குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்

தோழி தலைவனைக் குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாவுவதாக அமைந்த பின் வரும் பாடலில் தலைவியின் அலர் துன்பம் சுட்டப்பெறுகிறது.

“வாரணம் உரறும் நீர்திகழ் சிலம்பில்

பிரசமொடு விரைஇய வயங் வெள் அருவி

இன்னிசை இமிழியங் கடுப்ப இம்மெனக்

கல்முகை விடரகஞ் சிலம்ப வீழுங்

காம்புதலை மணந்த ஓங்குமலைச் சாரல்”

(அகநா.172:1-5)

என்பர். இதில், “தேனுடன் கலந்து வரும் விளக்கமற்ற வெள்ளிய அருவி யானை முழங்கும் தன்மை வாய்ந்த பக்க மலையில் வீழ்வது போலத் தலைவியுடன் கூடிய தலைவனது களவு ஒழுக்கம் ஊரெங்கும் அலர் உண்டாகத் திகழ்கின்றது”⁽³⁶⁾ எனும் செய்தி உணர்த்தப்பெறுகிறது..

1.1.3.1. களவை விரும்பும் தலைவன்

தோழி தலைவனைக் குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாவும் போது அறியாளாய தலைவியை எளியள் என மதித்துக் களவு ஒழுக்கமாகிய இன்பத்தில் தருக்கித் திரிவது வேட்டுவன் தன் அம்பினைக் களிற்றின் மார்பிற் செலுத்தி அதன் கொம்பினைக் கொண்டு வந்து தன் குடிசையில் புலால் நாற்றம் வீச ஊன்றிப் பலாக் கனியில் இருந்து எடுத்த மதுவினை உண்ட உவகையால் சுற்றத்தாருடன் ஆரவாரம் செய்கின்றான் என்பதை,

“வரிநுதல் யானை அருநிறத் தழுத்தி

இகலடு முன்பின் வெண்கோடு கொண்டுதன்

புல்வேய் குரும்பை புலர ஊன்றி
முன்றில் நீடிய முழுவுறழ் பலவின்
பிழிமகிழ் உவகையன் கிளையோடு கலி சிறந்து”

(அகநா.172:8-11)

என வரும் அடிகளால் அறியலாம்.

1.1.4.குறி மாற்றி வரைவு கடாதல்

தோழி தலைவனைக் குறி மாற்றி வரைவுகடாதல் என்பதனைப் பின்வருமாறு பகுக்கலாம். அவை,

1.1.4.1.தலைவனின் வரைய முயலாத முயற்சி

1.1.4.2.அலர் மொழி நீங்க தலைவன் மணம் புரிய வேண்டும்

1.1.4.3.அலர் பொய் எனல்

1.1.4.4.தலைவி தோழியின் கொடுமை கூறல்

ஆகிய நிலைகளில் அமைந்துள்ளன.

1.1.4.1.தலைவனின் வரைய முயலாத முயற்சி

தலைவனின் வரைய முயலாத முயற்சியைத் தோழி, “யானையானது வெருவத்தக்கதாகக் குரும்பையை வெருவத்தக்க புலி என்று கருதித் தனக்கு உணவாகிய கழை முறியப் பாய்வது போல வெருவத்தகாத எங்கள் தமரை வெருவி வரைய முயலாது தலைவன் திரிதலின் யாங்கள் இறந்தும்படி ஆயிற்று”⁽³⁷⁾ என்பதனை,

“வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்

புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழம்

மழைபடு சிலம்பிற் கழைபடப் பெயரும்

நல்வரை நாட”

(அகநா.12:10-13)

எனும் அடிகள் மொழியும்.

1.1.4.2. அலர் மொழி நீங்க தலைவன் மணம் புரிய வேண்டும்

“யானையின் இனம் குழையைத் தீண்டி இன்புறும், வாழையை வெறுக்கும், சிறுகுடியலறப் பலாப் பழம் உண்ணுவது போலத் தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் கூடியதும், பின் களவினை வெறுத்ததும், அயற் பெண்டிர் கூறும் அலர் மொழி நீங்கி அவர் வாயடங்கத் தலைவன் மணம் புரிய வேண்டும்”⁽³⁸⁾ என்பதை,

“சிறுகண் யானைப் பெருங்கை ஈர்இனம்

குளவித் தண்கயம் குழையத் தீண்டி

சோலை வாழை முனைஇ அயலது

வேரல் வேலி சிறுகுடி அலற

செங்கால் பலவின் தீம்பழம் மிசையும்

மாமலை நாட”

(நற்.232:1-6)

என்பள்.

1.1.4.3. அலர் பொய் எனல்

“கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு

நெடுவரை மருங்கில் துஞ்சும் யானை”

(கலி.49:1-2)

எனத் தோழி கூறுவதில் “புலியினை வென்று துயிலும் யானை போல அயலார் கூறிய அலரைச் சுற்றத்தாருக்குப் பொய்யெனத் தேற்றி மனைக்கண் தலைவி வருத்தத்துடன் துயில்கின்றாள்”⁽³⁹⁾. என்பள்.

1.1.4.4. தலைவி தோழியின் கொடுமை கூறல்

“புதுவ தாக மலர்ந்த வேங்கையை

அதுவென உணர்ந்ததன் அணிநல முருக்கிப்

பேணா முன்பின் தன் சினந்தணிந் தம்மரங்

காணும் பொழுதில் நோக்கல் செல்லாது
நாணி இறைஞ்சும் நன்மலை நன்னாட”

(கலி.49:5-9)

இதனால், “தோழி தலைவனது களவு ஒழுக்கத்திற்கு உடம்பட்டு
கொடுமை செய்து ஒழுகுகின்றாள் என்பதால் தலைவி தோழியை
வருத்தியதாகவும், அது அதனை நோக்காது இறைஞ்சிகின்ற
தன்மையானும் இவள் வருந்த இங்ஙனம் கூறினேம் என்று எதிர்
முகமாகவும் இழிந்து நோக்காது தலைவி நாணி இறைஞ்சி இருக்கின்ற
தன்மையாகவும்”⁽⁴⁰⁾ அமைந்து காணப்பெறுகிறது.

1.1.5.குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்

குறி மறுத்துத் தலைவனிடம் தோழி கூறுவன,

1.1.5.1.தலைவியைக் கூடிப் பிரிவதால் ஏற்படும் துயரம்

1.1.5.2.தலைவி நலனைப் பசலையும், தலைவனும் உண்ணுதல்

1.1.5.3.அயலாரை வெல்ல தலைவன் மணம் செய்ய வேண்டும்

ஆகிய பொருள்களில் அமைகின்றன.

1.1.5.1.தலைவியைக் கூடிப் பிரிவதால் ஏற்படும் துயரம்

தலைவன் இரவின்கண் யாருமறியாது தலைவியைக் கூடிப்
பிரிவானாயினும் அதனால் உண்டாகிய வேறுபாடு வழிநாள் பலரும்
அறியத்தூற்றும் என்பதனை “நள்ளிரவில் மின்னல் இடியாகிய
கருவிகளுடன் கூடிப் பெரும் மழை பொழிந்தது அதனால் அருவியானது
மலை முழஞ்சுகளில் தொடர்ந்து ஒலிக்கின்ற மலை நாடன்”⁽⁴¹⁾ எனும்
உள்ளுறை மொழியால் குறிப்பிடுவள். இதனை,

“காமம் ஒழிவ தாயினும் யாமத்துக்

கருவி மாமழை வீழ்ந்தென அருவி

விடரசத்து இயம்பும் நாட”

(குறுந்.42:1-3)

என வரும் கூற்றால் அறியலாம்.இங்ஙனம் தலைவன் கூடிப் பிரிவதை விடுத்துத் தலைவியை விரைவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை, “மந்தியும் கடுவனும் அரிதாய் இருக்கின்ற காட்டு மல்லிகைப் பூவினையும் தளிரையும் கல்லைப் பற்றி தழைத்த இத்தினையும் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு ஏறி வயிரார மேய்ந்து இடையூறு இல்லாத மலைமிசை சென்று களித்து ஆடினாற் போலத் தலைவன் சுற்றத்தாரைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு தோழியை உறுதுணையாகக் கொண்டு தலைவியை மணம் புரிந்து வாழ வேண்டும்”⁽⁴²⁾ எனக் கூறுவதால் அறியலாம்.

1.1.5.2.தலைவி நலனைப் பசலையும், தலைவனும் உண்ணுதல்

“சுரும்புண விரிந்த கருங்கால் வேங்கை

பெருஞ்சினைத் தொடுத்த கொழுங்கண் இறாஅல்

புள்ளுற்றுக் கசிந்த தீந்தேன் கல்அளைக்

குறக்குறு மாக்கள் உண்ட மிச்சிலை

புன்தலை மந்தி வன்பறழ் நக்கும்

நன்மலை நாட”

(நற்.168:1-6)

எனக் கூறுவர். ஈண்டு, “வேங்கையைத் தலைவியாகவும், சுரும்பென விரிந்ததை ஏதிலாட்டியார் பழிச்சொல் கூறப் பொருந்திய செயலாகவும், இறாலின் தேன் தலைவின் இன்பமாகவும், புள் மொய்த்தலைத் தமர் சூழ்வாகவும், கசிந்த தேனைக் குறச் சிறுவர் உண்ணுதல் தலைவி நலனைப் பசலை உண்பதாகவும், எஞ்சிய தேனைப் பறழ் உண்ணுதல் தலைவியின் நலத்தைத் தலைவன் உண்ணுவதாக”⁽⁴³⁾ விரித்துக் கூறல் நிலையில் அமைந்த உள்ளுறை வாயிலாகத் துன்பத்தை மொழிவள்.

1.1.5.3. அயலாரை வெல்ல தலைவன் மணம் செய்ய வேண்டும்

தலைவன் அலர் கூறும் அயலாரை வெல்ல தலைவியை மணம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் பாடற் பகுதிகள் குறிப்பிடுகின்றன,

“முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண் செய்தபுலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனைக்
குறங்கறுத் திடுவான்போற் கூர்நுதி மடுத்ததன்
நிறஞ்சாடி முரண் தீர்த்த நீள்மருப் பெழில்யானை
மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போல்தன் கிளைநாப்பண்
கல்லுயர் நனஞ்சாரல் கலந்தியலு நாடகேள்”

(கலி.52:1-6)

என்பதில் “செவி மறைப்பப் பாய்ந்த புலியைச் செற்றத் தன்மை என்பது தலைவியின் களவொழுக்கம் இடமாக அலர் கூறிய அயலாரைச் சினந்தது. அதனைக் குத்தி மாறுபாடு தீர்ந்த யானை என்பது தலைவன் வரைந்து கொண்டால் அயலாரைத் தாம் வென்ற தன்மையது”⁽⁴⁴⁾ எனக் கூறும் முகத்தான் அறியலாம். மற்றும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் ஒன்றில்,

“கொடிச்சி காக்கும் பெருங்குரல் ஏனல்
அடுக்கல் மஞ்ஞை கவரும் நாட”

(ஐங்.296:1-2)

என்பதும் தலைவன் தலைவியை மணக்க வேண்டும் என்பதாய் வந்த உள்ஞ்றையில் தலைவிக்காகத் தோழியின் துனியுறு கிளவியாகும்.

1.1.6. வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவுகடாதல்

தோழி வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் கூறும் துனியுறு

கிளவிகளாகப் பின்வருமாறு சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

1.1.6.1. தலைவனின் ஏதம்

1.1.6.2. களவு இடையீடு

1.1.6.3. பிரிவால் மேனி வேறுபாடு

1.1.6.4. சுற்றம் கூறும் அலர்

1.1.6.5. களவு நீட்டிப்பு

1.1.6.6. தலைவியின் நம்பிக்கை

ஆகிய பொருண்மையில் அமைந்துள்ளன.

1.1.6.1. தலைவனின் ஏதம்

தலைவனைத் தமர் ஏமம் செய்யும் துன்பத்தினை,

“மலைஅயல் கலித்த மைஆர் ஏனல்

துணையின் தீர்ந்த கடுங்கண் யானை

அணையக் கண்ட அங்குடிக் குறவர்

கணையர் கிணையர் கைபுனை கவணர்

விளியர் புறக்குடி ஆர்க்கும் நாட”

(நற்.108:1-6)

இங்குத் தினையைத் தலைவியாகவும், யானையைத் தலைவனாகவும், தினையை மேயவந்த யானையைக் குறவர் அதனை ஒறுக்க படையினராய் ஆர்த்தல் போலத் தலைவன் களவில் தலைவியைக் காண வருவதைக் கண்ட எமர் ஏதம் செய்வர் எனும் செய்தி உள்ளது.

1.1.6.2. களவு இடையீடு

தலைவன் எம்மை நயவாமையால் வரையாது ஒழுகும் ஒழுக்கமே யாங்கள் மழைநீர்க் குமிழிகள் போன்று நின்றாங்கு நின்று அழிந்தொழியப் போவதாகவும், களவொழுக்கத்தானும் தலைவன் இடையீடு செய்து கொள்கின்றான் என்பதை “கடுவன் கையில் சூரலின் சிறிய வேலை

எடுத்துக்கொண்டு மலைப்பக்கத்தில் உள்ள மழை நீர்க் குமிழிகளை உடைத்து விளையாடும்”⁽⁴⁵⁾ எனும் உள்ளுறை உவமத்தின் வாயிலாகத் துனி கூறுவள்.

1.1.6.2.1.இரவுக் குறி இடையீடு

காவல் மிக்க மாளிகையின் உள்ளே தலைவன் நுழைய முயலும் போது காவலர் வரினும், நிலவு வெளிப்படின்னும் தலைவனுக்குத் துன்பம் நேரிடிமோ எனும் அஞ்சும் நிலையினை, “பன்றி நூழையுட் புகுங்கால் புல்லியின் உலிகேட்டுத் திரும்பும்”⁽⁴⁶⁾ எனும் துனி தலைவனுக்கு உணர்த்தப்பெறுகிறது.

1.1.6.3.பிரிவால் மேனி வேறுபாடு

“புலியைக் கொன்ற யானையின் தந்தம் கழுவப்படுமாறு மழையைப் பொழிந்த மேகம் வெளுத்து வைகறையில் இயங்குவது போல் வேற்றரசை வென்ற தலைவனின் காம நோய் தணியுமாறு இன்பஞ் செய்த தலைவி, தலைவன் பிரிவால் மேனி வேறுபட்டு நிற்பாள்”⁽⁴⁷⁾ என்பதை,

“தொன்றுபடு துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇ

கொன்ற யானைச் செங்கோடு கழாஅ

அழிதுளி பொழிந்த இன்குரல் எழிலி

எஃகுறு பஞ்சிற்று ஆகி வைகறைக்

கோடுஉயர் நெடுவரை ஆடும் நாட”

(நற்.247:1-5)

இம்மேனி வேறுபாட்டோடு அமையாது தலையின் கண் பசலையும் பெறும் என்பதனை, “குவளைக்குக் குளம் இன்றியமையாதது, தலைவனுக்குத் தலைவி இன்றியமையாதவள். குளத்தை விட்டு நீங்கி குவளை வாடும். தலைவன் தலைவியை நீங்கினால் தலைவியின் கண் பசலை பெறும்”⁽⁴⁸⁾ எனக் கூறப்பட்டுள்ளன.

1.1.6.4. சுற்றம் கூறும் அலர்

தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தினைக் கண்டு அயலார் கூறும் அலர் துன்பத்தினை விடச் சுற்றத்தார் கூறும் அலர் மிகத் துன்பமுடையது. இதனை,

“களிற்றோடு புலிமயக்குற்ற”

(கலி.48:7)

எனும் அடி வழி கூறுவள்.

1.1.6.5. களவு நீட்டிப்பு

தலைவனின் களவு நீட்டிப்பைத் தோழி, மேலும் மேலும் படிந்து “குளிர்ந்து மழை பெய்தற்குரிய இளமுகிலை கடுவன் நறைக்கொடு கொண்டு அழைப்பது போல் மணந்து கூடி மகப்பேறு அடைவதற்கு உரியவளாகிய தலைவியை மணக்காமல் தலைவன் களவை நீட்டித்து அலைக்கின்றான்”⁽⁴⁹⁾ என்பதால் உணர்த்துவள்.

1.1.6.6. தலைவியின் நம்பிக்கை

தலைவன் தான் குறித்த வண்ணம் வராமல் தவறிக் காலம் நீட்டித்தாலும் தலைவனைக் காணலாம் என்னும் ஆசையினாலே தலைவி உயிர் வாழ்வதை “நெடிய கொம்பினையும், வலிமையினையும் உடைய ஆட்டுக்கிடாய் தன்பால் வருதலின்றி பிற ஆடுகளை விரும்பிப் போய்விடினும், நிறமிக்க மயிரைவுடைய மறியாடு அது வரும் வரும் என்னும் தனது ஆசையாலே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு உயிர் வாழும்”⁽⁵⁰⁾ என்பதால் தலைவியின் துனியைத் தோழி விளக்குகிறாள்.

1.1.7. தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்

தோழி தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாதலாகக் கலித்தொகை இலக்கியம் விரிந்த உள்ளுறையில் துனியுறு கிளவியைக் கூறுகிறது.

“பூப்புலம்ப வேட்டம் போகிய தும்பி தலைவி தனித்திருக்க, முன் வரைந்து கொண்ட மனையிடத்தே வேட்கை சென்று போன தலைவனாகவும், அத்தும்பி வருத்தத்தை நிகழ்த்துவனவாய்த் தம்மிற் பகைத்த புலியையும் யானையையுந் தனக்குத் தேனைத் தரும் வேங்கைப் பூவாகக் கருதிச் சுழல்கின்ற தன்மை தன்மேல் அன்பு இன்றி இருக்கவும் தனக்கு இன்பம் உளதாகக் கருதிப் பகற் குறியும் இரவுக் குறியும் பெறுதற்கு மறுகுகின்ற நிலையையும்”⁽⁵¹⁾ தோழி எடுத்துக் காட்டுகின்றாள்.

1.1.7.1.தலையளி தந்த அலர்

“அயல் நந்தி அணிபெறும்படி அருவி ஆர்த்து இழிதற்குக் காரணமான மழை போல அயலார் இடத்தே நிலைபெறும் படி அலராக நின்றது தலைவன் செய்த தலையளி”⁽⁵²⁾ எனத் தலையளி செய்த காரணத்தை முன்நிறுத்தி தோழி துனியுறு கிளவி மொழிகின்றாள்.

1.1.8.தலைவனின் ஆற்றாமையைச் சுட்டி வரைவு கடாதல்

தலைவன் வரைதல் வேட்கை இன்றி களவில் ஒழுகிச் செல்கின்றான் என்பதை எதிர் நிலையில், “குறவர் மடமகள் பலாச்சுளை கொண்டு குரங்கிற்கு விருந்து அயர்வது போலத் தலைவன் வரைதல் வேட்கையாய் வரின் ஏற்பர்”⁽⁵³⁾ என்பதை,

“முடமுதிர் பலவின் குடம்மருள் பெரும்பழம்

கல்கெழு குறவர் காதல் மடமகள்

கருவிரல் மந்திக்கு வருவிருந்து அயரும்”

(நற்.353:4-7)

என்பதும், தலைவன் வரைதல் வேட்கையின்றி இருப்பதால் தலைவி நலன் இழந்து நிற்கிறாள் என்பதை “சூடுவாறின்றி வேங்கையின் மணமிக்க மலர்கள் பாறையில் உதிர்ந்து பரவி நிற்கும்”⁽⁵⁴⁾ தன்மையை,

“அரும்பு வாய் அவிழ்ந்த கருங்கால் வேங்கைப்

பொன் மருள் நறு வீ கல்மிசைத் தாஅம்

நம்மலை நாட”

(நற்.257:5-7)

எனும் அடிகள் கொண்டு உணர்த்துவள்.

1.1.8.1.வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்

தோழி கூற்றில் வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதலாக வரும் பாடல்களில், “உருண்டையான துருகல் தும்பிக்கையை மறைத்த குட்டையான யானை போலத் தோன்றி ஏமாற்றம் தந்தது போலக் காமநோயும் முருகனால் வந்தது எனக் கற்பனையாக எண்ணப்பட்டது”⁽⁵⁵⁾, என்பதை,

“கூழை இரும்படிக் கைகரந் தன்ன

கேழ்இரும் துறுகல் கெழுமலை நாடன்”

(குறுந்.111:4-5)

என வரும் பாடலடிகளாலும், “வேங்கை நுண் தாது கலவத்து உறைப்ப மஞ்ஞை அணி மிக்கு ஆடுவது போலத் தலைவனது மார்பின் சாந்தம் நம்ஆக்கத்திற் பொருந்துமாறு முயங்குதல் கூடின் நாம் எழில் சிறந்து மகிழ்ச்சி உறுவோம்”⁽⁵⁶⁾ என்பள். இங்கு “தலைவனால் தலைவி எழில் சிறக்கவில்லை என்பது துனி. மற்றும் களிற்றைப் புலி கொன்றதனால் பிடியானைக் கன்றோடு வருந்தி நிற்பது போல நம் பெருந்தகைமையை அலர் கெடுத்ததற்கு நானும் உன்னுடன் சேர்ந்து வருந்துகிறேன் என வருவனவும்,

“பலாப் பழத்தை மந்தி தின்று விதையைக் கீழே போடக் கொடிச்சி வெண்ணெல் குற்றுவாள் போலத் தலைவன் தலைவியின் நலனைக் களவில்

உண்டு அதனால் ஏற்பட்ட பழிச் சொல் பரவ அன்னை வெறியாட்டு நிகழ்த்தி விளையாட்டை நிறுத்துவாள்”⁽⁵⁷⁾ என்பதும் வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதலாக வரும் பாடல்களில் அமைந்த துனியுறு கிளவிகளாகும்.

1.1.9.செறிப்பறிவுறீஇ வரைவு கடாதல்

தலைவி இற்செறிக்கப்பட்ட நிலையில் அவள் படும் துன்பத்தைத் தோழி, “ஆண் குரங்கு கையால் தொட்டுக் கிழித்த பலாப் பழத்தைக் காக்க மறந்த வேட்டுவன் அடுத்துப் பழத்தின் மணமுள்ள மரந்தோறும் பெரிய வலையை மாட்டி வைப்பது போல் தலைவன், தலைவி களவு ஒழுக்கத்தை அலரால் அறிந்த தமர் தலைவியைத் தலைவன் மட்டும் காணமுடியாத படி இற்செறித்து விட்டதை”⁽⁵⁸⁾,

“கலைகை தொட்ட கமழ்குளைப் பெரும்பழம்
காவல் மறந்த கானவன் ஞாங்கர்க்
கடியுடை மரந்தோறும் படுவலை மாட்டும்
குன்ற நாட”

(குறுந்.342:1-5)

என வரும் உள்ளுறை உவமம் வாயிலாகக் குறிப்பிடுவதன் வழி துன்பத்தை மொழிகின்றாள்.

1.1.10. பிற வரைவு கடாதல் பாடல்கள்

பிற வரைவு கடாதல் பாடல்களில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

1.1.10.1.அலரால் வரும் துனி

1.1.10.2.வேற்றுவரைவு துன்பம்

1.1.10.3.இளமைக் காமம்

1.1.10.4.துன்பம் மறைக்கும் தலைவி

அகியனவாகும்.

1.1.10.1. அலரால் வரும் துனி

“பலாமரத்தின் கிளையில் இருந்து கொக்கு மீனைத் தின்னுதலால் உண்டான நாற்றத்தால் மந்தி தும்முவது போலத் தினைப்புனத்தே தலைவன் தலைவியோடு இன்பம் துய்த்ததால் அலர் பரந்தது. அதனால் தலைவிக்குத் துனி மிகுந்தது”⁽⁵⁹⁾. என்பதைப் பின் வரும் பாடல் அடி கொண்டு கூறுவள்,

“கொழுஞ்சுளைப் பலவின் பயம்கெழு கவாஅன்
செழுங்கோள் வாங்கிய மாச்சினைக் கொக்கினம்
மீன்குடை நாற்றம் தாங்கல் செல்லாது
துய்த்தலை மந்தி தும்மும் நாட” (நற்.326:1-4)

1.1.10.2. வேற்றுவரைவு துன்பம்

“எளிதில் தன்னால் வீழ்த்தப்படுவதற்குரிய பன்றி ஒருத்தலோடு வெட்கமில்லாமல் பெரிய புலி சண்டையிடுவது போல அயலார் பெண் கேட்டு வந்தும் தலைவன் வெட்கப்படாது களவு ஒழுக்கம் விரும்புகின்றான்”⁽⁶⁰⁾. என்பதைத் தோழி பின் வரும் உள்ளுறை உவமப் பகுதி கொண்டு தலைவியின் துன்பம் தோழியின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது,

“சிறுகண் பன்றிப் பெருஞ்சினம் ஒருத்தலோடு
குறுக்கை இரும்புலி பொருஉம் நாட” (ஐங்.266:1-2)

1.1.10.3. இளமைக் காமம்

“மந்தியின் வன்பறழ் அசோகந் தளிரை முற்றி நிறம் மாறும் முன்பே உண்ணுவது போலத் தலைவியின் இளமை கழிந்து காமச் செவ்வி மாறும் முன்பே மணந்து கொள்ள வேண்டும்”⁽⁶¹⁾ என்பதை,

“அத்தச் செயலைத் துப்புறழ் ஒண்தளிர்

புன்தலை மந்தி வன்பறழ் ஆரும்
நன்மலை நாட”

(ஐங்.273:1-3)

எனும் பகுதி கொண்டு துனி சுட்டுவள்.

1.1.10.4. துன்பம் மறைக்கும் தலைவி

“குறவ மகள் தினைமாவைத் தின்று தட்டையினால் ஐவன நெல்லைத் தின்னும் கிளிகளை விரட்டுவது போலத் தலைவனால் துறக்கப்பட்ட தலைவி அவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட துன்பத்தை உட்கொண்டு தாங்கிக் கொள்ளும் தன்னுடைய ஆற்றலினால் மற்றவர் அறியா வண்ணம் தன் களவு ஒழுக்கத்தை மறைத்துக் கொண்டாள்”⁽⁶²⁾ என்பதும் தலைவியின் துனியாகும்.

1.1.10.4.1. தலைவன் அஞ்சுவதற்குக் காரணம்

“வருடையைக் கிளி அஞ்சதல் போல்வதொரு பேதமை போன்று தலைவன் களவின்பமே விரும்பி வரைவு நீட்டிப்பானாகவும் அதற்குக் காரணம் தலைவியின் சுற்றத்தாரை அவன் அஞ்சதலே”⁽⁶³⁾ என்று தலைவியும் தோழியும் கருதுவதைப் பின் வரும் உள்ளுறைப் பகுதி குறிப்பிடும்,

“பின்இரும் கூந்தல் நன்னுதல் குறமகள்

மென்தினை நுவணை உண்டு தட்டையின்

ஐவனச் சிறுகிளி கடியும் நாட”

(ஐங்.285:1-3)

1.1.11.வரைவிடைப் பொருள் வயிற் பிரிவு

தலைவன் வரைவிடைப் பிரிய தோழி தலைவியின் நிலையை “மயில் வேங்கை மரத்தின் பெருங்கிளையில் சும்மா தங்கியிருந்தாலும் பூக்கொய்யும் பெண் போலத் தோன்றும் என்பது தலைவன் திருமணத்தின் பொருட்டே பிரிய நினைத்தாலும் அது உயிரைக் கொல்லும் செயல்

போலத் துன்பம் தருவதாகும்”⁽⁶⁴⁾ எனக் கூறுகிறாள். மற்றும் “யானைக் கன்று மடியில் உள்ள பாலைக் குடித்துக் கொண்டு இருக்க முன்றிலில் கிடக்கும் திணையைப் பெண் யானை தின்னுகின்ற பெரிய மலை நாடன்”⁽⁶⁵⁾ என்றது தலைவியும் பிரிவுத் துன்பம் போக்கி அருள் செய்தவாறே வரைவிற்கு வேண்டிய பொருளும் ஈட்டிக் கொள்வாயாக என்பதை,

“கன்றுதன் பயமுலை மாந்த முன்றில்

தினைபிடி உண்ணும் பெருங்கல் நாட”

(குறுந்.225:1-2)

எனத் தோழி சுட்டுவதால் துனி மொழி உணரப்பெறுகிறது.

1.2.அறத்தோடு நின்றல் - விளக்கம்

தொல்காப்பியர் அறத்தொடு நின்றலைக் களவியலில் அதிகமாகக் கூறாது பொருளியலில் கூறுவர். அதற்குக் காரணம் யாது எனின் “களவு கற்பு என்னும் பெருங்கடலுக்கு நடுவில் பாலமாக இத்துறை அமைவதால் களவில் அதிகமாகக் கூறாமல் வழுவமைதியாகப் பொருளியலில் கூறுவர்”⁽⁶⁶⁾. அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், ஆகிய இயல்களில் கூற்று முறையில் கூறிச்செல்லும் தொல்காப்பியர், பொருளியலில் செயல் முறையில் கூறுவதை நுணுகிக் காண்போர் அறிவர். களவியலில் தோழி செவிலி ஆகியோரின் கூற்றுகளில் அறத்தொடு நிலையை விளக்கிய ஆசிரியர் வாழ்வியல் செயல் முறையில், பொருளியலில் விளக்குகிறார் எனலாம்.

அகத்திணை இலக்கியத்தில் தோழி மிகுந்த உரிமையுடையவள். “தலைவியின் உரிமையையும் செயலையும் தன் உரிமையும் செயலுமாகக் கொள்ளும் சிறப்புடையவள். எனினும் தலைவியின் இசைவின்றி

அறத்தொடு நிற்கும் உரிமை மட்டும் தோழிக்கு இல்லை என்பர் தொல்காப்பியர்.”⁽⁶⁷⁾ மேலும் அவர் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் முறைமையையும் விளக்குவர்.

தலைவி வேறுபட்ட வழி அதற்குக் காரணம் என்ன என்றறிய “செவிலி குறி பார்க்கும் இடத்திலும். வெறியாட்டித்திலும், பிறர் வரைவு வந்த போதும், தலைமகனுக்கு வரைவு மறுத்த போதும், முன்னிலை வகையாகவோ, அறத்தொடு நிலை வகையாகவோ தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும், தனக்கும், குலத்திற்கும் குற்றம் தீர்ந்த சொற்களைத் தோழி தாயிடம் கூறுதலைத் தொல்காப்பியர் இயம்புவார்”⁽⁶⁸⁾. “அவள் விலங்குறினும் என்று இளம்பூரணர் கொள்ள அவன் விலங்குறினும் என்று நச்சினார்க்கினியர் கொண்டு தலைவனால் கூட்டத்திற்கு இடையூறு நேர்ந்த போது அறத்தொடு நிற்பதாக அறிவிப்பார்”⁽⁶⁹⁾. “இறையனார் களவியல் உரை வெறியாட்டை நீக்கிக் காப்பு கைமிகுதலையும்”⁽⁷⁰⁾, “அவன் ஊர் அஞ்சுதலையும் அறத்தொடு நின்றலுக்குக் காரணங்களாகும், மாறன், இலக்கண விளக்க அகப்பொருள் ஆசிரியர்கள் காதல் தோன்றிய சூழ்நிலைகளையும் விளக்குவர்”⁽⁷¹⁾.

தொல்காப்பியரின் கூற்றிலிருந்து வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவுநேரும், வரை மகளிர் தலைவனிடம் வரைவு கடாவுகின்றனர். களவு நாடகத்தின் இறுதிக் கட்டங்களான வெறியாட்டும். நொதுமலர் வரைவும் நேருங்கால் தாய்க்கு உண்மை அறிவிக்கின்றனர் என்பது தெரிய வருகிறது. நாணுடைய மகளிர் வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவு அகியவற்றைத் தலைவனுக்கு நேராகக் கூறுவதுமில்லை. கூறினாலும் சிறைப்புறக் கூற்றாகவும். உள்ளுறை மூலமாகவே தங்கள் கருத்தை

வெளிப்படுத்துகின்றனர். அதனால் தான் இவ்விரு நிலைகளையும் தொல்காப்பியர் வரைவு கடாதலில் கூறாமல் அறத்தொடு நின்றலில் கூறுகிறார் எனலாம்.

ஆடவரின் மன நிலைக்கு ஏற்ப, பழைமையில் ஊறிய முதியவளாகிய தாய் போன்றோரின் மனநிலைக்கு ஏற்ப அறத்தொடு நின்றலின் படிநிலைகள் உளவியலின் அடியொற்றி அமைந்திருப்பது வியத்தற்குரியது.

தோழியின் கூற்றில் அமைந்த உள்ளுறை உவமங்களில் அறத்தொடு நின்றல் குறித்த செய்திகள் பின் வருமாறு விளக்கப்பெறுகின்றன.

1.2.1. தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றல்

செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் காலை பின்வரும் நிலையில் துனியுறு கிளவிகள் அமைகின்றன,

1.2.1.1. கட்டுவிச்சிக்குக் காதல் நோயானது

1.2.1.2. நாடன் கேண்மையால் உயிர் வாழ்வாள்

1.2.1.3. காதற் சிறப்பு அறியாத சுற்றத்தார்

1.2.1.1. கட்டுவிச்சிக்குக் காதல், நோயானது

“அரும்புகள் இல்லாமல் முழுவதும் மலர்ந்த பூக்களைக் கொண்ட வேங்கை மரத்தின் கிளையில் மயில் ஒன்று இருந்தது. அது பூக் கொய்யும் மகளிரைப் போலத் தோன்றியது என்பது தலைவியன் காதல் கட்டுவிச்சிக்கு நோயாகத் தோன்றியது”⁽⁷²⁾ என்பதை,

“அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை

மேக்கெழுப் பெருஞ்சினை இருந்த தோகை

பூக்கொய் மகளிரில் தோன்றும் நாடன்” (குறுந்.26:1-3)

என வரும் அடிகளின் வழி குறிப்பிடுவள்.

1.2.1.2.நாடன் கேண்மையால் உயிர் வாழ்வாள்

“இடையீடு இல்லாமல் ஒழுகும் அருவி போலத் தலைவியின் உள்ளம் இடைவிடாமல் தலைவனை நினைத்தவாறு உள்ளது. அது உணராத சுற்றத்தார் மகட்கொடை நேராயினர். நேராது விடுவாராயின் தலைவி ஒரு தலையாக இறந்து படுவாள்”⁽⁷³⁾ என்பதை,

“அம்மா வாழி தோழி நம்மூர்

நிரந்து இலங்கு அருவிய நெடுமலை நாடன்”

(ஐங்.228:1-2)

என்ற அடிகளின் வழிச் சுட்டுவள்.

1.2.1.3. காதற் சிறப்பு அறியாத சுற்றத்தார்

“அவரைக் காயைத் தின்ற மந்தி வணிகருடைய பை போலத் தோன்றும். அத்தகைய மலைநாடன் விரும்பினால் பசுப்போன்ற இயல்பினை உடைய பெண்டிர் பலரைப் பெறுவான். ஆனால் அவன் நம் தலைவிக்குப் பழமையான உறவினையுடையவன். ஆதலால் இவள் ஒருத்திக்கு மட்டுமே அவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய பரிசுப் பொருளைத் தருவான்”⁽⁷⁴⁾. ஆதலால் அவனுக்கே மகட் கொடை நேரவேண்டும் என்பதனை,

“அவரை அருந்த மந்தி பகர்வர்

பக்கில் தோன்றும் நாடன் வேண்டின்

பல்பசு பெண்டிரும் பெறுகுவான்” (ஐங்.233:1-3)

என்பது உள்ளுறைக் குறிப்புக் கொண்டு மொழிவதன் வழி தலைவியின் துன்பம் தலைவனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பெறுகிறது.

1.3.உடன்போக்கு - விளக்கம்

உடன்போக்கினைத் தொல்காப்பியர் களவு, கற்பியலில் அமைக்காமல் “அகத்தணையியலில் பாலைத் திணையைப் பற்றிப் பேசும்

போது அமைக்கிறார். பிரிவு பாலைத் திணைக்கு உரியது. பாலைத் திணைக்கு நிலம் வகுக்கப்படாமையின் தலைவன் பிரிவையும், அவன் தலைவியுடன் செல்லும் உடன்போக்கையும் அகத்திணையியலில் தொல்காப்பியர் கூறுவர். இவர் ஆறு நிலையாக உடன் போக்கைக் கூறுவர்⁽⁷⁵⁾. “தோழி தலைவன் கூற்றிலும் இதைக் கூறுவர்”⁽⁷⁶⁾. களவியலில் “தோழி கூற்றாக ஒம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும் என்று கூறுவர்”⁽⁷⁷⁾. “இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பின் தலைவனிடத்துத் தலைவியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமிடத்தும்”⁽⁷⁸⁾. “உடன்போக்கில் தலைவியைக் கொண்டு செல்லும் தலைவனிடத்து வேண்டு முறையிலும்”⁽⁷⁹⁾ ஒம்படைக் கிளவி அமையும். உடன்போக்குத் துறையில் தோழி வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவிகள் பின் வருமாறு விளக்கப்பெறுகிறது.

1.3.1. உடன் போக்கில், தோழி தலைவனிடம் கூறல்

தலைவனையும், தலைவியையும் உடன் போக்கிய தோழி தலைவியைப் பிரியும் நிலையில் “மூங்கில்கள் நிறைந்த மலைச் சாரலில் மெல்லிய நடையையுடைய மறையா இலைகளைத் தின்று பசி தீர்ந்து உறங்குவது போலத் தலைவி தலைவனின் அருள் நிழலிலே தனக்குரிய எல்லா நலங்களையும் எய்தி இன்புற்று அமரும்படி அருளவேண்டுவதை”⁽⁸⁰⁾,

“புலவி தீர அளிமதி இலைகவர்பு

ஆடுஅமை ஒழுகிய தண்நறும் சாரல்

மென்நடை மரையா துஞ்சும்

நன்மலை நாட”

(குறுந்.115:3-6)

எனும் அடிகள் வழி நின்று உரைப்பள். ஈண்டுத் தலைவியின் பிரிவு தோழிக்குத் துனி ஆயிற்று.

1.4.கற்பு

கற்பு வாழ்க்கையில் தோழிக்குரியனவாகத் தொல்காப்பியர் “தலைவனின் பிரிவில் தலைவி துன்புற்றபோது தோழி ஆற்றுதல்”⁽⁸¹⁾, “வினைவயிற் சென்ற தலைவன் மீண்டு வந்த பின்னர் அவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல்”⁽⁸²⁾, “தலைவன் புறத்தொழுக்கம் மேற்கொண்ட நிலையில் தலைவியைத் தோழி கழறுதல்”⁽⁸³⁾, “தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்ட போது தலைவியிடம் கவர்ந்த சென்ற மாணநலந்தருக எனல்”⁽⁸⁴⁾, “தலைவனின் பேனா ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணுதல்”⁽⁸⁵⁾, “தலைவன் செய்த சூள்”⁽⁸⁶⁾, தலைவனின் பெருந்தன்மை கூறுமிடம்”⁽⁸⁷⁾, “களவுக் காலத்து அரியராக இருந்த நிலைமையைச் சுட்டுதல்”⁽⁸⁸⁾ “தலைவனுக்கு வாயிலாக வந்த பாணன், விறலி ஆகிறோருக்கு வாயில் மறுப்பது”⁽⁸⁹⁾, “தலைவனை அன்பிலை கொடியை எனக் கடிதல்”⁽⁹⁰⁾, “பரத்தமை மேற்கொண்ட தலைவனை இடித்துரைத்து மீண்டும் இல்லத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும் வாயில் நேர்தல்”⁽⁹¹⁾, ஆகிய சூழல்களில் தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுப்பதையும் தொல்காப்பியர் சுட்டுவர்.

கற்பில் மூன்று துறைகளில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்து காணப் பெறுகின்றன. அவை,

1.4.1.உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்தல்

1.4.2.பருவங்கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல்

1.4.3.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்

ஆகியனவாகும்.

1.4.1.உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்தல்

“மூங்கில் உச்சியில் ஏறி அதன் மேல் அமர்ந்து குரங்குக் குட்டி மதியைப் புடைத்து வருத்துவது போலக் களவில் ஒழுகி உடன் போக்கின்

முடிவில் சடங்கு முறைப்படி மணந்து இன்புற்ற தலைவன் மதிபோல் உயர்ந்த தலைவியின் குடிக்குத் தீங்கு செய்வான் போலத் தலைவியின் தாய்க்குத் தோன்றினான்”⁽⁹²⁾ என்பதை,

“கருவிரல் மந்திக் கல்லா இளம் பார்ப்பு
இருவெதிர் ஈர்ங்கிளை ஏறிச் சிறுகோல்
மதிபுடைப் பதுபோல் தோன்றும் நாட”

(ஐங்.280:1-3)

என வரும் அடிகளின் மூலம் துனியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

1.4.2.பருவங்கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல்

இன்ன பருவத்தே வருவேன் எக் கூறிச்சென்ற தலைவன் பருவம் வந்தும் வராத நிலையில் தலைவி வருந்தியிருக்க; தோழி தலைவியைத் தேற்றுதல் பொருட்டு “புலியுடன் போரிட்டதால் புண்மிக்க யானை மீது வேடர் அம்பெய்தினர் போலக் காமநோய் பெருகுதலால் வருந்திய தலைவியை ஏதிலாட்டியர் ஊறு விளையும் வண்ணம் மொழி கூறினர்”⁽⁹³⁾. என்பதை,

“புலியொடு பொருதே புண் கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த அன்புஇல் கானவர்
விற் சுழிப்பட்ட நாமப் பூசல்
உருமிடைக் கடிஇடி கரையும்
பெருமலை நாடனை”

(நற்.65:5-9)

எனக் கூறுவள்.

1.4.3.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நோர்தல்

பரத்தையிடம் இருந்து மீண்டு வந்த தலைவனுக்கு வாயில் நோர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புகுவல் என முற்பட்டாள். தலைமகள் மாட்டு

நின்ற பொறாமை நீங்காமை அறிந்தும் பிறிது ஒன்றன் மேல் வைத்து, பாவியேன் இன்று பேதைமை செய்தேன்: எம்பெருமாட்டி குறிப்பு உணர்ந்து வழிப்படுவேனாவேன் எனக் கூறி தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் ஒரு பாடலில் தோழி “பன்றி குறவருடைய தினைக் கதிரைத் தின்று புலிக்கு அஞ்சாது சாரலில் துஞ்சுவது போல் தலைவன் பரத்தையர் இன்பம் துய்த்து உலகோர் கூறும் பழிமொழிக்கு அஞ்சாது முற்றத்திடத்தே வந்து நின்றான்”⁽⁹⁴⁾ என்பதைப் பின் வரும் பாடலடிகள் கொண்டு உணர்த்துவள்.

“சிறுகண் பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல்

துறுகண் கண்ணிக் கானவர் உழுத

குலவுக்குரல் ஏனல் மாந்தி ஞாங்கர்

விடர்அளைப் பள்ளி வேங்கை அஞ்சாது

கழைவளர் சாரல் துஞ்சும் நாடன்”

(நற்.386:1-5)

இதனான் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் காரணமாகத் தலைவி வருந்தியது தோழியின் வாயிலாக வெளிப்படுகிறது.

2.மருதத் திணையில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

2.1.களவு

தோழி கூற்றில் அமைந்த மருதத் திணைப் பாடல்கள் களவில் ஆறு ஆகும். அவற்றில் அமைந்த துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் பகுப்பில் அமைகின்றன. அவை,

2.1.1. குறை நயப்பித்தல்

2.1.2. குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்

2.1.3. தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றல்

ஆகியனவாகும்.

2.1.1. குறை நயப்பித்தல்

தலைவன் குறை வேண்டிப் பின்னின்று வந்த நிலையில் தோழி இவள் இளையள் விளைவிலள் எனச் சேட்படுத்திய நிலையில்,

“நெறிமருப்பு எருமை நீல இரும்போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை ஆம்பல் மயக்கும்
கழனி ஊரன்”

(ஐங்.91:1-3)

எனக் குறிப்பது, “ஆண் எருமை பொய்கையில் மலர்ந்த ஆம்பலின் மணத்தைக் கருதாது என்பது தலைவன் வருதலால் தலைவிக்கு விளையும் நன்மையும் நினைக்காது இவ்வூரார் தலைவனுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பர்”⁽⁹⁵⁾. இதனால் தலைவி பெரிதும் வருந்துவள் எனும் செய்தி உணர்த்தப்பெறுகிறது.

2.1.2. குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்

தலைவியை இடத்துய்த்து வந்த தோழி தலைவனிடம்,

“முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு
மூட்டுறு கவரி தூக்கி அன்ன
செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக்கதிர்
மூதா தின்றல் அஞ்சிக் காவலர்
பாகல் ஆய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியின் அகத்துக் கரும்பருத்தி யாக்குந்
தீம்புனல் ஊர திறவ தாகக்”

(அகநா.156:1-7)

எனக் கூறுவதால் “விளைந்த பின் பெரிதும் பயன்படும் இளங்கதிரை ஆ தின்றலை அஞ்சி கரும்பருத்தி கட்டிப் பயன் கொள்வார் போல பின்னே பெரும் பயன் தரும் களவினை அழித்துப் பயன் தராது செய்யும் அலர்

கூறுவார் வாயடங்கி ஒழிய வரைந்து கொள்ள வேண்டும்”⁽⁹⁶⁾ எனும் செய்தி தலைவியின் களவுத் துன்பம் தோழியால் மொழியப்படுகிறது.

2.1.3. தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றல்

தலைவனைச் சார்ந்தோர் தலைவியைத் திருமணம் செய்விக்கப் பெண்கேட்டு அவள் பெற்றோரிடம் வந்தனர். அவளைக் கொடுக்கப் பெற்றோர் மறுத்தனர். அப்போது தோழி தலைவியின் கற்பைக் காக்கும் பொருட்டுத் தோழி,

“வித்திய வெண்முளை கள்வன் அறுக்கும்

கழனி ஊரன் மார்புற மரீஇத்” (ஐங்.29:2-3)

எனக் கூறுவள். இதனால் “விதைத்த விதையிடத்துத் தோன்றும் வெள்ளை முளையைக் கள்வன் அறுப்பது போலத் தாம் பெற்ற மகளிடத்துத் தோன்றும் குடிச் சிறப்பினைத் திருமணத்தின் மூலம் எற்றுக் கொள்ளாது அவளைக் கொடுக்க மறுத்துப் பெற்றோர் சிறைக்கின்றனர்”⁽⁹⁷⁾ என உள்ளுறை உவமையால் கூறுவள்.

2.2. கற்பு

தோழி கூற்றில் அமைந்த மருதத் திணைப் பாடல்கள் கற்பில் இருபத்தி ஆறாகும். அவை உணர்த்தும் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் பகுப்பில் அமைகின்றன. அவை ,

2.2.1.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

2.2.2.தோழி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

2.2.3.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்

2.2.4.தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றிய பிற பாடல்கள்

ஆகியனவாகும்.

2.2.1.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல் பின் வருமாறு சுட்டப்பெறுகிறது. அவை,

2.2.1.1. பல பரத்தையர் தொடர்பைச் சுட்டுதல்

2.2.1.2. தண்ணளியைப் பரத்தையர் பால் வைக்கின்றான்

2.2.1.3. தலைவி மார்பு வயாஅத் தலைவன்

2.2.1.4.பரத்தையின் தாயையும் மயக்குபவன்

2.2.1.5.காமஞ்சாலா பரத்தையின் தொடர்பு

2.2.1.6.பரத்தையின் குறியோடு வரும் தலைவன்

2.2.1.7.பரத்தையுடன் ஆடிய விளையாட்டு

2.2.1.8. பரத்தை இன்பத்தை எளிதாக அடைபவன்

2.2.1.9.பரத்தை ஒழுக்கத்தால் வந்த அலர்

ஆகிய செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

2.2.1.1. பல பரத்தையர் தொடர்பைச் சுட்டுதல்

கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவன் பல பரத்தையருடன் கொண்ட தொடர்பைத் தோழி, “எருமைக்கிடா நாரையினம் இனியப் பொய்கையில் பாய்ந்து வருத்தம் நீங்கிய பின் தொழுவம் புகாது மருதமர நிழலிலே தங்குவது போலத் தலைவன் காக்கிழத்தியரைத் துயத்துப் பின்னர் அவரை அஞ்சி அகலுமாறு வெறுத்துச் சேரிப் பரத்தையிடம் முயங்கிக் கிடந்து பின்னும் பாணன் கூட்டிய புதிய பரத்தையிடம் தங்கியிருந்தான்”⁽⁹⁸⁾ என்பள். மற்றும்,

“கரத்தை படர்ந்த வயலில் துணை துறந்து சென்ற கள்வன் வள்ளைக் கொடியின் எளிய தண்டினை அறுக்கும் ஊரன் போலத் தலைவன் தான் காதலித்த பரத்தையைக் கைவிட்டுப் பிற பரத்தையரைச் சேர்ந்து பின் அவரையும் அம்முறையே துறந்து ஒழுகுகின்றான்”⁽⁹⁹⁾ என்பள். மேலும்,

“வள்ளிக் கொடியின் இலைச் செறுவில் துயிலை வெறுத்துக் கிடக்கும் ஆமை பரல்களின் வழியே சென்று நீர்த்துறைக் கண்ணே வாய் நிறைந்திட பனங்கள்ளினை அருந்திய களிப்புடன் செல்லும் நடையோடு வயல்களைக் கலக்கி ஆம்பலின் இலைகட்டுகுள்ளே ஒடுங்குவது போலத் தலைவன் தன் மனையிடத்துத் துயில்தலை வெறுத்துச் சென்று பரத்தையர் சேரியில் அவர் இன்பம் நுகர்ந்து பெருமிதத்தோடு இற்பரத்தைபால் சென்று தங்குவன்”⁽¹⁰⁰⁾ என வரும் உள்ளுறையாலும் குறிப்பிடுவள்.

2.2.1.2. தண்ணளியைப் பரத்தையர் பால் வைக்கின்றான்

தலைவன் உயர்ந்த குலமாகிய தலைவியின் பால் வைத்தற்குரிய தண்ணளியைத் தலைவி பால் வைக்காது இழிந்த பரத்தையர் பால் வைக்கின்றான் என்பதைத் தோழி,

“ஒங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்கால்
சிறுதொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்
பூக்களுல் ஊரன்”

(ஐங்.16:1-3)

எனக் குறிப்பதால் “மகளிர்க்கு மை கெடாதவாறு பொதிந்து வைக்க வேழம் பயன்படுவது போலப் பரத்தையருக்குப் பயன்படும் வகையில் தலைவன் உதவி அவர்கள் நலங்கெடாதவாறு காப்பாற்றுகிறான்”⁽¹⁰¹⁾ இதனால் தலைவி வருந்துகிறாள் என்பள்.

2.2.1.3 தலைவி மார்பு வயாஅத் தலைவன்

தலைவியும் தலைவன் மார்பை நினைந்து வயாஅ உற்ற போதும் தலைவன் அதனை நினையாது மேலும் மேலும் ஒழுக்கம் விரும்புகின்றான் என்பதை, “நீலச் சேவலைப் பெட்டை என நினைந்து மிக்க ஆசை கொள்ளும் ஊரன் என்பள்”⁽¹⁰²⁾. , இதனை,

“நீர்உறை கோழி நீலச் சேவல்

கூருகிர்ப் பேடை வாயஅம் ஊர்”

(ஐங்.51:1-2)

என்பள்.

2.2.1.4 பரத்தையின் தாயையும் மயக்குபவன்

“காரான் பசு தனக்கு நிலையென்று புகுத்தப்பட்ட கொட்டிலை நீராலும் சாணத்தாலும் தானே சேறாக்கிக் கொண்டு தளையையும் அறுத்துக் கொண்டு பழனத்துக்குக் காவலாகிய வேலியையும் கோட்டால் எடுத்து மீன்கள் இரியத் தாமரையைச் சூழ்ந்த வள்ளையை மயக்கி மலர்ச்சி இன்றி வண்டோடு குவிந்த தாமரையை ஆர்ந்தாற் போலத் தலைவன் ஆதரித்துக் கொள்ளப்பட்ட தலைவியை அவனே வேறுபடுத்தி நாணமாகிய தலையை அறுத்துக் கொண்டு. பரத்தையருக்குக் காவலாகிய விறலியையும் பாணனாகிய கோட்டாலே நீக்கி, அப்பரத்தையருடன் உறையும் தோழிமார் இரிய அப் பரத்தையருடைய தாய்மாரையும் மயக்கி, அகமலர்ந்து, தலைவியை எதிரேற்றுக் கொள்ளாத மகளிரை நுகரும் தன்மையன்”⁽¹⁰³⁾ எனக் கூறுவள்.

2.2.1.5 காமஞ்சாலா பரத்தையின் தொடர்பு

தோழி தலைவனின் காமஞ்சாலா பரத்தையின் தொடர்பை,

“நறவுண் மண்டை நுடக்கலின் இறவுக்கலித்துப்

பூட்டறு வில்லில் கூட்டு முதல் தெறிக்கும்

பழனப் பொய்கை அடைகரைப் பிரம்பின்

அரவாய் அன்ன அம்முள் நெடுங்கொடு

அருவி ஆம்பல் அகலடை துடக்கி

அசைவரல் வாடை தூக்கலின் ஊதுலை

விசைவாங்கு தோலின் வீங்குபு ளெகிமுங்
கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர்”

(அகநா.96:1-7)

எனும் பாடல் வழி கூறுவள். ஈண்டு “பொய்கையைப் பரத்தையர்
சேரியாகவும், முள்ளுடைய பரம்பின் கொடியை அதனைச் சூழ்ந்து திரியும்
நெஞ்சு வலிய பாணனாகவும், ஆம்பல் இலையை காமஞ்சாலா
குறுமகளாகவும், அதனைக் கொடி துடக்கியதனைப் பாணன்
தலைவனோடு கூட்டியதாகவும், வாடையைத் தலைமகளாகவும், அது
தூக்குந் தோறும் அவ்விலை வீங்கித் தூக்காத வழி நெகிழ்ந்ததனைத்
தலைவன் அவளை முயக்கிய வழி அவன் கழிப்புற்று நீங்கிய வழி மெலிந்த
தன்மையாகும்”(104) விரித்த உள்ளுறையின் வாயிலாகத் தலைவியின் துனி
குறிப்பிடுவள்.

2.2.1.6 பரத்தையின் குறியோடு வரும் தலைவன்

பரத்தையர் சேரிக்கண் அவர் நலத்தினை நுகர்ந்திருந்த தலைவன்
“அலர் எழுதலை அஞ்சி அப்பரத்தையர் செய்த குறி தன் மார்பிலே
கிடப்பத் தன் மனைக்கண் வந்தான்”(105) என்பதை,

“புள்ளிமிழ் பழனத்து ளெண்டு குருகிற்கு அஞ்சி
கரியசேற்றுப் பிழம்பில் தேமல்போல வரியுண்டாக
ஓடிச்சென்று தனதுஈரம் மிக்கமண் அளையுட்
பதுங்கும் ஊரன்”

(அகநா.176:1-12)

என வரும் பாடலடிகள் கொண்டு குறிப்பிடுவள்.

2.2.1.7 பரத்தையுடன் ஆடிய விளையாட்டு

“ஆண் சங்கு ஆரல் மீன் கரி கூறுவோனாக ஆழந்த நீரையுடைய
பொய்கையில் பெண் சங்கினோடு மணம் புணர்வது போலத் தலைவன்

அலர் கூறுவோர் அறியும் படி தனக்குத் துணையாகிய பரத்தையோடு கூடி விளையாடினன்”(106) என்பதைப் பின் வரும் பாடலடிகள் செப்பும்.

“பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வாய் ஏற்றை

கதிர்முக்கு ஆரல் கள்வனாக

நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துறையொடு புணரும்

மலிநீர் அகல்வயல் யாணர் ஊர்” (அகநா.246:1-4)

எனக் கூறுவதால் தலைவனின் பரத்தமை உறவு தலைவிக்குத் துன்பமானது அறியப்பெறுகிறது.

2.2.1.8 பரத்தை இன்பத்தை எளிதாக அடைபவன்

“ஈங்கையின் புதுப்பூவும் மாமரத்தின் இளந்தளிரும் தடவ நாரை உறங்குவது போல் தலைவன் எதிர்பார்க்காத பரத்தை இன்பத்தையும் எளிதாக அடைவன்”(107) எனத் தோழி கூறுவள்.

2.2.1.9 பரத்தை ஒழுக்கத்தால் வந்த அலர்

“நீர் நாயின் புலால் வீசும் ஆண் நாய் விடியற் காலத்தே வாளை மீனாகிய இரையைத் தேடுவதே போலத் தலைவன் தன் பரத்தமை ஒழுக்கத்தால் ஊரெல்லாம் அலர் எழச் செய்து விடியலில் தலைவியை நாடி வருகின்றான்”(108). இதனை,

“பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநாறு இரும்போத்து

வாளை நாள்இரை தேரும் ஊர்”

(அகநா.386:1-2)

எனும் அடிகள் வழி சுட்டுவள்.

2.2.2. தோழி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைத் தலைவனுக்காக வரும் வாயில்களிடம் தோழி புலந்து கூறி வாயில் மறுப்பதாக வருவதை,

2.2.2.1. வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

என்ற நிலையில் தோழி கூற்றில் காணப்பெறுகிறது.

2.2.2.1. வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்

தலைவனுக்காக வாயில் வேண்டி வந்த வாயில்களிடம் தோழி தலைவனின் அருளின்மையை,

“தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு

பிள்ளை தின்னும் முதலைத்து அவனார்”

(ஐங்.24:1-2)

என்பதால், “முன்னாள் கூடி மகிழ்ந்த மகளிரின் நலங்கெடுக்கும் அன்பின்மையும், இனிமேல் கூடப்போகும் மகளிரின் நலத்தை நுகர்ந்து பிரியும் அருளின்மையும் உடையவன் எனக் கூறுவள்”⁽¹⁰⁹⁾. மற்றும்

“வயலைச் செங்கொடி கள்வன் அறுக்கும்

கழனி யூரன்”

(ஐங்.25:2-3)

என வரும் அடிகள் “பசலைக் கொடியின் பச்சைக் காய் வருந்த நண்டு அதன் கொடியை அறுப்பதுபோல மகனைப்பெற்று மனையில் இருக்கும் தலைவியின் நலத்தினை அவள் மகனும் வருத்தத் தலைவன் சிதைக்கின்றான். அத்துடன் அவனால் திருமணம் செய்துகொள்ளப்பெற்று மக ஈன்று மனைக்கண் இருந்து வாழும் என் இன்ப வாழ்க்கையைப் பரத்தையர் கெடுக்கின்றனர்”⁽¹¹⁰⁾ என்று வாயில்களுக்குத் தோழி வாயில் மறுக்கின்ற நிலையில் தலைவியின் புலவியை வெளிப்படுத்துவள்.

2.2.3.தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்

கற்பு வாழ்க்கையில் தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்ந்தாலும் உள்ளத்துப் புலவியோடு அவள் கூற்றுகள் அமைகின்றன. அவை,

2.2.3.1. தலைவி சினத்தால் உயிர் போகும்

2.2.3.2. பாணன் புணர்த்திய பரத்தை

2.2.3.3. பரத்தையர் தலைவி போல் தோன்றுகின்றனர்

2.2.3.4. சந்தனம் காட்டும் பரத்தையர் புணர்ச்சி

2.2.3.5. களவு நன்மைகள் மறந்தன

2.2.3.6. பல பரத்தையர் தொடர்பு

2.2.3.7. நாணம் இன்றி வந்தவன்

ஆகியனவாகும்.

2.2.3.1. தலைவி சினத்தால் உயிர் போகும்

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டும் தலைவியை நாடி வந்தான் “அவனை வரவேற்று தோழி தலைமகளிடம் சென்று அவன் வரவைக் கூறினாள், அனால் தலைவி அவன் வரவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தலைவி தான் கேட்டுக் கொண்டபடி தலைவனுடன் கூடாது ஊடி நின்றாள். இவ்விருவர்களின் பகையும் தான் இறந்தோழிந்தாலே தீரும்”(111) என்பதை,

“பழனப்பாகல் முயறு மூசு குடம்பை

கழனி நாரை உரைத்தலின் செந்நெல்

விரவு வெள்ளரிசியின் தாஅம் ஊரன்”

(நற்.180:1-3)

என வரும் அடிகளின் வழி தோழி தன்னுடைய துன்பத்தினை மொழிகின்றாள்.

2.2.3.2. பாணன் புணர்த்திய பரத்தை

தலைவனின் பரத்தமைத் தொடர்புக்குக் காரணமான பாணன் மேல் தோழி கொண்ட புலவியை,

“அரிகால் மாறிய அம் கண் அகல்வயல்

மறுகால் உழுதஈரச் செறுவின்

வித்தோடு சென்ற வட்டி பற்பல

மீனோடு பெயரும் யாணர் ஊர்”

(நற்.210:1-4)

என்பதால் அறியலாம்.இங்கு “விதைகளுடன் கொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் மீனோடு பெயர்வது போலப் பரத்தையரைக் கொணர்ந்து தலைவனைப் புணர்த்திய பாணன் தான் விரும்பும் பொருளைப் பெற்று மீள்வான் என்பது தோழியின் புலவி”⁽¹¹²⁾.

2.2.3.3. பரத்தையர் தலைவி போல் தோன்றுகின்றனர்

“குடிப்பிறப்பின் அடங்காது மிக்க பரத்தையர் தலைவனுக்குச் சிறந்த தலைவி போல் தோன்றுவதை, நீர்ப் பரப்பில் பசிய இலைகளுக்கு மேலே உள்ளதும் திரண்டகரிய கழிகளில் கடல் அலைகள் பெருகி வந்து மோதுந் தோறும் குளத்தில் மூழ்கி எழும் மகளிரது கண்களைப் போலக் காணப்படும்”⁽¹¹³⁾ எனக் கூறுவள். இதனை,

“பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்

இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறும்

கயம் மூழ்கும் மகளிர் கண்ணின் மானும்

தண்ணந் துறைவன் கொடுமை”

(குறுந்.9:4-7)

என வரும் உள்ளுறை உவமப் பகுதி விளக்கும்.

2.2.3.4. சந்தனம் காட்டும் பரத்தையர் புணர்ச்சி

“உழவர்கள் உடலில் உதிர்ந்து படிந்த மகரந்தப் பொடிகள் அவர்கள் காஞ்சி மரக்கிளையை வளைத்ததைக் காட்டி விடுவது போல் தலைவன் பரத்தை வீடு போய் வருகின்றான்”⁽¹¹⁴⁾ என்பதை அவன் உடம்பிற்

பூசியுள்ள சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பொருட்கள் காட்டி விடுவதை,

“----- பைந்தாது படிஇயர்

உழவர் வாங்கிய கமழ்பூ மென்சினைக்”

(குறுந்.10:2-3)

எனத் தோழி கூறிப் புலவி கொள்கிறாள்.

2.2.3.5. களவு நன்மைகள் மறந்தன

“நீராடும் மகளிர் மணலில் இட்டு மறைந்து கிடந்த அணிகளான்களை எருமை வெளிப்படத்துவது போல களவு காலத்தில் தலைவன் செய்த நன்மைகள் மறைந்து போய் கற்பு காலத்தில் அவன் செய்த தீமைகள் மட்டுமே தலைவியை வருத்துகின்றான்”⁽¹¹⁵⁾ எனத் தோழி பின் வருமாறு கூறுவள்,

“புனலாடு மகளிர் இட்ட ஒள்ளிழை

மணலாடு சிமையத்து எருமை கிளைக்கும்

யாணர் ஊரன்”

(ஐங்.100:1-3)

2.2.3.6. பல பரத்தையர் தொடர்பு

பரத்தையர் பல வகைப்படுவர் “பரத்தையர் சேரியிலே இருந்து தலைவனோடு புணர்ந்து விளையாடுகின்ற பரத்தை வேறொரு பரத்தைக் களவு ஒழுக்கத்தாலே மறைத்துக் கொண்டு போனாளாக நின்னைக் காணாது கதுமெனக் கலங்கி அந்தப் பரத்தையை வேறோர் தலைவன் வதுவை அயர்கின்றதனை நீ வதுவை அயர்கின்றாய் என்று கருதி உவந்து சென்று தன்னைக் கூடுதற்கு எதிரே வருகின்ற நின்னைக் கண்டு இவன் தானே வருகின்றதனை அறியாது தாம் தேடி வந்தோம் என்று அதற்கு நாணி சுற்றத்திடத்தே இருந்து நின்னை வருத்துகின்றான்”⁽¹¹⁶⁾ எனக் கூறும் நச்சினார்க்கினியர் உரைப் பகுதி தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பைச் சுட்டுவள்.

2.2.3.7. நாணம் இன்றி வந்தவன்

“நீர் நிலையில் ஆம்பலை மேய்ந்த எருமைக்கிடா பின் சேற்றில் உறங்கிக் காலையில் வரால் மீன் மிதிபடப் பகன்றைக் கொடியைச் சூடி வீரர் புகுவது போலத் தலைவன் பரத்தையர் சேரியில் அப்பரத்தையரை அனுபவித்து இரவெல்லாம் அந்த இன்பத்தில் மயங்கிக் கிடந்து காலையில் தன் பெருமை குறையவும் அலர் எழுமாறு நாணம் இன்றி வந்ததை”⁽¹¹⁷⁾,

“துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்பு
ஈர்ந்தண் எருமைச் சுவல்படு முதுபோத்து
தூங்குசேற்று அள்ளல் அஞ்சி பொழுதுபட
பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்தந்து
குருஉக்கொடிப் பகன்றை சூடி மூதூர்ப்
போர்ச்செறி மள்ளரின் புகுதரும் ஊரன்”

(அகநா.316:1-7)

எனச் சுட்டிப் புலவி கொள்கிறாள்.

2.2.4. தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றிய பிற பாடல்கள்

தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றிய பிற பாடல்களில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. அவை,

2.2.4.1. தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒன்றாகக் கருதுகிறான்

2.2.4.2. குலமகளிரை விலைமகளிர் முரண்படுவர்

2.2.4.3. பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தலைவன்

2.2.4.4. பரத்தை பூத்த கரும்பு

2.2.4.5. தலைவியின் தலைமைக் கருதாதவன்

2.2.4.6. பசப்புக் கொண்ட தலைவியின் கண்கள்

2.2.4.7. தலைவனைக் கண்டித்த தலைவி

என்பனவாகும்.

2.2.4.1. தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒன்றாகக் கருதுகிறான்

தலைவனுடைய பரத்தை ஒழுக்கம் தவறானது என்பதால் அவனுக்கு உதவும் பாணனை வாழ்துவதன் மூலம் தோழி கேலி பேசுகிறாள். “காஞ்சிப்பூவும் மீனின் சினையும் ஒரு சேர விளையும் ஊரன் எனும் உள்ளுறை உவமம் மூலம் தலைவன் உயர்ந்த தலைவியையும், தாழ்ந்த பொது மகளையும் ஒன்றாகக் கருதினான்”⁽¹¹⁸⁾ என்ற செய்தியைத் தோழி குறிப்பாகப் புலப்படத்துவள். இதனை,

“நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்

யாணர் ஊரன் வாழ்க

பாணனும் வாழ்க என வேட் டேமே”

(ஐங்.1:4-6)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடும்.

2.2.4.2. குலமகளிரை விலைமகளிர் முரண்படுவர்

தலைவன் பரத்தையோடு நெடுநாள் பழகினான். அது தவறு என்று மனம் தெளிந்தான். பரத்தையை விட்டு மீண்டு தலைவியோடு கூடி வாழ்ந்தான். அப்போது தோழியோடு உரையாடி, நான் பரத்தையோடு வாழ்ந்த போது நீங்கள் என்ன நினைத்தீர்கள் என்று வினவ அதற்குத் தோழி கூறுகையில்,

“பல்இதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்

தண்துறை ஊரன்”

(ஐங்.2:4-5)

என்பள். ஈண்டு, “கருங்குவளை மலரைப் போலவே , சிறப்பில்லாத நெய்தல் மலரும் என்பது குலமகளிரை விலை மகளிர் முரண்பட்டு

ஒழுகுவர்”⁽¹¹⁹⁾ என்பதைக் குறிப்பாள் உணர்த்துவள்.

2.2.4.3. பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தலைவன்

தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தன்மையினை

“வித்திய உழவர் நெல்லோடு பெயரும்

பூக்களுல் ஊரன்”

(ஐங்.3:4-5)

என்பள். இவ்விடம் “உழவர் விளைவு கருதி விதைத்து விளைந் நெல்லோடு வீட்டு திரும்புவர் என்பதால் தலைவன் இனி வரும் பரத்தையருக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்து இக் காலத்தில் பழகுகிற பரத்தையோடு கூடி வாழ்கிறான்”⁽¹²⁰⁾ என்று தோழி தலைவனைச் சாடுகிறாள்.

2.2.4.4. பரத்தை - பூத்த கரும்பு

பரத்தை மேல் கொண்ட புலவியால் தோழி பரத்தையைப் பூத்த கரும்பு என உள்ளுறைப்பதை,

“பூத்த கரும்பில் காய்த்த நெல்லில்

கழனி ஊரன்”

(ஐங்.4:4-5)

என்ற அடிகள் சுட்டும். ஈண்டு “கரும்பு என்றது பரத்தையை. நெல் என்றது தலைவியை. கரும்பும் பூக்கும், நெல்லும் பூக்கும் ஆனால் கரும்பு காய்த்துத் தன் பரம்பரையை வளர்க்காது. நெல் பூத்தும் காய்த்தும் தன் வழி முறையை வளர்க்கும். அதுபோலப் பூத்தாலும் பரத்தை மகப் பெற்றுக் குடியை வளர்க்க மாட்டாள். தலைவி பிள்ளை பெற்று வளர்த்துக் குடியை வளரச் செய்வாள் எனத் தோழி குறிப்பிடுவது உலகியல் அறிவையும் உளவியல் அறிவையும் ஒருசேர காட்டுவனவாகும்”⁽¹²¹⁾.

2.2.4.5. தலைவியின் தலைமைக் கருதாதவன்

“நீர்த்துறையில் வாழும் முதலைப் போத்து தன்னுடன் வாழும் மீனின் முதுமை கருதாது உண்ணும் என்றதால் தலைவன் தன் மனையில்

தன்னோடு வாழும் தலைவியின் தலைமை கருதாது அவள் நலம்
கெடுக்கிறாள்”(122) என்பதைப் பின் வரும் அடிகளின் வழி தோழி கூறுவள்,

“முதலைப் போத்து முழுமீன் ஆரும்
தண்துறை ஊரன்”

(ஐங்.5:4-5)

2.2.4.6. பசப்பு கொண்ட தலைவியின் கண்கள்

தலைவனுடைய “ஊருக்கு அழகு செய்யும் ஆறு வாடைக்
காலத்தில் கலங்குவதும், கோடைக் காலத்தில் தெளிவதும் போலத்
தலைவனை மணந்த தலைவியும் தலைவன் செய்யும் பிரிவால் துன்பமும்
அடைகிறாள்”(123) என்பதை.

“கூதிர் ஆயின் தண்கலிழ் தந்து

யாறணிந் தன்று ஊரே”

(ஐங்.45:1,3)

என்பள். மற்றும் “பரத்தையின் வீட்டில் நெடுநாள் தங்கினமையால்
தலைவியின் கண்கள் ஆற்றாது அந்த ஆற்றின் இயல்பும் பெறாது
எப்பொழுதும் பசப்பையே கொண்டது ”(124) என்பதைப்

“பசப்பணிந்த தனவால் மகிழ்நஎன் கண்ணே”

(ஐங்.45:4)

என்று குறிப்பிடுவள்.

2.2.4.7. தலைவனைக் கண்டித்த தலைவி

தலைவன் மகளிர் பலருக்கும் உரிமை ஆகினான் என்பதை,

“தண்புனல் ஆடும் தடங்கோட்டு எருமை

திண்பிணி அம்பியில் தோன்றும் ஊர”

(ஐங்.98:1-2)

என்பதால் “நீராடும் எருமை பலரும் ஏறுவதற்குரிய தோனி போன்று
தோன்றும் தலைவன் என்பள். மற்றும் தலைவனின் பரத்தமையை

தலைவி அவன் பெற்றோரைக் காட்டிலும் உரிமை மிக உடையவன் ஆகையால் கண்டித்தாள்”⁽¹²⁵⁾. எனவே அவள் கடுமையைத் தலைவன் கொடுமை என்று கூறுகிறான் என்பள்.

3.நெய்தல் திணையில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்

3.1.களவு

தோழி கூற்றில் 38 களவுப் பாடல்கள் நெய்தல் திணையில் அமையப்பெற்று உள்ளுறைப் பொருண்மையில் துனியுறு கிளவிகளைச் சுட்டுகின்றன.

3.1. குறி நேர்தல்

தலைவன் கடற்கரை ஓரத்தில் பகல் நேரத்தில் தலைவியுடன் கூடி மகிழ்ந்தான். அதனை நன்கு அறிந்த தோழி அவன் விரைந்து திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தோடு இரவு நேரத்தில் வருமாறு குறி நேர்பவள் தலைவன் கேட்கும் வகையில் “மகளிர் பறவைகளை விரட்டியும் மாலையில் உப்புக் குவியலின் மீதேறிக் கடலினின்று மீளும் படகுகளை எம்முடையது, நும்முடையது என எண்ணுவது போலத் தலைவியும் பகலில் பறவைகளை விரட்டியும் இரவில் மனையில் இருந்து சோலையில் தலைவன் செய்த புள்ளோசைக் குறி இது, இது பறவை செய்த ஓசை இது என வருந்தி கருதியிருப்பாள்”⁽¹²⁶⁾. இதனைப் பின் வரும் பாடல் வழி உணர்த்துவள்,

“உவர்விளை உப்பின் உழாஅ உழவர்

ஒழுகை உமணர் வருபதம் நோக்கிக்

கானல் இட்ட காவற் குப்பைப்

புலவுமீன் உணங்கல் படுபுள் ஒப்பி

மடநோக்கு ஆயமோடு உடன்ணர்பு ஏறி

எந்தைதீமில் இதுநுந்தை தீமில்என
வளைநீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்
திண்தீமில் எண்ணும் தண்கடற் சேர்ப்பு”

(நற்.331:1-8)

3.2. வரைவு கடாதல் சிறைப்புறம்

தலைவன் சிறைப்புறமாய் இருக்க வரைவினை முன் நிறுத்தித் தோழி
பின் வரும் நிலையினில் துனியினை வெளிப்படுத்துகிறாள்.அவை,

- 3.2.1. தலைவி நலன் உண்ட தலைவன்
- 3.2.2. காதல் மனம் அறியா தலைவன்
- 3.2.3. தலைவனால் வந்த அலர்
- 3.2.4. அலரால் இறந்து படுவதே பயன்
- 3.2.5. களவு அலரை வரைவு நீக்கும்
- 3.2.6. அலரால் அன்னையின் சீற்றம்

ஆகியனவாகும்.

3.2.1. தலைவி நலன் உண்ட தலைவன்

வரைவினை முன் நிறுத்திய தலைவி தலைவன் கேட்கும் வகையில்
“நாரையால் நலன் உண்ணப்பட்ட பேடை பின்பு தனியே இரை
கொள்ளாது கிளையில் தனித்திருப்பது போலத் தலைவனால் நலன்
உண்ணப்பட்ட தலைவி உண்ணாது தனிமையில் இற்செறிக்கப்பட்டு
இருக்கிறாள்”(127) என்பதை.

“நலன்உணப் பட்ட நல்கூர் பேடை
கழிபெயர் மருங்கின் சிறுமீன் உண்ணாது
கைதையம் படுசினைப் புலம்பொடு வதியும்
தண்ணம் துறைவன்”

(நற்.178.3-6)

ஆனதை இவ்வடிகள் கொண்டு சுட்டுவள்.

3.2.2. காதல் மனம் அறியா தலைவன்

“வயலில் தங்கிப் பெடை நாரைக்கு ஆண் நாரை கடல் மீன் கொண்டு விரையும் பறவைகளின் காதல் வாழ்வு பார்த்தும் தலைவன் பொருள் பல கொணர்ந்து தலைவியை மணந்து சிறந்த செய்கை செய்யாத நிலையினை”⁽¹²⁸⁾,

“கடுஞ்சூல் வயவோடு கானல் எய்தாது
கழனி ஒழிந்த கொடுவாயப் பேடைக்கு
முட்முதிர் நாரை கடல் மீன் ஓய்யும்”

(நற்.263:5-8)

எனும் உள்ளுறை உவமப் பகுதியால் கூறுவள்.

3.2.3. தலைவனால் வந்த அலர்

“உமணர் வீசிய பழம் பாரகத்தே வெண்குருகு தன் முட்டையை இடுவது போலத் தலைவனால் கைவிடப்பட்ட தலைவி மேல் ஊரார் அலர் தூற்றுவர் இவ்வலருக்குக் காரணம் தலைவனானதைப்”⁽¹²⁹⁾ பின் வரும் உள்ளுறை உவமக் குறிப்புக் கொண்டு மொழிவள்,

“கணம் கொள் உமணர் உயங்குவயின் ஒழித்த
பண்அழி பழம்பார் வெண்குருகு ஈனும்
தண்ணந் துறைவன்”

(நற்.138:3-5)

3.2.4. அலரால் இறந்து படுவதே பயன்

“பரதவரால் எறியப்பட்ட உளி தாக்கிய பெரிய மீன் வில்லைபோல் தாவிச்சென்று தன் புண்ணின்றும் ஒழுகிய உதிரத்தால் புலால் நாறும் கடல் நீரின் நிறம் மாறுபடக் கடற்பரப்பைக் கலக்கி வலி குன்றிப் படகின் பக்கத்தில் வந்து சேருவது போலத் தலைவனால் நலன் நுகரப்பட்டு வேறுபாடு உற்ற நாம் இற்பழியாக்கி ஊர் அலர் தூற்ற வலியிழந்து இறந்து

படுவதே பயனாயிற்றதை”⁽¹³⁰⁾ எனக் கூறுவள். இதனை,

“குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பரதவர்
எறியுளி பொருத ஏழுறு பெருமீன்
புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடல் மறுப்பட
விசும்பணி வில்லிற் போகிப் பசும்பிசிர்த்
திரைபயில அழுவம் உழக்கி உரனழிந்து
நிரைதிமில் மருங்கில் படர்தரும் துறைவன்”

(அகநா.210:1-6)

என வரும் அடிகள் வழி கூறுவள்.

3.2.5. களவு அலரை வரைவு நீக்கும்

“வண்டி செல்லும் ஓசைக்குக் குருவி அஞ்சுவது போல தலைவன்
மணமுரசு ஒலிப்ப வந்து வரைவு மேற்கொண்டால் அலர் கூறுவர் அஞ்சி
ஒடுங்குவர்”⁽¹³¹⁾ என்பதை,

“மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை கழனிக்
கருங்கால் வெண்குருகு வெருஉம்”

(நற்.4:10-11)

என வருவனவும், “குதிரை குளம்பிற் பட்ட சேற்றைக் கடல் நீர் கழுவுவது
போலக் களவினால் உண்டான அலர் வரைவினால் நீக்கப்படும்”⁽¹³²⁾
என்பதை,

“கழிச்சுரம் நிவக்கும் இருஞ்சிறை இவுளி
திரைதரு புணரியின் கழுஉம்
மலிதிரைச் சேர்ப்பன்”

(நற்.63:9-11)

என வருவனவும், “குடித்து மயங்கிய பரதவர் தாம் பெற்ற பெரிய மீனை

எளிதில் விற்று நீலமலரை விற்று மிதித்துச் செல்வது போலக் காமத்தால் மயக்கமுற்ற தலைவன் மணம்புரி கொடையாய் மிகுதியான பொருள் தந்து தலைவியைப் பெற்றவனாய் அயலார் எடுத்த அலர் மொழியெல்லாம் தாழ் மிதித்து அடக்கித் தன்னுார்க்கு உடன் கொண்டு பெயரவேண்டும்”⁽¹³³⁾, என வருவனவும், “அலைமோதி தாழையின் மகரந்தம் உதிர அதன் மணம் பாக்கத்துத் தெருவின் புலால் நாற்றம் நீக்குவது போலத் தலைவன் தலைவியுடன் கொண்ட காதல் தூண்ட பொருள் பலவற்றை நம் இல்லத்திற்குக் கொணர்ந்து மணம் முடித்து ஊரில் எழுந்த அலரை நீக்குவான்”⁽¹³⁴⁾ என வருவனவும், “நெய்தல் மலர் வருந்தப் பனம் பழம் விழுந்திடக் குருகுகள் அஞ்சி ஓடுவது போலக் களவு நீங்கத் தலைவியை வரைந்து எய்தினால் அலர் வாய்ப்பெண்டிர் அகல்வர்”⁽¹³⁵⁾ என வருவனவும், களவு அலர்த் துன்பப் பகுதிக்குச் சான்றுகளாகும்.

3.2.6. அலரால் அன்னையின் சீற்றம்

“ஞாழல்லின் ஒள்ளிய பூங்கொத்து மகளிர் இழைத்த வண்டற் பாவையின் மார்பில் தேமல் வந்தது போல அன்னையின் சீற்றம் தன்னாற் காக்கப்பெறும் தலைவியின் மீது வந்து படியும்”⁽¹³⁶⁾ என்பதை,

“சிறுவீ ஞாழல் தேன்தோய் ஒள்ளினர்
நேரிழை மகளிர் வார்மணல் இழைத்த
வண்டற் பாவை வனமுலை முற்றத்து
ஒண்பொறி சுணங்கின் ஐதுபடத் தாஅம்
கண்டல் வேலி காமர் சிறுகுடி”

(நற்.191:1-5)

என வரும் பகுதியால் சுட்டுவன்.மற்றும்,

“துறுகடற் தலைய தோடுபொதி தாழை

வண்டுபடுவான் போது வெருஉம்

துறைகெழு கொண்கன் துறந்தனன் எனவே”

(நற்.211:7-9)

எனும் உள்ளுறை உவமையில் “குருகிடமிருந்து தப்பிய இறாமீன் தாழம்பூவைக் குருகெனக் கருதி அஞ்சி நிற்கும் தன்மை போல ஊரார் பழி கூற அலர் தொடங்கவும் அதற்கு அஞ்சிய தலைவி அன்னையைக் கண்டபோது அன்னையும் அயலார் கூற்றைக் காரணமாகக் கொண்டு சினந்து வருவாளோ என்று அஞ்சும் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறாள்”(137).

3.2.குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்

பகற் குறி, இரவுக் குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி பின் வரும் செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றாள். அவை,

3.2.1. கண்டோர் இகழ்ந்த களவு

3.2.2. சிறியாமையால் செய்த வருத்தம்

3.2.3. தலைவி நாணால் உயிர் வாழ்கிறாள்

3.2.4. துணை புணர்ந்த இல்லறம் வேண்டும்

ஆகியனவாகும்.

3.2.1. கண்டோர் இகழ்ந்த களவு

“பரதவர் தாம் அழிவு கோத்த திமிலானும் பண்ணின வலையானும் தமது தொழிலாகிய வேட்டைமேற் செல்லாது தேடாமல் வந்த இழிந்த சுறாமீனை அகப்படுத்தி, அதனை அழித்துக் கூறு வைத்து எல்லாரையும் அழைத்தற் போலத் தலைவனும் அவனுக்கு உறுதியாக ஆக்கிக் கொள்ளப்பட்ட நன்மைகளான் அவனுக்கு ஒழுக்கமாகிய நல்வழியின் ஒழுகாது கண்டோர் இகழ்ந்த களவில் ஒழுகி, இக்களவினைப் பரப்பி

பலரும் அலர் கூறும்படிச் செய்தான்”⁽¹³⁸⁾. இதனைப் பின் வரும் உள்ளுறை உவமைப் பகுதி உணர்த்தும்,

“பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்

மோட்டுமணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் தொண்டி

மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்

வணங்கெழு தொண்டி யன்ன இவள் நலனே”

(அகநா.10:10-13)

என்பர். இதனான் கண்டோர் இகழும் களவால் தலைவி பெறும் துன்பம் தோழியால் சுட்டப்படுகிறது.

3.2.2. சிறியாமையால் செய்த வருத்தம்

“முதியோரை ஒத்த வெள்ளிய தலையையுடைய கடல் இளைய மகளிர் விளையாடும் வண்டல் மனையினை அழிப்பது போன்று பெரிய அறிவுடைய தலைவன் சிறியேமாகிய தலைவி மற்றும் தோழியரை வருத்துகின்றான்”⁽¹³⁹⁾. இதனை,

“மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப் புணரி

இளையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்கும்”

(அகநா.90:1-2)

எனும் அடிகளின் வழிச் செப்புவள்.

3.2.3. தலைவி நாணால் உயிர் வாழ்கிறாள்

“அலவன் தாக்கத் துறைஇறாப் பிறழும்

இன்னொலித் தொண்டி”

(ஐங்.179:1-2)

எனச் சுட்டுவர். இவ்வுள்ளுறை உவமத்தில் “நண்டு தாக்க துறையில் வாழும் இறால் மீன் புரளுவது போலத் தலைவியின் நெற்றி பசலை

பாய்ந்து ஒலி கெட்டால் களவொழுக்கம் மற்றவர்க்கு வெளிப்பட்டு, தலைவி நாண் மிகுதியால் உயிர் வாழ்வாள்”(140) எனும் செய்தி உணர்த்தப்படுகிறது.

3.2.4. துணை புணர்ந்த இல்லறம் வேண்டும்

“கரைக்குச் சிறந்தனவாகி இரை கவர்ந்து துணை புணர்ந்த பறவைகளும் வினைவாய்த்து நின்ற மரக்களங்களும் பகைவர்க்கு வருத்தம் செய்யும் பாசரை போல இல்லறம் நிகழ்த்தித் துணையோடு புணர்ந்தவர்களும், வினை வாய்த்துச் செல்வ செருக்குடையவர்களும் தலைவிக்கு வருத்தத்தைத் தருகின்றனர்”(141). இதனை,

“உரவுநீர்த் தரைபொர ஓங்கி எக்கர்மேல்
விரவுப் பல்லுருவின் வீழ்பெடை துணையாக
விரைதோர்ந்துண்டு அசாவிடும் புள்ளினம் இறைகொள
முரைசூழன் றாள்பவர் முரணியோர் முரண்தப
நிரைகளி றிடைபட நெறீஇயாத்த இருக்கை போல்
சிதைவின்றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
துறையகலம் வாய்க்குமுந் துணிகடல் தண்சேர்ப்ப”

(கலி.132:1-6)

என்பதால் தோழி வலியுறுத்தும் துணை புணர்ந்த இல்லறம் உணர்த்தப் பெறுகிறது. மற்றும்,

“நாரை நல்லினம் கடுப்ப மகளிர்
நீர்வார் கூந்தல் உளரும் துறைவ”

(ஐங்.186:1-2)

என வரும் உள்ளுறை உவமப் பகுதியும் தோழி துணை புணர்ந்த இல்லறம் ஆதலின் தலைவன் தலைவியின் வருத்தம் நீக்கி வரைதல் வேண்டும் என்பதும் சுட்டப்படுகிறது.

3.3.குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்

தோழி தலைவனைக் குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாவும் போது களவால் தலைவிக்கு அலரும் தலைவனுக்குப் பயமின்மையும் தோன்றுவதையும், “பெருங்கடலுட் சிக்கிக் கிடக்கின்ற மீனை நுளையர் அதனின் நின்றும் நீக்கி உயிர் செகுத்துக் காண்டர் எல்லாருக்கும் கூறு வைத்துப் பரப்பிப் பின்பு உயிர் வருத்தினோம் என்னும் இரக்கமின்றி மணற் குன்றிலே உறங்கினாற் போலப் பெருங்குலத்துப் பிறந்த தலைவியைத் தலைவன் தன் வசமாக்கி வருத்தி வேறுபட்டான். எல்லோரும் இவளைச் சூழும்படி அலராக்கிப் பின்பு துயரமின்றி உறங்குகின்றான்”⁽¹⁴²⁾ என உள்ளுறை உவம மொழியால் கூறுவாள்.

3.4.வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்

தோழி வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் தலைவியின் துயர நிலைகளாகப் பின் வருமாறு கூறப்பெற்றுள்ளன. அவை,

3.4.1. தலைவியின் நலன் நுகர்ந்தவன்

3.4.2. தலைவியைத் தலைவனே வருத்துகின்றான்

3.4.3. தலைவன் வரைந்து பாதுகாக்க வில்லை

3.4.4. மேனி மெலிவை வரைவு நீக்கும்

3.4.5. விரைவில் வரைவு வேண்டும்

3.4.6. வேற்றுவரைவு

ஆகிய செய்திகள் அமைந்து காணப்பெறுகின்றன.

3.4.1. தலைவியின் நலன் நுகர்ந்தவன்

“நீர் நாயின் குட்டி மீனைத் தின்று மரப்பொதும்பில் பள்ளி கொள்ளுவது போல் தலைவன் இரவெல்லாம் தலைவியின் நலன் நுகர்ந்து மணம் புரியும் கவலையற்றுத் தன்னூரில் இருப்பதனை”⁽¹⁴³⁾,

“அருளா யாகலோ கொடிதே இருங்கழிக்

குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித்

தில்லையம் பொதும்பில் பள்ளி கொள்ளும்

மெல்லம் புலம்ப”

(நற்.195:1-4)

எனக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

3.4.2. தலைவியைத் தலைவனே வருத்துகின்றான்

“கடல் தான் பாதுகாக்க வேண்டிய மணற் குன்றைத் தானே கரைத்தாற் போலப் பாதுகாக்க வேண்டிய தலைவனே தலைவியை வருத்துகின்றதனை”(144),

“----- இடுமணல் நெடுங்கோட்டைப்

பயில்திரை நடுநன்னாள் பாய்ந்துறாஉந் துறைவகேள்”

(கலி.135:4-5)

என வரும் அடிகள் கொண்டு குறிப்பிடுவள்.

3.4.3. தலைவன் வரைந்து பாதுகாக்க வில்லை

“நிரைதிமில் களிறாகத் திரையொலி பறையாகக்

கரைசேர் புள்ளினத்து அஞ்சிறை படையாக

அரைசுகால் கிளர்ந்தன்ன உரவுநீச் சேர்ப்ப”

(கலி.149:1-3)

இவ்வுள்ளுறை உவமையில் “தான் பாதுகாக்கின்ற கரையை அரசனைப் போலச் சென்று அழிக்கின்ற சேர்ப்பன் போலத் தலைவன் பாதுகாக்கப் படுகின்ற தலைவியை வரைந்து கொண்டு பாதுகாவாமல் அழிக்கின்றான்”(145) எனும் செய்தி மொழியப்பட்டுள்ளது.

3.4.4. மேனி மெலிவை வரைவு நீக்கும்

“ஒளி வீசும் முத்து இருள் நீங்க இமைத்தல் போலத் தலைவன்

திருமணம் செய்துகொண்டால் தலைவியின் மேனி மெலிவு கண்டு அலர் கூறுவாரால் உண்டான வருத்தம் நீங்கும்”⁽¹⁴⁶⁾. இதனைப் பின் வரும் பாடலில் குறிப்பிடுவள்,

“வலம்புரி உழுத வார்மணல் அடைகரை
இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும்
துறைகெழு” (ஐங்.193:1-3)

என்பது பாடல்.

3.4.5. விரைவில் வரைவு வேண்டும்

களவு மேற்கொண்டு பிரிந்து சென்ற தலைவன் தலைவி வருத்தம் தீர விரைவில் வந்து மணக்க வேண்டும் என்பதை, “நாரைகள் புன்னை மரத்தில் அமர்ந்து தாதுக்கள் உதிரச் செய்யும்”⁽¹⁴⁷⁾ எனும் உள்ளுறை உவமம் வாயிலாகக் கூறுவதனை,

“நீடுசினைப் புன்னை நறுந்தாது உதிரக்
கோடுபுனைக் குருகின் தோடுதலைப் பெயரும்
பல்பூங் கானல் மல்குநீர்ச் சேர்ப்ப”
(நற்.375:1-3)

என வரும் பாட்டுக் குறிப்பிடும்.

3.4.6. வரைவு கடாதற்கு அஞ்சும் தலைவன்

“காக்கை தாலிகளை வலை என்று அஞ்சுவது போலத் தலைவியிடம் தோழியர் கூறும் வரைவு கடாவும் சொற்கள் தலைவனை வருத்துவதால் தலைவியும் உடன் வருந்துகிறாள்”⁽¹⁴⁸⁾ என்பதை,

“பெருங்கடல் கரையாது சிறுவெண் காக்கை
வாரிவெண் தாலி வலைசெத்து வெருஉம்
மெல்லம் புலம்பன் தேறி” (ஐங்.166:1-3)

என வரும் உள்ளுறை உவமப் பகுதி விளக்கும்.

2.5. வேற்றுவரைவு

தலைவி தங்கியிருக்கும் வீட்டில் தலைவியைத் திருமணம் செய்ய வேண்டி வேற்றார் இடத்தில் இருந்து சான்றோர் வந்துள்ளனர் என்பதை, “பரதவர் கொண்டு வந்த கொழுத்த மீன் உணவைக் கவரும் பொருட்டுப் பறக்க முடியாத நாரை தங்கியிருப்பதற்குக்”⁽¹⁴⁹⁾ காட்டித் தோழி வேற்றுவரைவு கூறுவள். இதனை,

“வலைவர் தந்த கொழுமீன் வல்சிப்

பறைதபு முதுகுருகு இருக்கும்

துறைகெழு தொண்டி”

(ஐங்.180:1-3)

ஆகிவரும் அடிகள் சுட்டும்.மற்றும், “மகளிர் சூடி வீசிய மலரைப் பசு தின்னுவது போலத் தலைவன் கைவிட்ட தலைவியை அயலவர் வந்து மணம் புரிய விரும்பி நின்றனர்”⁽¹⁵⁰⁾ எனக் கூறும் செய்தியும் வேற்று வரைவுத் துன்பமாகும்.

3.6. தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்

தோழி தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல் பாடல்களில் அமைந்த உள்ளுறை உவமப் பகுதியில் உள்ள துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் பொருண்மையில் அமைந்துள். அவை,

3.6.1. நாரை மகளிர்

3.6.2. தலைவன் வருத்தத்தைத் தீர்த்த தலைவி

3.6.3. ஊரார் பார்வையில் களவு

என வருகின்றது.

3.6.1. நாரை மகளிர்

அலர் கூறும் மகளிர்“பிரிந்தார் உயிர் போதற்கு வேண்டும் தீங்கினைப் பகற்பொழுது எல்லாம் கூறி அந்திக் காலத்து ஆராவாரத்தைத்

தவிரித்து நல்ல மகளிரைப் போல ஒடுங்குவது நாரை பகற் பொழுது எல்லாம் பல்லுயிர்க்கும் வருத்தம் செய்து இரை கவர்ந்து அந்தி காலத்து ஓர் ஆரவாரமின்றித் தீங்கு செய்தாரைப் போல குவிந்திருக்கும்”⁽¹⁵¹⁾ என உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாகக் கூறுவள் தோழி. இதனை,

“முழங்கு திரை கொழீஇய மூரி எக்கர்
நுணங்கு துகில் நுடக்கம் போல கணம் கொள
ஊதை தூற்றும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்பன்”

(நற்.15:1-3)

எனக் குறிப்பிடும் அடிகள் அலர் குறித்த துன்பமாகும்.

3.6.2. தலைவன் வருத்தத்தைத் தீர்த்த தலைவி

“கடலினது புலால் நாற்றமாகிய தீங்கினைப் பூக்களின் மணம் போக்கின. அதனை அக்கடல் அறியாது இருப்பது போலத் தலைவனின் காமப் பசியைத் தீர்க்க வேண்டும் எனக் கருதித் தலைவி தலைவனிடத்தில் வந்து தீர்த்த நிலையைத் தலைவன் அறியவில்லை”⁽¹⁵²⁾ எனத் தோழி உணர்த்துகிறாள்.

3.6.3. ஊரார் பார்வையில் களவு

“உலகியல் வழக்காகிப் பின்பு இல்லறம் நிகழும் களவு ஒழுக்கம் இவ்வூரில் உள்ளாருக்கு இழிந்த தொழிலாய் தோன்றுவதைக் கடற்கரையில் ஆடித்திரியும் நண்டு கண்களையுடைய உருண்ட கவற்றை உருட்ட அக்கவற்றை ஒக்கும்”⁽¹⁵³⁾ நிலையை ஊரார் பார்வையில் களவு எனக் குறிப்பள்.

3.7. செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாதல்

தலைவி இற்செறிக்கப்பட்ட நிலையில் அவள் துன்பத்தை உணர்ந்த தோழி,

3.7.1. மனக் கவர்ச்சியின்றி சென்ற தலைவன்

3.7.2. களவு நிரம்பாத தலைவன்

3.7.3. நன் மகனைப் போல் தோன்றும் தலைவன்

எனும் மூன்று செய்தியினை உள்ளுறை உவமப் பொருளில் கூறித் துனியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

3.7.1. மனக் கவர்ச்சியின்றி சென்ற தலைவன்

தலைவன் பாங்கற் கூட்டத்தில் தலைவியுடன் இன்பம் துய்த்துப் பின் பாங்கியிற் கூட்டத்திலும் கூடி இன்புற்று தலைவன் சிறும் மனக் கவர்ச்சியின்றி தன்னுர் சென்றதை, “மகளிர் இட்ட பலிச் சோற்றை உண்ட காக்கை அங்காடியில் இரா மீனைக் கவர்ந்து கூம்பில் சென்று தங்குவதற்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறாள்”⁽¹⁵⁴⁾. இதனைப்,

“பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த

கொக்குகிர் நிமிரல் மாந்தி எல்பட

அகல்அங் காடி அசைநிழல் குவித்த

பச்சிறாக் கவர்ந்த பசங்கட் காக்கை

தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பில் சேக்கும்”

(நற்.258:5-10)

என வரும் அடிகள் குறிப்பிடும்.

3.7.2. களவு நிரம்பாத தலைவன்

“கடற்கரைக் கழியில் மீன் உணவை உண்டு தங்கிய நாரை கடல் ஓரக் கரையில் உள்ள தாழை மரங்களில் குழுமிப் பெரிய கடற்கரையின்கண் மோதி உடையும் அலை ஓசையில் உறங்குவது போலத் தலைவன் தலைவியைக் களவில் குறியிடம் பெற்று அரிதன் எதிர்ந்து இன்புற்றும் நிரம்பாது இளைத்தவனாய் இருக்கின்றான்”⁽¹⁵⁵⁾ என்பதை,

“கழிதேர்ந்து அசைஇய கருங்கால் வெண்குருகு
அடைகரைத் தாழைக் குழீஇப் பெருங்கடல்
உடைதிரை ஒலியில் துஞ்சம் துறைவா”

(குறுந்.303:1-3)

என்பர். இவ்வுள்ளுறை உவம அடிகள் மூலம் சுட்டுவதால் தலைவனின் மனம் களவால் நிரம்பவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

3.7.3. நன் மகனைப் போல் தோன்றும் தலைவன்

“உயிர்க் கொலை சூழுங் குருகுகள் தாழை மலர் போலத்
தோன்றுவது தலைவியின் உயிர்க்கு வருத்தம் செய்கின்ற தலைவன்
நன்மகனைப் போலப் பிறருக்குத் தோன்றுகின்றான்”⁽¹⁵⁶⁾ என்பதைப் பின்
வரும் பாடலடிகள் வழி மொழிவள்.

“நீர்மலி கரகம் போல் பழம் தூங்கும் முடத்தாழைப்
பூமலர்ந்த வைபோலப் புள்அல்குந் தறைவகேள்”

(கலி.133:4-5)

3.8. தோழி தெளிவிடை விளக்கியது

பிரிவிடை ஆற்றாது வருந்திய தலைவியிடம் தலைவன் விரைவில் மணம் புரிவேன் என்று தெரிவித்த நிலையில் தோழி,

“கானல் கண்டல் கழன்றுஉகு பைங்காய்
நீர்நிற இருங்கழி உட்பட வீழ்ந்தென
உறுகால் தூக்க தூங்கி ஆம்பல்
சிறுவெண் காக்கை ஆவித்தன்ன
வெளிய விரியும் துறைவ”

(நற்.345:1-5)

எனக் கூறுவதால் “கண்டல் மரத்துக் காய் மோதுதலால் மலரும் பருவத்து அல்லாத ஆம்பல் மொட்டும் வருந்தி மலருவது போல அயலார் அலர்

கூறுவதால் இது வரை நாணம் முதலியவற்றால் வாயினால் கூறி வருந்தாத தலைவியும் தன்னிலை திரிந்து மிகப்பலவாய்ப் புலம்புவாள்”⁽¹⁵⁷⁾ எனக் கூறுவதால் தலைவியின் துன்பம் எடுத்தோதப்படுகிறது.

3.9.வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றாவித்தல்

தோழி வரைவிடை வருந்தும் தலைவியின் நிலைகளாகச் சுட்டுவ. அவை,

3.9.1. ஊரார் பார்வைக்கு அஞ்சுதல்

3.9.2. இற்செறிப்பின் கொடுமை

3.9.3. அலர் மறை வெளிப்படுத்தும்

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவள்.

3.9.1. ஊரார் பார்வைக்கு அஞ்சுதல்

“ஊரார் அலர் பார்வைக்கு அஞ்சி அவர் அறியுமுன் தலைவன் இல்லத்தே புக விழைவதை, கொக்கின் பார்வையைக் கண்டு அஞ்சி நண்டு தாழையின் வேரடியில் உள்ள வளைக்குள் செல்வதற்காக இடையார்கள் கட்டிய கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு ஓடும் எருதின் நிலைக்கு”⁽¹⁵⁸⁾ உள்ளுறை உவமமாகக் குறிப்பிடுவள், இதனை,

“மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின்

பார்வல் அஞ்சிய பருவரல் ஈர்ருண்டு

கண்டல் வேர்அளைச் செலீஇயர் அண்டர்

கயிறுஅரி எருத்தின் கதழும் துறைவன்”

(குறுந்.117:1-5)

எனும் அடிகள் விளக்கும்.

3.9.2. இற்செறிப்பின் கொடுமை

“கடலின்கண் தோன்றும் அலைகள் மீன்களை இடம் பெயரச்

செய்ததால், நாரைக் கூட்டம் தாமும் இடம் பெயர்ந்து அயிரை
மீன்களைத் தின்னுவது போல இற்செறிப்பாலே நம் நிலை பெயர்த்த
தமரின் நீங்கித் தலைவனோடே சென்று அவன் மனையில் இன்பம்
நுகர்தலின்றி வேறு வழியில்லை”(159) என்பதை,

“தண்கடற் படுதிரை பெயர்த்தலின் வெண்பறை

நாரை நிரைபெயர்ந்து அயிரை ஆடும்

ஊரோ”

(குறுந்.166:1-3

என வரும் பாடலடிகளால் சுட்டுவள்.

3.9.3. அலர் மறை வெளிப்படுத்தும்

“சிறிய மலரைக் கொண்ட புலிநகக் கொன்றை மரத்தின் வேரில்
அளையிடமாகிய நண்டினது சிறு வீடு சிதைய கடல் அலைகள் மோதும்.
அவ்வலைகள் குறுந்தடியால் அடிக்கப்படும் முரசினைப் போல ஒலிக்கும்
என்பது அலர் களவு ஒழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வரைவிற்கு வழி
வகுக்கும்”(160). இதனை,

“சிறுவீ ஞாழல் வேர்அளைப் பள்ளி

அலவன் சிறுமனை சிதையப் புணரி

குணில்வாய் முரசின் இரங்கும் தலைவன்”

(குறுந்.328:1-3)

என வரும் உள்ளுறை உவம அடிகள் குறிக்கும்.

3.2. கற்பு

கற்புக் கைகோளில் தோழி பின் வரும் துறைகளில்
அமைந்தபடல்களில் துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகிறாள், அவை

3.2.1. தலைவனுக்கு வாயில் நேர்ந்த நிலை

3.2.2.தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்த நிலை

3.2.3. வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்த நிலை

என மூன்று நிலைகளில் அமைகின்றன.

3.2.1. தலைவனுக்கு வாயில் நேர்ந்த நிலை

தோழி தலைவனிடம், தலைவனே, இவளுடைய மென்மையான தோள்கள் களவுக் காலத்தில் இன்பம் தந்தன. ஆனால் இப்பொழுது வெறுப்பைத் தருகின்றன என்பதைக் கூறுகையில்,

“எக்கர் ஞாழல் புள்இமிழ் அகன்துறை

இனிய செய்த நின்றபின்

முனிவு செய்த இவள் தடமென் தோளே”

(ஐங்.143:1-3)

என்று கூறுவர். என்கையில், “ஞாழலில் தங்கிய பறவைகள் ஒலி செய்யும் என்பது இவ்வூரில் உள்ள துறை மக்கள் உன் புற ஒழுக்கம் கண்டு தலைவியை அலர் தூற்றுவர்”⁽¹⁶¹⁾ எனும் செய்தி குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகிறது.

3.2.1.தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்த நிலை

தலைவன் பரத்தை ஊடியதால் தலைவியிடம் வந்திருக்கின்றான். தலைவியின் மீதுள்ள உண்மையான அன்பினால் வரவில்லை, தன் தோழியாகிய பரத்தையின் துயரத்தை முதலில் தீர்த்து விட்டுப் பிறகு இங்கு வரலாம் என்பதை,

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தென

காணிய சென்ற மடநடை நாரை

கானலம் பெருந்துறைத் துணையொடு கொட்கும்”

(ஐங்.158:1-3)

எனும் அடிகள் சுட்டும். ஈண்டு, “வெள்ளாங் குருகின் குஞ்சினைத் தனதென்று கருதிக் காணச் சென்ற நாரை அது வேறு என்று அறிந்து கடற்கரையில் பெரிய துறையில் தன் பெட்டையோடு உலாவித் திரியும்”⁽¹⁶²⁾ எனக் கூறுவது தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தால் ஏற்பட்ட புலவியாகும். மற்றும்,

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பசிதின அல்கும் பனிநீர்ச் சேர்ப்ப”

(ஐங்.159:1-3)

என வரும் பாடலில் தன் குஞ்சென்று கருதி வெள்ளாங் குருகின் குஞ்சைக் காணச் சென்ற நாரை ஏமாந்து அங்கேயே தங்கும். அதுபோலப் பரத்தையின் ஊடலை நீக்கச் சென்ற தலைவனுடைய வாயில்கள் அவள் ஊடவில்லை என்பதைக் கண்டு, தலைவன் வரவை எதிர் நோக்கி அங்கேயே பசியோடு காத்திருப்பர் எனும் செய்தி சுட்டப்படுகிறது.

3.2.2. வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்த நிலை

பரத்தையிற் கூடி வந்த தலைவன் யான் யாரையும் அறியேன் என்று உரைத்த பொய்மொழி பாக்கம் எங்கும் பரவ ஆண்டுள்ளாரை நடுங்கச் செய்யும் எனக் கூறி பாணனுக்கு வாயில் மறுக்கையில் தோழி,

“இருங்கழி துழைஇய ஈர்ம் புறநாரை
இற ஏறி திவலையின் பனிக்கும் பாக்கத்து”

(நற்.127:1-2)

எனும் உள்ளுறை உவமையில் குறிப்பிடுவள். இங்கு தலைவனின் பொய் மொழி “கழியில் துழாவிப் பெற்ற இறவு மீன்களை உதறுதலால் சிதறும் நீர்த்துளி பாக்கத்தினை நடுங்கச் செய்யும் என்பதற்கு

ஒப்புமையாகும்”(163). மற்றும் “குருகுகள் கூட்டமாக இருப்பினும் படையாகாதவாறு வாயில்களான பாணர் விறலியர் தலைவனிடம் பயன் கொள்ள வேண்டி காத்திருக்கிறார்கள் ஆனால் அவர்கள் உண்மையான நண்பர்கள் இல்லை”(164). தலைவனின் தவறான ஒழுக்கத்திற்கு வாயிலாக நிற்கிறார்கள் என்பதை,

“நீர்பெயர்ந்து மாறிய செறிசேற்று அள்ளல்
நெய்த்தலைக் கொழுமீன் அருந்த இனக்குருகு
குப்பை வெண்மணல் ஏறி அரைசர்
ஒண்படைத் தொகுதியின் இலங்கித் தோன்றும்
தண்பெரும் பௌவநீர்த் துறைவற்கு நீயும்”

(நற்.291:1-5)

என வரும் அடிகள் வழிச் சுட்டுவள். அத்துடன் பரத்தையின் காதல் இடையறவு பட்டதாக அதனைச் சீர்திருத்தச் சென்ற தலைவன் தன் தவறின்மையைக் கூறும் பொருட்டு வெளியிட்ட சொற்களைத் தலைவி தன் இல்லில் இருந்தே தன் பாங்காயினர் கூறக் கேட்டிருக்கிறாள் என்பதைத் தோழி வாயில்களுக்குக் கூறுவதனை,

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளைச் செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
உளர ஒழிந்த தூவி குவவுமணல்
போர்வில் பெறுஉம் துறைவன்”

(ஐங்.153:1-4)

ஆன செய்தி காணலாகிறது. மேலும்,

“வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளைச் செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை

பதைப்ப ஒழிந்த செம்மறுத் தூவி

தெண்கழிப் பரக்கும் துறைவன்”

(ஐங்.156:1-4)

என்பதால், “பரத்தையர் சேரியில் தலைவன் விட்ட வாயில்கள் பரத்தையர் தோறும் சென்று அவரவர் சொன்ன பதில் உரையைச் சொல்லிக் கொண்டு திரிவதால் ஊர் முழுவதும் தலைவனின் பரத்தை ஒழுக்கம் அலராகிப் பரவி விட்டது”⁽¹⁶⁵⁾. இதனால் தலைவி வருந்துவள் எனும் செய்தி புலப்படுத்தப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கியத்தில் 2379 அகப் பாடல்களில் தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் 784, அவற்றில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்த பாடல்கள் 148 ஆகும்.

குறிஞ்சிக் களவில் தோழி எழுபத்தி மூன்று பாடல்களில் துனியுறு கிளவியினை வெளிப்படுத்துகின்றாள். அவை வரைவு கடாதல், அறத்தொடு நின்றல், உடன்போக்கு ஆகிய மூன்று துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தோழி, தலைவன் களவை மட்டும் விரும்புகிறான், தலைவியின் குறையிடை, ஊராரின் அலர் மொழிகள், தலைவன் வரும் வழியது அருமை, பிரிந்து வாழும் தலைவனின் பண்பு, இற்செறிப்பின் கொடுமை, நொதுமலர் வரைவுத் துன்பம், தலைவன் தலைவியைப் பேனாத நிலை, உடன்போக்கு விரும்பும் தலைவனின் நிலை, வரைவு விரும்பும் தலைவியின் எண்ணம், பலர் அறிய தலைவன் வரைய வேண்டும் எனும் வேட்கை ஆகிய பொருண்மைகளில் துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

குறிவந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி, தலைவி பகற், இரவுக் குறி விரும்புவதால் ஏற்படும் அலர் தலைவிக்குப் பெரிய துன்பத்தைத் தருகிறது என்பதைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

தோழி தலைவனைக் குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில் தலைவனால் ஏற்பட்ட களவு ஒழுக்கம் அலராகித் துன்பத்தைத் தருகிறது என்பதை மொழிவதாக உள்ளது.

தலைவனைக் குறி மாற்றி வரைவு கடாதலில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் தலைவனின் வரைய முயலாத முயற்சி, அலர் மொழி நீங்க தலைவன் மணம் புரிய வேண்டும், அலர் பொய் எனல், தலைவி தோழியைக் கடிந்த நிலை ஆகிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோழி தலைவனிடம் குறி மறுத்து வரைவு கடாதலில் தலைவியைக் கூடிப்பிரிவதால் ஏற்படும் துயரம், தலைவி நலனைப் பசலையும் தலைவனும் உண்ணும் நிலை, அயலாரை வெல்ல தலைவன் மணம் செய்ய வேண்டும் ஆகிய செய்திகள் துனியுறு கிளவியாய் காணப்பெறுகின்றன.

தலைவனின் ஏதம், களவு இடையீடு, பிரிவால் தலைவியின் மேனி வேறுபாடு, சுற்றம் கூறும் அலர், தலைவனின் களவு நீட்டிப்பு, தலைவி களவு மீது கொண்ட நம்பிக்கை ஆகிய பொருண்மைகளில் வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் தோழி துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தோழி தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதலில் தலைவன் தந்த தலையளி தலைவிக்குத் துன்பம் ஆயிற்று எனத் துனி கூறுகிறாள்.

தலைவனின் ஆற்றாமையைச் சுட்டி வரைவு கடாவும் போது வரைதல் வேட்கை இல்லா தலைவனால் தலைவி நலன் அழிந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தோழி வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில் காதல் நோயின் தன்மை அறியாது பெற்றோர் செய்யும் துன்பம், தலைவனால் முயங்கப்படாத தலைவியின் நிலை, அலர் செய்யும் வருத்தம் ஆகியவற்றைத் துனியாக மொழிகின்றாள்.

தலைவன் தலைவியின் மறைந்த ஒழுக்கம் அலராகிப் பின் பெற்றோருக்குத் தெரியவரத் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டுத் தலைவன் மட்டும காணமுடியாத நிலையில் தலைவி வருந்துவதைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தோழியின் பிற வரைவு கடாத பாடல்களில் அலரால் வரும் துன்பம், வேற்றுவரைவுத் துன்பம், இளமைக் காமம் தரும் துன்பம், இவற்றையெல்லாம் மறைத்துத் தலைவி படும் துன்பம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தலைவனின் வரைவிடைப் பொருள் வயிற் பிரிவில் தலைவனின் பிரிவு தலைவியைப் பெரிதும் மீளாத் துயரத்தில் ஆழ்த்துகிறது எனக் குறிப்பிடுகிறாள்.

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றலில் கட்டுவிச்சிக்குக் காதல் நோயானது. நாடன் கேண்மையால் தலைவி உயிர் வாழ்கிறாள், காதற் சிறப்பு அறியாத சுற்றத்தார் ஆகியவற்றினைத் தோழி துனியுறு கிளவியாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

உடன் போக்குத் துறையில் தலைவியின் பிரிவு தோழிக்குத் துனியைத் தோற்றுவிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

குறிஞ்சிக் கற்பில் உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்தல், பருவங்கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல், தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் ஆகிய முன்று துறைகளில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்துவதில், தலைவன் தாய்க்குத் தீயைப் போல் தோன்றுகின்றான் எனத் தாயின் துன்பத்தைக் கூறுகின்றான்.

குறித்த பருவத்தில் தலைவன் வருகை இல்லாததால் தலைவியைப் பிறர் ஊறு விளையும் வண்ணம் கூறுகின்றனர் எனும் துன்பச் செய்தி பருவம் கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல் எனும் துறையில் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் பரத்தையர் இன்பம் துய்ந்து ஊரார் கூறும் பழிமொழிக்கு அஞ்சாது வந்தான். இதனால் தலைவி வருந்தினாள் என்பது தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் துறையில் துனியுறு கிளவியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மருதக் களவில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் ஆறு ஆகும். அவை குறை நயப்பித்தல், குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல், தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பல் எனும் மூன்று துறைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

குறை நயப்பித்தலில் தலைவனின் களவு வருகைக்கு ஊரார் செய்யும் துன்பம் தலைவிக்குத் துன்பமாகித் தோழிக்கும் துன்பமாயிற்று என்பதை மொழிகிறது.

குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில், அலர் துன்பத்தை ஒழிக்க தலைவன் வரைய வேண்டும் என்ற துன்ப வேண்டுகோள் தோழியால் மொழியப்படுகிறது.

அறத்தொடு நிற்பல் துறையில் தலைவனுக்குத் தலைவியைக் கொடுக்காமல் தலைவியது பெற்றோர் சிதைப்பதால் தலைவி படும் துன்பம் தோழியால் கூறப்படுகிறது.

மருதக் கற்பில் தோழி வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவிப் பாடல்கள் இருபத்தி ஆறாகும். அவை தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவனின் பிற புற ஒழுக்கங்கள் ஆகிய துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தலில் தோழி, தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பைச் சுட்டுதல், தண்ணளியைப் பரத்தைபால் வைக்கின்றான் எனல், தலைவி மார்புவயா தலைவன், பரத்தையரின் தாயையும் மயக்கும் தலைவனின் குணம், தலைவனின் காமஞ்சாலா பரத்தையர் தொர்பு, பரத்தையின் குறியோடு வரும் தலைவனின் செயல், பரத்தையுடன் தலைவன் ஆடிய விளையாட்டுத் தன்மை, தலைவன் பரத்தை இன்பத்தை எளிதாக அடையும் சூழ்ச்சி நிலை, தலைவனின் பரத்தை ஒழுக்கத்தால் எழுந்த அலர், ஆகியன தோழியின் துனியுறு கிளவிகளாக இடம் பெற்றுள்ளன.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில், தலைவன் பரத்தையரையும் நுகர்ந்து பிரியும் அருள் இல்லாதவன், தலைவியும் அவள் மகனும் வாழும் இன்ப வாழ்க்கையைப் பரத்தை கெடுக்கின்றாள் எனக் கூறும் செய்தி தோழியின் துனி மொழியாகக் காணலாகிறது.

தலைவி சினந்தால் உயிர் போகும், தலைவனுக்குப் பாணன் உணர்த்திய புதிய பரத்தை, பரத்தையர் தலைவி போல் தோன்றும் நிலை, தலைவனின் மார்பு சந்தனம் காட்டும் பரத்தையரின் புணர்ச்சி, தலைவன் களவு நன்மைகளை மறந்த நிலை, தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு, நாணம் இல்லாத தலைவன் ஆகிய பொருண்மைகளில் தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் பொழுது துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவனின் பிற ஒழுக்கம் எனும் துறையில், தலைவன் தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒன்றாகக் கருதும் தன்மை, குலமகளிரை விலை மகளிர் முரண்படும் போக்கு, பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தலைவன் பண்பு, பரத்தையைப் பூக்கும் கரும்பு என உவமித்தல், தலைவியின் தலைமை கருதாத தலைவன் நிலை, தலைவனால் பசப்புக் கொண்ட தலைவியின் கண்கள் தன்மை, பரத்தை ஒழுக்கம் குறித்துத் தலைவி தலைவனைக் கண்டித்த செயல் ஆகியன தோழியின் துனியாக வெளிப்படுத்தப்படுத்தப்படுகின்றன.

நெய்தற் களவில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் முப்பத்தெட்டு. அவை குறிநேர்தல், வரைவு கடாதல், குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல், குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல், வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல், வேற்றுவரைவு, இற்செறிப்பு, வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை அற்றுவித்தல் எனும் எட்டுத் துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவி பகலில் பறவைகளை விரட்டி இரவில் மனையில் இருந்து தலைவன் செய்த புள் குறி இது, பறவை குறி இது என வருந்துவதைக் குறி நேர்தல் துறையில் தோழியின் துனியுறு கிளவியாய்க் காணப்பெறுகிறது.

தோழியின் வரைவு கடாதற் துறையில் அமைந்த துனியுறு கிளவிகள் தலைவியின் நலன் உண்ட தலைவனின் குற்றம், காதல் மனம் அறியாத தலைவனின் பண்பு, தலைவனால் வந்த அலர், அலரால் இறந்து படுவதே மேன்மை எனல், களவு அலரை வரைவு நீக்கும் எனும் முடிவு, அலரால் எழுந்த அன்னையின் சீற்றம் ஆகியன அமைந்துள்ளன.

குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி வரைவு கடாவும் போது கண்டோர் இகழும் களவின் நிலை, தலைவி அறியாமையால் செய்த வருத்தம் களவு எனல், தலைவி நாணால் உயிர் வாழ்கிறாள் எனும்

திண்மை, துணை புணர்ந்த இல்லறம் வேண்டும் எனும் வேட்கை ஆகிய செய்திகளைக் கூறுகையில் தோழியின் துன்ப மொழிகள் காணப்பெறுகின்றன.

குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாவும் போது தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை அலரால் எழுப்பியவர்கள் உறங்குகின்றனர் தலைவி உறங்காது துன்பப்படுகிறாள் எனும் துன்ப மொழி கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் நலன் நுகர்ந்த தலைவன் செயல், தலைவன் தலைவியை வரைந்து பாதுகாக்கவில்லை எனும் குற்றம், தலைவியின் மேனி மெலிவைப் போக்க ஒரே வழி வரைவு எனல், வேற்றுவரைவுத் துன்பம் ஆகிய துன்பியல் செய்திகளைத் தோழி வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் கூறுகிறாள்.

தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதலில் தோழி அலர் கூறுவாரை நாரை மகளிர் என்றும், தலைவனின் காமத்தைத் தீர்த்த தலைவியின் நிலையும், ஊரார் பார்வையில் களவு பெறும் இடமும் மொழியப்படுகின்றன.

தலைவனின் பண்புகளாக, களவு வாழ்வில் மனக் கவர்ச்சி இல்லாதவன், காமத்தில் திருப்தி இல்லாதவன், நன் மகனைப் போல் நடிப்பவன் என்பன இற்செறிப்பு வரைவு கடாதலில் தோழி கூறுவனவாகும் .

ஊராரின் அலர் பார்வைக்கு அஞ்சி வரைவு விரும்பும் தலைவியின் நிலை, இற்செறிப்பின் கொடுமை, அலர் துன்பம் வெளிப்படுத்தும் களவு நிலை என்பன வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றாவித்தல் துறையில் தோழி குறிப்பிடுகின்றாள்.

நெய்தற் கற்பில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் ஏழு. அவை தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல், மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல் ஆகிய துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் தலைவியை அலர் தூற்றுகின்றனர் எனும் துனி மொழி தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் துறையில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் பரத்தை ஊடியதால் தலைவியிடம் வந்துள்ளான் எனும் புலவி மொழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல் நிலையில் தோழி கூறுகிறாள்.

யாரையும் அறியேன் எனும் தலைவனின் பொய்மொழி ஊரெங்கும் பரவி ஆண்டுள்ளாரை நடுங்கச் செய்தது என்பதையும், தலைவனிடம் பயன் கருதியே வாயில்கள் உள்ளனர் அவர்கள் உண்மையில்லாதவர்கள் என்பதும், பரத்தையின் காதல் இடையுறவு பட்ட நிலையில் தலைவன் கூறிய மொழிகள் கேட்டுத் தலைவி வருந்தியதும், பரத்தையிடம் தலைவனின் வாயில்கள் வாயிலாகச் சென்றது, அலராகித் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் எங்கும் பரவியதும் தோழி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுக்கும் போது கூறும் துனியுறு கிளவிகளாக மொழியப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

- 1.சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,ப.2
- 2.வ.சுப. மாணிக்கம்,தமிழ்க் காதல்,ப.58
- 3.ஈ.கோ. பாஸ்கரதாஸ், எட்டுத் தொகையில் தலைவி, ப.46
- 4.சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,ப.3
- 5.மேலது
- 6.பின்னிணைப்பு: தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்
- 7.மேலது
- 8.மேலது
9. தொல்,பொருள்,பொருளி,நூற்.207,221
- 10.மேலது,நூற்.105:11-12
- 11.மேலது,நூற்.112:29, 2057:1-3
- 12.மேலது,நூற்.112:30,207:1,221:5
- 13.மேலது,நூற்.27:31,207:4-5
- 14.மேலது,நூற்.207:1,3
- 15.மேலது,நூற்.207:7
- 16.மேலது,நூற்.112:37-38
- 17.மேலது,நூற்.114 நச்சர் உரை
- 18.மேலது,நூற்.112:21,221:3-4
- 19.மேலது,நூற்.112:23 இனம் உரை
- 20.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.356
- 21.மேலது,ப.286

22.மேலது,ப.359

23.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.280

24.மேலது,ப.431

25.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.150

26.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.547

27.மேலது,ப.410

28.மேலது,ப.638

29.மேலது,ப.64

30.மேலது,ப.218

31.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,ப.171

32.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.482

33.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.383

34.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.26

35.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் பா. எண்.202, உரை, ப.170

36.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.105

37.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, உரை, ப.35

38. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 429
39. சி. வை. தாமோதரன்(ப. ஆ), நச்சர் உரை, கலித்தொகை, ப. 188
40. மேலது
- 41 . பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), குறுந்தொகை உரையுடன், ப. 63
42. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), குறுந்தொகை பா. எண். 279 உரையுடன், ப. 376
43. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 310
44. சி. வை. தாமோதரன்(ப. ஆ), நச்சர் உரை, கலித்தொகை, ப. 104
45. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப. 372
46. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், பா. எண். 98, ப. 178
47. மேலது, ப. 456
48. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப. 373
49. மேலது, ப. 372
50. மேலது, ப. 384
51. சி. வை. தாமோதரன்(ப. ஆ), பா. எண். 46, நச்சர் உரை, கலித்தொகை, ப. 179
52. மேலது, பா. எண். 53, ப. 198
53. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 655
54. மேலது, ப. 475
55. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), குறுந்தொகை உரையுடன், ப. 163

- 56.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை,பா.எண்.242 ப.253
- 57.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.690
- 58.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.583
- 59.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.602
- 60.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.354
- 61.மேலது,ப.365
- 62.மேலது, பா.எண்.285,ப.387
- 63.மேலது, ப.390
- 64.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,பா.எண்.396ப.735
- 65.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், பா.எண்.225,ப.330
- 66.தமிழண்ணல், குறிஞ்சிப்பாட்டு,ப.72
- 67,தொல்,பொருள், இளம், நூற்.203
- 68.மேலது,நூற்.112:39-42
- 69.மேலது,நச்சர்,நூற்.114
- 70.நம்பி,நூற்.175,மாற, நூற்.71,73, இல.வி.நூற்.532,533
- 71.மேலது
- 72.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.40
- 73.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.300

- 74.மேலது, பக்.301-302
- 75.தொல்,பொருள், இளம், நூற்.135,136
- 76.மேலது,நூற்.44:1-2
- 77.மேலது,நூற்.112:25
- 78.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,பா.எண்.50
- 79.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.10
- 80.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.222
- 81.தொல்,பொருள், இளம், நூற்.42:6-10
- 82.மேலது,நூற்.148:1-2
- 83.மேலது,நூற்.148
- 84.மேலது,நூற்.1
- 85.மேலது,நூற்.148:14
- 86.மேலது,நூற்.148:15
- 87.மேலது,நூற்.148:16-17
- 88.மேலது,நூற்.148:23-24,27-28
- 89.மேலது,நூற்.156
- 90.மேலது
- 91.மேலது,நூற்.148:17-22
- 92.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், ப.487
- 93.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.117
- 94.மேலது,ப.714

- 95.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.121
- 96.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.75
- 97.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.49
- 98.கு.வெபாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,பா.எண்.330ப.610
- 99.பெருமழைப் புலவர் பொ. வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன்,பா.எண்.26 பக்.45-46
- 100.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை,பா.எண்.256 ப.284
- 101.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன்,பா.எண்.26, பக்.45-46
- 102.மேலது,பக்.72-73
- 103.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை உரை,பா.எண்.46 ,ப.104
- 104.மேலது,ப.204
- 105.மேலது,மணிமிடைப்பவளம்,ப.114
- 106.மேலது,ப.291
- 107.தமிழண்ணல்,மீனவன்(உ.ஆ)அகநானூறு
நித்திலக்கோவை உரை,பா.எண்.306.ப.29
- 108.மேலது,ப.206
- 109.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.43

- 110.மேலது,பா.எண்.25, ப.44
- 111.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.332
- 112.மேலது,ப.387
- 113.பெருமழைப்புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், பக்.16-17
- 114.மேலது, ப.18
- 115.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.132
- 116.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,பா.எண்.246
- 117.தமிழண்ணல்,மீனவன்(உ.ஆ)அகநானூறுநித்திலக்கோவைஉரை,ப.49
- 118.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.9
- 119.மேலது,பக்.10-11
- 120.மேலது,ப.12
- 121.மேலது,ப.14
- 122.மேலது,ப.16
- 123.மேலது,ப.65
- 124.மேலது
- 125.மேலது,ப.130
- 126.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,பக்.612-613
- 127.மேலது,ப.328
- 128.மேலது,ப.486
- 129.மேலது,ப.255

- 130.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை,ப.186
- 131.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்று யானை நிரை, உரை, ப.49
- 132.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.113
- 133.மேலது,பா.எண்.239,ப.441
- 134.மேலது,பா.எண்.203,ப.373
- 135.மேலது,பா.எண்.372,ப.688
- 136.மேலது,ப.352
- 137.மேலது,ப.388
- 138.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்று யானை நிரை உரை, ப.31
- 139.மேலது,ப.192
- 140.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.230
- 141.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,பா.எண்.453
- 142.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ),
அகநானூறு களிற்று யானை நிரை உரை,பா.எண்.30, ப.72
- 143.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.358
- 144.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,ப.460
- 145.மேலது,ப.519
- 146.பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், ப.237

147. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 694
148. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப. 212
149. மேலது, ப. 231
150. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், பா. எண். 395, ப. 733
151. மேலது, ப. 28
152. சி. வை. தாமோதரன்(ப. ஆ), நச்சர் உரை, கலித்தொகை, பா. எண். 127, ப. 437
153. மேலது, பா. எண். 136, ப. 462
154. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 477
155. பெருமழைப்புலவர்பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), குறுந்தொகை உரையுடன், ப. 453
156. சி. வை. தாமோதரன்(ப. ஆ), நச்சர் உரை, கலித்தொகை, ப. 455
157. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 640
158. பெருமழைப்புலவர்பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), குறுந்தொகை உரையுடன், ப. 171
159. மேலது, ப. 240
160. மேலது, ப. 693
161. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப. 181
162. மேலது, ப. 202
163. கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்(உ. ஆ), நற்றிணைமூலமும் உரையும், ப. 234
164. மேலது, ப. 537
165. பெருமழைப் புலவர் பொ. வே. சோமசுந்தரனார்(உ. ஆ), ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப. 199

இயல் -4

**பிற மாந்தர்களின்
துன்பியல் களங்கள்**

பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகள்

தொல்காப்பியர் அகத்திணையியல் கற்பியல். களவியல் ஆகியவற்றில் கூற்றுக்கு உரியோரின் கூற்று நிகழிடங்களைப் பற்றி விளக்குகிறார். பொருளியல். செய்யுளியல் ஆகியவற்றில் கூற்றிற்கு உரியோரின் சில அக இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறார். செய்யுளியலில் கூற்றுக்குரியாரைக் கைகோள் அடிப்படையில் கூறுவர். களவிற்கும் கற்பிற்கும் கூற்றிற்குரிய மாந்தர்களாக பார்ப்பன், பாங்கன், தோழி. செவிலி, கிழவன், கிழத்தி ஆகியோரைக் குறிப்பர். கற்பிற்கு மட்டும் கூற்று நிகழ்த்தும் மாந்தராகப் பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, அறிவர், கண்டோர் ஆகியோரைக் குறிப்பர். இவ்வக மாந்தர்களில் உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாகத் துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்தும் தலைவி, தோழி அல்லாத பிற மாந்தர்களின் கூற்றுகளில் பயின்று வரும் உள்ளுறை உவமைகளின் வாயிலாக வெளிப்படும் துனியுறு கிளவியை விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

பிற மாந்தர்கள்

சங்க அக இலக்கியங்களில் தலைவி ,தோழி ஆகியோர் கூற்றுகளில் அமைந்த அளவிற்கு உள்ளுறை உவமைகள் பிற மாந்தர்கள் எனக் குறிக்கப்பெறும் தலைவன், நற்றாய், பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோர் கூற்றுக்களில் அமையப் பெறவில்லை. அவை எண்ணிக்கை அடிப்படையில் குறைந்து காணப்பெறுகின்றன. தொல்காப்பியர் உள்ளுறை உவமையின் வாயிலாகத் துனியை வெளிப்படுத்தும் மாந்தராகத் தலைவன். தலைவி. தோழி, செவிலி, பாங்கன், பாணன் ஆகியோரை மட்டும் குறிப்பர். ஆயின் பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோரைக் குறிக்காததும் அக இலக்கியங்களில் அவை இடம் பெற்றிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

1. தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள்

சங்க அகப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த பாடல்கள் மொத்தம் “346”⁽¹⁾ ஆகும். அவற்றில் நற்றிணையில் “ஒன்பது”⁽²⁾ பாடல்களிலும், ஐங்குறுநூற்றில் “எட்டுப்”⁽³⁾ பாடல்களிலும், கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகியவற்றில் “இரண்டு”⁽⁴⁾ பாடல்களிலும் உள்ளுறை உவமை அமைந்து காணலாகிறது. அவற்றில் துனியுறு கிளவி அமைந்த உள்ளுறைப் பாடல்களாக எட்டுப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை, நற்றிணையில் நான்கு பாடல்களும், ஐங்குறுநூற்றில் மூன்று பாடல்களும், அகநானூற்றில் ஒரு பாடலும் அமைந்துள்ளன. குறுந்தொகையில் தலைவன் கூற்றில் அமைந்த உள்ளுறைப் பாடல்கள் இடம் பெறாதது நோக்கத்தக்கது.

1.1. மருதத் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள்

ஐங்குறுநூற்றில் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த மருதத் திணைப் பாடல் ஒன்றில் மட்டும் தலைவனின் துனியுறு கிளவி அமைந்துள்ளது. தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்டு ஒழுகுதல் அறிந்த தலைவி ஊடியிருந்தாள். தோழி முதலியோர் தலைவி ஊடியிருத்தல் நன்றென்று கூறினர். அவ்வேலை தலைவன் இல்லம் புகுந்தான். தலைவி அவன் செய்த தவறை எல்லாம் மறந்தவளாய்த் தலைவனை ஏற்றுக் கொண்டாள். அப்பொழுது தலைவன்,

“பழனப் பாகல் முயிறுமுக குடம்பை

கழனி யெருமை கதிரொடு மயக்கும்”

(ஐங்.99:1-2)

எனக் கூறுவன். இதில் எருமை கதிரையும் முயிற்றுக் குடம்பையும் ஒரு

சேரக் கெடுக்கும் என்பது உள்ளுறை உவமையாகும். இதனான் கூற வருவது, “முயிற்றுக் குடம்பையை ஒருவர் தொட்டு விட்டால் ஆயிரமாயிரம் முயிறுகள் தொட்டார்மேல் விரைந்து மொய்த்து அவரைக் கடித்துப் பெரிதும் துன்புறுத்துவன போலப் பரத்தமை மேற்கொண்டொழுகிய தலைவனைத் தலைவி நினைந்து வருந்திய நிலையாகும்”⁽⁵⁾. இவ்விடத்தில் தலைவியின் வருத்தம் தலைவனையும் வருத்தியது என்பதால் இது தலைவனுக்குரிய துனியுறு கிளவி ஆயிற்று.

1.2. நெய்தல் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள்

நெய்தல் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும் துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன. அவை,

1.2.1. தலைவன் பாங்கற்கு உரைத்தல்

1.2.2. பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தல்

1.2.3. இடைச் சுரத்து நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

ஆகியனவாகும்.

1.2.1. தலைவன் பாங்கற்கு உரைத்தல்

களவில் தலைவன் அடைந்த வேறுபாடு கண்டு பாங்கன் தலைவனை நோக்கி நீ இவ்வாறு வருந்துவது நின் பெருமைக்குத் தக்கது அன்று என இடித்துரைக்க, அது கேட்ட தலைவன் பாங்கனை நோக்கி,

“நுண்தாது பொதிந்த செங்காற் கொழு முகை

முண்டகம் கெழீஇய மோட்டுமணல் அடைகரை

பேளய்த் தலைய பிணர்அரைத் தாழை

எயிறுடை நெடுந்தோடு காப்ப பலஉடன்

வயிறுடை போது வாலிதின் விரீஇ ”

(அகநா.130:3-7)

என உள்ளுறை உவமம் கூறுவன். ஈண்டு, “கழிமுள்ளியின் மொட்டோடு தாழையின் மொட்டு பொருந்தியிருந்தது போலக் காதல் தோழியோடு தலைவி கூடியிருந்த தன்மையையும். தாழையின் தோடுகள் பல சூழ்ந்து அம் மொட்டினைக் காத்திருந்தன என்பது தோழியர் கூட்டம் தலைமகளை இடைவிடாது சூழ்ந்து காத்திருந்த தன்மையையும் புலப்படுத்தித் தலைவன் கூறுவதால். களவில் தலைவன் தலைவியைத் தனிமையில் பெற்று இன்புறுவதற்குத் தோழியர் கூட்டம் தடையாக இருந்ததை நினைந்து தலைவன் வருந்தியது”⁽⁶⁾ உள்ளுறை உவமத்தின் வாயிலாகச் சுட்டப்பெறுவதால் இது துனியுறு கிளவியாயிற்று.

1.2.2. பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தல்

மதியுடம்பட்ட தோழி தலைவியின் பெருமை தோன்றுதல் பொருட்டு நீர் கூறிய குறையை நான் மறந்தேன் என்றாள். அது கேட்ட தலைவன், தலைவியைப் பெறாமல் உயிர் வாழ்தல் எங்ஙனம் என்று கூறித் தலைவியை அவனோடு கூட்டும் படி குறையிரந்து,

“தோளும் கூந்தலும் பலபா ராட்டி

வாழ்தல் ஒல்லுமோ மற்றே”

(ஐங். 178:2-3)

என்பதால், “தலைவியினுடைய தோளையும், கூந்தலையும் வாயாற் பாராட்டும் மாத்திரையான் யான் எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வேன். நீ அருள் செய்யாயின் இறந்து படுதல் ஒரு தலை”⁽⁷⁾ எனத் தலைவன் கூறுவது துனியுறுதல் ஆகும்.

1.2.3. இடைச் சுரத்து நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

வரைவு கடாவப்பட்ட தலைவன் வரைதற்கு வேண்டிய பொருளீட்டற் பொருட்டுப் பிரிந்து போனவன் ஆங்குத் தலைவியை

ஆற்றாமையாற் தன் நெஞ்சோடு கிளந்து என்பர். இதனை,

“வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருங்
கடல்கெழு கொண்கன் காதல் மடமகள்
கெடலருந் துயரம் நல்கிப்
படலின் பாயல் வெளவி யோளே”

(ஐங்.195)

எனக் கூறுவன். இதில், “சங்கு தந்த முத்தைத் தந்து பரதவர் வேண்டிய பொருளைப் பெறுவர். அதுபோலத் தலைவி துயரம் தந்து உறக்கத்தைக் கவர்ந்து கொண்டாள். பொருள்தேட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு புறமும், பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமை எதிர்புறமும் செலுத்துவதால்”⁽⁸⁾ தலைவன் ஆற்றாமல் புலம்புகின்றான் என்பது இவ்வுள்ளுறை உணர்த்தும் துனியுறு செய்தியாகும்.

1.3. முல்லைத் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள்

முல்லைத் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவி வினை முற்றி மீளும் தலைவன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது எனும் துறையில் அமைந்துள்ளது. அது நற்றிணையில் காணக்கிடக்கிறது.

கார்காலத்தின் தொடக்க நாளில் மீண்டும் வருவேன் என்று தலைவியிடம் கூறிச் சென்றான் தலைவன். அவ்வாறே மீண்டும் தலைவியைக் காணவர முற்பட்டான். தலைவியைக் காணும் ஆசையாலே தேரை விரைந்து செலுத்துமாறு தேர்பாகற்குக் கூறும்போது, “ஆட்டிடை யன் குறிப்பொலியைக் கேட்டு அவன் வளர்க்கும் ஆடுகள் அவனை நாடி மீண்டும் வரும் அது போலச் சோர்வடைந்து வாடும் தலைவனின் உள்ளம் பாகன் விரைந்து தேரைச் செலுத்துதலினாலே மனம் தளராமல் தலைவியைக் காணும் எண்ணத்தோடு புத்துணர்வு பெறும்”⁽⁹⁾ என்ற ஏக்கமும், கலக்கமும் காணப்பெறுவதனைப்,

“பறிப்புறத்து இட்ட பால்நொடை இடையன்
நுண்பல் துவலை ஒருதிறம் நனைப்பத்
தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்கு நிலை மடிவிளி
சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும்
புறவி னதுவே பொய்யா யாணர்”

(நற்.142:4-8)

என மொழிவன்.

1.4. பாலைத் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள்

பாலைத் திணையில் தலைவனின் துனியுறு கிளவிகள் பின் வரும்
துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன. அவை,

1.4.1. பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

1.4.2. இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

ஆகியனவாகும்.

1.4.1. பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் இத்துறையில்
காணப்பெறுகின்றன. ஒன்று, பொருளீட்டும் எண்ணத்துடன் தலைவன்
தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். பாலை வழி செல்லும் போது,
தலைவியை எண்ணிக் கவலைப்பட்டான். பொருள் திரட்ட விருப்பம்
கொண்டோம் எனினும் அல்லது மீள்வோம் எனினும் என்னைப்
பொறுத்தவரையில் ஒன்று தான் நெஞ்சே, இவ்விரண்டினுள் ஒன்றை
ஆராய்ந்து தேர்ந்து தெளிக எனக் கூறும் தலைவன் ஒரு உள்ளுறை உவமை
கூறுகின்றான். அது,

“பசிஅட முடங்கிய பைங்கண் செந்நாய்

மாயா வேட்டம் போகிய கணவன்

பொய்யா மரபின் பிணவு நினைந்து இரங்கும்

விருந்தின்வெங் காட்டு வருந்துதும் யாமே

ஆள்வினைக்கு அகல்வாம் எனினும்”

(நற்.103:6-9)

என்பதாகும். இவற்றில் தலைவனின் துனியானது, வேட்டைமேற் சென்ற தன் கணவனாகிய “செந்நாய் ஏற்றை நினைத்துப் பெண் செந்நாய் படுகிற பாட்டை இப்பாலை நிலத்துக் கண்ட போது என் தலைவியை நினைத்துப் புலம்புகிறேன்”⁽¹⁰⁾ எனப் பொருளினைக் குறிப்பில் சுட்டுவது உள்ளுறை உவமத்தால் வந்த துனியுறு கிளவியாகும். மற்றும்,

“பனிப்புதல் ஈங்கை அம்குழை வருட

சிறைகுவிந் திருந்த பைதல் வெண்குருகு

பார்வை வேட்டுவன் காழ்களைந் தருள

மாரி நின்ற மையல் அற்சிரம்”

(நற்.312:2-5)

என்பதால், “வேட்டுவனால் பார்வையாகப் பிடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் குருகு ஈங்கையின் குழை வருட வருந்துவது போல வீட்டில் தங்குமாறு விடப்பட்ட தலைவி வருந்தித் தோழி தேற்றவும் மாரிக் காலத்தைக் கழிப்பாள்”⁽¹¹⁾ எனத் தலைவன் தலைவியை நினைத்து வருந்துகிறான்.

1.4.2. இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல்

வினைவயிற் செல்லும் தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கி, பாலை வழியிற் செல்ல நினைத்த நீ நம் காதலியைக் கைவிடக் கருதினை போலும் அப்படியானால் தலைவியைக் காட்டிலும் அப்பாலை நிலத்தின்கண் சிறந்த ஒன்றினை அடைந்தனையோ என்று நெஞ்சினை நோக்கித்

இகழ்ந்து கூறும் போது ஓர் உள்ளுறை உவமம் மொழிகின்றான் என்பதை,

“கயந்தலை மடப்பிடி உயங்குபசி களைஇயர்
பெருங்களிறு தொலைத்த முடத்தாள் ஓமை
அருஞ்சுரஞ் செல்வோருக்கு அல்குநிழல் ஆகும்
குன்ற வைப்பின் கானம்”

(நற்.137:6-9)

என்பதால், “பிடி யானைக்காகக் களிறு முறித்து வீழ்த்திய ஓமை மரம் அரிய பாலை நில வழிச் செல்வோருக்குத் தங்கும் நிழலாவது போலப் பொருளின் பொருட்டு நின்னால் பிரியப்பெறும் தலைவி நலன் கெடப் பசலை பரந்து தங்குமாறு ஆகும்”⁽¹²⁾. அதனால் ஓமை வாடுவது போலத் தலைவி வாடி நிற்பாள் என்ற கருத்தினை உள்ளுறுத்தியும் மொழியப்பட்டிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

2. தாய்

சங்கஅக இலக்கியங்களில் இரண்டு தாய்மார்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றனர். “ஒருவர் நற்றாய், மற்றொருவர் செவிலித்தாய் ஆவர். நற்றாய் எனப்படுபவள் தலைவியின் தாய். செவிலி எனப்படுபவள் தோழியின் தாய். ஆனால் செவிலியின் உறவு நிலை தோழி தலைவிக்கும் தாய்க்கும் இடைப்பட்ட உணர்வு பரிமாற்றத்திற்கு அமைந்த இணைப்புப் பாலம் செவிலி. அறத்தொடு நின்று தலைவியின் களவைத் தாய்க்கு உரைப்பது. தாயின் மனநிலையைத் துலக்கி நிற்பது, அவளது உள்ளக் குமுறலைத் தான் உட்கொண்டு புலம்புவது எனும் இவை செவிலியது கூற்று நிகழும் பின் புலங்கள் ஆகும்”⁽¹³⁾.

“தாயின் கூற்று மகட் போக்கிய சூழலில் அகத்திணை இயலில் இடம் பெறுதலைக் காண முடிகிறது. அறத்தொடு நின்று செவிலி கூறிய பின்னரே,

தாய் தலைவியின் களவை அறிவதாக அகத்திணைப் புலநெறிப் படுத்தப்படுவதால் களவியலில் தாயின் கூற்று நிகழும் வாய்ப்பு அமைவதில்லை. இவ்வாழ்வு நடத்தும் தலைவியின் வாழ்க்கை நிலையினைச் செவிலி கூற அதனைக் கேட்கும் மாந்தராகத் தாய் படைக்கப்படுவதால் கற்பியலிலும் தாய் கூற்று இடம் பெறுவதில்லை. களவின் முடிவு நிலையாகவும் கற்பின் தொடக்க நிலையாகவும் விளங்கும் உடன் போக்கினைத் தலைவி மேற்கொண்ட போது தாய் கொள்ளும் பரிதவிப்புகள் அகத்திணையியலில் இடம் பெற்றமைக்குக் இது காரணமாகலாம்”⁽¹⁴⁾.

தாயின் அன்பு மிகையினும் தலைவனின் காதலை உயர்வாக மதிக்கும் தலைவியின் மன நிலையை விளக்குவது. தலைவியின் மென்மைப் பண்பையும் உடன் போகத் துணிந்த வண்மை உணர்வையும் ஒப்பீட்டு நோக்கி வருந்தும் தாயின் மன நிலையைப் புனைவது ஆகியவை மகட்போக்கிய தாய் செவிலியரது கூற்றின் நோக்கங்கள் ஆகும்.

இவ்வகைத் தாய்களில் நற்றாய் கூற்றில் அகநானூற்றில் பாலைத் திணையில் ஒரு பாடலில் மட்டும் உள்ளுறை உவமம் அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

களவு ஒழுக்கத்தில் இடையூறு மிகுந்தமையால் தலைவி தன் உளங் கொண்ட தலைவனுடன் தோழியரும் தாயும் தனிமையில் வருந்துமாறு செறிந்த காப்பினைக் கடந்து உடன் போக்கில் சென்று விட்டாள். இதனை அறிந்த நற்றாய் வருந்தி,

“அத்த இருப்பை ஆர்கழல் புதுப்பூத்

துய்த்தவாயதுகள் நிலம் பரக்கக்

கொன்றை அஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி

வன்கை யெண்கின் வயநிரை பரக்கும்

இன்றுதுணைப் படர்ந்த கொள்கையொ டொராங்குக்

குன்ற வேயில் திரண்ட என்

மென்தோள் அஞ்ஞை சென்ற ஆறே”

(அகநா.15:13-19)

என உள்ளுறை உவமிப்பள். இதனான் கூறுவது, “கரடி இருப்பையின் ஆர்க்கும் கழன்ற புதுப்பூவை நுகர்ந்த வாயையுடையனவாய் அதிலே நிறைவுற்றுக் கொன்றைப் பழத்தைக் கோதிச் சென்றாற் போலத் தலைவியுந் தலைவனுடன் கூடிய இன்பத்திலே நிறைவு பெற்றவளாய்ச் செருக்கு மிகக் கொண்டு கூடி வளர்த்த தோழியரையும் பெற்று வளர்த்த அன்னையையும் புறக்கணித்துப் போயினாள்”⁽¹⁵⁾ என்பது தலைவியால் அவள் பெற்ற துனியாகும்.

3.பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள்

சங்க அக இலக்கியங்களில் பரத்தையின் கூற்றுகள் தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்ப அல்லது பாணன் அல்லாத விறலி கேட்ப மொழிவனவாக அமைந்துள்ளன. “தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் கூற்றிற்குரியாரைக் குறிப்பிடும் பொழுது பரத்தை என்றும், கற்பியலில் கூற்றுகளைத் தொகுத்து மொழியும் போது காமக்கிழத்தி என்றும் கூறுவர்”⁽¹⁶⁾. “சங்க இலக்கியத்தில் பரத்தை என்று ஆய்வு செய்த ச.சிதம்பரம் பிள்ளை தொல்காப்பியர் காமக்கிழத்தியையும் பரத்தையையும் ஒரு பொருளில் கையாண்டுள்ளார் என்று குறிப்பிடுகின்றார்”⁽¹⁷⁾.

சங்க அக இலக்கியப் பாடல்களை நோக்கும் பொழுது உரையாசிரியர்கள் பரத்தைக் கூற்றுப் பாடல்கள் என்றும் காமக்கிழத்திப் பாடல்கள் என்றும் தனித் தனியாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வகையில் சங்க அக இலக்கியங்களில் பரத்தையின் துனியுறு கிளவியைக் குறிக்கும் உள்ளுறை உவமைகள் பதினொரு பாடல்களில் காணப் பெறுகின்றன. அவை நற்றிணையில் நான்கு பாடல்கள், குறுந்தொகையில் மூன்று பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றில் நான்கு பாடல்கள் ஆகும்.

பரத்தையின் துனியுறு கிளவியைத் திணை அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது குறிஞ்சி, நெய்தல் ஆகியவற்றில் ஒரு பாடலும், மருதத்திணையில் ஒன்பது பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

3.1. குறிஞ்சித் திணையில் பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள்

ஊடல் காரணமாகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையை நாடினான். அந்தச் சூழலில் தலைவி பூப்பெய்தினாள். அதனைத் தலைவனுக்கு உணர்த்த விரும்பிய தலைவி தன் தோழிக்குச் சிவப்பு நிறத்தில் ஆடை ஆணிவித்துத் தலைவன் காணுமாறு அனுப்பினாள். அது கண்ட பரத்தை தலைவனைத் தலைவியிடம் அனுப்பினாள். தலைவியிடம் கொண்ட பயம் காரணமாகத் தலைவனை அனுப்பிவிட்டாள் என ஐயப்பட்டு. நான் நினைத்தால் மீண்டும் தலைவனைக் கைக்கொள்வேன் என்று கோபத்துடன்,

“நிரைத்த யானை முகத்துவரி கடுப்பப்

போதுபொதி உடைந்த ஒண்ணெங் காந்தள்

வாழையம் சிலம்பின் வம்புபடக் குவைஇ

யாழ்ஓர்த் தன்ன இன்குரல் இனவண்டு

அருவி முழுவின் பாடொடு ஓராங்கு

மென்மெல இசைக்கும் சாரல்

குன்ற வேலித்தம் உறைவுஇன் ஊரே”

(நற்.176: 5-11)

எனக் கூறுகிறாள். இக் கூற்றில் பரத்தை, “சிலம்பிலே செங்காந்தள் மலர்தலும், வண்டுகள் அருவி ஒலியோடு சேர மெல்ல மெல்லப் பாடுவது போல் தலைவியோடு தலைவன் மகிழ்ந்து இருப்பானாதலின், நாம் முழவு முதலியன கொண்டு பாடுவோம். அவன் மீண்டும் நம் வயத்தான் ஆவான்”⁽¹⁸⁾ எனத் தலைவியின் மேல் கொண்ட புலவியின் காரணமாகக் கூறுவள். இதனால் இது துனியுறு கிளவியாயிற்று.

3.2. மருதத் திணையில் பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள்

மருதத் திணையில் அமைந்த பரத்தையின் கூற்றுகளில் துனியுறு கிளவி இரண்டு துறைகளில் அமைந்துள். அவை,

3.2.1. பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறியது

3.2.2. பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல்

என்பனவாகும்.

3.2.1. பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறியது

பரத்தை, தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறுவதாக எட்டுப் பாடல்கள் காணப்பெறுகின்றன. அவற்றில் பரத்தை,

3.2.1.1. தலைவன் உறவால் தலைவிக்கு என்ன பயன்

3.2.1.2. ஆண்மையில்லா தலைவன்

3.2.1.3. தலைவன் வலிந்து பரத்தை இன்பம் பெறுகிறான்

3.2.1.4. எச்சில் மார்பையே தலைவி நுகர்கின்றாள்

3.2.1.5. தலைவி பொல்லாங்கு செய்கிறாள்

ஆகிய செய்திகளைக் கூறுவதாகத் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

3.2.1.1. தலைவன் உறவால் தலைவிக்கு என்ன பயன்

பரத்தை விறலியை நோக்கிக் கூறுவாள் போலத் தலைவியிடம்,

“வயல்வெள் ஆம்பல் குடுதரு புதுப்பூக்

கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில்

ஓய்நடை முதுபகடு ஆரும் ஊரன்”

(நற்.290:3-5)

என உள்ளுறை உவமம் கூறுவள். இங்கு “பசு மாடு தின்று கழித்த மிச்சத்தைக் காளை மாடு சென்று தின்பது போலத் தலைவி இளமைக் காலத்துத் தலைவனோடு இன்பம் நுகர்ந்து மகவு பெற்றப் பின் உண்டொலி மிச்சில் அனைய அவனைப் பிறர் நுகர்வது தலைவிக்கு இழுக்காகாது”⁽¹⁹⁾. அதனால் இனிமேல் தலைவன் உறவால் தலைவிக்கு எந்தப் பயனும் கிடையாது எனப் புலவி தோன்றக் கூறுவள் பரத்தை.

3.2.1.2. ஆண்மையில்லா தலைவன்

தலைவி தன்னை இகழ்ந்து கூறினாள் எனப் பிறர் சொல்லக் கேட்ட பரத்தை,

“கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்

மேவன செய்யும் புதல்வன் தாய்க்கே”

(குறுந்.8:1-6)

என்பதால், “கழனி மாம்பழத்தைப் பொய்கை வாளை எளிதில் கவ்வுமாறு அது அங்கு வீழ்ந்தது. பரத்தை. தலைவனை அவன் தலைவியிடமிருந்து எளிதிற் பற்றி இன்பம் துய்த்ததைச் சுட்டுவதால் இது உள்ளுறை உவமம் ஆகிறது. பரத்தை கூற்றாகலின் தானே பழுத்து விழுந்த கனியைக் கவ்வியது

வாளை மீனின் குற்றமன்று அதுபோன்று தலைவனை நான் பெற்றது எனப் பரத்தை கூறித் தலைவி மேல் புலவி கொள்கிறாள். மற்றும் புதல்வன் தாய்க்கென்பது தலைவன் ஆண்மையின் இழிந்து மனையாளைத் தாழ்ந்து ஒழுகுகின்றான் ஆதலின் அவன் மனைவிக்கென்னாது புதல்வன் தாய்க்கு என்றாள். இதனான் மனைவிக்குரிய அடக்கம் தலைவியிடம் இல்லை என்றும், தலைவிக்குத் தாழ்ந்து தலைவன் ஒழுகுவதால் அவன் ஆண்மகன் இலன்”⁽²⁰⁾ என்றும் புலந்து கூறுகிறாள்.

3.2.1.3. தலைவன் வலிந்து பரத்தை இன்பம் பெறுகிறான்

தலைவி என்னைப் புறங் கூறினாள் எனக் கேட்ட பரத்தை,

“----- வாளை கமஞ்சூல் மடநாகு

துணர்த்தேக் கொக்கின் தீம்பழம் கதூஉம்”

(குறுந்.164:1-2)

எனப் புலந்து மொழிகிறாள். இப்புலவி மொழியில் பரத்தை குறிப்பிடுவது, “குளத்தின்கண் வாழும் வாளைமீன், கனிந்து தான் வாழும் குளத்தின்கண் வீழ்ந்த கனியை மட்டும் உண்ணுமே தவிர அம்மரத்தில் ஏறிக் கனி பறித்துண்ணாது, அது போல நானும் என்பால் வலிய வந்த தலைவனை நுகர்ந்தேனே ஒழிய நானே வலிந்து சென்று அவனை மடக்கிக் கொண்டு நுகரவில்லை. தானாக வீழ்ந்த கனியை உண்ணும் அம்மீன் குற்றமுடையது ஆகாமை போல் யாமும் குற்றமுடையோம் அல்லேம்”⁽²¹⁾ என்பள். மற்றும்

“----- பிரம்பின் வரிப்புற நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊரன்”

(குறுந்.364:1-2)

என வருவனவற்றுள்ளும் பரத்தை கூறுவது, “நீர் நாய் தன் விருப்பப்படியே சென்று வாளை மீனை இரையாகப் பெறுதல் போன்று தலைவன் தன்

விருப்ப மிகுதியாலே என் பால் உறைகின்றான். அது விடுத்து நான் அவனை மடக்கிக் கொண்டேன் இல்லை”⁽²²⁾ என்பது பரத்தையின் புலவி மொழி. மற்றும்,

“வண்டுறை நயவரும் வளமலர்ப் பொய்கைத்
தண்டுறை யூரனை”

(ஐங்.88:1-2)

என ஐங்குறுநூற்றில் ஒரு பரத்தை குறிப்பிடுகிறாள். இதனான் குறிப்பது. தலைவனை நான் வலிந்து மடக்கிக் கொள்ளவில்லை. “மலர்ச் சிறப்பாலே வண்டுகள் தாமே அவற்றிற் சென்றுறைதலை நயந்தாற் போல எனது பெண்மை நலச் சிறப்பாலே தலைவன் தானே எம் மனைக்கண் வருதலை விரும்புகின்றான்”⁽²³⁾ எனத் தலைவி மேல் புலவி மொழிகிறாள்.

3.2.1.4. எச்சில் மார்பையே தலைவி நுகர்கின்றாள்

குருகால் உண்ணப்பட்ட ஆமைத் தசையினை, அரித்த ஓசையினையுடைய பறையைக் கொண்ட வயலில் வினைசெய்வார் இரவு உணவிற்குச் சேர்த்து வைப்பது போல எம்மால் நுகர்ந்த தலைவன் மார்பையே தலைவி நுகர்தற்குக் காவல் செய்கின்றாள் என்பதை,

“குருகு உடைத்து உண்ட வெள்அகட்டு யாமை
அரிப்பறை வினைஞர் அல்குமிசைக் கூட்டும்
மலர்அணி வாயில் பொய்கை ஊர்”

(ஐங்.81:1-3)

எனத் துனிபட குறிப்பள். “மலர்அணி வாயில் பொய்கை ஊர் என்றது, தன்பால் நீராட வருவாரை வரவேற்பதற்கு மலரால் அணி செய்து கொண்டிருக்கும் பொய்கை போன்று தலைவன் பரத்தையின் பால் அன்பிலன் ஆயினும் அவனை வரவேற்பதற்கு எதிர்பார்த்திருப்பேன்”⁽²⁴⁾ எனவும் புலவி கூறுவள்.

3.2.1.5. தலைவி பொல்லாங்கு செய்கிறாள்

தலைவி தன்னைப் புறங்கூறினமை கேட்டுத் தலைவன் மகிழ்ந்திருந்தான் என்னும் செய்தியை அறிந்த பரத்தை, தலைவன் தம் பரத்தையின் மனைக்கண் வந்த பொழுது தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்கும் வண்ணம்,

“பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கரும்பு குணிலா மாங்கனி உதிர்க்கும்

யாணர் ஊரநின் மனையோள்”

(ஐங்.87:1-3)

என உள்ளுறை உவமம் கூறுவதன் வழி, “இனிய உணவாகிய கரும்பினையே இன்னாமை செய்யும் குணிலாக மாற்றிக் கொண்டு இனிய மாவின் கனியை உதிர்ப்பது போல் நின் தலைவி என்னுடைய இனிய செயல்களையே இன்னா செயல்களாகத் திரித்துக் கொண்டு என்னைத் தூற்றிப் பொல்லாங்கு செய்கிறாள்”⁽²⁵⁾ எனப் புலவி பேசுகிறாள்.

3.2.2. பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல்

பரத்தை தலைவனுக்கு உரைக்கும் துனியுறு கிளவிகள் இரண்டு செய்திகளைக் கூறுகின்றன. அவை,

2.2.2.1. குழந்தையின் மழலை தலைவியின் சூழ்ச்சி எனல்

2.2.2.2. தலைவன் எப்பொழுதும் என்னை நாடி வருவான்

ஆகியனவாகும்.

3.2.2.1. குழந்தையின் மழலை தலைவியின் சூழ்ச்சி எனல்

தலைவன் பரத்தையின் மனையில் இருக்கும் போது தலைவியின் தோழி மார் ஆங்கு வந்து, தலைவனுடைய குழந்தை மழலை மொழியால்

தலைவனைப் மிழற்றி தேடுகின்றது என்று சொல்ல தலைவன் குழந்தையின் பால் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து இன்புற்றான். இச்செய்தி அறிந்த பரத்தை அழுக்காறு உடையாளாய்த் தலைவனைச் சினந்து,

“வெண்தலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்
நீள்வயல் நண்ணி இமிழும் ஊர
எம்இவண் நல்குதல் அரிது”

(ஐங்.86:1-2)

எனக் கூறும் உள்ளுறை உவமத்தால் பரத்தை வெளிப்படுத்துவது, “தலைவன் குழந்தையைத் தழுவி மெய்யின்பமும், மழலை கேட்டு செவியின்பமும், நடைகண்டு காட்சியின்பமும் பெறுவான். ஆதலால் பரத்தையாகிய எனக்கு இங்கே தங்கி இன்பம் தரமாட்டான் என்பதை குருகினுடைய பார்ப்பு அழைத்த குரல் நீண்ட வயலை அடைந்து இமிழும்”⁽²⁶⁾ எனக் குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டாள்.

3.2.2.2. தலைவன் எப்பொழுதும் என்னை நாடி வருவான்

தன்னைப் பிரிந்து போகும் தலைவனிடம் சென்று , நின்னை அன்றிப் பிறிதொருவர் என்னிடம் அக்கறை காட்டமாட்டார்கள். நீ எங்குச் சென்றாலும் என்னை மறவாதே. மீண்டும் என்னை நாடி வா என்று புகழ்ந்து கூறும் போது ஒரு உள்ளுறை மொழி பேசுகிறாள்,

“வாழை மென்தோடு வார்புறுபு ஊக்கும்
நெல்விளை கழனி நேர்கண் செறுவின்
அரிவனர் இட்ட சூட்டுஅயல் பெரிய
இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும் ஊர”

(நற்.400:1-4)

என்பதாகும்.இங்குத் தலைவனின் பிரிவு பரத்தைக்குப் புலவி தந்தாலும் அவள் அதை மறைத்து, “வாழையின் பூவினை, வளர்ந்திருக்கும் நெற்பயிர்கள் அசைக்கும் என்பது மள்ளர்கள் அறுத்துப்போட்ட கதிர்களின் பக்கத்தே வாளை மீன்கள் பிறழுவது போலத் தலைவனுக்குப் பல பரத்தையர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்தாலும் தன்னை அவன் எப்பொழுதும் நாடி வருவான் என உறுதி கொள்வது”⁽²⁷⁾ அவள் தன் துன்பம் மறைத்துத் தன்னை அவள் தேற்றும் நிலையாகும்.

4. காமக்கிழத்தி

சங்க அகத்திணைப் பாடல்களில் சிறப்பிற்குரியவள் என்ற நிலையில் காமக்கிழத்தி உணரப்பெறுகிறாள். காமக்கிழத்தியின் சிறப்புக் குறித்து,

“நச்சினார்க்கினியர், காமக்கிழத்தியராவர் கடனறியும் வாழ்க்கையுடையராகிக் காமக் கிழமை பூண்டு இல்லறம் நிகழ்த்தும் பரத்தையர் என்று விளக்கம் தருவர் ”⁽²⁸⁾. இவ்விளக்கம் தொல்காப்பியரின் மனக் கருத்தின் வழிப்பட்டது. இது கீழ் வரும் செய்திகளால் வலிமை பெறும்.

தலைவன் “யாதானும் ஒரு வினை குறித்துப் பிரியுங்கால் வருந்தும் தலைவியையும், காமக்கிழத்தியையும் ஆற்றிச் செல்வன் என்றும், பின்பு வினை முடித்து மீண்டு வந்தவிடத்து அவ்விருவரிடமும் மகிழ்ந்து உரையாடுவான் என்றும் தொல்காப்பியர் கூறும் தலைவன் கூற்றுக்கள் குறிப்பிடும்”⁽²⁹⁾. காமக்கிழத்தி தலைவியோடு ஒப்ப மதிக்கப்பெறும் தகுதியுடையவள் என்பதையும், தலைவியைப் போலத் தலைவனோடு இல்லறம் நிகழ்த்தும் உரிமையுடையவள் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவன் “காமக்கிழத்தியைக் கரணத்தோடு கூடிய வதுவை அயர்ந்து மணந்து கொள்வதும் உண்டு. இதனைப் பின்முறை ஆக்கிய பெரும் பொருள் வதுவை என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்”⁽²⁹⁾. “தலைவன் காமக்கிழத்தியை மணந்த பின்பு களவின் வழி வந்த தலைவி தொன் முறை மனைவி என அழைக்கப்பெறுகின்றாள்”⁽³⁰⁾. தலைவன் “காமக்கிழத்தி இருக்கவும் வேறு பல பரத்தையரையும் நாடினான் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பாக அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் “காமக்கிழத்தி கூற்றுக்களைத் தொகுத்துச் சொல்லி முடிக்கும் போது கண்ணிய கமாக் கிழத்தியர் மேன என்று கூறி முடிக்கின்றார்”⁽³¹⁾. “கண்ணிய காமக் கிழத்திய ரெனவே கண்ணாத காமக்கிழத்தியரும் உளராயிற்று என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறி. அவர்கள். கூத்தும் பாட்டும் உடையராகி வரும் சேரிப்பரத்தையர் முதலாயினோர் என்றவாறு என விளக்கம் எழுதுவர்”⁽³²⁾. கண்ணிய காமக் கிழத்தியரே கூற்று நிகழ்த்துவர் என கண்ணாத காமக்கிழத்தியராகிய இப்பரத்தையர் கூற்று நிகழ்த்துவதாகப் பாடப் பெறார் என உய்த்துணரலாம். தலைவன் இவர்களை நாடிச் செல்கின்றமையின் காமக்கிழத்தி தலைவனிடம் ஊடல் கொள்கிறாள்.

காமக்கிழத்தி தலைவனிடம் ஊடல் கொண்டு அவ்வுடலை உள்ளுறையின் வாயிலாகக் கலித்தொகையில் “மூன்று”⁽³³⁾ பாடல்களில் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அவளுடைய துனியுறு கிளவிகள் அறியப்படுகின்றன. அம்மூன்று பாடல்களும் மருதத்திணைக்குரியவை. அவை, காமக்கிழத்தி ஊடல் தீர்ந்து வாயில் நேர்தல் எனும் துறையில் அமைந்துள்ளது. காமக்கிழத்தி ஊடல் தீர்ந்தாலும் உள்ளத்து

மறைந்திருக்கும் புலவியை அது காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அது,

4.1. தலைவன் தன்னைப் பாதுகாக்க வில்லை

4.2. தலைவன் மிகுந்த காமத்தில் பரத்தையரை நாடுகின்றான்

எனும் பொருண்மைபட உள்ளன.

4.1. தலைவன் தன்னைப் பாதுகாக்க வில்லை

தலைவன் பரத்தையர் சேரியினின்று வந்த பொழுது. காமக்கிழத்தி
தன் அன்பு மிகுதி கூறி ஊடினாள். அப்போது,

“போது அவிழ் பனிப்பொய்கை புதுவது தளைவிட்ட

தாது சூழ் தாமரைத் தனிமலர் புறம் சேர்பு

காதல் கொள் வதுவைநாள் கலிங்கத்துள் ஒதுங்கிப்

மாதர் கொள் மான்நோக்கின் மடந்தைதன் துணையாக

ஒதுடை அந்தணன் எரிவலம் செய்வான் போல்

ஆய்தூவி அன்னம் தன் அணி நடைப் பெடையோடு

மேதகத் திரிதருடம் மிகுபுனல் நல்ஊர்”

(கலி.69:1-7)

என்பதால், “அந்தணன் எரிவலம் செய்வான் போல அக்கருத்தில்லாத
அன்னம் பெடையோடே தனிமலரைச் சூழத்திரிவது போல் தலைவனும்
அக்கருத்தினறிக் குலமகளிரைத் தீவலம் செய்து வரைந்து கொண்டு.
பாதுகாத்து ஒழுகுகின்ற நினக்கு எம்மைப் பாதுகாத்தல் உளதாமோ”⁽³⁴⁾
எனப் புலவி பேசுவதால் அவளுடைய துனி உணரப்பெறுகிறது.

4.2. தலைவன் மிகுந்த காமத்தில் பரத்தையரை நாடுகின்றான்

பரத்தை வீட்டிலிருந்து திரும்பி வந்த தலைவனது வருகை கண்டு
காமக்கிழத்தி ஊடல் கொண்டாள். அவள் ஊடியவாறு கண்டு சென்று

சார்ந்தனன் தலைவன். அவனுடன் அவள் ஊடல் தீர்க்கின்றாள்
என்பதைப் பின் வருமாறு உள்ளுறைப் பொருளில்,

“விரிகதிர் மண்டிலம் வியல் விசம்பு ஊர்தர
புரிதலை தளையவிழந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்குழும் வளங்கெழு கொய்கையுட்
துனிசிறந் திழிதருங் கண்ணின் நீரறல்வார
இனிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலின் நகுபவள் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடுஉந் தண்டுறை நல்லூர்”

(கலி.71:1-8)

என்பள். இதனான். “வண்டுகள் விடியற் காலத்தே செவ்வியை உடைய
மலர்களிடத்தே தேனை நுகர்வது போலத் தலைவன் வைகறைக் காலத்து
மனைவயிற் செல்லாது இளைய செவ்வியை உடைய பரத்தையரைப்
புணர்ந்து விளையாடி நுகர்ந்தவன் என்றும், வண்டுகள் அதனினும்
அடையாது அவ்விடத்தே சூழ்ந்து திரிவது போல் தலைவன் அதனினும்
அடையாது பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்து திரிந்தான் என்றும்,
காதலன் இறைஞ்சி அடி சேர்ந்து அளித்தது என்பது தலைவன் ஒரு காலத்து
அளித்தலிற் சிறிது செவ்வி பெற்றாளாய் இருக்கும் படி தலைவியை
வைத்தான்”⁽³⁵⁾ என உள்ளுறை உவமத்தின் வாயிலாய்த் துனி பேசுகிறாள்.

காமக்கிழத்தி மற்றொரு கலிப்பாடலில், “பல மலர்கள் விளங்கிய
வயல்களில் தாமரையினது மலரைச் சென்று ஊதும் துணையைப் புணர்ந்த
கரிய நிறமுள்ள தும்பி. பலரும் நீருண்ணும் துறையில் அலர்ந்த பூவைக்
கரை உடைந்தமையால் பெருகி வந்த நீர் சாயச் செய்தது. அது கண்டு

அப்பூவில் இருத்தலை வெறுத்து அப்புனலுடனே தும்பி ஊடியது. நற்பண்புகள் நிறைந்த நாட்டிலே பகை வந்து சேர்ந்ததாக. அந்நாட்டைக் கைவிட்டுச் சென்று தம்மைக் காக்கும் தகுதியுடையவனின் குடை நிழலில் மற்றோர் பதியில் தங்கி வாழ்வார் குடிமக்கள் அது போலத் தும்பியும் வேறொரு பொய்கையைத் தனக்கு இருப்பிடமாகத் தேடி அலைந்து, பழைய பொய்கையை நினைந்து வருந்தியது. பின்னாலிலே அம்மன்னன் வந்த பகையின் வலி கெடுத்து அப்பகையைப் போக்கினான். வேறு பகுதியில் வாழ்ந்த குடி மக்கள் தாம் வாழ்ந்த ஊருக்கே சென்று தங்கினர். அது போலப் பெருகி இருந்த வெள்ளம் வடிகையினாலே மீண்டு வந்து அத்தும்பி அந்தத் தாமரைப் பூவிலே பறத்தலைத் தவிர்த்துத் தங்கி இருந்து இளைப்பாரும் என்றது பல பரத்தையரை உடைய பரத்தையர் சேரியிலே சிறந்தாள் ஒரு பரத்தையை ஆரவாரத்துடன் தலைவன் வதுவை அயர. அவளைத் தலைவனுடைய காதற் பரத்தை வந்து சினந்து தீங்கு கூறுகையினாலே, வதுவை அயர்ந்தவளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வெறுத்துக் காதற் பரத்தையோடும் ஊடி, வேறோர் பரத்தையர் சேரியிலே சென்றிருந்து தலைவன் வதுவை அயர்ந்தவளை நினைத்து வருந்துகின்ற காலத்தே அவள் சுற்றத்தார் காதற் பரத்தையின் சினத்தை நீக்க மீண்டு சென்று அவளிடத்தே தங்குகின்றான்”⁽³⁶⁾ எனக் காமக்கிழத்தி புலந்து கூறுவள்.

தொகுப்புரை

பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகளாகத் தலைவன், நற்றாய், பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோரின் கிளவிகள் ஆய்வில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் குறிக்காத மாந்தர்களான பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோர் துனியுறு கிளவி கூறுவதாகச் சங்க அக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தலைவன் துனியுறு கிளவி நிகழ்த்தும் பாடல்கள் எட்டு. அதில் மருத்தினையில் அமைந்த பாடல், தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்டு ஒழுகிய காலத்தில் தலைவி வருந்தியதைத் தலைவன் தலைவியோடு இல்லில் புகுந்த காலத்தில் நினைந்து வருந்துவதாக அமைந்துள்ளது.

நெய்தல் திணையில் அமைந்த பாடல்கள் தலைவன் பாங்கற்கு உரைத்தல், பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தல், இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் ஆகிய மூன்று துறைகளில் காணப்பெறுகிறது.

பாங்கற் கூட்டத்தில் தலைவியின் தோழியர் கூட்டம் தலைவன் தலைவி சந்திப்புக்கு இடையூறாக இருப்பதாகத் தலைவன் வருந்தி பாங்கனிடம் மொழிவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவியைச் சந்திப்பதற்குத் தோழி அருள வேண்டும் இல்லையேல் தலைவன் உயிர் வாழ்தல் கடினம் எனும் செய்தி பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தலில் கூட்டப்பட்டுள்ளது.

இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் தன் நெஞ்சினை நோக்கிப் பொருள் தேட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு புறமும், தலைவியின் பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமை மற்றொரு புறமும் ஆற்றாது தலைவன் புலம்புவது ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

முல்லைத் திணையில் பாகன் தேரை விரைவில் செலுத்தினாலே மனம் தளராமல் தலைவியைக் காணமுடியும் என்ற வருத்தம் தலைவனின் துனியாகக் காணலாகிறது.

பாலைத் திணையில் பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல், இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் பொருள் திரட்ட விருப்பம் கொண்டோம் எனினும், மீள்வோம் எனினும் இரண்டினில் ஒன்றைத் தெளிவாகக் கூறு நெஞ்சே எனப் பிரிவு வலித்த நெஞ்சிற்கு உரைப்பதும் , தலைவன் பிரிவால் தோழி தேற்றவும் மழைக் காலத்தைக் கழிக்க முடியாது தலைவி வருந்துவாள் என்பதும் பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் எனும் துறையில் மொழியப்பட்டுள்ளன.

இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் தலைவன் பிரிவால் தலைவி ஓமை ஓடு வாடுவது போல வாடி நிற்பாள் எனத் தலைவியின் வருத்தம் நினைந்துத் தலைவன் வருந்துவது காணப்பெறுகிறது.

களவு ஒழுக்கத்தில் இடையூறு மிகுந்தமையால் தலைவி தன் உளங் கொண்ட தலைவனுடன் தோழியரும் தாயும் தனிமையில் வருந்துமாறு செறிந்த காப்பினைக் கடந்து உடன் போக்கில் சென்றதை நினைந்து வருந்துவதாகப் பாலைத் திணையில் நற்றாய் கூற்றில் ஒரு பாடல் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள் பதினொரு பாடல்களில் கண்டறியப்பட்டு ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தலைவி பூப்பெய்திய காலத்தில் தலைவனைத் தலைவியிடம் அனுப்பிய பரத்தை, தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் வருந்துவது குறிஞ்சித் திணையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

மருதத் திணையில் பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறியது, பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறுதலில், தலைவன் உறவால் தலைவிக்கு என்ன பயன், ஆண்மையில்லா தலைவன் செயல், தலைவன் வலிந்து பரத்தை இன்பம் பெறுகின்றான், பரத்தை எச்சில் செய்த தலைவன் மார்பையே தலைவி நுகர்கின்றாள், தலைவி பரத்தைக்குப் பொல்லாங்கு செய்கின்றாள் ஆகிய துனி மொழிகள் காணப் பெறுகின்றன.

தலைவன் தலைவியின் குழந்தை பால் நெஞ்சம் நெகிழ்வுற்றான் என்பதை அறிந்த பரத்தை அழுக்காறு உடையவளாய் கூறுவது, தலைவனுக்குப் பல பரத்தையர் இருந்தாலும் அவன் என்றும் என்னை நாடி வருவான் எனப் பரத்தை துன்பம் தோய்ந்து கூறுவது ஆகியன பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல் எனும் துறையில் அமைந்துள்ளன.

காமக்கிழத்தியின் துனியுறு கிளவிகள் கலித் தொகையில் மூன்று பாடல்களில் அமைந்தமை ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. மருதத்திணையில் அமைந்த அவை தலைவன் காமக்கிழத்தியைப் பாதுகாக்கவில்லை, தலைவன் மிகுந்த காமத்தில் பரத்தையரை நாடுகின்றான் எனும் துன்ப மொழிகள் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

- 1.ஆ. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,ப.169
- 2.பின்னிணைப்பு:பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகள்
- 3.மேலது
- 4.மேலது
- 5.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.131
- 6.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் உரை, ப.22
- 7.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு உரையுடன், ப.229
- 8.மேலது.ப.252
- 9.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.262
- 10.மேலது,ப.186
- 11.மேலது,ப.576
- 12.மேலது,பக்.252-253
- 13.ஆ. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,ப.249
- 14.மேலது
- 15.நா.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை(உ.ஆ), அகநானூறு களிற்றுயானைநிறை உரை, ப.41
- 16.ஆ. இராமகிருட்டிணன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,ப.201
- 17.ச.சிதம்பரம் பிள்ளை,சங்க இலக்கியத்தில் பரத்தமை,ப.93
- 18.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.352
- 19.மேலது.ப.535

- 20.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),குறுந்தொகை
உரையுடன், பக்.14-15
- 21.மேலது, ப.33
- 22.மேலது, ப.545
- 23.பெருமழைப் புலவர்பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ),ஐங்குறுநூறு
உரையுடன், பக்.116-117
- 24.மேலது,ப.108
- 25.மேலது,ப.115
- 26.மேலது,ப.114
- 27.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ),நற்றிணைமூலமும்உரையும்,ப.743
- 28.தொல், பொருள், நச்சர் உரை,நூற்.45
- 29.மேலது,நூற்.146:37-38,49-50
- 30.மேலது,நூற்.172:1
- 31.மேலது,நூற்.172:2
- 32.மேலது,நூற்.151:4
- 33.மேலது,நூற்.151
- 34.பின்னிணைப்பு:காமக்கிழத்தியின் துனியுறு கிளவிகள்
- 35.சி.வை.தாமோதரன்(ப.ஆ),நச்சர் உரை,கலித்தொகை,பக்.243-244
- 36.மேலது,ப.249
- 37.மேலது,ப.269

முடிவுரை

முடிவுரை

தொல்காப்பியர் கிளவி எனும் சொல்லினை நூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்று இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார். அவை முறையே எழுத்ததிகாரத்தில் தொண்ணூறு இடங்களிலும், சொல்லதிகாரத்தில் நூற்று ஐம்பத்திரண்டு இடங்களிலும், பொருளதிகாரத்தில் ஐம்பத்தொரு இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன.

செய்யுள் உறுப்புக்கள் முப்பத்திநான்கினுள் கிளவி எனும் உறுப்பினைத் தொல்காப்பியர் பயன்படுத்தவில்லை. அவற்றிற்கு மாற்றாகக் கூற்று எனும் உறுப்பினைக் கையாளுகிறார்.

கூற்றின் மாற்றுச் சொற்களாக, கூற்றோடு தொடர்புடைய சொற்களாகச் செப்பு, சொல், உரை, மொழி, உசாதல், உரைத்தல், எடுத்தல், என்றல், கழறல், கிழவ, கிழத்தல், கூறுதல், சாற்றல், செப்பல், நுதலிய, பெயர்த்தல், மொழிதல், விடுத்தல் ஆகியவை காணக்கிடக்கின்றன.

வெளயீட்டு நிலை, சிறப்பு நிலை, பொருள் நிலை என கூற்றின் வகைகள் பகுக்கப்பெற்றுள்ளன. முப்பத்தெட்டு வகையான கூற்று வகைகளில் துனியுறு கிளவி எனும் கூற்று வகை பொருள் நிலையில் அடக்கப்பெற்று ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியர் துனியுறு கிளவி குறித்து உவமயியல் 28 ஆம் நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறார்.

இளம்பூரணர் துனியுறு கிளவி உவமபக்கத்தில் தோன்றும் என்றும், பேராசிரியர் உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம் அகியவற்றில் தோன்றும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பேராசிரியர் உள்ளுறையின் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி பிறக்கும் என்பதற்கு முதன்மை கொடுக்கின்றார். சங்க இலக்கியத்தில்

உவமைகள் எனும் நூலின் ஆசிரியரும் அதனை வழிமொழிகின்றார்.

உள்ளுறையின் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி பிறக்கும் என்பதால் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உள்ளுறை தொடர்பான பதிமூன்று நூற்பாக்களும் அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் உரைகளும், விளக்கங்களும் ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

உவமப்போலி என்பது உள்ளுறையா, உவமப்போலியின் ஐந்து வகைகளான வினை, பயன், உறுப்பு, உருவு, பிறப்பு. உள்ளுறையின் ஐந்து வகைகளான உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு இவை இரண்டும் இணைந்த நிலையில் சங்கப் பாடல்களுக்கு, இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் உரை காட்டுகின்றனரா, இதன் அடிப்படையில் துனியுறு கிளவி அடையாளம் காட்டப்படுகிறதா என்பதும் ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இறைச்சி, உள்ளுறை குறித்து உரையாசிரியர்களிடையே கருத்துவேறுபாடு இருப்பதால் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் இறைச்சித் தொடர்பான ஆறு நூற்பாக்கள் தொகுக்கப் பெற்று ஆய்வில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளுறை, இறைச்சி அகிய இரண்டும் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் பிறக்கும் என்பதும், கருப்பொருளின் ஒட்டுமொத்த செய்திச் சொற்களைக் குறிக்காது ஒரு பொருளை ஒரு சிந்தனையைத் அகமாந்தர் வாழ்வோடு இயைபுபட தோற்றுவித்தல் இறைச்சியாகக் கொள்ளலாம் என்பதும், உள்ளுறை என்பது கருப்பொருளின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உவமம் கண்டு சொல்லுதலாகக் கொள்ளலாம் என்பதும் ஆய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

துனியுறு கிளவி கூறும் அகமாந்தர்கள் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் கூறுதல் வேண்டும்.

தலைவி துனியுறு கிளவி கூறுமிடத்து அவள் அறிந்த நிலத்திற்குரிய கருப்பொருளைச் சொல்லவேண்டும் என்றும், தோழி அந்நிலக் கருப்பொருளினின்று கடந்து உரைக்கலாகாது என்பதும், தலைவன் அறிவு பரப்பின் அடிப்படையில் கூறவேண்டும் என்பதும், ஏனைய நாற்றாய், செவிலி, பாங்கன், பாணன் முதலியவர்களுக்கு நிலம் பற்றிய வரையறை இல்லை என்பதும், தோழியும் செவிலியும் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் பொருந்தும் வழி நோக்கி துனியுறு கிளவி கூறுவர் என்பதும் ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட தலைவியின் துனியுறு கிளவிகளை உணர்த்தும் பாடல்கள் மொத்தம் தொண்ணூற்று ஐந்தாகும். அவற்றில் களவிற்குரியன முப்பத்தி நான்கு, கற்பிற்குரியன அறுபத்தி ஒன்றாகும்.

குறிஞ்சித் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் இருபத்தி நான்கு ஆகும். அவை களவிற்குரியனவாக பதினெட்டும், கற்பிற்குரியனவாக ஆறும் அமைந்தமை ஆய்வில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சிக் களவில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள், தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றல், சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல், செலவுக் குறிப்பறிந்து தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், வரைவிடை அற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல் எனும் ஐந்து துறைகளில் அமைந்துள்ளமையை ஆய்வில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவி தலைவனுடன் முயங்கியதால் அடைந்த வேறுபாட்டைக் காணும் தாய் முருகு அணங்கியது என ஆராய்வது, தலைவனைத் தலைவி

தலைப்பெய்த அளவில் அலர் உண்டாக்கிய வருத்தம் ஆகியன தலைவி அறத்தொடு நின்றல் துறையில் துனியுறு கிளவிகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க, தலைவி கூறும் துனியுறு கிளவிகளாக, தலைவனின் அறியாமையால் ஏற்பட்ட வருத்தம், தலைவன் வரும் வழியில் ஏற்படும் இன்னல்கள் குறித்த வருத்தம், இரவுக் குறி அச்சம், காவல் அருமைத் துயரம், அம்பர் பெண்டிரின் அலர், அன்னையின் ஐயம், குடியை இகழ்ந்த தலைவனின் செயல், களவால் ஏற்பட்ட நட்பின் நிலை, தலைவனின் வரையா முயற்சி ஆகியன தலைவியால் மொழியப்படுகின்றன.

தலைவியின் வரைதல் விருப்பத்தையும், உடன் போக்கு விருப்பத்தையும் தலைவன் புறக்கணிப்பதாகத் தலைவி வருந்துவது தலைவி செலவுக்குறிப்பறிந்து நிலையில் காணப் பெறுகிறது.

களவுத் துன்பத்தினை உணராத ஊரார் கூறும் அலர், தான் இழந்த பெண்மைப் பொலிவு, தலைவன் அரியன் என அறியாமையால் நட்பு கொண்டது ஆகியவற்றை வரைவிடை ஆற்றாத நிலையில் தலைவி துனியுறு கிளவிகளாக மொழிகின்றாள்.

வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி, தலைவன் சூறாவு பொய்த்தவன், தலைவியின் நலங்கெட தலைவன் செய்கின்றான் ஆகிய துனியுறு கிளவிகளைக் கூறுகிறாள்.

தலைவன் வரைவு நீட்டித்த நிலையில் தலைவி, ஊராரின் அலர் என் நலனைச் சிதைத்தது, தலைவனுடன் உண்டான மறை ஒழுக்கம் ஊரார் அலர் பேச எளிதாயிற்று, வேற்றுவரைவுத் துன்பம் ஆகியன மொழியப்படுகின்றன.

வெறியாடலால் எழுந்த அலர் தலைவியைப் பெரிதும் வருத்தியதாகத் தலைவி வெறியாடல் துறையில் கூறுகிறாள்.

குறிஞ்சிக் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் அமைந்தமை ஆய்வில் எடுத்தோதப்பெற்றுள்ளது.

தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுக்கையில் தலைவன் கொண்ட பரத்தமையை இகழ்ந்து கூறி வருந்தும் நிலை காணப் பெறுகிறது.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில் தலைவன் பரத்தையால் வீழ்த்தப்பட்டுத் தலைவி மேல் அன்பில்லாதவன் ஆவதோடு, ஈன்ற மகன் மீதும் அன்பு இல்லாதவனாகப் பிரிந்து விட்டான் எனத் தலைவி வருந்துவது ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் மருதக் களவில் இடம்பெறவில்லை. மருதக் கற்பில் முப்பத்திரண்டு பாடல்களில் அவை இடம் பெற்றுள்ளன. அவை தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல் ஆகிய துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனால் அரிதிற் பெற்று நுகர்ந்து வருந்தி இருக்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் பின்பு தலைவன் செலுத்துகின்ற வாயில்கட்கு எய்தாத இடங்களில் புலந்திருந்து அவன் வாயில்கள் வருந்தின நோவை அவர் சுற்றத்தாருக்குப் பலகாலும் முறைப்பட்டுக் கூறும் துன்பத்தினைக் கூறி தலைவி தோழிக்குக் கூறி வாயில் நேர்கிறாள்.

தோழிக்கு வாயில் மறுத்தலில் பரத்தையர் மனையில் இன்பம் நுகரும் தலைவன், தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு, தலைவனுக்குப்

பரத்தை இன்பம் உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது, தலைவன் பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்வன், பரத்தை இரங்கத்தக்கவள், தலைவனைத் தலைவியிடம் தங்காதவாறு பரத்தை செய்கின்றனர், தலைவி பொறுமை இழந்து ஆற்றாள், ஊரார் பழிக்கு அஞ்சாத தலைவன், தலைவிக்கு அஞ்சி வருகின்றான் ஆகிய பொருண்மைகளைத் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்கையில், தலைவன் தலைவி வீட்டில் தங்கினாலும் பரத்தையருக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்கின்றான் எனக் கூறுகின்றாள்.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில், தலைவன் பரத்தையோடு நீர்த்துறையில் ஆடுகிறான், ஆடவருக்குக் கற்பைக் காணிக்கை ஆக்கும் பரத்தையர், குலமகளிர் போல பொது மகளிரும் வாழ்கின்றனர், தலைவனைத் தன் பால் வைக்கும் பரத்தையர், அறிவில்லாத பரத்தையர் தலைவன் அல்லும் பகலும் பரத்தையர் ஒழுக்கம் ஒழுகுகின்றான், இல்லம் தங்க மட்டும் வரும் தலைவன் ஆகிய நிலைகளில் தலைவி துனியுறு கிளக்கிறாள்.

தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் பொழுது, உயர் குடி பிறந்தானாகிய தலைவன் தலைவியின் மனை நீத்து தானே சென்று பரத்தையர் வசமாயினான், பரத்தை வசமான தலைவன் தலைவியை முற்றிலும் மறந்தான் எனத் தலைவி துன்பம் கூறுகிறாள்.

தலைவனுக்குத் துணை போகும் பாணன், பாணனின் பொய் மொழிகள், பாணன் கூட்டுவித்த அன்பில் பரத்தை, தலைவனுக்கு அணியாய்த் தோன்றிய பரத்தை ஆகிய செய்திகளைத் தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கும் போது தலைவி மொழிகின்றாள்.

காதற், சேரிப்பரத்தை ஆகியோரிடம் தங்கும் தலைவன், ஒருத்தி இல்லத்தில் துயின்ற தலைவன், பரத்தையரைக் குலமகள் போல் பார்க்கின்றான், இழிந்த நாற்றம் வீசும் தலைவன், பரத்தை இல்லத்தில் தலைவி அறம் செய்வது, பரத்தையின் தாயை நெகிழ்ந்த தலைவன், விடியலில் மட்டும் தலைவியை நினைக்கும் தலைவன், பரத்தை அலருக்கு அஞ்சிய தலைவன், அனைவரையும் வருத்தும் தலைவன் ஆகிய துனியுறு கிளவிகளைத் தலைவி தலைவனோடு ஊடிய நிலையில் மொழிகின்றாள்.

நெய்தல் திணையில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் முப்பதைந்து பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன. அவை களவு எனும் கைகோளில் பதினாறு பாடல்களும் கற்பு எனும் கைகோளில் பத்தொன்பது பாடல்களும் ஆகும்.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி கூறல், வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல், வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறல், தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி ஆகிய களவுத் துறைகளில் தலைவியின் துனியுறு கிளவி அமைந்துள்ளமை ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

அலரால் வாடும் தலைவி, தலைவன் நட்பு அலராயிற்று, உறவினரின் வஞ்சக மொழி அலர், களவு இன்பத்தினும் துன்பமே பெரிது, தலைவியை நினையாத தலைவன், களவுத் துயரை வரைவால் துடைத்திடுக, தலைவன் தண்ணளியை எதிர் நோக்கும் தலைவி ஆகிய பொருண்மைகளில் சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி துனி கூறல்.

வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி, ஊர்மக்கள் அலர் தூற்றுவது, தலைவனின் வரைவு முயற்சி இன்மை ஆகியன கூறப்படுகின்றன.

வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறலில், தலைவி தலைவனோடு நட்பு செய்ததால் அவள் பெண்மை நலம் முழுதும் கெட்டது என்றும், தலைவியின் துயர் உற்று நலியுமாறு தலைவன் போனால் தலைவியின் உயிர் போய்விடும் எனும் செய்தி காணலாகிறது.

வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறலில், தலைவன் வரைதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவில்லை, அலர் தூற்றிய ஊரார் இனிமையாக உறங்கத் தலைவி உறங்காத நிலை ஆகியன மொழியப்படுகின்றன.

பெண்களின் பொய்தல் விளையாட்டுத் தலைவிக்குக் காம நோயை மிகுவிக்கிறது என்பதை வரைவு மலிந்த தோழிக்குத் தலைவி கூறுகையில் காணப்பெறும் துனியுறு கிளவியாகும்.

தலைவியின் காமமிக்க கழிபடர்க் கிளிவி எனும் துறையில், தலைவன் வேறு இன்பத்தில் மயங்கித் தலைவியை மறந்திருக்கிறான் என்றும், தலைவனோடு முன்பு பெற்ற இன்பத்தை நினைந்தும் தலைவி வருந்துவது சுட்டப்பட்டுள்ளது.

நெய்தல் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள், பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல், பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல், தலைவி வன்பொறை எதிரழிதல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி புதல்வனைத் தழுவி ஊடல் கூறியது, தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், தலைவி பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தல் ஆகிய துறைகளில் அமைந்தமை ஆய்வில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி தன் நெஞ்சமானது தன்னை விட்டு அந்நியமாகி தலைவன் பால் சென்றதாகக் கூறி வருந்துகிறாள். பிரிவிடை

வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறலில் பொருளுக்காகச் சென்ற தலைவன் அது ஈட்டியவுடனே மீண்டு வந்து அருள்வார் என்னும் துனியாலே இரங்குவதாக மொழிகின்றாள்.

தலைவி பசலையால் உண்ணப்பட்டும் உயிர் நீங்காது, பிரிந்த தலைவனை நினைத்து வருந்துவதாக வன்பொறை எதிர் அழிதலில் கூறுகிறாள்.

தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தலில் தலையின் நலன் சிதைத்தும் பரத்தையருடன் இன்புற்று வாழும் தலைவனின் இயல்பைப் பழித்துக் கூறுகின்றாள்.

தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தலில், பரத்தையர் உறவு தலைவனைச் சீரழிக்கிறது, பொய்ச் சூளினால் கீழான பரத்தையரை விரும்பும் தலைவன், சிறப்பில்லாதப் பரத்தையர்களை விரும்பும் தலைவன், பரத்தையர் நலத்தைச் சிதைப்பவன், பரத்தையர் கூட்டத்தில் தோய்ந்த தலைவன், பல பரத்தையர் விரும்பும் தலைவன், தலைவன் வாயில்களின் கையறவு, பரத்தையர் வீட்டிலேயே தங்கிய வாயில்கள், பரத்தையர் ஊடலால் வருந்திய தலைவன், வாயில் நேர நினைத்தாலும் மனம் மறுக்கிறது ஆகிய பொருண்மைகளில் துனியுறு கிளவி அமைந்தமை ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

.தலைவன் பகற் பொழுதிலே சேரியிலே இருப்பதோடு அமையாது இரவிலும் சேரியில் தங்கி விடுகிறான் எனத் தலைவி புதல்வனைத் தழுவி ஊடல் கூறுகையில் மொழிகிறாள்.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுக்கையில், தலைவியின் வருத்தத்தைக் காட்டிலும் பரத்தையின் வருத்தம் மிகுதியாக இருப்பதால் தலைவன் பரத்தையால் சென்று அவள் வருத்தத்தை நீக்குக என வாயில் மறுக்கின்றாள்.

வாயிலாக வந்த பாணனிடம், தலைவன் தான் கற்ற சூழ்ச்சியை உனக்குக் கற்பித்து இங்கு வர விடுத்தான் என வாயில் மறுக்கின்றான்.

பாலைக் கற்பில் தலைவியின் துனியுறு கிளவிகள் பிரிவிடை ஆற்றாது தலைவி கூறுவதாக அமைந்தவை. அவை, நெற்று ஒலிப்பது போல் தலைவி நெஞ்சுழிந்தது, பொருள் உன்னிப் போன தலைவனை நினைந்தது, தலைவன் துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதுகிறான் என்பது, மீளாத தலைவனை நினைத்து வருந்துவது ஆகியன ஆய்வில் கண்டு கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் 2379 அகப் பாடல்களில் தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் 784, அவற்றில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்த பாடல்கள் 148 ஆகும்.

குறிஞ்சிக் களவில் தோழி எழுபத்தி மூன்று பாடல்களில் துனியுறு கிளவியினை வெளிப்படுத்துகின்றாள். அவை வரைவு கடாதல், அறத்தொடு நின்றல், உடன்போக்கு ஆகிய மூன்று துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தோழி, தலைவன் களவை மட்டும் விரும்புகிறான், தலைவியின் குறியிடை, ஊராரின் அலர் மொழிகள், தலைவன் வரும் வழியது அருமை, பிரிந்து வாழும் தலைவனின் பண்பு, இற்செறிப்பின் கொடுமை, நொதுமலர் வரைவுத் துன்பம், தலைவன் தலைவன் தலைவியைப் பேணாத நிலை, உடன்போக்கு விரும்பும் தலைவியின் நிலை, வரைவு விரும்பும் தலைவியின் எண்ணம், பலர் அறியத் தலைவன் வரைய வேண்டும் எனும் வேட்கை ஆகிய பொருண்மைகளில் துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

குறிவந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி, தலைவி பகற், இரவுக் குறி விரும்புவதால் ஏற்படும் அலர் தலைவிக்குப் பெரிய துன்பத்தைத் தருகிறது என்பதைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

தோழி தலைவனைக் குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில் தலைவனால் ஏற்பட்ட களவு ஒழுக்கம் அலராகித் துன்பத்தைத் தருகிறது என்பதை மொழிவதாக உள்ளது.

தலைவனைக் குறி மாற்றி வரைவு கடாதலில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் தலைவனின் வரைய முயலாத முயற்சி, அலர் மொழி நீங்க தலைவன் மணம் புரிய வேண்டும், அலர் பொய் எனல், தலைவி தோழியைக் கடிந்த நிலை ஆகிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோழி தலைவனிடம் குறி மறுத்து வரைவு கடாதலில் தலைவியைக் கூடிப்பிரிவதால் ஏற்படும் துயரம், தலைவி நலனைப் பசலையும் தலைவனும் உண்ணும் நிலை, அயலாரை வெல்ல தலைவன் மணம் செய்ய வேண்டும் ஆகிய செய்திகள் துனியுறு கிளவியாய்க் காணப்பெறுகின்றன.

தலைவனின் ஏதம், களவு இடையீடு, பிரிவால் தலைவியின் மேனி வேறுபாடு, சுற்றம் கூறும் அலர், தலைவனின் களவு நீட்டிப்பு, தலைவி களவு மீது கொண்ட நம்பிக்கை ஆகிய பொருண்மைகளில் வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் தோழி துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தோழி தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதலில் தலைவன் தந்த தலையளி தலைவிக்குத் துன்பம் ஆயிற்று எனத் துனி கூறுகிறாள்.

தலைவனின் ஆற்றாமையைச் சுட்டி வரைவு கடாவும் போது வரைதல் வேட்கை இல்லா தலைவனால் தலைவி நலன் அழிந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தோழி வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில் காதல் நோயின் தன்மை அறியாது பெற்றோர் செய்யும் துன்பம், தலைவனால் முயங்கப்படாத தலைவியன் நிலை, அலர் செய்யும் வருத்தம் ஆகியவற்றைத் துனியாக மொழிகின்றாள்.

தலைவன் தலைவியின் மறைந்த ஒழுக்கம் அலராகிப் பின் பெற்றோருக்குத் தெரியவர தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டுத் தலைவன் மட்டும் காணமுடியாத நிலையில் தலைவி வருந்துவதைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தோழியின் பிற வரைவு கடாத பாடல்களில் அலரால் வரும் துன்பம், வேற்றுவரைவுத் துன்பம், இளமைக் காமம் தரும் துன்பம், இவற்றையெல்லாம் மறைத்துத் தலைவி படும் துன்பம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

தலைவனின் வரைவிடைப் பொருள் வயிற் பிரிவில் தலைவனின் பிரிவு தலைவியைப் பெரிதும் மீளாத் துயரத்தில் ஆழ்த்துகிறது எனக் குறிப்பிடுகிறாள்.

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றலில் கட்டுவிச்சிக்குக் காதல் நோயானது, நாடன் கேண்மையால் தலைவி உயிர் வாழ்கிறாள், காதற் சிறப்பு அறியாத சுற்றத்தார் ஆகியவற்றினைத் தோழி துனியுறு கிளவியாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

உடன் போக்குத் துறையில் தலைவியின் பிரிவு தோழிக்குத் துனியைத் தோற்றுவிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

குறிஞ்சிக் கற்பில் உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்தல், பருவங்கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல், தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் ஆகிய முன்று துறைகளில் தோழியின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்த்துவதில், தலைவன் தனக்குத் தீங்கு போல் தோன்றுகின்றான் எனத் தாயின் துன்பத்தைக் கூறுகின்றாள்.

குறித்த பருவத்தில் தலைவன் வருகை இல்லாததால் தலைவியைப் பிறர் ஊறு விளையும் வண்ணம் கூறுகின்றனர் எனும் துன்பச் செய்தி, பருவம் கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல் எனும் துறையில் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் பரத்தையர் இன்பம் துய்த்து ஊரார் கூறும் பழிமொழிக்கு அஞ்சாது வந்தான். இதனால் தலைவி வருந்தினால் என்பது தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் துறையில் துனியுறு கிளவியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மருதக் களவில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் ஆறு ஆகும். அவை குறை நயப்பித்தல், குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல், தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றல் எனும் மூன்று துறைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

குறை நயப்பித்தலில் தலைவனின் களவு வருகைக்கு ஊரார் செய்யும் துன்பம் தலைவிக்குத் துன்பமாகித் தோழிக்கும் துன்மாயிற்று என்பதை மொழிகிறது.

குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதலில், அலர் துன்பத்தை ஒழிக்க தலைவன் வரைய வேண்டும் என்ற துன்ப வேண்டுகோள் தோழியால் மொழியப்படுகிறது.

அறத்தொடு நின்றல் துறையில் தலைவனுக்குத் தலைவியைக் கொடுக்காமல் தலைவியது பெற்றோர் சிதைப்பதால் தலைவி படும் துன்பம் தோழியால் கூறப்படுகிறது.

மருதக் கற்பில் தோழி வெளிப்படுத்தும் துனியுறு கிளவிப் பாடல்கள் இருபத்தி ஆறாகும். அவை தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் நேர்தல், தலைவனின் பிற புற ஒழுக்கங்கள் ஆகிய துறைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தலில் தோழி, தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பைச் சுட்டுதல், தண்ணளியைப் பரத்தைபால் வைக்கின்றான் எனல், தலைவி மார்பு வயா தலைவன், பரத்தையரின் தாயையும் மயக்கும் தலைவனின் குணம், தலைவனின் காமஞ்சாலா பரத்தையர் தொடர்பு, பரத்தையின் குறியோடு வரும் தலைவனின் செயல், பரத்தையுடன் தலைவன் ஆடிய விளையாட்டுத் தன்மை, தலைவன் பரத்தை இன்பத்தை எளிதாக அடையும் சூழ்ச்சி நிலை, தலைவனின் பரத்தை ஒழுக்கத்தால் எழுந்த அலர், ஆகியன தோழியின் துனியுறு கிளவிகளாக காணப்பெறுகின்றன.

வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தலில், தலைவன் பரத்தையரையும் நுகர்ந்து பிரியும் அருள் இல்லாதவன், தலைவியும் அவள் மகனும் வாழும் இன்ப வாழ்க்கையைப் பரத்தை கெடுக்கின்றாள் எனக் கூறும் செய்தி தோழியின் துனி மொழியாகக் காணலாகிறது.

தலைவி சினந்தால் உயிர் போகும், தலைவனுக்குப் புணன் உணர்த்திய புதிய பரத்தை, பரத்தையர் தலைவி போல் தோன்றும் நிலை, தலைவனின் மார்பு சந்தனம் காட்டும் பரத்தையரின் புணர்ச்சி, தலைவன் களவு நன்மைகளை மறந்த நிலை, தலைவனின் பல பரத்தையர் தொடர்பு, நாணம் இல்லாத தலைவன் ஆகிய பொருண்மைகளில் தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் பொழுது துனியுறு கிளவியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவனின் பிற ஒழுக்கம் எனும் துறையில், தலைவன் தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒன்றாகக் கருதும் தன்மை, குலமகளிரை விலை மகளிர் முரண்படும் போக்கு, பரத்தையருக்கு வேண்டுவன செய்யும் தலைவன் பண்பு, பரத்தை பூக்கும் கரும்பு என உவமித்தல், தலைவியின் தலைமை கருதாத தலைவன் நிலை, தலைவனால் பசப்புக் கொண்ட தலைவியின் கண்கள் தன்மை, பரத்தை ஒழுக்கம் குறித்துத் தலைவி தலைவனைக் கண்டித்த செயல் ஆகியன தோழியின் துனியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

நெய்தற் களவில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் முப்பத்தெட்டு. அவை குறிநேர்தல், வரைவு கடாதல், குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல், குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல், வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல், வேற்றுவரைவு, இற்செறிப்பு, வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை அற்றுவித்தல் எனும் எட்டுத் துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவி பகலில் பறவைகளை விரட்டி இரவில் மனையில் இருந்து தலைவன் செய்த புள் குறி இது, பறவை குறி இது என வருந்துவதைக் குறி நேர்தல் துறையில் தோழியின் துனியுறு கிளவியாய்க் காணப்பெறுகிறது.

தோழியின் வரைவு கடாதற் துறையில் அமைந்த துனியுறு கிளவிகள் தலைவியின் நலன் உண்ட தலைவனின் குற்றம், காதல் மனம் அறியாத தலைவனின் பண்பு, தலைவனால் வந்த அலர், அலரால் இறந்து படுவதே மேன்மை எனல், களவு அலரை வரைவு நீக்கும் எனும் முடிவு, அலரால் எழுந்த அன்னையின் சீற்றம் ஆகியன அமைந்துள்ளன.

குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி வரைவு கடாவும் போது கண்டோர் இகழும் களவின் நிலை, தலைவி சிறியாமையால் செய்த

வருத்தம் களவு எனல், தலைவி நாணால் உயிர் வாழ்கிறாள் எனும் திண்மை, துணை புணர்ந்த இல்லறம் வேண்டும் எனும் வேட்கை ஆகிய செய்திகளைக் கூறுகையில் தோழியின் துன்ப மொழிகள் காணப்பெறுகின்றன.

குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாவும் போது தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை அலரால் எழுப்பியவர்கள் உறங்குகின்றனர். தலைவி உறங்காது துன்பப்படுகிறாள் எனும் துன்ப மொழி கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் நலன் நுகர்ந்த தலைவன் செயல், தலைவன் தலைவியை வரைந்து பாதுகாக்கவில்லை எனும் குற்றம், தலைவியின் மேனி மெலிவைப் போக்க ஒரே வழி வரைவு எனல், வேற்றுவரைவுத் துன்பம் ஆகிய துன்பியல் செய்திகளைத் தோழி வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் கூறுகிறாள்.

தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதலில் தோழி அலர் கூறுவாரை நாரை மகளிர் என்றும், தலைவனின் காமத்தைத் தீர்த்த தலைவியின் நிலையும், ஊரார் பார்வையில் களவு பெறும் இடமும் மொழியப்படுகின்றன.

தலைவனின் பண்புகளாக, களவு வாழ்வில் மனக் கவர்ச்சி இல்லாதவன், காமத்தில் திருப்தி இல்லாதவன், நன் மகனைப் போல் நடிப்பவன் என்பன இற்செறிப்பு வரைவு கடாதலில் தோழி கூறுவனவாகும் .

ஊராரின் அலர் பார்வைக்கு அஞ்சி வரைவு விரும்பும் தலைவியின் நிலை, இற்செறிப்பின் கொடுமை, அலர் துன்பம் வெளிப்படுத்தும் களவு நிலை என்பனவற்றை வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றாவித்தல் துறையில் தோழி குறிப்பிடுகின்றாள்.

நெய்தற் கற்பில் தோழியின் துனியுறு கிளவி அமைந்த பாடல்கள் ஏழு, அவை தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல், மறுத்தல், வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல் ஆகிய துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் தலைவியை அலர் தூற்றுகின்றனர், எனும் துனி மொழி தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல் துறையில் அமைந்துள்.

தலைவன் பரத்தை ஊடியதால் தலைவியிடம் வந்துள்ளான் எனும் புலவி மொழியைத் தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல் நிலையில் தோழி கூறுகிறாள்.

யாரையும் அறியேன் எனும் தலைவனின் பொய்மொழி ஊரெங்கும் பரவி ஆண்டுள்ளாரை நடுங்கச் செய்தது என்பதையும், தலைவனிடம் பயன் கருதியே வாயில்கள் உள்ளனர், அவர்கள் உண்மையில்லாதவர்கள் என்பதும், பரத்தையின் காதல் இடையுறவு பட்ட நிலையில் தலைவன் கூறிய மொழிகள் கேட்டுத் தலைவி வருந்தியதும், பரத்தையிடம் தலைவனின் வாயில்கள் வாயிலாகச் சென்றதும், அலராகி தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் எங்கும் பரவியதும், தோழி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுக்கும் போது கூறும் துனியுறு கிளவிகளாக மொழியப்பட்டுள்ளன.

பிற மாந்தர்களின் துனியுறு கிளவிகளாகத் தலைவன், நற்றாய், பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோரின் கிளவிகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் குறிக்காத மாந்தர்களான பரத்தை, காமக்கிழத்தி ஆகியோர் துனியுறு கிளவி கூறுவதாகச் சங்க அக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தலைவன் துனியுறு கிளவி நிகழ்த்தும் பாடல்கள் எட்டு. அதில் மருதத்திணையில் அமைந்த பாடல், தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்டு

ஒழுகிய காலத்தில் தலைவி வருந்தியதைத் தலைவன் தலைவியோடு இல்லில் புகந்த காலத்தில் நினைந்து வருந்துவதாக அமைந்துள்ளது.

நெய்தல் திணையில் அமைந்த பாடல்கள் தலைவன் பாங்கற்கு உரைத்தல், பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தல், இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் ஆகிய மூன்று துறைகளில் காணப்பெறுகிறது.

பாங்கற் கூட்டத்தில் தலைவியின் தோழியர் கூட்டம், தலைவன் தலைவி சந்திப்புக்கு இடையூறாக இருப்பதாகத் தலைவன் வருந்தி பாங்கனிடம் மொழிவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு தோழி அருள வேண்டும் இல்லையேல் தலைவன் உயிர் வாழ்தல் கடினம் எனும் செய்தி பின் நின்ற தலைவன் தோழிக்கு உரைத்தலில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் தன் நெஞ்சினை நோக்கிப் பொருள் தேட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு புறமும், தலைவியின் பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமை மற்றொரு புறமும் ஆற்றாது தலைவன் புலம்புவது ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

முல்லைத் திணையில் பாகன் தேரை விரைவில் செலுத்தினாலே மனம் தளராமல் தலைவியைக் காணமுடியும் என்ற வருத்தம் தலைவனின் துனியாகக் காணலாகிறது.

பாலைத் திணையில் பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல், இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் பொருள் திரட்ட விருப்பம் கொண்டோம் எனினும் மீள்வோம் எனினும் இரண்டினில் ஒன்றைத்

தெளிவாகக் கூறு நெஞ்சே எனப் பிரிவு வலித்த நெஞ்சிற்கு உரைப்பதும் தலைவன் பிரிவால் தோழி தேற்றவும், மழைக் காலத்தைக் கழிக்க முடியாது தலைவி வருந்துவாள் என்பதும் பிரிவு வலித்த தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறல் எனும் துறையில் மொழியப்பட்டுள்ளன.

இடைச்சுரத்தில் நின்ற தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் பிரிவால் தலைவி ஓமை ஓடு வாடுவது போல வாடி நிற்பாள் எனத் தலைவியின் வருத்தம் நினைந்து தலைவன் வருந்துவது காணப்பெறுகிறது.

தலைவி களவு ஒழுக்கத்தில் இடையூறு மிகுந்தமையால் தன் உளங் கொண்ட தலைவனுடன் தோழியரும் தாயும் தனிமையில் வருந்துமாறு செறிந்த காப்பினைக் கடந்து உடன் போக்கில் சென்றதை நினைந்து வருந்துவதாகப் பாலைத் திணையில் நற்றாய் கூற்றின் ஒரு பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள் பதினொரு பாடல்களில் கண்டறியப்பட்டு ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தலைவி பூப்பெய்திய காலத்தில் தலைவனைத் தலைவியிடம் அனுப்பிய பரத்தை, தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் வருந்துவது குறிஞ்சித் திணையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

மருதத் திணையில் பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறியது, பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் பரத்தையின் துனியுறு கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறுதலில், தலைவன் உறவால் தலைவிக்கு என்ன பயன், ஆண்மையில்லா தலைவன் செயல், தலைவன் வலிந்து பரத்தை இன்பம் பெறுகின்றான், பரத்தை எச்சில் செய்த தலைவன் மார்பையே தலைவி நுகர்கின்றாள், தலைவி பரத்தைக்குப் பொல்லாங்கு செய்கின்றாள் ஆகிய துனி மொழிகள் காணப் பெறுகின்றன.

தலைவன் தலைவியின் குழந்தைபால் நெஞ்சம் நெகிழ்வுற்றான் என்பதை அறிந்த பரத்தை அழுக்காறு உடையவளாய்க் கூறுவது, தலைவனுக்குப் பல பரத்தையர் இருந்தாலும் அவன் என்றும் என்னை நாடி வருவான் எனப் பரத்தை துன்பம் தோய்ந்து கூறுவது ஆகியன பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல் எனும் துறையில் அமைந்துள்ளன.

காமக்கிழத்தியின் துனியுறு கிளவிகள் கலித் தொகையில் மூன்று பாடல்களில் அமைந்தமை ஆய்வில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. மருதத்திணையில் அமைந்த அவை தலைவன் காமக்கிழத்தியைப் பாதுகாக்கவில்லை, தலைவன் மிகுந்த காமத்தில் பரத்தையரை நாடுகின்றான் எனும் துன்ப மொழிகள் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

துணை நூற்பட்டியல்

துணைநூற் பட்டியல்

1.முதன்மை இலக்கண நூல்கள்

1.-----

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
இளம்பூரணர் உரையுடன்,
திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற் பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
1953.

2.-----

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
அகத்திணையியல்,
புறத்திணையியல், களவியல்,
கற்பியல், பொருளியல்,
நச்சினார்கினியர் உரை
திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற் பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
1966.

3.-----

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
பேராசிரியர் உரை,
திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற் பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
1959.

4. அருணாச்சலம் பிள்ளை.மு.,

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
அகத்திணையியல் உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம், மதுரை,

1945.

5. கணேசரையர்.சி(உ.கு.ஆ).,

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
முதற்பாகம், முன் ஐந்தியல்கள்,

நச்சினார்க்கியர் உரை,

சுன்னாகம்,

1948.

6. சுப்பிரமணியம். ச.வே.,

தொல்காப்பியம் தெளிவுரை,

மணிவாசகர் நூலகம்

சென்னை,

1999.

7. வெள்ளைவாரணன்.க.,

தொல்காப்பியம் களவியல்

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1999.

8. மேலது,

தொல்காப்பியம் கற்பியல்

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1983.

9.மேலது,

தொல்காப்பியம் பொருளியல்

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1983.

10.மேலது,

தொல்காப்பியம்

மெய்ப்பாட்டியல்,

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1983.

11.மேலது,

தொல்காப்பியம் உவமயியல்

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1983.

12.மேலது,

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

உரைவளம்,

மதுரை காமராசர்

பல்கலைக்கழகம்,

1983.

2.துணைமை இலக்கண நூல்கள்

13.-----

களவியல் என்ற இறையனார்,
அகப்பொருள் நக்கீரர் உரை,
திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற் பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,

1958.

14.-----

நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்,
மறுபதிப்பு,
திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த
நூற் பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,

1958.

15.வைத்தியநாத தேசிகர்.,

இலக்கண விளக்கம்,
வித்தியா நுபாலன யந்திர சாலை,
சென்னை,

3.முதன்மை இலக்கிய நூல்கள்

16.கதிர் மகாதேவன் (உ.ஆ).,

நற்றிணை,
கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர்,
2003.

24.

17.சாமிநாதையர்.உ.வே.(உ.ஆ)

குறுந்தொகை மூலமும்
உரையும், கபீர் அச்சகம்,
சென்னை,
பதிப்பு,1962.

18.சோமசுந்தரனார்.பொ.வே.

ஐங்குறுநூறு,

திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழகம்,

சென்னை - 1,

மறுபதிப்பு

ஜனவரி.1966.

19.மேலது.,

குறுந்தொகை,

திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழகம்,

20.தமிழண்ணல்,மீனவன் (உ.ஆ)

அகநானூறு,

கோவிலூர் மடாலம்,

கோவிலூர் -630307,

2004.

21.தாமோதரம் பிள்ளை.சிவை.(ப.ஆ)

கலித்தொகை,

முல்லை நிலையம்,

9, பாரதி நகர் முதல் தெரு,

தி.நகர், சென்னை -17,

முதற் பதிப்பு

சென்னை - 1,

2006.

22.துரைசாமிப் பிள்ளை ஓளவை.,

நற்றிணை மூலமும் உரையும்

1முதல்200 வரை

அருணா பப்ளிகேசன்ஸ்,

சென்னை. 1

1966.

23.மேலது.,

நற்றிணை மூலமும் உரையும்

201 முதல் 400 வரை,

அருணா பப்ளிகேசன்ஸ்,

25.நாராயணசாமி அய்யர்.அ.,

நற்றிணை மூலமும் உரையும்,

(உ.ஆ)

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர்

உ.வே. சாமிநாதையர்,

நூல் நிலையம்,

பெசண்ட நகர், சென்னை, 90

1997.

26.பாலசுப்பிரமணியன்.கு.வெ.

நற்றிணை(மூலமும்

(உ.ஆ)

உரையும்).

நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி)

லிட், சென்னை -600098,

மூன்றாம் பதிப்பு, 2007.

27.வேங்கடசாமி நாட்டார்.ந.மு.

அகநானூறு,

வேங்கடாசலம் பிள்ளை.ரா. (உ.ஆ)

களிற்றுயானைநிறை

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகம், சென்னை,

1947.

28.மேலது.,

அகநானூறு,

மணிமிடைப்பவளம்

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகம், சென்னை,

1949.

29.மேலது.,

அகநானூறு,

நித்திலக்கோவை

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகம், சென்னை,

1957.

4.மேற்கோள் நூல்கள்

30.இராசாராம்.சு.,

அகமாந்தர்களில் கண்டோர்,

பாக்கியா வெளியீடு,

கல்லல்,

1995.

31.இராமகிருட்டிணன்.ஆ

அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,

சர்வோதயா இலக்கியப் பண்ணை,

மதுரை,1982.

32.சஞ்சீவி.ந.,

சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி

அட்டவணை,

சென்னைப் பல்கலைக்

கழகம்,

33.சுரளா ராசகோபாலன்.,

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,

ஸ்ரீ கோமதி அச்சகம்,

41, சூரப்ப முதலித் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை . 5,

1986.

34.சிவலிங்கனார்.ஆ.

தொல்காப்பியர் கூறும்
உள்ளுறையும் இறைச்சியும்,
தமிழ்க் கல்வி இயக்ககம்,
சென்னை,

1985.

35.சீனிவாசன் ரா.,

சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள்,
அணியகம்,

5. செனாய் நகர்,

சென்னை .30,

1973.

36.தமிழண்ணல்.

தொல்காப்பியரின் இலக்கியக்
கொள்கைகள். உள்ளுறை,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
60, மேலக்கோபுரத் தெரு,
மதுரை .1

1986.

37.பாஸ்கரதாஸ்.ஈ.கோ.,

அகப்பொருள் பாடல்களில்
தோழி,

திருமனை வெளியீடு,

கோவை, 1979.

38.மேலது.,

எட்டுத் தொகையில் தலைவி,
திருமனை வெளியீடு,
கோவை,

1980

39.மாணிக்கம் வ.சுப.

தமிழ்க் காதல்,

மெய்யப்பன் தமிழாரய்வகம்,

சிதம்பரம்,

2002.

40.வெள்ளை வாரணன்.க.,

தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கிய

வராலாறு,

அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகம்,

அண்ணாமலை நகர்,

1957.

ஆய்வேடுகள்

41.கல்யாணி.,

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி,

முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,

சென்னைப் பல்கலைக்காசம்,

சென்னை.

1986.

42..சிதம்பரம் பிள்ளை. சி.,

சங்க இலக்கியத்தில் பரத்தமை,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

1979.

43.ரத்தினம் .க.,

சங்க அகப்பாடல்களில் கூற்று,

முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

1976.

44.சொல்லேருழவன் .க

தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம்
தலைவி கூற்று ஒப்பீடு,
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
2006.

மலர்கள்

45.ஆபிரகாம் அருளப்பர்

தொல்காப்பியர் சொல்லும்
உள்ளுறை இயல்,(கட்டுரை)
முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.
விசுவநாதன், கதிர் விழா
வெளியீடு,கழகப்பதிப்பு,
தமிழ் வளம்
1985.

46.-----

உள்ளுறை உவமமும் இறைச்சியும்,
செந்தமிழ்ச் செல்வி
31 ஆம் சிலம்பு,
1956-57.

புனைக்கணப்புகள்

**உள்ளுறை இறைச்சி வரும் பகுதிகள் நூல்கள் இவற்றை பேசும்
மாந்தர் முதலிய செய்திகளைத் தரும் பட்டியல்**

நூல்	திணை	தலைவன்	தலைவி	தோழி	பிறர்	எண்ணிக்கை
நற்றிணை	குறிஞ்சி	10	16	59	1 காமக்கிழத்தி	86
	மருதம்	01	05	07	2 காமக்கிழத்தி	15
	நெய்தல்	02	12	45	1 காமக்கிழத்தி	60
	பாலை	15	15	20	4 தாய்	54
	முல்லை	03	---	1	1 தேர்ப்பாகன்	5
குறுந்தொகை	குறிஞ்சி	---	17	21	1 பாங்கள்	39
	மருதம்	---	2	3	3 பரத்தை	8
	நெய்தல்	---	15	13	----	28
	பாலை	---	8	1	----	9
	குறிஞ்சி	1	11	34	----	46
ஐங்குறுநூறு	மருதம்	4	18	20	4 பரத்தை	46
	நெய்தல்	3	22	22	----	47
	குறிஞ்சி	2		24		26
கலித்தொகை	மருதம்		4	1	4 காமக்கிழத்தி	09
	நெய்தல்		2	9		11
	குறிஞ்சி	--	9	13		22
அகநானூறு	மருதம்	--	9	5		14
	நெய்தல்	1	2	8		11
	பாலை	1	2	--	1 தாய்	4
	குறிஞ்சி			2		2
குறிஞ்சிப்பாட்டு						542

கலித்தொகையில் நச்சனார்க்கினியர் காட்டும் உள்ளுறையின் வகைகள்

வ. எண்	பா.அடி	புலவர்	திணை	கூற்று	கை கோள்	உள்ளுறை	உவமப்போலி
1.	இமயவில் -- நாட	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
2.	ஏனல்---- நாடன்	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	பிறப்பு உவமப்போலி
3.	கொடிச்சியர்--மலை	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	-----
4.	கல்லா----மலை	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	-----
6.	ஒடுங்கா ----மலை	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	-----
7.	இடியுமிழ்-----வெற்பனை	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	-----
8.	மறங்கொள்--- நாடன்	கபிலர்	குறிஞ்சி	தலைவன்	களவு	உள்ளுறை உவமை	பயன் உவமப்போலி
9.	தகையவள்----குன்று	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	பயன் உவமப்போலி
10.	வெறுபுள் -----நாடன்	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
11.	நுண்பெறி---குன்று	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	உருஉவமப்போலி
12.	புணர்நிலை---நாடன்	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	பயன் உவமப்போலி
13.	கடுங்கண்--மலை	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
14.	கதிர்விரி----வெற்ப	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	பயன் உவமப்போலி
15.	வீடியல்--- வெற்ப	கபிலர்	குறிஞ்சி	தலைவன்	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
16.	வீயகம்---நாட	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
17.	ஆமிழி---நாட	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
18.	கொடுவரி---நாட	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
19.	வாங்கு----வெற்ப	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
20.	முறஞ்செவி---நாட	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
21.	வரன்----வெற்ப	கபிலர்	குறிஞ்சி	தோழி	களவு	உள்ளுறை உவமை	பயன் உவமப்போலி
1.	வீங்குநீர்----வெற்ப	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	தலைவி	கற்பு	உள்ளுறை உவமை	-----
2.	போதவிழ்---நல்ஊர	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	காமக்கிழத்தி	கற்பு	உள்ளுறை உவமை	வினை உவமப்போலி
3.	மணிநிற---ஊர	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	தோழி	கற்பு	உள்ளுறை உவமை	-----

3.	விரிகதிர்-----ஊர	71:1-8	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	காமக்கி ழத்தி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	-----
4.	இணைபட-----ஊர	72:1-8	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	காமக்கி ழத்தி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	-----
5.	அகன்துறை-----ஊர	73:1-5	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	தலைவி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	-----
4.	நீரார்-----ஊரன்	75:1-9	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	தலைவி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	-----
5.	பன்மலர்-----ஊர	78:1-10	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	காமக்கி ழத்தி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	வினை உவம பேலி
6.	புள்ளிமிழ்-----ஊர	79:1-6	மருதனிளநாகனார்	மருதம்	தலைவி	கற்பு	உள்ளூறை உவமை	-----
1.	ஒண்கடர்-----சேர்ப்ப	121:1-6	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தலைவி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
2.	ஞாலமும்-----சேர்ப்ப	124:1-4	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
3.	பொன்மலை-----சேர்ப்ப	126:1-5	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
4.	தொரியினர்-----சேர்ப்ப	127:1-5	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
5.	அருளின-----துறை	131:35-40	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
6.	உரவுநீர்-----சேர்ப்ப	132:1-7	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
7.	மாமலர்-----துறைவ	133:1-5	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
8.	துணைபுணர்-----துறைவ	135:1-5	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
9.	இவர்திமிர்-----சேர்ப்ப	136:1-4	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----
10.	நிறைதிமிர்-----சேர்ப்ப	149:1-3	நல்லந்துவனார்	நெய்தல்	தோழி	களவு	உள்ளூறை உவமை	-----

தலைவியின் துனியுறு கிளவி
குறிஞ்சித் திணை
துறை அடிப்படையில்

வ.எண்	நூல்	பா.எண்.அடி	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	நற்றிணை	244:1-5	கூற்றங்குமரனார்	களவு	தலைவிக்குத் தோழி அறத்தோடு நின்றல்
2	குறுந்தொகை	385:1-5	கபிலர்	களவு	உடன்போக்குக் கொண்ட தலைவி கூறல்
3	நற்றிணை	51:8-11	பேராலவாயர்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
4	நற்றிணை	144:1-6	கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
5	குறுந்தொகை	239:3-6	ஆசிரியன் பெருங்கண்ணன்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
6	ஐங்குறுநூறு	272:1-3	கபிலர்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
7	அகநானூறு	8:1-12	பெருங்குன்றுர் கிழார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
8	அகநானூறு	72:12-17	எருமை வெளியனார் மகனார் கடலனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
9	அகநானூறு	102:1-9	மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தங் கூத்தன்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
10	அகநானூறு	138:15-20	எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
11	ஐங்குறுநூறு	286:1-3	கபிலர்	களவு	செல்வுக் குறிப்பறிந்த தலைவி கூறல்
12	குறுந்தொகை	38:1-3	கபிலர்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
13	குறுந்தொகை	54:1-5	மீன் எறி தூண்டிலார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
14	குறுந்தொகை	105:2-4	நக்கிரர்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
15	ஐங்குறுநூறு	295:3-6	கபிலர்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
16	குறுந்தொகை	36:1-2	பரணர்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்
17	குறுந்தொகை	134:3-5	கோவேங்கைப் பெருங்கதவன்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்
18	குறுந்தொகை	208:	கபிலர்	களவு	வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்
19	நற்றிணை	116:3-6	கந்தரத்தனார்	கற்பு	தலைவி வன்பொறை எதிரழிதல்
20	நற்றிணை	217:1-5	கபிலர்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
21	ஐங்குறுநூறு	265:1-3	கபிலர்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்
22	அகநானூறு	36:1-8	மதுரை நக்கிரர்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
23	அகநானூறு	52:1-8	நொச்சி நியமங்கிழார்	கற்பு	தலைவியின் பிற கூற்றுகள்
24	அகநானூறு	292:11-15	கபிலர்	கற்பு	தலைவியின் பிற கூற்றுகள்

தலைவியின் துனியுறு கிளவி

மருதத் திணை

துறை அடிப்படையில்

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	கலித்தொகை	75:1-9	மருதநிநொகனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் நேர்தல்
2	நற்றிணை	350:1-4	பரணர்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
3	குறுந்தொகை	293:1-4	களனில் ஆத்திரையன்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
4	ஐங்குறுநூறு	14:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
5	ஐங்குறுநூறு	15:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
6	ஐங்குறுநூறு	17:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
7	ஐங்குறுநூறு	20:1-4	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
8	ஐங்குறுநூறு	22:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
9	ஐங்குறுநூறு	23:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
10	அகநானூறு	56:3-8	மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
11	ஐங்குறுநூறு	11:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் நேர்தல்
12	குறுந்தொகை	50:1-3	குன்றியனார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
13	ஐங்குறுநூறு	13:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
14	ஐங்குறுநூறு	18:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
15	ஐங்குறுநூறு	19:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
16	ஐங்குறுநூறு	41:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
17	ஐங்குறுநூறு	95:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
18	அகநானூறு	146:3-5	உவர்க்கண்ணனார் புல்லங்கிரனார்	கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்க வாயில் மறுத்தல்
19	குறுந்தொகை	91:1-3	ஔவையார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
20	கலித்தொகை	66:1-8	மருதனிலநாகனார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
21	ஐங்குறுநூறு	43:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
22	ஐங்குறுநூறு	47:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
23	கலித்தொகை	73:1-5	மருதனிலநாகனார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
24	கலித்தொகை	79:1-6	மருதனிலநாகனார்	கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
25	நற்றிணை	260:1-4	பரணர்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
26	நற்றிணை	340:1-9	நக்கிரர்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்

தலைவியின் துனியுறு கிளவி
நெய்தல் திணை
துறை அடிப்படையில்

வ.எண்	நூல்	பா.எண். அடி	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	நற்றிணை	94:5-6	இளந்திரையனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
2	நற்றிணை	275:1-6	அம்முவனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
3	குறுந்தொகை	125:5-7	அம்முவனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
4	குறுந்தொகை	296:2-4	பெரும்பாக்கன்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
5	குறுந்தொகை	320:1-4	தும்பிசேர்திரன்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
6	ஐங்குறுநூறு	111:1-3	அம்முவனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
7	ஐங்குறுநூறு	114:3-4	அம்முவனார்	களவு	சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருக்கத் தலைவி கூறல்
8	ஐங்குறுநூறு	142:1-2	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
9	ஐங்குறுநூறு	144:1-2	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
10	ஐங்குறுநூறு	150:1-2	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
11	குறுந்தொகை	304:4-6	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்
12	குறுந்தொகை	334:1-4	இளம்பூதனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கூறல்
13	ஐங்குறுநூறு	161:1-2	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்
14	ஐங்குறுநூறு	162:1-4	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்
15	ஐங்குறுநூறு	163:1-3	அம்முவனார்	களவு	வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்
16	ஐங்குறுநூறு	11:2-4	அம்முவனார்	களவு	வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறல்
17	அகநானூறு	40:13-16	குன்றியனார்	கற்பு	பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
18	குறுந்தொகை	175:2-5	உலோச்சனார்	கற்பு	பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்
19	நற்றிணை	199:8-10	பேரிச்சாத்தனார்	கற்பு	தலைவி வன்பொறை எதிரழிதல்
20	குறுந்தொகை	349:1-3	சாத்தன்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் நோர்தல்
21	ஐங்குறுநூறு	169:1-3	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
22	ஐங்குறுநூறு	151:1-4	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
23	ஐங்குறுநூறு	152:1-4	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
24	ஐங்குறுநூறு	154:1-3	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
25	ஐங்குறுநூறு	155:1-4	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
26	ஐங்குறுநூறு	164:1-3	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
27	ஐங்குறுநூறு	165:1-3	அம்முவனார்	கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்

28	ஜங்குறுநூறு	167:1-2	அம்முவனார்		கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
29	ஜங்குறுநூறு	170:1-2	அம்முவனார்		கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
30	ஜங்குறுநூறு	184:1-3	அம்முவனார்		கற்பு	தலைவி தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல்
31	நற்றிணை	74:1-5	உலோச்சனார்		கற்பு	தலைவி வாயில்களுக்கு வாயில் மறுத்தல்
32	ஜங்குறுநூறு	157:1-4	அம்முவனார்		கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
33	ஜங்குறுநூறு	160:1-3	அம்முவனார்		கற்பு	தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
34	நற்றிணை	303:9-12	மதுரை ஆருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்		கற்பு	தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிழவிகள்
35	அகநானூறு	170:4-7	மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தான் வெண்ணாகனார்		கற்பு	தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிழவிகள்

27	ஐங்குறுநூறு	12:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
28	ஐங்குறுநூறு	63:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
29	ஐங்குறுநூறு	65:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
30	அகநானூறு	6:16-20	சாகலாசனார்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
31	அகநானூறு	196:1-7	பரணர்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்
32	அகநானூறு	266:17-19	பரணர்	கற்பு	தலைவி தலைவனோடு ஊடுதல்

தலைவியின் துனியுறு கிளவி
பாலைத் திணை
துறை அடிப்படையில்

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	நற்றிணை	107:1-6	-----	கற்பு	பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
2	குறுந்தொகை	352:2-3	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	கற்பு	பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
3	அகநானூறு	155:11-16	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	கற்பு	பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறல்
4	குறுநவதொகை	344:5-6	குறுங்குடி மருதுன்	கற்பு	பிரிவிடை வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறல்

தோழியின் துணியுறு கிளவிகள்
குறிஞ்சித் திணை
துறை அடிப்படையில்

வ.எண்	நூல்	பா.எண். அடி	புலவர் பெயர்	கைகோள்	துறை
1	குறுந்தொகை	74:1-2	விட்ட குதிரையார்	களவு	குறை நயப்பித்தல்
2	அகநானூறு	248:1-10	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
3	அகநானூறு	88:1-15	ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
4	அகநானூறு	68:17-21	ஊட்டியார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
5	கலித்தொகை	43:16-19	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
6	கலித்தொகை	43:20-22	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
7	கலித்தொகை	43:24-27	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
8	குறுந்தொகை	332:4-6	மதுரை மருதங்கினார் மகன் இளம்போத்தன்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
9	நற்றிணை	36:1-4	சித்தலைச் சாத்தனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
10	நற்றிணை	119:1-3	பெருங்குன்றார் கிழார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
11	நற்றிணை	151:6-12	இளநாகனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
12	நற்றிணை	158:9-11	வெள்ளைக்குடி நாகனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
13	நற்றிணை	222:7-10	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
14	நற்றிணை	228:5-9	முடத்திருமாறன்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
15	நற்றிணை	233:1-4	அஞ்சில் ஆந்தையார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
16	நற்றிணை	285:1-8	மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
17	நற்றிணை	297:7-8	மதுரை அளக்கர் ஞாழர் மகனார் மள்ளனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
18	நற்றிணை	344:9-12	மதுரை அழுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
19	ஐங்குறுநூறு	214:1-2	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
20	ஐங்குறுநூறு	216:1-2	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
21	ஐங்குறுநூறு	267:1-2	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
22	ஐங்குறுநூறு	268:1-2	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
23	ஐங்குறுநூறு	269:1-2	கபிலர்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்
24	ஐங்குறுநூறு	282:1-2	கபிலர்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
25	அகநானூறு	202:1-8	ஆலூர் கிழார் மகனார் கண்ணனார்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
26	அகநானூறு	132:10-14	தாயங்கண்ணனார்	களவு	குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
27	அகநானூறு	172:1-5	மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார்	களவு	குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
28	நற்றிணை	332:1-6	முதுவெங்கண்ணனார்	களவு	குறி மாற்றி வரைவு கடாதல்
29	கலித்தொகை	49:1-9	கபிலர்	களவு	குறி மாற்றி வரைவு கடாதல்
30	அகநானூறு	12:10-13	கபிலர்	களவு	குறி மாற்றி வரைவு கடாதல்
31	நற்றிணை	168:1-6	-----	களவு	குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்

32	குறுந்தொகை	42:1-3	கபிலர்	களவு	குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்
33	ஐங்குறுநூறு	279:1-2	கபிலர்	களவு	குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்
34	ஐங்குறுநூறு	298:1-2	கபிலர்	களவு	குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்
35	கலித்தொகை	52:1-6	கபிலர்	களவு	குறி மறுத்து வரைவு கடாதல்
36	நற்றிணை	98:1-7	உக்கிரப் பெருவழுதி	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
37	நற்றிணை	108:1 5	-----	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
38	நற்றிணை	247:1 5	பரணர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
39	ஐங்குறுநூறு	238:1-2	கபிலர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
40	ஐங்குறுநூறு	275:1-2	கபிலர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
41	ஐங்குறுநூறு	276:1-2	கபிலர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
42	ஐங்குறுநூறு	277:1-2	கபிலர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
43	கலித்தொகை	48:1-7	கபிலர்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்
44	கலித்தொகை	46:1-9	கபிலர்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்
45	கலித்தொகை	53:1-7	கபிலர்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்
46	நற்றிணை	257:5-7	வண்ணக்கன் சொருமருங் குமரனார்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமையைச் சட்டி வரைவு கடாதல்
47	நற்றிணை	353:4-7	கபிலர்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமையைச் சட்டி வரைவு கடாதல்
48	நற்றிணை	47:1-7	நல்வெள்ளியார்	களவு	வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
49	குறுந்தொகை	111:4-5	தன்மதி நாகன்	களவு	வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
50	அகநானூறு	242:1-22	பேரிச்சாத்தனார்	களவு	வெறியை முன் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
51	நற்றிணை	373:1-5	பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார்	களவு	செறிப்பறிவுற்றி வரைவு கடாதல்
52	குறுந்தொகை	342:1-4	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கந்தரத்தனார்	களவு	செறிப்பறிவுற்றி வரைவு கடாதல்
53	நற்றிணை	326:1-4	மதுரை மருதன் இளநாகனார்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
54	ஐங்குறுநூறு	266:1-2	கபிலர்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
55	ஐங்குறுநூறு	273:1-2	கபிலர்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
56	ஐங்குறுநூறு	285:1-2	கபிலர்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
57	ஐங்குறுநூறு	287:12	கபிலர்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
58	குறுந்தொகை	26:1-3	கொல்லன் அழிசி	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
59	ஐங்குறுநூறு	212:1-2	கபிலர்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
60	ஐங்குறுநூறு	220:1-2	கபிலர்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
61	ஐங்குறுநூறு	228:1-2	கபிலர்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
62	ஐங்குறுநூறு	271:1-2	கபிலர்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
63	கலித்தொகை	39:7-10	கபிலர்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல்
64	குறுந்தொகை	115:3-6	கபிலர்	களவு	உடன் போக்கில் தோழி தலைவனிடம் கூறல்
65	ஐங்குறுநூறு	280:1-2	கபிலர்	களவு	உடன் போய் வரைந்தமையைத் தோழி உணர்தல்
66	ஐங்குறுநூறு	261:1-2	கபிலர்	களவு	தோழியின் பிற கூற்றுகள்
67	ஐங்குறுநூறு	297:1-2	கபிலர்	கற்பு	தலைவனைத் தோழி செலவழுவந்தல்
68	குறுந்தொகை	225:1-2	கபிலர்	கற்பு	தோழி செலவு உடன்படல்
69	நற்றிணை	65:-9	கபிலர்	கற்பு	பருவங் கண்டு அழிந்த தலைவியைத் தேற்றுதல்
70	நற்றிணை	273:6-9	மதுரை இளம்பாலாகியின் சேந்தன் கூத்தனா	கற்பு	தோழி தலைவனின் வரவு மலிதல்

			ர்						
71	ஐங்குறுநூறு	217:1-2	கபிலர்	௨		கற்பு	தோழி தலைவனின் வரவு மலிதல்		
72	ஐங்குறுநூறு	252:1-2	கபிலர்			கற்பு	தோழி தலைவனின் வரவு மலிதல்		
73	நற்றிணை	386:1-5	தங்ககால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார்			கற்பு	தோழி தலைவனுக்க வாயில் நேர்தல்		

**தோழியின் துனியுறு கிளவிகள்
மருதத் திணை**

துறை அடிப்படையில்

வ.எண்	நூல்	பா.எண்-அடி	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	ஐங்குறுநூறு	9:1-2	ஓரம்போகியார்	களவு	குறை நயப்பித்தல்
2	அகநானூறு	156:1-7	ஆலூர்முலங்கிழார்	களவு	குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்
3	ஐங்குறுநூறு	29:1-2	ஓரம்போகியார்	களவு	தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நிறுத்தல்
4	ஐங்குறுநூறு	180:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
5	நற்றிணை	210:1-4	மிணைக்கிழான் நல்வேட்டனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
6	குறுந்தொகை	94-7	கயமனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
7	குறுந்தொகை	10:2-4	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
8	ஐங்குறுநூறு	100:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
9	கலித்தொகை	70:1-8	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
10	அகநானூறு	316:1-7	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
11	நற்றிணை	330:1-6	ஆலங்குடி வங்கனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
12	ஐங்குறுநூறு	161-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
13	ஐங்குறுநூறு	26:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
14	ஐங்குறுநூறு	51:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
15	அகநானூறு	46:1-6	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
16	அகநானூறு	96:1-8	மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
17	அகநானூறு	176:1-12	மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
18	அகநானூறு	246:1-4	பரணர்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
19	அகநானூறு	256:1-4	மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவன் மள்ளனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
20	அகநானூறு	306:1-8	மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தன்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
21	அகநானூறு	386:1-2	பரணர்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
22	ஐங்குறுநூறு	24:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
23	ஐங்குறுநூறு	25:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
24	ஐங்குறுநூறு	1:4-5	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று
25	ஐங்குறுநூறு	2:4-5	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று
26	ஐங்குறுநூறு	3:4-5	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று
27	ஐங்குறுநூறு	5:4-5	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று
28	ஐங்குறுநூறு	45:1-3	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று
29	ஐங்குறுநூறு	98:1-2	ஓரம்போகியார்	கற்பு	தலைவனின் புறத்தொழுக்கம் பற்றித் தோழி கூற்று

தோழியின் துனியுறு கிளவி
நெய்தல் திணை
துறை அடிப்படையில்

வ.எண்	நூல்	பா.எண்.அடி	புலவர் பெயர்	கைகோள்	குறை மறுத்தல்	துறை
1	நற்றிணை	331:1-8	உலோச்சனார்	களவு	குறை மறுத்தல்	
2	நற்றிணை	4:1-4	ஆம்முலவனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
3	நற்றிணை	63:9-11	உலோச்சனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
4	நற்றிணை	138:3-5	ஆம்முலவனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
5	நற்றிணை	175:1-5	-----	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
6	நற்றிணை	178:1-6	-----	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
7	நற்றிணை	191:1-5	உலோச்சனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
8	நற்றிணை	203:4-7	உலோச்சனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
9	நற்றிணை	211:7-9	கோட்டியூர் நல்லத்தையார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
10	நற்றிணை	239:1-8	குன்றியனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
11	நற்றிணை	263:5-8	இளவெயினியார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
12	நற்றிணை	372:2-5	உலோச்சனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
13	அகநானூறு	210:1-6	உலோச்சனார்	களவு	வரைவு கடாதல் : சிறைப்புறம்	
14	ஐங்குறுநூறு	179:1-2	ஆம்முலவனார்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
15	ஐங்குறுநூறு	186:1-2	ஆம்முலவனார்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
16	அகநானூறு	1010-13	ஆம்முலவனார்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
17	அகநானூறு	90:1-13	மதுரை மருதனிள நாகனார்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
18	கலித்தொகை	12:1-7	நல்லந்துவன்	களவு	குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
19	அகநானூறு	30:1-10	டுமங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்	களவு	குறியில் நிறுத்தி வரைவு கடாதல்	
20	அகநானூறு	182:1-8	கபிலர்	களவு	குறி மாற்றி வரைவு கடாதல்	
21	நற்றிணை	195:1-4	-----	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
22	நற்றிணை	375:1-3	பொதும்பில் கிழார் மகனட வெண்கண்ணி	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
23	ஐங்குறுநூறு	180:1-2	ஆம்முலவனார்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
24	ஐங்குறுநூறு	193:1-2	ஆம்முலவனார்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
25	கலித்தொகை	135:1-5	நல்லந்துவனார்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
26	கலித்தொகை	149:1-3	நல்லந்துவனார்	களவு	வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்	
27	கலித்தொகை	126:1-5	நல்லந்துவனார்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்	
28	கலித்தொகை	127:1-5	நல்லந்துவனார்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்	

29	கலித்தொகை	136:1-4	நல்வந்துவனார்	களவு	தலைவியின் ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாதல்
30	நற்றிணை	258:5-10	நக்கிரர்	களவு	செறிப்பறிவுற்றி வரைவு கடாதல்
31	குறுந்தொகை	303:1-3	ஆம்முவனார்	களவு	செறிப்பறிவுற்றி வரைவு கடாதல்
32	கலித்தொகை	133:1-5	நல்வந்துவனார்	களவு	செறிப்பறிவுற்றி வரைவு கடாதல்
33	நற்றிணை	15:1-3	அறிவுடைநம்பி	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
34	நற்றிணை	395:1-7	ஆம்முவனார்	களவு	பிற வரைவுகடாதல் பாடல்கள்
35	நற்றிணை	345:1-5	நம்பிகுட்டுவனார்	களவு	தலைவனைத் தோழி செலவமுங்வித்தல்
36	குறுந்தொகை	117:1-4	குன்றியனார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றுவித்தல்
37	குறுந்தொகை	166:1-3	கூடலூர்கிழார்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றுவித்தல்
38	குறுந்தொகை	328:1-3	பரணர்	களவு	வரைவிடை ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றுவித்தல்
39	ஐங்குறுநூறு	143:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தல்
40	ஐங்குறுநூறு	158:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
41	ஐங்குறுநூறு	159:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல்
42	நற்றிணை	127:1-2	சித்தலைச்சாத்தனார்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
43	நற்றிணை	291:1-5	கபிலர்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
44	ஐங்குறுநூறு	153:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
45	ஐங்குறுநூறு	156:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி வாயில்களிடம் வாயில் மறுத்தல்
46	ஐங்குறுநூறு	166:1-2	ஆம்முவனார்	கற்பு	தோழி தலைவனை இயற்பழித்தல்

**தலைவனின் துனியுறு கிளவி
துறை அடிப்படையில்**

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	திணை	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	ஐங்குறுநூறு	178: 2-4	நெய்தல்	அம்முவனார்	களவு	
2	அகநானூறு	138: 3-8	நெய்தல்	எழுப்பன்றி நாகன் குமரனார்	களவு	
3	நற்றிணை	137: 6-9	பாலை	பெருங்கண்ணனார்	கற்பு	
4	நற்றிணை	312: 2-5	பாலை	கழார் கிரன் எயிற்றியார்	கற்பு	
5	நற்றிணை	103: 4-9	பாலை	மருதன் இள நாகனார்	கற்பு	
6	ஐங்குறுநூறு	195: 1-2	நெய்தல்	அம்முவனார்	கற்பு	
7	நற்றிணை	142: 4-8	முல்லை	இடைக்காடனார்	கற்பு	

**நற்றாயின் துனியுறு கிளவி
துறை அடிப்படையில்**

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	திணை	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	அகநானூறு	15: 13-19	பாலை	மாழலனார்	-	மகட்டுபாக்கிய தாய் கூறியது

**பரத்தையின் துனியுறு கிளவி
துறை அடிப்படையில்**

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	திணை	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
1	நற்றிணை	315:3-8	நெய்தல்	அம்மவனார்	கற்பு	பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல்
2	நற்றிணை	400:1-4	மருதம்	ஆலங்குடிவங்கனார்	கற்பு	பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல்
3	ஐங்குறுநூறு	86:1-2	மருதம்	ஓரம்போகியார்	கற்பு	பரத்தை தலைவனுக்கு உரைத்தல்
4	நற்றிணை	176:5-11	குறிஞ்சி	-----	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
5	நற்றிணை	290:1-3	மருதம்	மதுரை மருதனிள நாகனார்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
6	குறுந்தொகை	8:1-2	மருதம்	ஆலங்குடிவங்கனார்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
7	குறுந்தொகை	164:1-2	மருதம்	மதுரைக் காஞ்சிப் புலவன்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
8	குறுந்தொகை	364:1-2	மருதம்	மாமங்குடி மருதன்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
9	ஐங்குறுநூறு	81:1-3	மருதம்	ஒளவையார்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
10	ஐங்குறுநூறு	87:1-3	மருதம்	ஓரம்போகியார்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்
11	ஐங்குறுநூறு	88:1-2	மருதம்	ஓரம்போகியார்	கற்பு	பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பக் கூறல்

**காமக்கிழத்தியின் துனியுறு கிளவி
துறை அடிப்படையில்**

வ. எண்	நூல்	பா.எண். அடி	திணை	புலவர் பெயர்	கை கோள்	துறை
	கலித்தொகை	69:1-7	மருதம்	மருதனிளநாகனார்		காமக்கிழத்தி ஊடல் தீர்ந்து வாயில் நேர்தல்
	கலித்தொகை	71:1-8	மருதம்	மருதனிளநாகனார்		காமக்கிழத்தி ஊடல் தீர்ந்து வாயில் நேர்தல்
	கலித்தொகை	78:1-10	மருதம்	மருதனிளநாகனார்		காமக்கிழத்தி ஊடல் தீர்ந்து வாயில் நேர்தல்